

ATLETIKA

A női atlétabajnokságok hősei:

Fekete Ilona, Balázs Judit, Rákhelyné Tolnai Ilona

Hölgyatlétánk ezévi bajnoki küzdelme nemvárt meglepetésekkel végződött. De-rék versenyzőink három új országos női rekordot állítottak fel, egy számban pedig megismételték a rekordot. Legtehetségebb hölgyatlétánk, a karcsú-lenge Fekete

Ilona 800 méteren saját csúcseredményét javította meg, távolban pedig Tolnai Ilona öt-éve fennálló rekordját szárnyalta túl egy centiméterrel. A vidékiek csillaga Balázs Judit Szepesvári Tessza diszkoszvető rekordján javított egyet.

Három hölgyatlétánk — négy rekordja osztatlan örömet kel-tett az atlétika táborában. Az „Atlétika” a dupla-rekorder Fekete Ilonát hivatalában látogatta meg.

— Gratulálunk sikereihez, a két rekordhoz és az előléptetéshez.

— Köszönöm, hamarosan új-ra gratulálhatnak: még az ősz-szel meg lesz az esküvőm. — Ilonának láthatólag az utóbbi a fontosabb esemény. Dehát nem veszi komolyan az atlétikát sem ez az igen tehetséges lány! Többet látják kosárlabda-, mint az atléta-pályán.

— Higgyék el, nem árt nekem a kosárlabda — menteg-tőzik kérdéseinkre —, sőt, annak köszönhetem atlétatudásomat is. Hetenként egyszer ed-zünk és rendszerint két mérkő-zésünk van.

— És atléta-tréning?
„Kefe” — mindenki így hívja a nevetőszemű, feketeüstökű sportüdvöskét — zavartan mo-solyog.

— Egyszer... néha kétszer, néha...

— ...egyszer sem. Ez bi-zony édeskevés!

A huszonegyéves bajnoknő mögött már komoly sportmult áll.

— 1940-ben, tizenégyéves koromban indultam először versenyen. „Feketén”. Csak ti-

zenőt évesek versenyezhettek, hát én is annak mondtam magamat. Még ab-ban az évben ugrottam magasba 145 cen-timétert, de tovább már nem jutottam. Attértem a távolugrásra és a futásra. A következő évben már bajnok lettem a

távolugrásban 523 centiméterrel. 1943-ban a távol mellé már a 100-as és a mé-zei bajnokságot is megszereztem. A kö-vetkező bajnokságaimat a nyári balatoni nyaralás „fújta el”. 1945-ben a 100 méteres és 200 méteres síkfutásban,

távolugrásban, 1946-ban távol-ban és 800 méteren győztem. Közben többször voltam válo-gatott kosár- és kézilabdában. Most azonban már csak atléti-zálok és kosárlabdázom. A jövő évi olimpián a távolug-rásban szeretnék elindulni.

Elgondolkozunk a bajnoknő szavain. És önkéntelenül fel-tőlul a kérdés: mi lenne, ha ez a ragyogó tehetségsű lány komolyan venné az atlétikát?!

Végezetül megkérdeztük: mit mond a három rekordernőről legjobb ismerőjük, Símek Fe-renc, a női szakfelügyelő. Ime a válasz:

— Fekete Ilona világklasszis lehetne bármelyik számban, el-sősorban a távolugrásban. De végre specializálni kellene ma-gát. Tolnai Ilona, régi távol-ugrórekorderünk, már-már el-veszett az atlétika számára. A férjétől, Rákhely Gyulától azonban újra kedvet kapott. 100 méteres rekordbeállítása mutatja, hogy jobb, mint vala-ha. És nem oly szeszélyes „formája”, mint régen volt. — Balázs Judit igazi őstehetség! A nyár elején úgy volt, hogy Budapestre kerül Békéscsabáról, aztán mégis ott maradt. Most nem tudom, örüljek-e vagy sem? Örülök, hogy nem lett hűtlen a vidékhez, kár vi-szont, hogy nincs jó edzője, mint itt lett volna. A stílusa kezdetleges! Sokat kell a fő-városban versenyeznie és ha-marosan megjavítja az új csúcseredményt is.

Úgy legyen!

Három a kislány a győzelmi emelvényen. Épp Fekete Ilonának, a távolugrás győztesének adja át a bajnoki szalag mellé a tiszteletdíjat Szerbák Elek dr. Rohonczy Mária itt ugyan a második helyen áll, de nyert 6 bajnokságot is. A harmadik, Rákhelyné Tolnai Ilona pedig a 100 méteres bajnokságban győzött rekorbeállítással

A köztársasági elnök beszélt jubileumi diszközgyűlésünkön

A köztársasági elnök, dr. Kovács Máté államtitkár, a vallás- és közoktatásügyi miniszter képviselője, dr. Mihályffy Ernő és dr. Ries István miniszterek, a sport és egyéb hatóságok, társszövetségek képviselőinek és kiküldötteinek, az egyetemes magyar sport és az atlétika reprezentáns személyiségeinek és tisztelőinek impozáns részvételével folyt le Szövetségünk diszközgyűlése augusztus hó 16-án délelőtt a székesfőváros törvényhatóságának közgyűlési termében.

A MAV dalárda által előadott himnusz után Szerbák Elek dr. elnöki megnyitójában a Szövetség alapítóinak munkájáról, derék szándékairól, az évtizedek során kitermelődött versenyzők szorgalmáról és sikereiről beszélt, majd rámutatott a jubiláló MASz nagy bel- és külföldi társadalmi megbecsültetésére, amely elsősorban annak az évezrednek óta felkarolt, mozaikos útján érzékelt magas erkölcsi tartalommal bíró gondolatnak köszönhető, amelyet athletizmusnak neveznek.

Miután az elnök köszöntötte a diszközgyűlést megjelenésükkel kitüntető vendégeket, átadta a szót dr. Kovács Máté államtitkárnak, a kultuszminiszter képviselőjének, aki mély gondolatokat tartalmazó, tényismeretben rendkívül gazdag, a MASz történetét néhány perccel alatt a hallgatóság előtt felvonultató ünnemi beszédében juttatta kifejezésre azt a fiavelmet és elismerést, amely a magyar kultusz-kormányzat részéről az atlétikai szövetség tevékenysége iránt megnyilvánul.

A retorikailag is súlyt jelentő felszólalást az örökös bajnoki szabályzat (Atlétika 12. sz. 7. oldal) dr. Maizik László társelnök által való ismertetése követte, majd Kemény Gábor ügyvezető felsorolása alapján Szerbák Elek dr. átvitotta

az örökös bajnokoknak kitüntetésüket szimbolizáló jelvényüket. A legrégebbi s már elhunyt bajnokok nevének felsorolása után az első jelvényt dr. Mező Béla orvosprofesszor, a 900-as évek még ma is pompás fizikumú sprintere és távolugrója vette át, s mind őt, mind a később soronkövetkező (Gerő Ferenc, dr. Sir, Gyenes, dr. Szerlemhegyi, Barsi, Kovács József, Benedek, Harsányi, dr. Szerb, Híres, Hevele, Szilágyi, Kelen, Király, Galambos, Jánosi, Remetz, Somfay, Farkas, Nagy Géza, Kemény, Németh, Szepes, Várszegi, dr. Bácsalmási, Dúsnoki, dr. Zsuffka, Némethváry, Garay, Kiss József, Csányi Zoltán, Kael, Nagy Rózsi, Vértessy, Regdánsszky, Fekete, Szépesvári és Rohoncz) bajnokokat a diszközgyűlés közönsége melegen ünnepelte.

A kitüntetettek nevében a legtöbb magyar bajnokságot nyert Somfay Elemér válaszolt és mondott az atlétika szeretetétől átitzott, lelkes hangú köszönetet.

Ezt követően a Szövetség új jubileumi plakettjének első példányát Tildy Zoltán köztársasági elnöknek nyújtotta át dr. Szerbák Elek, amelyet az Elnök Úr rövid, de gondolatokban rendkívül mély, a MASz-nak korszerű, a társadalmi fejlődéshez mért célkitűzéseket adó beszéddel köszönt meg. A közgyűlés szakértő közönsége bámulattal és tisztelettel hallgatta az elnöki szavakból az atlétika felé kicsendülő kritikai tisztánlátást és sportágunk rendeltetésének megjelölését a magyar életben, majd a szónokot percekig át szünni nem akaró tüsszeléssel ünnepelte.

A köztársasági elnökön kívül plakettel tüntette ki a diszközgyűlést dr. Ortutay Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter, dr. Mihályffy Ernő, a külügymin-

isztérium ideiglenes vezetésével megbízott tájékoztatásügyi miniszter, Ries István igazságügyminiszter, a Legfőbb Ötös Sport Tanács elnökét, Frankó Mihályt, a Nemzeti Sport Bizottság elnökét, Jámor Alajost, a Magyar Olimpiai Bizottság elnökét, Bognár Józsefet, Budapest Székesfőváros polgármesterét, dr. Szoboszlai Ferenc székesfővárosi tanácsnokot és dr. Mező Ferencet, aki azonban nem jött a testedzési főosztály főnöke, hanem az atlétika klasszikus krónikásként kapta Szomor szobrászművész kisplasztikai alkotását.

Kemény Gábor ügyvezető ismertette azoknak a névsorát, akiket a jubiláló MASz a fentieknek kívül, az atlétikával kapcsolatos érdeműs munkájukért ugyancsak emléklappal tisztelt meg, majd dr. Ries István a Legfelsőbb Sport Tanács, Gombos Sándor a társszövetségek és végül Frankó Mihály az NSB képviselőiben kívántak sikereiben gazdag újabb évtizedeket a Magyar Athletikai Szövetségnek.

A magyar atlétika társadalmát különösen érdekeltetik Ries István miniszternek szavai, mert kilátásba helyezte, hogy a hároméves terv kapcsán minden labdarúgó pályát atlétikai gyakorló hellyel kívánják körülvenni, s egyben a labdarúgó mérkőzésekkel való együttes atlétikai rendezésekre irányuló készségüket is bejelentette.

A magyar atlétika viszonylag rövid, de máris kulturális történelmi izmú lezajlott évtizedeinek emelkedett hangulatú megünneplése volt a szép összeívetel, dicsérete a multnak, de egyben szolgálata a jövőnek is.

A mi reménységeink

Lehoczky Sándor CsMTK

Az amerikai verseny legkellemesebb meglepetése a nyurga csepeli magastúró 191 cm-es ugrása volt. Lehoczky nem üstököszerűen tűnt fel, fiatalsága dacára is már tekintélyes versenyzői múlt van mögötte.

A balkán játékokra való indulása előtt a pályaudvaron beszélgettünk vele. Elmondta, hogy 1928-ban született, tehát még ifjúsági atléta, 187 centiméter magas, a legjobb versenysúlya 75 kg, az idén érettegizett, most a műgyém hallgatója. 1941-ben kezdett versenyezni, már az első versenyén, 13 éves korában átugrotta a 150 centimétert. A Pesterzsébeti AC-hoz került, ahol Lichtenekert László volt az oktatója. Már ebben az évben átugrotta a 160 centimétert is. Ezután így alakult évenkénti legjobb eredménylistája:

1942: 170 cm
1943: 179 cm
1944: 182 cm
1945: 170 cm

1946: 175 cm

1947: 191 cm

1944-ig fokozatosan fejlődött, azután megtorpant és is, mint oly sokan az „ostromi idők” után. Már-már elszürkült, amikor szorgalmas edzések után újra összeszedte magát. Ezéven már covremásra iavítgatta egyéni legjobb eredményeit 12 versenyen indult ezidén a versenyek eredménye: 182, 183, 182, 180, 185, 185, 170, 188, 185, 189, 184, 187.

Fokozatos formaemelkedés után érte el legjobb eredményét, csupán egy kisiklás van: a 170 centiméteres verseny.

— Ezt az ifjúsági bajnokságokon ugrotta nagyon rossz időjárás, és az idő is volt, és több számban is kellett indulnom — ~~de~~ nem igyekeztem jobban — mentesedőzik.

A balkáni játékokon is eredményt szeretne elérni. Ott akarna lenni az olimpián is.

— Volt edzőm két méteres eredményt vár tőlem — vetjük oda.

— Nekem is ez az álmom, de ezt aligha érem el előbb, az 1952-es olimpiánál, — mondja szerényen és mégis magabizáon.

Hetenként ötször tart edzést, de csak egyszer ugrik, csütörtökön — végez 9—10

ugrást 165—170 centiméteres magasságon. Ha nincs verseny, akkor természetesen megegyezzen ugrik. A hét többi napját sok gimnasztika, könnyű sprintfutás egészíti ki. Ezenkívül súlyt, diszkosz és gelyt hajigál kiegészítésül.

— Az első mesterem Lichtenekert Laci bácsi volt, ő tanított atlétának lenni, de sokat köszönhetek jelenlegi mesteremnek is. Igen sokat tanultam tőle — mondja és a hangján érzik, hogy mennyire tiszteli tanítómestereit.

Lichtenekert László így jellemzi régi atlétáját:

Bámulatos ennek a fiúnak sportlelke, amivel — sok évig tartó lelkiismeretes munkáját alig jutalmazó 1946. évi közverszerűsége ellenére is — kitartott gurulóstílus mellett. Pedig sokszor ostromozták rohama gvenegeségét, puhaságát és sok méltatlan szidásban is volt része több „szakértő” részéről. Első perctől kezdve tisztában volt önmagával, mozaikát, stílusát folyton boncolgatta, és biztosan tudta, hogy az eredmény, ha késik es, de el nem maradhat. Benne a komoly stílus-tisztelő sportban élő, hoesztelési rátián dolgozó atléta megtestesülését látjuk, akinek jövőre két métert kell ugrania. Egyetlen hibája, hogy rohama kicsit evence, de ez férfiasodásával önmagától megjavul.

Lehoczky csunán az első két versenyen ugrott angol-stílussal, aztán mindvégig kitartott a gurulóstílus mellett.

Ifjúsági atlétáinknak még sokat kell fejlődniük!

Zsigmond Mátyás, az ifjúsági atlétakapitány, így vélekedik a Budapest-Vidék viadalról:

—A Budapest-Vidék válogatott viadal csak a futószámok egynemelyikében váltotta be a hozzáfűzött reményeket. A háború óta a szövetség csak most tudta ez a versenyt megrendezni. Az időpont azonban nem volt kedvező. Az iskolákban a tanév nem kezdődött meg, s az egyesületek nem tudták versenyzőiket összegyűjteni. Pedig feltétlenül szükség lenne arra, hogy a vidék és a főváros ifjúsági atlétáit valamilyen módon felrázzuk eddigi alétságukból. Egyes ügyességi számok eredménye egyenesen siralmas!

— Ifjúsági bizottságunk most dolgozza ki tervét az ügyességi számok felkarolására, ennek első programja az október 12-én sorra kerülő 5-ös ügyességi csapatverseny, melyet minden kerület részére külön rendeznek meg. Mindenhol megjelenjen egy szövetségi kiküldött is.

— A válogatott viadalon a székszárdi Dörnyei Varasdi távollétében könnyen győzött a tehetséges, csak most kezdő Schneider ellen. 400 méteres futásban a Postások reménysége, szintén az idén kezdett Adamik nyert hasonlóan biztosan. Innen is hiányzott azonban a legjobb vidéki, a pécsi Lombos. A verseny legjobb eredményeit a 800 és 1500 méteres síkfutásban érték el az ifjúságiak. Bakos, Bejó, Martinecz és Béres személyében. 3000 méteren a két pesti versenyző, Hunfalvy-Juhász és Szalai külön versenyt futott és idejük igen kiváló. Az ügyességi számokban csupán a győri Bösze, a gyulai Bukta, a pécsi Herczinger és a budapesti Lévai szerepelt kiválóan.

Le kell vonnunk a tanulságokat. Rá kell szorítani a még ifjúságiakkal nem foglalkozó egyesületeket, hogy utánpótlásukat maguk neveljék.

Főváros és Vidék ifjúságának találkozóit rendszeresítjük. Szilágyi Sándor, a legjobb ifjúsági atlétaegyesület, az MTK szakosztályvezetője, értékes vándordíjat ajánlott fel. Reméljük, hogy a főváros és vidék vetélkedése serkentőleg hat ifjúsági atlétikánk fejlődésére.

BUDAPEST-VIDÉK IFJÚSÁGI ATLETIKAI VIADAL EREDMÉNYEI

100 m: 1. Dörnyei V. 11.6, 2. Schneider Bp. 11.7, 3. Lengyel Bp. 11.9, 4. Adamik Bp., 5. Tóth V.

110 m gát: 1. Gárdon V 19.5, 2. Hack V 19.9, 3. Nagy Bp. 20.3, 4. Homola Bp 21.

400 m: 1. Adamik I 52.8, 2. Sövegjártó Bp 54.7, 3. Tóth V 56, 4. Bánki V.

800 m: 1. Martinecz Bp 2:03.2, 2. Bella Bp 2:08.4, 3. Szántai Bp 2:10.2, 4. Marosvári V 2:11.3, T. Nyíró V 2:12.2.

1500 m: 1. Bakos Bp 4:10, 2. Bejó Bp 4:10, 3. Béres V 4:14.2, 4. Varró Bp 4:24.8, 5. Kuti V 4:29.2.

3000 m: 1. Juhász Bp 9:12, 2. Szalai Bp 9:16, 3. Sziklai V 9:36, 4. Sziklavári V 9:40.6.

Magasugrás: 1. Nagy Bp 160 cm, 2. Homola Bp 160 cm, 3. Varga V. 160 m., 4. Mayer V.

Távolugrás: Bösze V 610 cm, 2. Ollé Bp 595 cm, 3. Adamik Bp 580 cm, 4. Dörnyei V.

Gerelyhajítás: 1. Bukta V 42.45, 2. Bíró Bp 38.85, 3. Lévai Bp 38.40, 4. Tóth V 37.95.

Diszkoszvetés: 1. Lévai Bp 31.95, 2. Herczinger V 30.55, 3. Mayer V 29.65, 4. Madi V 26.62.

Súlylökés: 1. Lévai Bp 11.45, 2. Herczinger V 10.98, 3. Tóth V 10.65, 4. Schneider Bp.

4x400 m: 1. Budapest (Naagy, Adamik II., Kéger, Marcinko) 3:51, 2. Vidék (Nyíró, Marosvári, Tóth, Rideg) 3:59.4

(Az „Atlétika” szerkesztőjének megjegyzése: Ifjúsági atlétikánk talán még sohasem állt ilyen mély színvonalon. Egyedül a távfutók kivételek. Martinecz a legjobb fizikumú közöttük. A svéd futókat juttatja eszünkbe. Az alakjához azonban rossz a stílusa. Nagyobb lendülettel, csípőben kiemelkedve kellene futnia. A mai mozgása hosszútávfutóknak versenyző. Hunfalvy-Juhász és Szalai ígéret. Könnyű testtel könnyedén szalad. Csak rajta függ, hogy évek múlva világlklasszissá fejlődjék. A vidéki ügyességi atlétákon látszik a „szerhiány”. Ugy dobnak, mintha csak ünnepnaponként kapnának súlygolyót és diszkoszt a kezükbe! Pedig van köztük néhány jó fizikumú gyerek.)

Az „amerikás” verseny eredményei

100 m síkfutás.

Lawler, USA 10.5 mp
Houden, USA 10.7
Goldoványi Béla, MAFC 10.8
Dr. Tima Ferenc, SZEAC 10.9
Hegyesi Antal, KAOE 11.—
Bartha László, Vasas 11.2

200 m síkfutás.

Houden, USA 21.4 mp
Lawler, USA 21.8
Hegyesi Antal, KAOE 22.5
Mindszenty János, KAOE 22.8
Szántó Ottó, UTE 23.2
Lombos Dezső, KAOE 23.8

400 m síkfutás.

Whitfield, USA 48.2 mp
Bánhalmi Ferenc, MPSC 49.8
Marosi László, Testv. 49.9
Balogh Dezső, MAFC 51.6

800 m síkfutás.

Whitfield, USA 1:54.8 mp
Garay Sándor, Vasas 1:55.2
Almási József, Vasas 1:57.7
Fekete István, MAFC 1:58.2

1500 m síkfutás.

Villási Károly, DM 3:59.— mp
Híres László, UTE 4:00.6
Twomey, USA 4:01.—
Izsófi Lajos, Vasas 4:03.8
Rátónyi Sándor, KAOE 4:05.6
Szilágyi Jenő, Vasas 4:06.4

110 m gátfutás.

Simmons, USA 14.4 mp
Kiss József, Törekv. 14.9
Agócs Jenő, MTK 15.8

Magasugrás.

Lehoczky Sándor, CsMTK 191 cm
Mondschein, USA 185
Horváth Sándor, MAFC 185
Morcom, USA 185
Kovács József, Gy.ETO 178
Simmons, USA 178

Távolugrás.

Kiss István, TFSE 712 cm
Mondschein, USA 702
Vermes Vilmos, Vasas 683
Bakky Sándor, KAOE 623

Rúdugrás.

Morcom, USA 400 cm
Zsitvay Zoltán, TFSE 400
Hómonnay Tamás, KAOE 380
Kovács Ferenc, UTE 360
Gaár Tibor, ETC 340

Súlylökés.

Fitch, USA 14.75 m
Mondschein, USA 13.98
Némethváry Ernő, Előre 13.55
Söjtör József, TFSE 13.29

Diszkoszvetés.

Fitch, USA 52.91 m
Klics Ferenc, Vasas 47.89
Dr. Józsa Dezső, Testv. 46.59
Kulitz Jenő, HAE 46.14
Remetz József, CsMTK 45.55

Gerelyhajítás.

Várszegi József, GSE 65.92 m.
Szathmáry Aba, GSE 58.27
Simmons, USA 51.65
Kiss István, TFSE 46.93

4x100 m-es váltófutás.

1. USA (Morcom, Mondschein, Lawler, Houden) 42.3 mp
2. Főiskolai vál. (Dr. Tima, Bartha, Csányi, Goldoványi) 42.3 mp
3. Társadalmi a. (Szántó, Hegyesy, Mindszenty, Varasdi) 43.7 mp
4. Társadalmi b. (Bakky, Somlós, Dr. Vermes, Tribold) 45.4 mp

KERÉK JÁNOS KITÜNTETÉSE

Kerek Jánost, szövetségünk alelnökét, a vidéki bizottság elnökét a vidék sportja érdekében kifejtett eredményes munkájáért a kultuszminiszter úr plakettel tüntette ki. Mező Ferenc dr. „A három ezer éve ifjúság” című munkájának egy példányát ajándékozta a kiváló sportvezetőnek. Gratulálunk.

SPORTEMBER A MUNKÁBAN IS PÁRTOLJA A VOLT SPORTEMBERT

Érmek, jelvények, serlegek

Fonyó Márton volt futóbajnoknál

Budapest, V., Kiss József-utca 40. III. em. 6. Telefon: 401-745.

Az amerikai atlétacsapat: Twomey, Lawler, Kelly - a vezető, Morcom, Houden, Mondschlein, Simmons, Bolen

Dr. Bácsalmási Péter:

Gondolatok és tapasztalatok az „amerikás” verseny után

Mire tanítottak Fitch, Morcom és a többiek?

Kilenc évi szünet után végre ismét látogattak hozzánk a világ első atlétanemzetének kiválóságai. Örömmel vártuk őket egyrészt, mert kíváncsiak voltunk, hoznak-e újat, másrészt bizonyítását reméltük annak, hogy a helyes úton járunk.

Az amerikai csapat minden egyes tagja erős testalkatú, jól átdolgozott, általában jó izomzatú atléta. Bizonyos, hogy felépítettségüket nem pusztán az atlétika üzésének köszönhetik, hanem azt még a speciális atlétikai felkészülésük előtt a legkülönbözőbb sportokban és küzdőjátékokban szerezték.

Több héten keresztül tartó utazgatások, fárasztó versenyek, szokatlan életmód és étkezés, valamint a verseny napján is többórás autóbusz út után a versenyzők mozgása puha, laza volt. A lazaságot legszívesebben a 400–800-as futó érzékeltette 800 méteres futása közben az utolsó 100 méteren és a 400 méteres futása alatt. Olyan természetesen, annyira lazán, szinte lágyan futott, hogy a nézőkben is igen nagy esztétikai benyomást keltett. A sprintmozgásban, természetéből következően is nehezebben vehető észre a lazaság, de a szakemberek ezt kétségen kívül észlelhették. A gátfutó mozgása pedig — itt nemcsak a gátvételre, hanem az egész futásra gondolok — a tökéletesség határán járt.

Nemcsak a nálunk járt versenyzők, de általában az amerikai atléták, gyorsak. A gyorsaság nemcsak a futásnak, de minden atlétikai számnak szoros tartozéka. Hátránnyal indul az, akiből ez a képesség hiányzik. Nem kérdeztem meg, de bizonyosra veszem, hogy még Fitch is igen tisztességes idő alatt lefutná a 100 métert. A gátfutók síkfutásban is világlklasszisok! Az északi portyára beosztott Dillard többször futott 10,4 mp-et 100 méteren. A nálunk járt Simmons 100

yadra 9,7 mp-et ért el. A rúdugró Morcom 1000 m-es ideje: 10,7 mp. A dekatonista magasugró Mondschlein részt vett a 4x100-as váltóban — a gátfutó ki-maradt belőle. Ebből a magasugró futótudására is következtetni lehet.

Az amerikai csapat csillaga a kitűnően felépített testalkatú és átdolgozott izomzatú, 186 cm magas és 97 kg súlyú Fitch volt. Ez a hatalmas test szinte hihetetlen robbanékonysággal párosult. Az ő testi adottságával, valamint kitűnő stílusával

Fitch a diszkosz kidobása előtt szinte nem is vehető csodálatosnak 55 méteres diszkoszvetése. Még azt is meg kell említeni, hogy Fitch nagyon szeret

mozogni. A versenye alatt úgyszólván egy pillanatig sem pihent. Állandó mozgásban volt, a diszkosz mozgásába becsúsztott hibát próbálgatta kiküszöbölni. A diszkoszvetés mozgásának lényeges mozzanatait helyesen hajtotta végre. Tudjuk, hogy a diszkoszvetés lényege az, hogy a diszkosz fokozatos gyorsulással a legnagyobb pályát berutva, maximális sebességet a kidobás pillanatában érje el. Általában elterjedt az a vélemény, hogy lassú kezdés után kell ezt a célt elérni. Ezt azzal magyarázzák, hogy gyors indulás után nincs lehetőség fokozásra. Nincs erre a félfogásra rácatolt. Szokatlanul gyorsan, igen nagy lendülettel indul, de végig tudott fokozni. Induláskor a diszkosz még nem nagy ívben mozog, hanem hátul mélyen, közel a testhez indul. Az első félfordulat alatt a centrifugális erő a diszkoszt kilendíti és az a kidobás előtti mozzanatig már igen nagy és emelkedő felgyorsulással a legnagyobb körpályára jut. Itt éri a tulajdonképeni kidobás — „berántás” —, amely alatt a diszkoszra a lehető legnagyobb úton hat a mindkét láb megtámaszkodásra következőben kifejtendő erő.

Fentebb már említettem, hogy a dobás akkor jó, ha a diszkosz fokozatosan gyorsulva ér el legnagyobb sebességét és pedig anélkül, hogy utjában törés állana be. Az ideális dobás az lenne, ha nemcsak egyszerűen fokozatos, hanem egyenletesen gyorsuló mozgással érné el a kidobás pillanatáig legnagyobb sebességét. Ezt elérni nem lehet, mert a dobó nincs végig fix helyzetben, hanem komplikált mozgatlansorozatokon keresztül — miközben egy lábon érintkezik a talajjal, sőt a levegőben is repül, jut el a kidobásig. Így csak törekedni lehet az egyenletesen gyorsuló mozgásra. Aki ezt meg tudja közelíteni — Fitch és általában az amerikai stílus követői —, annak a mozgása jó. Minél nagyobb az eltérés ettől, a mozgás annál inkább kifogásolható.

Hasonlítsuk csak össze Fitch és Kulitz mozgását. Még a laikus is megállapíthatja, hogy az amerikai dobó milyen simán vezeti végig a diszkoszt és a „berántás” a folytonosság következtében szinte elmosódik. Kulitznál ezzel szemben közvetlenül a kidobás előtt a diszkosz látszólag megáll és hatalmas erejű berántással, szinte átmenetnélküli felgyorsulással kerül ki a kézből. A többi magyar dobó, közöttük Klics is, több-kevesebb eltéréssel, de ugyanebbe a hibába esik.

A diszkoszvetés 4 parancsolata.

Más kérdés most már, hogy milyen legyen az a mozgás, amellyel ezt a hibát el lehet kerülni és mi az útja annak, hogy a diszkosz fokozatos, megtörés nélküli gyorsulással érje el a legnagyobb sebességét? A mozgás részletes ismertetésével itt nem foglalkozom, ezt tudomásom szerint rövid időn belül egy Fitchről készült nagyszerű képsorozat kíséretében dr. Hepp Ferenc fogja megtenni. Én csak megemlítek egy-két mozzanatot, melyek véleményem szerint a Fitch stílusát jellemzik: 1. A diszkoszt hátul mélyen tartja induláskor. Fordulat közben innen a diszkosz csapódik és nincs ideje a megtorpanásra. 2. Igen lendületesen, gyorsan indul és ezt végig fokozni tudja. 3. A végső fokozásban döntő szerepe van a lábnak. Akinek a lába lassú, lomha, az ne is kísérletezzék a gyors indulással. Fitch a jobb lábáról 97 kg-ját a kidobó helyzetbe jutáskor azonnal szinte előre-

dobja. 4. A kidobás alatt a diszkosz igen nagy ívben mozog. A bal váll inkább előre mozog, de hátra nem tesz egy millimétert sem.

Zsitvay stílusa jobb, mint Morcomé!

Morcom stílusát már nem tartom annyira tökéletesnek, mint Fitchét. Lehet, hogy a fáradtság kissé eltorzította mozgását és az eredetileg kisebb hibák jobban kihangsúlyozódtak. Zsitvay stílusa jobb volt, bár az ő mozgásában is erősen megmutatkoztak hibái. Állításom merésznek látszik, pedig alátámasztja az a tény, hogy Morcom testi képességei nagyobbak, mint Zsitvayé. Az ő 10,7-es 100 m-es dejétől Zsitvay teljes másodperccel elmarad. Ugrás közben ellenszél volt, ami a lassú ugrókat még jobban hátráltatta; ököként lelki szempontból, mert kevésbé bíznak rohamukban. Az amerikai igen ruganyos, magasban 195 cm-t is ugrott már. Zsitvay ettől messze elmaradt. Morcom teljesen átdolgozott izomzatú atléta, erőteljes, de aránylag mégis könnyű alátéttesttel és ehhez viszonyítottan igen erős elsőtesttel. Karjai szinte Fitch-szerűek. Zsitvay nem gyenge tornász ugyan, de élen még sokat kell erősödnie. Morcomnak ilyen testtel és képességekkel, ha mozgása kifogástalan lenne, 450 cm-en elért eredményt kellene elérnie. Ha a övő évben Londonban 460 cm-et ugratta, nem tartanám csodálatosnak.

A jó ugrás első feltétele: helyes elrugaskodás.

A rúdugrás mozgásával részletesen most nem foglalkozom, csak néhány olyan mozzanatra térek ki, melyek eldöntik, hogy az ugrás jó lehet-e avagy sem? Lényeges mozzanat az elugrás. Ez akkor jó, ha az elrugaskodás helye és a fogás az elugrás pillanatában egy függőleges vonalba esik. Ha az ugró közelebből rugaskodik el, akkor a rúd szinte visszahatja, a test hirtelen felcsapódik, esetleg

magasan a lécz fölé, de arra ráesik, át nem jut rajta. A távolabbról történő elrugaskodásnál a test az elugrás pillanatában nem tud teljesen összeforrni a rúddal, hanem egy kis repülés után hirtelen megterheli. Ha a megterhelés pillanatában az ugró még a fellendülést is megkezdte — elcsúszott mozgás —, akkor a rúd könnyen eltörik. Az ugró ilyenkor is fellendül a magasba, de a rúd, tekintve, hogy hirtelen kapta a megterhelést, nem tud a merőlegesig emelkedni, rézsútos helyzetben megáll és az ugró ugyancsak ráesik a lécre. A kettő között van a helyes út. A test összeforrhat a rúddal, az elugrás biztosítja a fokozatos megterhelést. A helyes elrugaskodást igen sokat kell gyakorolni. És még verseny közben is meg kell állapítani, hogy jó helyről történt-e az elugrás?

A legfontosabb: a fellendülés.

Az elugrás pillanatában a test két helyen van rögzítve: a talajon és a rúdon. A test a futás által kapott lendület és az ugróerő következtében behajlik, a has

mozgásának segítségével a lécre, a lábakkal a túldoldalon lecsapódnak — kapocs! — és a kezek ellökik a testet a rúdtól.

Sokan a „kapocs”-ból ítélik meg a rúdugró stílusát. Pedig bármilyen fontos mozzanat is, nem olyan lényeges, mint az elugrás vagy a fellendülés. Csányi Zoltán tökéletes kapcsot csinált, de nem volt jó a fellendülése. Az amerikai ugrók között is van olyan, aki kapcsot alig csinál, de a fellendülése kiváló.

Mi a hibája és erénye Morcomnak és Zsitvaynak?

Hasonlítsuk össze most a két versenyző ugrását. Morcom jó helyről ugrott el, Zsitvay talán néhány cm-el távolabbról, mint kellett volna. Az eltérés a helyestől nem volt lényeges, így a további mozgását túlságosan nem befolyásolta. Az amerikai túlzottan „kilógott”, a teste egészen a melléig túllendült a rúdon. Innen a lécz fölé kerülni igen nehéz, vagy többekévesebbé nyújtottan lendül föl a test, — Morcom ezt tette —, vagy egy kis visszamozgás történik. Utóbbi feltétlenül helytelen, mert lendületmegőrzést jelent. Az amerikai fellendülése is rossz volt — nem is beszélve arról, hogy túlkorán kezdte meg a lécfelé fordulást —, mert a nyújtott test hosszabb mozgásra képes. Ezt a hibát csak olyan karerővel, és felépített testtel lehet áthidalni, amilyen-nel Morcom rendelkezik. Zsitvay épp ellenkezőleg, talán korán kezdte a fellendülést — Morcom is így látta — és ha nem is nyújtottan lendült a térde messze volt a fogástól, ami azt jelenti, hogy nem fölfelé, hanem rézsútosan előre-felfelé lendült. Zsitvay rúdja gyenge. Hajlik, sőt recseg. Aki nem bízik a rúdjában, az elkapkodja a mozgást! Mihamarabb szeretne túllenni rajta. Erről a hibájáról tehát csak akkor szokhat le, ha olyan rúdja lesz, amelyikben megbízik. A lécz felé Morcom már kissé elfordult helyzetbe került. Túlsók kapcsot nem láttunk tőle, viszont a rúdtól való elválása, ellökése tökéletes volt. Ezt nem a lécfelületi helyzetre értem, hanem a módra, ahogyan csinálta. Zsitvay lécfölötti helyzete a laikusok szerint tökéletes. Ő nem egy kis kitartott kézenállásból dobja át lábait a lécen, hanem elhamarkodottan, már a lécz előtt kissé betörve hozza ki a kétségtelenül szépet mutató kapcsot.

előrenyomódik. Ha a láb elszakad a talajtól, akkor a test önmagától lendül előre, de felfelé is halad a rúddal együtt. Ez a kilógás. Tekintve, hogy a kar, majd a mell közelebb van az elugráskor is a rúddhoz, a talajról való elszakadás után ezek simulnak hamarabb hozzá és csak ezután közeledik hozzá fokozatosan az alsó test is. A kilógás addig tartson, amíg a felső test teljesen a rúddhoz simul. Amikor ez bekövetkezik — eddig az ugró semmi munkát nem végzett, szinte pihent —, megindul a fellendülés; a test csipőben betörik, a lábak pedig térdben erősen behajlanak, így megrövidült az „erőkar”: a felfelé történő mozgás gyors lehet. (Olyan ez, mint a műkorcsolyázásban a Schäffer-féle forgás: teljes kinyúlásban méltóságteljesen lassú, de ha a korcsolyázó összehúzódik, a forgás vilámgyors lesz.) Akkor jó a fellendülés, ha a térdek a fogásig felcsapódnak. A karok eddig a pillanatig nyújtva maradnak. A felsőtest szembenéz az ugrás irányával és még a rúd mögött van. Aki ezt a helyzetet el tudja érni, annak az ugrása feltétlenül jó lesz.

A további mozzanatok már szervezőn következnek ebből a helyzetből. A karok igen erőteljes rántása közben a test kinyúlik, miközben ráfordul a láb ollózó

Mit kell Zsitvaynak megtanulnia?

Összegezve a látottakat, megállapítható, hogy a fellendülésben mindketten hibáztak, mégis Zsitvay jobban csinálta ezt a mozdulatot, ezért stílusa ezen a versenyen jobb volt az amerikaiénál.

További fejlődésének útja: legalább 114-re kell futni a 100-at az elkövetkező évben. Télen szorgalmas tornával meg kell erősödni, a fellendülést tökéletesen meg kell tanulni és ezzel kapcsolatosan a lécféletti helyzetet, a kapcsot is a fellendülésből következően ki kell hozni. Ha ezeket megtanulja, akkor nyugodtan küldhetjük Londonba.

Vendégeink dicsérete.

Világklasszisok és mégis végtelenül szerények, kedvesek, közvetlenek. A magasugró hely a jobbról nekifutók részére a legrosszabb volt és Mondschein, amikor megkérdezték, mi a véleménye, mégis azt mondotta: jó. Tehát nem kifogásolnak, nem követelődznek, hanem versenyeznek és pedig nem kis sikerrel. Nem láttuk őket koncentrálni. Aki biztos a dolgában, az gondolkodás nélkül végrehajt. A kifütnő felkészült versenyző biztos lehet abban, hogy mozgását jól hajtja végre. Ha attól fél, hogy mégis becsúszik valami hiba, azt nem a felszólítás után igyekszik kijavítani, vagy azon gondolkodni, hanem előtte keresi meg a helyes mozgást. (Fitch).

Nagy Géza érdekes levele: „Vidékiek városi otthona“

Régi, kitűnő gyorsfutó bajnokunk Csépfalvy (Nagy) Géza (X., Füzér-utca 29/b) érdekes tervet vetett fel a szövetséghez írt levelében. „A jubileumi díszközgyűlés lelkes hangulatának hatása alatt az egyetemes magyar atlétika fejlődésének érdekében elhatároztam, — írja — hogy mátol kezdve szívesen látok vendégül szerény otthonomban egy-egy versenyre felutazó tehetséges vidéki atlétát. Az az elgondolásom, hogy megfelelő szervezkedés és hírverés esetén mások is felbuzdulnak majd ajánlatomom, melynek eredményeképpen nagyobb mértékben lehetne feltárni a fővárosi versenyárváink kapuit — mint a köztársasági elnök mondotta — az östehetségek számára.“

Bajnokunk, aki pedig nincs valami rozsás körülmények között — mint írja — és a felajánlást mégis megerőltetés nélkül teszi, jó példával jár elől. A szövetség kéri mindazokat, akiknek egyéni körülményei másfél-két napos vendéglátást évenként két-három alkalommal, a legszerényebb körülmények között is, lehetővé teszik, nyilvántartásbavétel végett mielőbb közöljék szándékukat és címüket a MASz titkárságával (Budapest, V., Alkotmány-utca 3. II. emelet.)

Örökös bajnokaink legutóbb közölt listájába néhány sajnálatos hiba csúszott. Szívesen helyesbítjük, hogy a holtnak jelzett Jankovich István, Kóczán Mór, dr. Csejthei Lajos, Karlovits János, Marvalits Kálmán, Kovács Ferenc, Forgách (Farinek) Ferenc él és jó egészségnek örvend.

OLVASS SZAKKÖNYVEKET! Kaphatók a MASz hivatalos helyiségében: Budapest, V., Alkotmány-u. 3. II. em.

Mit tapasztalt

a szövetségi kapitány

és a szakfelügyelő a bajnokságokon

Megkértük Kelen Jánost és Kismartoni Károly dr.-t mondják el mit láttak a bajnokságokon és milyen tanulságokat vontak atlétáink szerepléséből. Kelen János a futókról beszél:

A 100 és 200 m-es gárdában, bár egyénileg kiváló tehetségű együttes, nemzetközi élvonalbeli versenyzőnk jelenleg nincs. Goldoványi feltűnésében látom a régi magyar sprinthegemónia visszaszerzésének lehetőségét. Ereje, intelligenciája és példás küzdőképessége csodálatos. Lelkiismeretes, mértékletes életmódja, viselkedése bizonyítja, hogy eszményi sportember. 10,3-as időt várok tőle 2—3 év múlva.

400 m-en sok a jó közepes futó, de Barsit és Kovácsot még sokáig nem fogják helyettesíteni. Bánhalmi, Radványi és az MTK ifijei szorgalommal még sokra vihetik. Ha Krivánszky sportzerű életet élne és Marosi szorgalmát elsajátítaná, 47-es időt remélnék tőle.

800—1500 m-en az élvonalas Garay mögött egész gárda áll: Almási, Villási, Hires, Gyergyói, Baranyai és Fekete. Világklasszis még csak Garay, de neki is sok tanulnivalója van még, főleg a stílus terén.

5.000 és 10.000 m-en a jó öreg Szilágyi és Németh mellett a fiatal Szegedi igéri, hogy Szabó, Szilágyi, Csaplár világhíre felé az utat követi. De még neki is sok tanulnivalója van, főleg a bátorság terén, mert anélkül minden szorgalma hiábavaló lesz. Legyen példa előtte Garay bátorsága. Szabó is úgy érte el világ- és Európa-rekordjait, hogy nem „várt” senkire. Szép jövőt jósolok még az ifi-bajnok Bejónak is, de ő is szívlelje meg a fentieket. Sajnálom Feledy elűnését.

3000 m-es akadályon Bíró és Jeszenszky hamarosan 9.10 mp körül futhat. Ez pedig már komoly eredmény még az olimpiára gondolva is. Csak specializálják magukat és ne csak alkalmasszerűen fussanak akadályt. Hires angol bajnokunk csak ritkán fut akadályt, rá csak 800 és 1500 m-en lehet igazán számítani.

110 és 400 m-es gáton Kiss József klasszisnak számít, csak sprintlassúsága ijesztő. Szorgalommal azonban mindent be lehet hozni és ez Kissnél nem hiányzik. Lippay, Karácsony, Varga és Agócs közül bármelyik előre feltörhet és 15 mp-et is elérheti, akár egy éven belül is.

Marathon-futásban nem elég az akaráss, hanem a szenvedést kell érzéktelenné tenni, aminek nagymesterei Galambos József és Kiss József. Csak az ő tudásukhoz egy kis 5.000 és 10.000 m-es jó közepes tudás hiányzott, hogy komoly olimpiai remények lehettek volna. A jelenlegiek közül Somogyi, Mucsi és a gyalogló Kincses lehetne még jó 2 óra 40 perc körüli, esetleg azon belüli futó, de ehhez komoly, tetszerű munkára van szükségük. Kincsesnek ugyanis jobb volna, ha a gyaloglásról áttérne marathoni futásra, mert jó és laza mozgása nagyobb sikereket hozna neki a futásban, mint a gyaloglásban.

Dr. Kismartoni Károly így látta az ügyességi számokat:

— Németh Imrével, atlétikánk e pillanatban legnagyobb alakjával kell kezdeni. Kiforrott stílusával, pompás idegzetével, eredményesen állja meg a helyét a versenyeken, de részére s a kalapácsvetés biztató utánpótlására. (Petike Lajos, Bonyhádi Adám, Remete Dezső) heti egy-egy versenyt kellene rendezni méltó környezetben, perzselő hangulatú közönség előtt a pályák belsejében. Csak ilyen környezetben születhet meg az újabb rekord a kalapácsvetésben.

— Zsitvay Zoltán kondícióját megvieselte a londoni utazás, ezért ugrott aránylag gyengébben a bajnokságban. Fogyatékosága a gyenge sprintkészsége, ami rohamában jelentkezik. Ez a fogyatékoság a gyenge táplálkozásából ered, melynek feljavításával, kondíciójának emelésevel rendkívül feljavítható lenne a gyorsasága s a légmunkájának tökéletesítése. Biztató Homonnay Tamás és Kovács Ferenc felfelé ívelő formája. Több szorgalommal mind a kettő megugorhatja a 4 métert. Váratlan örömet keltett (magasugrás) Leheczky az első magyar ugró aki guruló stílussal ugrott 190-en felül. Ugrásával a magasugrásban új korszak előtt állunk. Horváth Sándor váratlan feljavulása igen örömdetes. Ő is ugorhat 190-et az idén! Dulgyovainak és Kolozvárnak szakítani kell avult stílusukkal.

— Távolugrásban Kiss István emelkedő formájának örülhettünk. Rövideser 730-at is fog ugrani, mihelyt több idő szentel erre a legjobb egyéni számára. Diszkoszvetőink közül egyedül Klics az aki egyenletesen fejlődik. A jövő év olimpiára elérheti az 50 métert.

— Gerelyhajításban Várszegi József változatlanul „császár” maradt, anna kiábrándítóbb a mai fiatalság. Hármassugrásban és súlylökésben állunk legrosszabbul. Dunszoki Géza mintha már kiöregedett volna, a fiatalok pedig még nem „érzik” a hármassugráshoz annyira fontos ritmust. Súlylökőinknek több verseny, találkozás, edzésben pedig kiegészítő munka kell. Tárthatatlan, hogy anny jóalakú s képességű dobó közül nem hogy a 15 m-t, de még a 14-et sem tudják állandósítani.

— Reméljük, az őszi nemzetközi versenyek jobb eredményeket hoznak, mert szeptember hónapban érik el az ügyességi atlétáink a legjobb formájukat.

A bajnokságok második nap eredményei

FÉRFIAK:

200 m síkfutás.

Goldoványi Béla MAFC 22.— mp
Csányi György, UTE 22.2
Hegyesi Antal, KAOE 22.4
Solymosi Egon, PVSZ 22.7
Mindszenti János, KAOE 23.—
Lombos Dezső, KAOE 23.7

800 m síkfutás.

Garay Sándor, Vasas 1:53.9 mp
Almási József, Vasas 1:55.—
Marosi László, Testvériség 1:55.—
Villási Károly, DM 1:56.—
Baranyai János, PVSZ 1:56.1
Fekete István, MAFC 1:56.5

10.000 m síkfutás.

Szilágyi Jenő, Vasas 31:34.2
Szegedi Ferenc, Testv. 31:35.—
Németh Béla, MTE 31:38.6
Rusovszky Gyula, Testv. 33:04.—
Kovács György, SzVSE 33:14.2
Rátz Gyula, Törekvés 33:54.8

3.000 m akadályofutás.

Bíró János, Vasas 9:36.8 mp
Jeszenszky László, UTE 9:37.2
Híress László, UTE 9:41
Csépanyi Pál, GyVSE 9:42.4
Juhász Béla, Vasas 9:55.6
Apró József, MVSC 9:57.6

400 m gátfutás.

Kiss József, Törekv. 56.— mp
Karácsony Nándor, PVSZ 57.6
Lippai Antal, PVSZ 58.5
Bérdi Elemér, UTE 60.4
Botos György, Postás 60.6
Kovács Ferenc, UTE 67.4

Magasugrás.

Lehoczky Sándor, CsMTK 184 cm
Kovács József, OTE 175
Kolozsvári Miklós, CsMTK 175
Horváth Sándor, MAFC 170
Homonnay Tamás, KAOE 170
Tordai Gyula, MAFC 170

Hármasugrás.

Kiss István, TFSE 13.88 m
Dusnoki Géza, Testv. 13.84
Puskás Antal, TFSE 13.58
Jankovich József, CsMTK 13.50
Tompay Olivér, TFSE 12.94
Bessenyei Gyula, Szekszárd 12.63

Súlylökés.

Némethvári Ernő, Előre 13.69 m
Voki József, Testv. 13.43
Dr. Darányi József, Előre 13.42
Sőjtör József, TFSE 13.17
Kiss János, Vasas 12.89
Bonyhády Ádám, MAFC 12.63

Diszkoszvetés.

Klics Ferenc, Vasas 45.89 m
Dr. Józsa Dezső, Testv. 44.92
Kulitz Jenő, HAE 44.—
Remecz József, CsMTK 43.91
Horváth Vilmos, DVTK 41.90
Sik József, PSE 40.78

10 km-es gyaloglóbajnokság.

László Sándor, PSE 51:29.— mp
Kincses Miklós, Tisza 51:59.— (délkeleti
ker. rekord.
Selmeczi József, Vasas 52:01.—
Kapusi János, KAOE 52:22.—
Hima László, ESC 53:46.—
Peszeki Ádám, UTE 54:23.—

NÖK:

200 m síkfutás.

Mertin Jolán, ETO 26.9 mp
Fekete Ilona, MAFC 27.1
Szigeti Wargha Zsuzsa, GSE 27.7
Babay Margit, Postás, 28.—
Zubek Ilona, Postás 28.—
Bakos Erzsébet, Postás 28. 9

80 m gátfutás.

Rohonczy Mária, TFSE 12.6 mp
Lőrinczi Anna, Postás 12.9
Umbray Katalin, TFSE 14.5
Fehér Lola, Postás 14.4
Bártfay Jenőné, Postás 14.5
Hübner Helga, TFSE 15.4

Távolugrás.

Fekete Ilona, MAFC 555 cm, orsz. rek.
Rohonczy Mária, TFSE 524
R. Tolnay Ilona, Postás 523
Lőrinczi Anna, Postás 511
Bártfai Jenőné, Postás 471
Vékony Ilona, TFSE 460

Gerelyhajítás.

Regdánzky Matild, MAFC 38.88 m
Rohoncz Mária, TFSE 37.51
Umbray Katalin, TFSE 35.36
émeth Béláné, MTE 30.79
Zaffiry Solveig, Testv. 28.58
Guzli Rózsa, TFSE 28.54

Diszkoszvetés.

Balázs Judith, BMÁV 37.85 m, orsz. rek.
Zsolnai Julia, Testv. 34.54
Hetesi Margit, Testv. 33.46
Dr. Józsa Dezsőné, Testv. 33.19
Sik Józsefné, Postás 33.00
Nagy Mária, Előre 30.84

Ilyen a vidéki atlétika élete...

Kömley Károly drámai levele a gyöngyösi atlétika végnapjairól.

Minden kommentár nélkül közöljük Kömley Károlynak, az északi kerület szakfelügyelőjének Kerek Jánoshoz, a vidéki bizottság elnökéhez írt leveléből az alábbi részleteket.

...Dorogon, majd Gödöllőn volt a legkönnyebb dolgom. Csak szervezni kellett a fiúkat, az anyagiakat a Dorogi Atlétikai Club fedezte. Arany élet volt! Még most is bánom, miért jöttem el onnan. Talán most I. osztályú egyesület lennénk — több országos bajnokkal és rekorderral.

1936-ban jöttem Gyöngyösre. Megkezdtem az ugartörést. Két év múlva már több kerületi ifjúsági bajnokságot nyertünk és megjavítottunk néhány kerületi ifjúsági csúcseredményt. A helyzet lényegesen rosszabb volt, mint Dorogon, de azért néhány versenyre még akadt pénz a Gyöngyösi AC-nál. De nem sokáig! Kijelentették, hogy atlétikára nem tudnak áldozni. Mindnyáján átmentünk a levontékhoz. Katonajeggyel utazhattunk eleget, felszerelés is volt tűrhető, de a pálya, öltöző elhanyagoltsága tűrhetetlen volt. Segíteni még a levonték sem tudtak rajta, mert a pálya a városé volt, de évi egy arany pengőért bérbe adta a GyAK-nak. A GyAK nem csináltatta meg a futópályát, mert nem volt pénze az atlétikai szakosztálynak. A levonték meg azért nem csináltathatták meg, mert erre fedezetet csak akkor kaptak volna, ha a pálya a levonték nevében van. Közben atlétánk tudása túlnőtt a kerületen, ahol minden ifjúsági versenyt letaroltak. Megnyerték az országos ifjúsági pontversenyt is. Felnőttjeim (Hársfalvi, Kobold, Pázmánd, Neményi, Nemes, Csépany) is remekül kezdtek szerepelni. A rémes pályán azonban nem tudtunk versenyeket rendezni.

Azután végetért a háború. Legnagyobb örömmre minden atlétám itthon volt, vagy legalább tudtam róla. Májusban már kapcsolatot kerestem a MASZ-al és több atlétám versenyen is indult. Sajnos, az új egyesületünk a GySE méltó utódává lett a régi Gyak-nak. Itt is kijelentették, hogy atlétikára nincs pénz... A levonté bedöglött... A fiúkat többfelé hívták szét ígérekkel, de egy se ment. Hogy utazni tudjunk, megalapítottuk a

Gyöngyösi Vasutas SC-t. Ez ideiglenes jó megoldás volt, bár a szabadjegyen kívül semmit sem kaptunk. Felszerelés, ellátás, szállás, villamosköltség minden a versenyzőket terhelte.

1946-ban 23 kerületi egyéni bajnokságot nyertünk. Ősszel már kezdett unalmas lenni a versenyeken való „százaz” koszt és többen ki-ki hagytak. Közben a múlt év szeptemberében a GySE egyesült a MAV-al. Így MAV-GySE lettünk s mostoha gyerekek. Minden a labdarúgásra ment, velünk senki sem tördött...

Idén tavasszal újból nekiláttam. Sikertől jó kis gárdát összehozni, de az anyagiak hiánya egyre tűrhetetlenebb lett. Versenyek előtt legalább egy tányér meleg leves jól esett volna. Erre sem volt pénz. Máshol jó ebédek adtak a „pimfeknek” — nálam Csépany is koplalt. Kedvetlen lett mindenki. A pálya, Európa legrosszabb futópályája, ha lehet, még romlott. Az ittjárt Testvériség-atléták szerint aranyérmek kellene adni mindenkinek, aki ezen a pályán dolgozik. Júniusban valamit javult a helyzet, mert a kerületi szakfelügyelői díjamból fedezni tudtam a versenyek kiadásait. De elvégre ezt még sem azért kapom. Nagyon szegény tanító vagyok, s bizony havi 350 Ft-ból öten nem tudnak kijönni. A július augusztusra ezt sem kaptam meg. Fizetésből nem tudtam áldozni, így megtörtént az a szegény, hogy az országos bajnokságon egyedül Csépany indult el — a saját költségén.

Mindent megpróbáltam, hogy segítséget szerezzek a gyöngyösi atlétikának, de még azt sem sikerült elérnem, hogy a MASZ-vagy NSB-ből valaki lejöjj volna megnézni a pályát. Lehetetlen, hogy, ha ezt meglátják, ne induljon meg a szívük s ne nyújtsanak segítséget a rendbehozásához. Ha jó pályánk lenne, nem kérnénk mi többé segílyt, mert versenyt rendezhetnénk s a bevételből eltartathatnánk magunkat.

...Itt már nincs kikelet, 12 évig Gyöngyösön gürögtem. Elég volt! Itt jövőre már nem kezdem újra. Nincs miből áldozzak, amikor három kisgyermekemnek még egy kiló gyümölcsöt sem tudok venni... Pedig nagyon szeretem az atlétikát és még jó néhány évig szívesen dolgoznék érte...

VERSENYZŐI SZEMMEL A BALKÁN JÁTEKOKON

A Bukarestben lezajlott atlétikai „Balkán Játékok” a magyarok számára nem hozták meg a túlzott derülattással várt sikereket.

Mi különleges előkészületeket nem tettünk, de nem is láttunk szükségesnek. A jugoszlávok, románok, de még a bulgárok is edzőtáborban készültek fel az idei év számukra legjelentősebb versenyére. A tervszerű és áldozatkész előkészítésre jellemző, hogy a jugoszlávok hathetes edzőtáborra egymillió dinárba (kb. 220.000 Ft.) került. Magyar, cseh és olasz szakemberekkel taníttatták versenyzőiket. A románok az 1300 m magasan fekvő Predealban készültek fel. A tervszerű előkészítésnek meg is lett az eredménye: a románok 11 (6 férfi, 5 női), a jugoszlávok 8 (5 férfi, 3 női) rekordot állítottak fel, míg mi Németh Imre és a női 4x100 m-es váltó révén csak két csúcseredményt tudtunk elérni. A jugoszlávok a versenyek egész tartama alatt, minden versenyzőjüket filmezték. Az ügyességeikről minden kísérlet alkalmával minden oldalról felvételeket készítettek. Kétségtelen, hogy ez sok esetben túlzás és pazarlás, de ez a fejlődésnek egyetlen útja. Kiküldött vezetőik jórészt szakvezetők voltak, akik a versenyek után minden este megtárgyalták — egész aprólékos részleteiben — új megfigyeléseiket. Ha ezen az úton tovább fejlődnek — ami tervszerű és céltudatos munkájukat látva, természetesnek látszik —, hamarosan a fejükre fognak nőni. Míg néhány évvel ezelőtt a „B”-csapatunk is simán verte mind a román, mind a jugoszláv válogatottat, ma a bukaresti eredményeket szétboncolva, a jugoszlávokat csak 130:100, a románokat 135:95 arányban tudtuk csak megverni.

Maguk a versenyek nem sok új tapasztalatot mutattak. Feltűnő volt különösen, a jugoszlávoknak jobb erőállapota. A versenyzőkről a következő érdemes megjegyezni:

A legjobb külföldi Moína

A román rövidtávfutó, Moína, akit már Budapesten is láttunk, világklasszis. Különösen 400-as eredménye kiváló. A románok a versenyek programját neki kedvezően állították össze. A három nap alatt négy 100 m-t, két 200 m-t és három 400 m-t futott — és a legutolsó számban érte el legjobb eredményét. Főerőssége hihetetlenül gyors rajtja. A 175 cm magas és csak 62 kilós atléta lábrakapását példaképül tekintheti minden rövidtávfutó. Rendkívül gyors, rövid lépésekkel, szilárd csípővel és igen erős kar- és vállmunkával erősen rádölve indul. Harminc méternél már 5 méterrel volt Goldoványi előtt! A táv második felében már ő is egész lazán csipőből fut. Remek erőben van, amit különösen 400-as eredménye bizonyít.

A középtávfutók közül a — régen magyar színekben futó — Stefanovics érdemel említést. Ő is kitűnő erőben van: a 3000 akadályon az utolsó körben simán elment a magyaroktól. Hibásan, erősen felhúzott vállakkal, de erős kar-munkával fut.

A gátfutók közül a zágrábi Srp sikorsaságával verte meg gátfutóinkat. A hosszú gáton a mieink 350-ig vezettek, aztán egyszerre összeroppantak, s az addig versenyben sem lévő román és egy bolgár versenyző remek hajrával lelépte őket.

A magasugró román Sötér 190 cm magas, kitűnő, hosszúszomzatú könnyű ugró. Roham nélkül, tisztára lendületből ugrik. Tökéletesen kidolgozott „ollózó” stílussal. A jugoszláv Vukovics állandó 185 körüli formáját a tervszerű irányításnak köszönheti. Csak 176 cm magas és 75 kg, így nagy fejlődésre nem tartható képesnek. Kitűnő „bukó-guruló” stílussal ugrik.

A román hármasugró: Calistrat már öreg versenyző. Csúnyán ülve fut, de rendkívül energikusan. Ezt az ülő helyzetet az ugrások alatt is megtartja, aminek előnye különösen a viszonylag nagy harmadik ugrásánál észlelhető.

Az ugyancsak román rúdugró Dragomir fiatal versenyző. Gyors, jól kidolgozott stílussal ugrik; kár, hogy kissé allacsony. Komoly jövő áll még előtte.

És a mieink...

Már az indulás sem volt a legjobb. Párisból visszatérő főiskolásaink fáradtak voltak a sok utazástól, a gyenge élelmezéstől és ráadásul Kiss István még meg is sérült, úgy hogy nem is tudott elutazni. A női csapat is erősen gyengült Fekete betegsége miatt.

A verseny technikai előkészítése sok kívánnivalót hagyott maga után. Kéi nappal a bajnokság megkezdése előtt még alig volt salak a pályán és csak a megnyitás napjára készült el a pálya, amely természetesen igen laza volt, különösen az ugró- és dobóhelyek. A csapatot egy laktányában szállásolták el, ahol igen sokan megfáztak. Meleg víz csak két alkalommal volt. Az étkezésekhez 20 perces gyaloglás után lehetett eljutni, ami a városnézésre fordított gyaloglással együtt teljesen elmerévitte mindenkit. A közös teremben alvástól csak 12—6 óráig lehetett szór. Egyébként csak a „hétalvó” Várszegi és Petike, aki szemétfülett bekötötte, tudott aludni. Az élelmezés az első napitól eltekintve tűrhető és elégséges volt, azonban hiányzott belőle a kellő és megszokott tápérték. Ezt sajnos, igen sokan szőlő- és dinnyevésszel pótolták (ezt lehetett csak kapni), miáltal fölös mennyiségű víz halmozódott fel szervezetünkben.

Ilyen körülmények között érthető volt, hogy mikor versenyzőink a megnyitáskor a himnusz hangjaira felsorakoztak a stadionban, önbizalmuk egy kicsit alább szállt. A verseny megnyitásától kezdve a csapat szelleme a lehető legjobb volt. Mindenki teljes tudásával vett részt a küzdelemben, mert látta, hogy a jugoszlávok és románok áldozatos felkészülését csak így lehet ellensúlyozni. Ennek volt tulajdonítható, hogy a jugoszláv nők második napi vezetését pontozásban meg tudtuk fordítani. A férfi pont-

A jugoszláv diszkoszvető, Zerjal újra bebizonyította, hogy rossz versenyző. Hátszélben túl laposan dobált és elszlette valamennyi dobását. Klics fáradtan is, okosan kihasználva a szélviszonyokat, biztosan verte.

Vujácsics, az új jugoszláv gerelyvető-csillag, sokat tanult Várszegitől. Mikor Pesten járt, még „levegőből” dobott, — ma már biztosan áll a lábán. Hihetetlen ereje és robbanékonyága következtében egyszerre négy métert javult. Kár, hogy kézigráthajtással is foglalkozik, ami előbb-utóbb tönkre fogja tenni a könyökét.

A nőknél semmi technikai újdonságot nem láttunk, csupán erőnlét dolgában állanak magasan a mieink felett. Délkeleti szomszédaink több jó versenyzőt termeltek már ki és ezen az az úton haladva, hamarosan tömegeikben is erős ellenfelünkké válnak. Érdekes, hogy ma még mind a jugoszláv, mind a román élvonalbel versenyzők között, — különösen a nőknél — sok a magyarul tudó. Ennek volt tulajdonítható, hogy az első pillanattól kezdve a legmelegebb baráti légkör alakult ki a különböző nemzetek versenyzői között. A versenyek befejezése utáni banketten velünk csárdásozott mindegyik nemzet fiatalja. Ez volt az egyetlen versenyszám, amelyben magasan a legjobbak voltunk!

versenyben biztosan győztünk, ha nem is a várt fölényvel. A magyar csapat különösen a harmadik napon szerepelt jól, amikorra a kezdeti fáradtságot kiheverte és a szokatlan táplálkozáshoz nemiképen hozzászokott. A pontversenyek kihirdetésekor, midőn a 13 egyéni győzelem után mindannyiszor a magyar himnusz hangjai csendültek fel, olyan tiszta szívből és olyan tele torokkal énekelte mindenki, amely felejthetetlen lesz minden résztvevő számára.

Az eredmények közül a női 4x100-as váltó új országos rekordját kell kiemelniünk. Valamennyi hölgyatlétánk, de az egész mezőny olyan kitűnően futott, hogy mindegyik váltó eredménye új nemzeti rekord lett!

100 m-en Tolnai csak mellszélességgel kapott ki az energikus Butjától. Babai 3-iknak jött be, de a jugoszlávok óvására előbb Sentjursot tették elé a célbírók, majd hogy a románok se járjanak rosszúl, még két román hoztak elé. Így lett hatodik. A két 800-as, Zubek és Ficsor, kitűnően futott. A győztes Treybal-t csak Fekete tudta volna legyőzni! Gátfutóink balszerencsés versenyt vívtak. Rohonczi-nak az első gátra fordítva jött ki a lépése, kénytelen volt a gátközt négy lépésre venni, de az így szerzett hátrányt már nem hozhatta be. Lőrinczinek a harmadik gátba beleakadt a szöge és felbukott. A magasugrásban Rohonczi és Vékony a várt eredményt érte el. Tolnai a laza pályán nem volt veszélyes a jugoszláv távolugróra. Balázs biztosan nyerte a diszkoszvetést. Két gerelyhajítónk, Rohonczi és Regdánsszky, ha nem is nagy eredménnyel, de ugyancsak biztosan szerezte meg a győzelmet a gerelyhajításban.

Női súlylökőink eredménye kellemetlen meglepetés volt! Fehér idegességé-

ben átlagformáján alul dobott. A diszkoszvető **Zsolnai** nem tudta a szelet kellő módon kihasználni.

A férfiak közül **Németh Imre** eredménye világviszonylatban is elsőrangú. Több dobása volt még 55 m-en felül. Ha négy forgással tudna dobni, mint a kis jugoszláv **Gubijan**, még a világrekord megjavítására is képes lehetne. Váratlanul kellemes meglepetés volt **Klics** és **Németvári** győzelme.

A várt eredményt nyújtotta: **Goldoványi, Marosi, Csányi, Garay, Villási, Szegedi, Szilágyi, Németh, Jeszenszky, Lippay, Horváth S., Puskás, Homorai, Józsa, Szatmári, Petike.**

A főiskolás **Bartha, Zsitvay, Bánhalmi** gyengébb eredményét fáradtsága menti. Izsók túlsokot evett, ezért „halt meg” 3000-nél. **Kiss Jósának** nem ízlett a laza talaj és emellett gyenge erőben is van. **Lehoczky** merev volt a sok gyaloglástól. **Vermes** sem bírt a laza nekifutóval. **Voki** is túlsokot evett. Két nappal később, mikor már elfogyott a „hazai” 1389-et dobott egy rögtönzött válogató versenyen.

Kelen és Izsóf mint

„alkalmi partizán futók”

A versenyek hősei kétségtelenül a „partizán-futók” voltak. Ebben a 45 km hosszú részben futó, részben gyalogló versenyben csak a helyszínen derült ki, hogy nem 3-as, hanem 5-ös csapatokat kell kiállítani. A szabály szerint az 5 embernek egyszerre kell a célba érkeznie. Mivel ez a legjobban pontozott versenyszám volt és csak 5 maraton-futót vittünk ki, kénytelenek voltunk a csapatot **Izsófi** és **Kelen Jánossal** kiegészíteni. Kapitány mindegyikük nélkül végigfutotta a távot. Az utolsó részben mezitláb, hólyagosra törő talppal, borzalmas izomfázzal, de összeszorított fogakkal haladt előre a többiek támogatásával. Míg a román és jugoszláv csapat egy-egy emberét a többiek ájultan vitték az utolsó kilométereken és az albánok is két emberüket magzaggal húzták be a célba, addig a mieink — ha lassabban is — „üzemkepes” állapotban haladtak át a célon.

Várszegi edzői sikere. Várszegi a nyáron két hétig oktatta a jugoszláv atlétákat. Bukarestben egyik tanítványa, a gerelyes **Vujacics**, kitűnő eredményei győzte le mesterét és nagyot fejlődött **Urbics** is. Várszegit dicséri a kis jugoszláv magasugró leány második helyezése is. (Egyetlen szerencséje, hogy a szerb gerelyhajítónő nem tanította meg annyira, hogy a mieinket megverje, mert különben nem lett volna tanácsos **Regdánzky** és **Rohonczi** szemé elé kerülnie.)

A váratlan, de nagyjából indokolt vereségek ellenére a magyar csapat 13 győzelmet szerzett a jugoszláv és román 9-9 és a bolgár 1 győzelemmel szemben. A versenyek záróünnepségén **Groza** miniszterelnök osztotta ki a pontversenyek győztesének a díjakat, amelyeket mind mi nyertünk meg.

TANULSÁGOK A JÖVŐRE.

A versenyek előtti szinte már elbizakodottságba átsapó önbizalmunk teljesen indokolatlan volt és ha a mentőkörülmenyeket nem vennék figyelembe, már most megkondíthatnánk a vészha-

rangot a magyar atlétika délkeleti vezető helye felett. Sürgősen rá kell térnünk komoly erőpróbáink szervezett előkészítésre, amelynek kiváló hatását különösen most volt alkalmunk tapasztalni. Ha a

A részletes eredmények:

Férfiak:

100 m: 1. **Moina** (román) 10.8 mp, 2. **Goldoványi** (magyar) 11.2, 3. **Stefanovics** (jugoszláv) 11.4, 4. **Bartha** (magyar) 11.4, 5. **Slanac** (jugoszláv) 11.5, 6. **Jecu** (román) 11.6.

200 m: 1. **Moina** (r) 22.3, 2. **Goldoványi** (m) 22.7, 3. **Csányi** (m) 23.0, 4. **Sobolovics** (j) 23.0, 5. **Merjanov** (b) 23.3, 6. **Milosevski** (j) 23.7.

400 m: 1. **Moina** (r) 47.8, 2. **Marosi** (m) 49.4, 4. **Sobolovics** (j) 49.5, 4. **Bánhalmi** (m) 49.8, 5. **Jecu** (r) 50.3, 6. **Racics** (j) —.

800 m: 1. **Marosi** (m) 1:57, 2. **Ceraj** (j) 1:57.3, 3. **Obersek** (j) 1:57.8, 4. **Pop** (r) 1:58.1, 5. **Pandrea** (r) 1:58.7, 6. **Amási** (m) 1:59.1.

1500 m: 1. **Garay** (m) 4:01.6, 2. **Villási** (m) 4:02.0, 3. **Ceraj** (j) 4:03.0, 4. **Pandrea** (r) 4:03.4, 5. **Pop** (r) 4:04.4, 6. **Mikuská** (j) 4:05.6.

5000 m: 1. **Szegedi** (m) 15:11.8, 2. **G. Stefanovics** (j) 15:12.2, 3. **Mihalics** (j) 15:32.2, 4. **Spasov** (b) 15:42.6, 5. **Izsók** (m) 15:44.8, 6. **Cristea** (r) 15:46.0.

10.000 m: 1. **Szilágyi** (m) 31:41.2, 2. **Németh** (m) 32:06.6, 3. **Mihalics** (j) 32:32.0, 4. **Spasov** (b) 32:39.0, 5. **Cristea** (r) 33:18.0, 6. **Pasics** (j) 33:41.0.

110 m gát: 1. **Srp** (j) 15.5, 2. **Kiss** (m) 15.6, 3. **Lippay** (m) 16.1, 4. **Kiss L.** (r) 16.2, 5. **Hatibi** (alb) 16.6, 6. **Savcev** (b) 16.8 mp.

400 m gát: 1. **Ludu** (r) 55.5, 2. **Kiss L.** (r) 55.6, 3. **Takev** (b) 55.7, 4. **Kiss** (m) 56.2, 5. **Karácsony** (m) 56.3, 6. **Bulics** (j) 57.7.

3000 m akadály: 1. **G. Stefanovics** (j) 9:26.6, 2. **Bíró** (r) 9:33.6, 3. **Jeszenszky** (m) 9:39.4, 4. **Seghedin** (j) 9:48.0, 5. **Firea** (r) 10:00.4, 6. **Grugorov** (b) 10:02.

4x100 m váltó: 1. Magyarország (**Goldoványi, Bartha, Csányi, dr. Tima**) 42.5 mp, 2. Románia 43.3, 3. Jugoszlávia 43.5, 4. Bulgária 44.0, 5. Albánia 47.0.

4x400 m váltó: 1. Jugoszlávia 3:22.6, 2. Magyarország (**Bánhalmi, Balogh, Marosi, Solymosi**) 3:23.8, 3. Románia 3:26.6, 4. Bulgária 3:40.8, 5. Albánia 3:52.4 mp.

800—400—200—100 m (Balkán váltó): 1. Magyarország (**Hires, Balogh, Csányi, Hegyesi**) 3:21.4, 2. Jugoszlávia 3:22.2, 3. Románia 3:23.0, 4. Bulgária 3:26.8, 5. Albánia 3:40.00.

Partizán futás: 1. Bulgária 3 ó 49.04, 2. Románia 3 ó 54:15.4, 3. Jugoszlávia 4 ó 07:34.7, 4. Albánia 4 ó 09:24.7, 5. Magyarország (**Kiss, Somogyi, Kapusi, Izsóf, Kelen**) 4 ó 10:14.5, 6. Triest 4 ó 15:15.0 mp.

Magasugrás: 1. **Sóter** (r) 190, 2. **Vukovics** (j) 186, 3. **Horváth** (m) 180, 4. **Lehóczky** (m) 180, 5. **Sram** (j) 180, 6. **Gheorgiev** (b) 175 cm.

Távolugrás: 1. **Lénert** (j) 691, 2. **Ghiuritz** (r) 685, 3. **Urbics** (j) 670, 4. **Puskás** (m) 662, 5. **Vermes** (m) 659, 6. **Michailov** (b) 635 cm.

magyar csapat szellemé nem lett volna olyan kitűnő, ha a küzdőképességgel és egymás biztatásával csak kis bajok is lettek volna, esetleg már most is verségről kellett volna beszámolnunk.

Hármasugrás: 1. **Calistrat** (r) 14.42, 2. **Dagorov** (b) 14.15, 3. **Ruskás** (m) 13.85, **Sercics** (j) 13.71, 5. **Horváth** (m) 13.38, 6. **Kuja** (r) 13.19 m.

Kúdgúras: 1. **Dragomir** (r) 4.00, 2. **Zsitvay** (m) 3.90, 3. **Lénert** (j) 3.80, 4. **Bacilu** (r) 3.80, 5. **Homonnay** (m) 3.80, 6. **Samarzics** (j) 3.70 m.

Súlylökés: 1. **Némethvári** (m) 14.12, 2. **Gurau** (r) 14.01, 3. **Jevtovics** (j) 13.87, 4. **Sarcevic** (j) 13.80, 5. **Schulrei** (r) 13.39, 6. **Voki** (m) 13.28 m.

Diszkoszvetés: 1. **Klics** (m) 45.89, 2. **Zerjal** (j) 45.49, 3. **dr. Józsa** (m) 45.01, 4. **Marcelji** (j) 41.94, 5. **Gurau** (r) 41.30, 6. **Bíró** (r) 38.83 m.

Kalapáscvetés: 1. **Németh** (m) 57.60, 2. **Gubian** (j) 51.05, 3. **Fetke** (b) 46.98, 4. **Bíró** (r) 45.98, 5. **Toma** (r) 45.01, 6. **Ghenov** (b) 45.61 m.

Gerelyhajítás: 1. **Vujacics** (j) 66.22, 2. **Várszegi** (m) 63.30, 3. **Szathmáry** (m) 58.45, 4. **Urbics** (j) 57.95, 5. **Belba** (r) 54.10, 6. **Dezideriu** (r) 52.37 m.

Gránátvetés: 1. **Vujacics** (j) 77.46, 2. **Dangubics** (j) 71.76, 3. **Roksev** (b) 68.20, 4. **Trajkov** (b) 66.30, 5. **Pantza** (r) 65.70, 6. **Florcu** (alb) 64.48 m.

Dekathlon: 1. **Marcelja** (j) 6495, 2. **Rebula** (j) 5987, 3. **Taus** (r) 5139, 4. **Agócs** (m) 4610 pont.

Nők: 100 m: 1. **Butja** (j) 13.0, 2. **Tolnai** (m) 13.1, 3. **Szetjure** (j) 13.3, 4. **Ernst** (r) 13.4, 5. **Bucovszki** (r) 13.5, **Babai** (m) 13.5.

800 m: 1. **Treybali** (m) 2:25.7, 2. **Zubek** (m) 2:25.6, 3. **Picsor** (m) 2:27.0, 4. **Canadi** (j) 2:30.0, 5. **Kepovz** (j) 2:31.4, 6. **Ivanova** (b) 2:32.6 mp.

80 m gát: 1. **Lassel** (r) 13.1, 2. **Madjar** (j) 13.1, 3. **Varmuza** (j) 13.2, 4. **Rohonczi** (m) 13.5, 5. **Barlea** (r) 13.6.

4x100 m: 1. Magyarország (**Tolnai, Babai, Szigethi, Mertin**) 50.6, 2. Jugoszlávia 51.6, 3. Románia 51.8, 4. Bulgária 54.6, 5. Albánia 61.0 mp. — Valamennyi országos rekord!

Magasugrás: 1. **Rohonczi** (m) 150, 2. **Racics** (j) 145, 3. **Vékony** (m) 140, 4. **Kiss** (r) 140, 5. **Iovanescu** (r) 135, 6. **Dorotics** (j) 135 cm.

Távolugrás: 1. **Koledin** (j) 547, 2. **Rohonczi** (m) 517, 3. **Tolnai** (m) 515, 4. **Ernst** (r) 510, 5. **Sentjure** (j) 504, 6. **Zakina** (b) 490 cm.

Súlylökés: 1. **Radosavjevics** (j) 12.30, 2. **Marincek** (j) 11.51, 3. **Pusch** (r) 11.28, 4. **Fehér** (m) 10.94, 5. **Regdánzky** (m) 10.84, 6. **Ernst** (r) 10.31 m.

Diszkoszvetés: 1. **Balázs** (m) 36.60, 2. **Medrea** (r) 35.28, 3. **Matej** (j) 34.46, 4. **Pusch** (r) 34.44, 5. **Zsolnai** (m) 33.36, 6. **Köfö** (j) 32.61 m.

Gerelyhajítás: 1. **Rohonczi** (m) 37.26, 2. **Regdánzky** (m) 36.51, 3. **Radosavjevics** (j) 34.51, 4. **Rehar** (j) 34.01, 5. **Christova** (b) 28.60, 6. **Medrea** (r) 28.09 m.

Triatlon: 1. **Sekulics** (j) 1980, 2. **Bartfay** (m) 1937, 3. **Derzek** (j) 1931, 4. **Egri** (m) 1728, 5. **Schuster** (r) 1467, 6. **Receanu** (r) 1363 pont.

Pontverseny: 1. Magyarország 180 p, 2. Jugoszlávia 160 p, 3. Románia 132 p, 4. Bulgária 59 p, 5. Albánia 18 pont.

LESZ-E KÜLFÖLDI ATLETAMESTERUNK?

Néhány héttel ezelőtt Mező Ferenc kezdeményezésére a sporthatóságok és a MASZ vezetői megállapodtak abban, hogy az olimpiai alap terhere nagyszaktudasu külföldi tréner szerződtek. Leveleket kaptak a legtehetősebb fokon álló atlétikai élettől rendelkező országokba, hogy onnan ajánlatokat kapjanak. A most nálunk járt amerikaiak vezetője Kelly, aki az USA atlétikai tréner-testületének emőke, ígéretet tett a gyors válaszára. Könnyen lehetséges a magyar élverseny-zok teli munkájukat amerikai atlétamester vezetése mellett végezhetik.

Két terv a diák atlétika fokozása érdekében. A kultuszminisztérium és a székesfehérvárosi illetékes szerveinek a MASZ vezetőivel folytatott tárgyalások alapján kiállítás van a következőkre: A kultuszminisztérium minden főigazgatóság területére egy-egy olyan testnevelési tanárt küld ki, akinek kizárólagos feladata az ifjúsági sportok, elsősorban az atlétika és labdajátékok szervezése és irányítása. Budapest Székesfehérváros, mint tanügyi hatóság, a város különböző pontjain fekvő sportpályákon iskolai atlétikai csoportokat szervez, szakértő tanárok vezetése mellett. A résztvevők idejének helyes felhasználása érdekében a csoportokat látogató tanulókat a kötelező játékdélutánokon való megjelenés alól mentesítést nyernének.

Kiegészítés „a legjobb 10”-listához. A keleti kerület atlétáinak a vidéki bajnokságon elért alábbi eredményei hiányoznak: 800 m: Kovács NyMAV 2:00.6 mp. 400 m gát: Kiss DEAC 60.2 mp., rúdugrás: Rajkai NyMAV 330 cm. hármasugrás: Szentgyörgyi NyMAV 13.16 m.

A kultuszminiszter úr felhívja a sporthatóságok, szövetségek és egyesületek figyelmét, hogy kétféle, kosarak, seprők, papírkosarak és egyéb háziipari készítményekre vonatkozó megrendeléseikkel lehetőség szerint a Vakokat Gyámoltó Országos Egyesületet (Budapest, XIV., Hermina-utca 7.) támogassák. Budapesti megrendelés esetén az egyesület megbízottai, Bachrich Kálmán és Förstner Gyula személyesen jelentkeznek.

Szerbák Elek dr.-t, szövetségünk elnökét nevezték ki a kultuszminiszter úr az Allami Sportmester Vizsgáztató Bizottság üzemi sportvezetőképző szakosztályá elnökének. A kinevezés 1950. június hó 15-ig terjed.

Csepányaknak a bukaresti csapatból való kihagyását sajnálják a gyöngyösiiek. Csepány valóban megérdemelte volna a kiküldetést. A vasútszaksportban könnyen nyert 15:35-tel 5.000-en. Az országos bajnokságokon csak balszerencséjének köszönheti, hogy kikapott a 3000 m. akadályon Hírestől; ha nem bukik fel a cél egyenesben, bizonyára megelőzi az újdonsült angol bajnokot. Azóta is bizonyította már, hogy jó formában van. Szeptember 6-án a pasareti-úti pályán könnyen futotta a 10.000 métert 32:04.8-ra. A 25 éves fiú még sokra viheti!

Néhány MTE-atléta is ellátogat Bécsbe a szeptember 20–21-én rendezendő osztrák munkásbajnokságokra. Németh Béla, a dekalionista, Derbák László és három ifjúsági atléta: Bejó József, Bella Emil és Holl József utazik az osztrák fővárosba.

Kinek a tiszteletdíját nyerték Magyarország 1947. évi bajnokai:

100 m: Goldoványi Béla (MAFC) Gerő Ferenc.
200 m: Goldoványi Béla (MAFC) Pelsőczy Pál barátainak társasága.
400 m: Bánhalmi Ferenc (MPSC) Köztársasági Elnök.
800 m: Garay Sándor (Vasas) Nemzeti Bank.
1.500 m: Garay Sándor (Vasas) Rajk László belügyminiszter.
5.000 m: Szegedi Ferenc (Testvériség) Nép Sport.
10.000 m: Szilágyi Jenő (Vasas) Rajk László belügyminiszter.
110 m gát: Kiss József (Törekvés) Ferencvárosi Torna Club.
400 m gát: Kiss József (Törekvés) Barátság Sport Központ.
3.000 m akadály: Biró János (Vasas) Külforgalmi Rt.
Magasugrás: Lehoczky Sándor (CsMTK) Dinnyés Lajos honvédelmi min.
Távolugrás: Kiss István (TFSE) Műegyetemi Athletikai és Football Club.
Rúd: Zsitvay Zoltán (TFSE) BSZKR Igazgatóság.
Hármas: Kiss István (TFSE) Allami Sportmester Vizsgáztató Bizottság.
Súly: Némethvári Ernő (Előre) Bán Antal iparügyi miniszter.
Diszkosz: Klics Ferenc (Vasas) Rajk László belügyminiszter.
Gerely: Várszegi József (GSE) JOINT.
Kalapács: Németh Imre (Vasas) Rajk László belügyminiszter.

Női számok:

100 m: R. Tolnay Ilona (Postás) Orsz. Magyar Idegenforgalmi Hivatal.
200 m: Mertin Jolán (OTE) Kereskedelmi Alkalmazottak Orsz. Egyesülete.
800 m: Fekete Ilona (MAFC) Sopron város.
80 m gát: Rohonczy Mária (TFSE) Budapesti Egyetemi Athletikai Club.
Lávol: Fekete Ilona (MAFC) Független Kisgazda, Földmunkás Párt.
Súly: Fehér Mária (Előre) Nép Sport.
Diszkosz: Balázs Judith (B. MAV) Kinizsi Sport Központ.
Gerely: L. Regdánsszky Matild (MAFC) Hajós Alfréd.

Svájc bajnoki eredmények:

100 m síkfutás: 1. Edwards 10.7, 2. Deubelbeiss 10.9, 3. Briner 11.0, 4. Schwarz 11.1. — 200 m: 1. Edwards 22.0, 2. Andrist 22.4, 3. Hardmeier 22.6, 4. Viehweg 23.4. — 400 m: 1. Hardmeier 49.4, 2. Keller 50.0, 3. Eusebio 50.4, — 800 m: 1. Volkmer 1:55.9, 2. Kleiner 1:56.2, 3. Gindrat 1:57.0. — 1500 m: 1. Waldvogel 4:00.5, 2. Imfeld 4:06.6, 3. Meinen 4:07.9. — 5000 m: 1. Trauffer, 15:44.4, 2. Günther 15:46.0, 3. Muri 16:14.4. — 10.000 m: 1. Wyss 33:33.6, 2. Sandmeier 34:26.4, 3. Hägler 35:09.0. — 10.000 m. távgyaloglás: 1. Schwab 49:01.0, 2. Alby 51:38.6, 3. Schneider 54:39.3. — 110 m gát: 1. Bernard 14.8, 2. Honegger 15.3, 3. Rugel 15.4. — 400 m gát: 1. Rugel 55.4, 2. von Gunten 56.2, 3. Peyer 56.5. — Magasugrás: 1. Wahli 1.85, 2. Wyss 1.83, 3. Lapointe 1.80, 4. Traupel 1.75 m. — Távugrás: 1. Studer 7.02 m., 2. Steinegger 6.76, 3. Deubelbeiss 6.65 m. — Hármasugrás: 1. Droeven 13.43 m., 2. Hofer 13.26 m., 3. Wihler 13.24 m. — Rúdugrás: 1. Scheurer 4.00 m., 2. Hofstetter 3.80 m., 3. Huber 3.60 m., 4. Korn 3.50 m. — Súlylökés: 1. Senn 14.08, 2. Bachmann 13.50, 3. Hirsch 13.12 m. — Diszkoszvetés: 1. Bachmann 40.07, 2. Hirsch 40.2, 3. Metzger 39.15 m. — Gerelyvetés: 1. Jenny 59.96, 2. Lüthy 56.56, 3. Lehner 55.04 m. — Kalapácsvetés: 1. Steffen 43.78, 2. Vollenweider 42.28, 3. Nido 42.06 m.

Fekete Ilonát, bajnoknőnkét és rekordőrünket, testnevelési s. felügyelővé nevezték ki a kultuszminisztériumban.

Németh Imre 57.60!

Németh Imre — 57.60! Kalapácsvető bajnokunk szótartó ember. Az Atlétika előző számában jelentette ki, hogy még az idén szeretné elérni az ötvenhét métert. Azt is hozzátette még, hogy szeptember a legjobb hónapja, ilyenkor éri el csúcsmomát. Nos, Bukarestben még a saját vágyait is túlszárnyalta. Eredményével ma világrangelső! Ezt se hittük volna tíz évvel ezelőtt, amikor Kemény Gábor egyedül, magára hagyva javította az akkori magyar kalapácsvető rekordot. Németh Imre tíz év alatt — tíz méteres javulással a világrekord közepébe tornászta fel a magyar csúcseredményt.

Ime a magyar kalapácsvető rekord fejlődésének története.

2837 cm Szilágyi Gyula HTVE 1897
3205 cm Mudin István Aradi AC 1903
3425 cm Mudin István MAC 1906
3571 cm Mudin István MAC 1906
3654 cm Mudin István MAC 1909
3970 cm Mudin István MAC 1912
4251 cm Kemény Gábor Bszkrt 1936
4387 cm Kemény Gábor Bszkrt 1936
4502 cm Kemény Gábor Bszkrt 1937
4598 cm Kemény Gábor Bszkrt 1938
4753 cm Kemény Gábor Bszkrt 1939
4788 cm Kemény Gábor Bszkrt 1939
4884 cm Biró György KAC 1940
4937 cm Németh Imre MAC 1941
5129 cm Biró György KAC 1941
5163 cm Németh Imre MAC 1942
5253 cm Németh Imre MAC 1942
5304 cm Németh Imre MAC 1942
5358 cm Németh Imre MAC 1943
5389 cm Németh Imre MAC 1943
5548 cm Németh Imre MAC 1943
5574 cm Németh Imre Vasas 1947
5760 cm Németh Imre Vasas 1947

Kivonat az Intéző Bizottság folyó év szeptember 11-én tartott ülésének határozataiból.

A HAPOEL SE részéről az országos bajnokság alkalmával egy meg nem nevezett UTE versenyző elleni bejelentést a fegyelmi egyesítőhöz teszi át.

Hitelesíti az alábbi csúcseredményeket:
VIII. 3. Lehóczky Sándor CsMTK magasugrás 188 cm. Pestv. ker. és Pestv. ker. ifj. csúcs.

VIII. 30. Varga Ibolya SzMAV diszkoszvetés 2270 cm keleti ker. női ifj. csúcs.

VI. 22. Agócs Márta SzMAV 100 m 14.4 keleti ker. női ifj. csúcs.

VI. 22. Agócs Márta SzMAV 200 m 30.2 mp keleti ker. női ifj. csúcs.

VI. 22. Szentmiklósi Zsófia SzMAV 80 m gát 17.1 mp keleti ker. női ifj. cs.

VI. 22. Drencsényi Mária DVSC magasugrás 120 cm keleti ker. női ifj. cs.

VI. 22. Moson Márta DEAC magasugrás 120 cm keleti ker. női ifj. csúcs.

VI. 22. Agócs Márta SzMAV távolugrás 428 cm keleti ker. női ifj. csúcs.

VI. 22. Varga Ibolya SzMAV súlylökés 776 cm keleti ker. női ifj. csúcs.

VI. 22. Varga Ibolya SzMAV diszkoszvetés 1677 cm keleti ker. női ifj. cs.

VI. 22. SzMAV (Kozák Livia, Szentmiklósi Zsófia, Paróczai Klára, Agócs Márta) 4x100 m-es váltó 60.1 mp keleti ker. női ifj. csúcs.

Rosentál György TFSE (37430) versenyzőnek „Radnóti” álnév használatát engedélyezi.

Tudomásul veszi a Gyömrői Vasutas Munkás SE folyó hó 7-én rendezett 20 km-es gyaloglóverseny eredményét azzal, hogy a 21-ére megismételni szándékolt verseny megrendezését nem engedélyezi.

Villányi György versenybíróinak az UTE augusztus 30-iki versenyére vonatkozó jelentésével kapcsolatban, az UTE-t a szövetség által később kijelölendő újabb verseny megrendezésére kötelezi. Egyben a pálya igénybevételével kapcsolatban a labdarúgó sport képviselői által indokolatlanul emelt kifogások ügyében az UTE Elnökségét írásban megkeresi.

A Zrinyi Miklós Szigetvári AK és a Ferencvárosi MADISz versenyzőinek a Tanács által történő végleges felvételéig, indulási engedélyt ad.

A Ceglédi Vasutas SE-nek a Monori Barátság SE elleni páros versenyét nem engedélyezi, illetőleg nem veszi tudomásul, mivel az utóbbi egyesület a szövetségnek nem tagja.

A CsMTK-nak az augusztus 3-iki II. o. bajnoki 3000 m-es akadályversenyének eredménye elleni panasza ügyében az indító kihallgatását rendeli el.

Javasolja a Tanácsnak, hogy a versenykiírást nem az előírt időben beadó egyesület eseténként 30.—Frt késedelmi díjjal megterheltsék. Amennyiben a versenykiírás a verseny kitűzött időpontja előtt 2 héttel nem érkezne be, a szövetség az egyesület terhére gondoskodik a verseny kiírásáról és megrendezéséről. Utóbbi eljárás legyen követendő abban az esetben is, ha valamely egyesület a már kiírt és engedélyezett versenyt lemondja.

Az UTE szeptember 11. és 12-iki versenyeit nem engedélyezi.

Tudomásul teszi a CsMTK és Szekszárdi Törekvés VSE szeptember 14-én Szekszárdon megtartandó klubközi versenyét, de a meghívási számok megrendezését nem engedélyezi.

Tudomásul veszi az augusztus 30-án Debrecenben megtartott kerületi ifjúsági női verseny eredményeit, de a Debreceni VAOSz versenyzői indulásának jóváhagyását a Tanács tagfelvételi állásfoglalásától teszi függővé.

FELHÍVÁS A TANÁCS TAGJAIHOZ.

Folyó hó 19-én délután 5 órakor V., Alkotmány-utca 3. I. emeleti tanácssteremben a szövetség tanácsa ülést tart. Pontos megjelenést kér az elnökség.

VERSENYKIÍRÁSOK

SZEPTEMBER 26:

MASz, MTK-pálya, d. u. 3 óra, Szédlő verseny. 12—14 évesek részére: 50 m, magas, távol, kislabdadobás. 14—16 éveseknek: 60 m, 400 m, 80 m gát, magas, távol, súly 5 kg, labdahajítás. Nevezési zárlat: szept. 22 d. u. 6 óra. Szövetségben.

Szeptember 28.

Szegedi Egyetemi Athletikai Club SzEAC pálya, d. e. 1/10 óra. Egyesületi bajnokság, II. ford. Versenyszámok: 200 m, rúdugrás, 800 m, diszkoszvetés, 400 m gát, távolugrás, gerelyhajítás, 3.000 m akadály, 10.000 m. 4x1.500 m. Nevezési zárlat: szeptember 22. d. u. 6 óra. Rozsos Antal, Szeged, Tisza Lajos körút 55.

Szeptember 28.

Dunakeszi Magyarországi, DM pályáján, d. e. 10 órakor, kerületi EB II. fordulója. Versenyszámok: 200 m, rúdugrás, 800 m, diszkoszvetés, 400 m gát, távolugrás, gerelyhajítás, 3.000 m akadály, 10.000 m, 4x1.500 m. Nevezési zárlat: szeptember 22. d. u. 6 óra. Athletikai Szövetség. A vonat a Nyugati pályaudvarról 8 óra 10 perckor indul, vissza 13 órakor.

Oktober 5.

Szegedi Vasutas Tisza Sportegyesület, Széchenyi-tér, 13 órakor: Marathoni bajnokság (egyéni és hármas csapatok részére.) Nevezési zárlat: szeptember 25. d. u. 6 óra. Nevezéseket: Csikos Ferenc címére: Szeged, Anponyi A.-u. 18. sz. kérnek. Nevezési díj: egyéni 4.—Ft, csapat 9.—Ft.

A MASZ KELETI KERÜLETÉNEK VERSENYKIÍRÁSAI:

Szeptember 21: Ifjúsági női váltóbajnokság. 1. 4x100, 4x200. Nevezési díj csapatonként és számonként 4.—Frt — Felöltött váltóbajnokság. — Szept. 20: 4x100, 4x1500, 4x400. — Szept. 21: 4x800, 5000 m ötös csapat. Nevezési díj csapatonként és számonként 5.—Frt. — Szept. 21: ifj. váltóbajnokság. 4x100, 4x500, 4x400, 3000 m. ötös csapat. Nevezési díj csapatonként és számonként 4.—Frt. — Szept. 21: Ker. feln. női váltóbajnokság. 4x100, 4x200, 3x800. Nevezési díj csapatonként és számonként 4.—Frt.

Oktober 4—5: Ker. ügyességi csapatbajnokság. Okt. 4: távol, rúd, súly, gerely, ötös csapatok. Okt. 5: magas, diszkosz, kalapács, ötös cs. Nevezési díj: csapatonként és számonként 5.—Frt. — Okt. 5: Ker. női ügyességi csapatbajnokság. Magas, távol, súly, diszkosz, gerely, ötös cs. Nevezési díj: számonként és csapatonként 4.—Frt.

Egyesületek, figyelem! Az NSB 100 pár futócipőt bocsátott kedvezményes ároni Szövetségünk rendelkezésére. Az Elnökség a következőképpen határozott a futócipők szétosztásáról: TFSE 8, Vasas 8, Testvériség 7, UTE 7, CsMTK 6, Győri V. ETO 5, PVSK 5, MAFC 5, PSE 5, KAOE 5, Gyulai VSE 4, MTK 5, MTE 5, Szegedi TVSE 3, Váci Remény 3, MAV Gyöngyösi VSE, DVSC, Előre Szekszárdi Törekvés VSE BEAC, DVTK és FTC 2—2, Dunakeszi Magyarországi, Békéscsabai MAV, DEAC, Törekvés és Szolnoki MAV 1—1 pár cipőt kap páronként 50.—forintos áron. A cipők, ár előzetes beküldése után a szövetségben vehetők át.

Ismét felhívjuk olvasóink figyelmét arra, hogy szívesen vesszük és közöljük érdekes híreiket, hozzászólásukat, bírálatukat. Leveleket az „ATLÉTIKA” szerkesztője címére a szövetségbe, Budapest, V., Alkotmány-utca 3. II. emelet, szíveskedjék küldeni.

A Magyar Atlétika Barátainak Országos Egyesületének újonnan jelentkezett tagjai: Dr. Mező Ferenc, Dr. Szerbák Elek, Kinizsi Sport Központ, Rózsa Ferenc, Fikli Antal, Malec Béla, Huszár István, Istvánfalvy Miklós, Varga Imre, Dr. Kovács Zoltán, Nr. Nagy Imre, Dr. Versényi György, Váci Reménység SE, Rosner Emil, Fonyó Márton, Hires László, Mindszenth János, Iózan György, Nagy Miklós, Palásthy László, Légrádi László, Zuber József, — Országos Idegenforgalmi hivatal.

Tökés Ottó, a műegyetemiek hajdani magasugrója, a belügyminiszter személyi titkára, lett a Vasas atléta osztályának elnöke. Az eddigi elnöknek, Onódy Bélának, aki a Vasas ügyvezető elnöke, teljes idejét lefoglalja a nagyranőtt Vasas sportvezetése.

ERTESÍTÉS! Felhívjuk taggyűléseink figyelmét, hogy éremigényléseiket sürgősen küldjék el a MASZ hivatalos irodájába. Pontos kimutatást kérünk, milyen számokra hány I., II., III. helyezettnek járó érem szükséges.

Alaposan kibabrált Macskássy Árpád a szövetség számoló tudósával. Tiszteletdíjat írt ki annak a tiszteletdíjat nem nyert atlétának, akinek a deklontablázat pontjaira átszámított eredménye elosztva évei számával, a legnagyobb számot mutatja. Azóta már közel egy hónap múlt el, de még mindig nem tudjuk, ki a boldog nyerő? Talán jó lenne, ha az érdekeltek is bekapcsolódnának a számolási versenybe.

Kiadja:

A MAGYAR ATLÉTIKAI SZÖVETSEG

Felelős:

DR. SZERBÁK ELEK

Szerkeszti:

CSAPLÁR ANDRÁS DR.

Budapest, V., Alkotmány-utca 3.

Telefon: 126-274

REINER ÖDÖN nyomda

Budapest, VIII., Népszínház-utca 11

Üdv svájci vendégeinknek! — Salute ai nostri amici svizzeri!

Huszonnyolc órás utazás után

péntek délután megérkezett a negyven-
gú svájci atlétakülönlítmény. Fogadásukra
megjelent az atlétaszövetség teljes vezér-
kara. A hosszú utazás után is frűgű, fris-
sen ugráltak le a különkocsiból az izmos,
barnára sült svájci fiúk. A hosszú Wahli,
a 188-as magasugró, fejfel magaslott ki a
keleti pályaudvar nyüzsgő sokasága kö-
zül. Könnyű volt felismerni a két rűdug-
rót, az idén már 410 centimétert ugró
Scheurer és Hofstettert. Az egyik rűd-
juk úgy néz ki, mint egy óriási gerely:
hosszú, karcsú, vékony. Acélrűd. A
400-as csillag Hardmeier már nem látszik
olyan félelmetesnek. Olyan alakja van,
mint a mi Bánhalminknak. Amott a gát-
futó Christen vöröses üstökű feje tűnik
fel.

Gyors fényképezés, majd a Pannoniá-
ba tart a gárda, ahol már várja őket Sze-
pes Béla. Hajdani gerelyvető bajnokunk
boszorkányos gyorsasággal rajzolja a
svájci kiválóságokat, pompás karikatúrát
derűltég és meglegedés kíséri.

A vendégcsapat kapitányát kerestük.
Studer az egyetlen az itt levő vendé-
gek közül, aki a legutolsó találkozásán Ba-
selben győzött ellenünk. A hété méteres
távolugró óvatosan nyilatkozik:

— A magyar csapat nagyon erősnek
ígérkezik számunkra. Kemény küzdelme-
ket és hat svájci győzelmet várok. Szer-
etnénk megnyerni a 400 méteres síkfű-
tást, a rűdugrást, a két gátfutó számot, a
súlylökést és a 4x400 méteres váltófűtást.

Ez valójában hét győzelmet jelentene,
mert a kapitány nyilván szerénységből
nem említette saját győzelmét. Pedig va-
lósínmű. Hisz az idén is hét méteren felűl
ugrott. A mieink közül pedig hiányzik a
beteg Kiss Pista.

A svájci fiúk közül még senki sem járt
Budapesten, — ez derűl ki a további
beszélgetésből. Közben az egyik vezető

lediktálja a válogatottak idén elért leg-
jobb eredményeit. Már az első számmal
kiderűl, hogy a veszélyesnek látszó, a baj-

MIT FREUNDSCHAFT BEGRÜSSEN

wir in unserem Vaterlande und auf der
Budapester Kampfbahn die hervorra-
gendsten Wettkämpfer der schweize-
rischen Athletik. Wir wünschen, dass sie
während ihres hiesigen Aufenthaltes die
aufrichtige Freundschaft empfinden mö-
gen, die wir ihren Personen und ihrem
prachtvollen Lande gegenüber fühlen
und welcher wir auch durch den Wett-
kampf zwischen den Nationen zu dienen
wünschen. Bei der Erwähnung des Na-
mens der Schweiz erwachen in uns die
Gefühle des Dankes, der Bewunderung
und der Liebe, in Erwiderung Ihrer
Opferbereitschaft, Beständigkeit und
Güte.

Wir wissen, dass die Wettkämpfer
einen idealen Kampf austragen werden,
um im Geiste des griechischen Gottes
Agon ihrer Nation Ruhm zu erwerben,
und darum wird die ganze Gesellschaft
der ungarischen Athletik mit gespannter
Aufmerksamkeit die Anstrengungen bei-
der Parteien im Interesse der Erringung
des Sieges beobachten.

Wir wünschen unseren Gästen, dass
sie reiche Erlebnisse bei uns finden mö-
gen und nach ihrer Rückkehr in die
Alpentäler lange mit Zufriedenheit an
ihre in dem armen, aber nach Kräften
arbeitenden Ungarn verbrachten Tage
denken können.

nokságban 10.7-el győztes Edwards
nem indul ellenünk. Svájcbán tanuló
amerikai diák.

Atfűtűnk a listán — és javulnak győ-
zelmű kilátásaink. Ime:

100 m: Briner 10.9, Schwarz 10.9.
200 m: Andrist 22.4, Müller 22.2
400 m sík: Hardmeier 49.2, Keller 50.0
800 m: Volkmer 1:55.9, Kleiner 1:56.2
1500 m: Waldvogel 4:00.5, Imfeld 4 p.
5000 m: Trauffer 15:08, Günter 15:08
10.000 m: Wyss G. 32:30, Sandmeier
32:33.

110 m gát: Bernard 14.8, Honegger
15.3

Magasugrás: Wahli 188, Wyss V. 183
Távolugrás: Studer 702, Steinegger 680
Rűdugrás: Scheurer 410, Hofstetter 380
Súlylökés: Senn 14.08, Hirsch 13.12
Diszkoszvetés: Häflinger 41, Hirsch
40.50

Gerelyhajítás: Jenny 59.96, Lüthi 58.50
Kalapácsvetés: Steffen 47.12, Hünen-
berger 44.24.

Ez lenne a lista. A szerkesztőségben
azonban rájöttűnk, hogy a bajnokságo-
kon néhány jobb eredményt is elérték a
svájci versenyzők. Ezeket a számokat ki
is javítottuk. Ha még így is maradna
benne hiba — a fűrfangos svájci lelke
rajta!

MIT MESEL A MULT

Első összecsapásunkon 1943-ban Basel-
ben 103:61 arányban győztűnk. Pelsőczi
ban győzött. Néhai szegény jó Felsőczi
Pál nyerte a 100 és 200 métert 10.9 és 22
mp-es időekkel. A többi győzelműnk szer-
zői: 400 m: Görkői 49.2, 800 m: Marosi
1:53.2.2, 1500 m: Hires 3:57.4, 5000 m:
Szabó Miklós 14:57.2, 10.000 m: Szilágyi
31.10 mp, 110 m gát: Hidas 15.2 mp.
400 m gát: Kiss József 54.3, rűd: Kovács
Ferenc 390, súly: Némethvári 14.64, disz-
kosz: Kulicz 45.71, gerely: Várszegi
67.12 m, kalapács: Németh 51.96, 4x100
m: Pelsőczi—Szigetvári—Csányi—Csépán-
falvy 41.9 mp. A svájciak közül a magas
ugrást Graff nyerte 185-tel, távolban pe-
dig Studer győzött 679 centiméterrel.

Éljen a svájci-magyar sportbarátság!

Vive l'amitié des sportifs de la Suisse et de la Hongrie!

ATLÉTIKA

Igy győztünk

Páristól-Bukarestig

Írta:

Goldoványi Bèla

A diadalmas staféta születésének története

Idő: 1947, szept. 13, színhely: Budapest
SVAJC-MAGYARORSZAG

Az út a forró napsütésben, a meleg villamoson épp olyan volt, mint már annyiszor ezen a nyáron. Csak talán kevesebbszer jutott eszembe a verseny és az öltöző fogadott melegebben és ismerősebben, mint azelőtt.

Aztán Csányi Gyurkával megkezdjük a melegítést. Amint futunk így egymás mellett, nem érzek semmi különösét. Talán kicsit unalmas is, hiszen már elégszer kanyarogtunk így együtt idegen és ismerős pályákon. Csendesen nevetünk Bartán, aki kénytelen felvonulni. Közben a náthámat szidom, amitől szuszogok, mint egy asztmás víziló.

Felvonulás. Lepihenünk a célbírói emelvény árnyékába. A rendezők a verseny esélyeit tárgyalják. — Szélcsend — hallok félalomban. — Goldoványinak győzni kell. — Kinyitom a felszemem, körülnézek. És mintha csak most látnám meg a közönséget és a tüpiros svájciakat. De a másik pillanatban megint csak csukott szemmel hallgatom a megfázásom miatt gyorsabban obogó szívemet és külön világ vagyok zsi bongó emberre netegben.

Végre mehetünk a starthoz. Felveszem cipőmet és lassan futok már az integető adítókhoz. Itt már jó világ van. Az ember megtekinti a pályát, mérícskél, és, léregeti a többieket, ugrál és próbálgatja

az elkészült lyukakat. Szinte szemrehányóan néz fel, mikor felszólítják, hogy vegye le a melegítőjét.

Mikor lehajlok a starthoz, mintha teljesen üres lenne a fejem. Szinte gondolat nélkül érzem, hogy jól megtámaszkodom a két lábammal. Azután... megint, mint sokszor, úgy érzem, hogy nagyon gyorsan és nem kellő ünnepélyességgel már

dolom, de már jöhetünk is vissza megint. A startlyukak szétmentek és mintha az a kevés ünnepélyesség is eltűnt volna. Gépiesen tisztítom ki a beomlott salakot — jön a „vigyázz!” Nem érzek semmi meglepetést, amint látom magam előtt a két fehér svájcit. „Nem mentek el nagyon” — érzem szinte tudat alatt. Csányi jobbra

már messze elől van! Negyven méter és hirtelen, meglepetésként érzem, hogy futok és a salak rohanva távolodik. — „Most” — gondolom — hirtelen, amint az a fehér vonal elől nő és — hiszen már pínés is mellettem senki! És amint lassan leálllok, az eddigi siket némaság és csend után, mely eddig körülvevett, hallok a nézőtér zsi bongását.

— Ezért is izgultam, de mi ez a staféta-hoz képest! — mondja Gyurka, amint gratulál. Már én is elfelejtetem a 100 métert. Igen, a staféta komolyabb. Annak története van!

Nem ott kezdődik, hogy ott állunk a francia stadionban, miközben a himnusz hangjai mellett felmegy a magyar lobogó! Nem, valahol ott kint Ujpesten, mikor először volt közös váltóedzés és utána öszszesúfolva taxin ro-

bogtunk az eskütételre. Ezt persze lekés-tük s így, bár még nem sorrendben, de először vonultunk be együtt a sörö-zés-hez. S itt jelentette ki Tima Franci első ízben: „jaj, de éhes vagyok, gyerekek!” És utána, mint később mindig, valamit keresni kezdett: „hol a kofferem?...”

Diadalmas, ifju 4x100-as stafétánk. Testvéri összetartással robognak sikerrel sikerre. Páris, Bukarest lábak alatt. Előttük hajolt meg Budapesten a svájci váltó. Azóta bevették Milanót is.

jön is a vigyázz!... Benn érzem, hogy egyszerre megyek ki a svájciakkal, de újra lőnek és kezdhettek előlről. Amint guggolok, hallok, mint dobog a szívem. Csak egyszer éreztem, igaz, hogy akkor jobban, amikor lerándult lábbal futottam a főiskolai bajnokságban. „Nátha” — gon-

Párisban folytatódott, mikor először vonultunk ki futási sorrendben a városnézéshez, mikor a pályára vivő autóbusz elején lévő fülkét kineveztük állandó és örökös sprinterszakasznak. Itt izgultunk és lógattuk együtt az orrunkat versenyek előtt és után, innen bámultunk fel először az Eiffelre és itt kezdtük ugratni a világ egyik legjobban húzható versenyzőjét: Timát. Aztán együtt voltunk az Eifelen, hol Bartát, aki szipkát akart venni, végül könyörögve kérte az elárúsító kisasszonyt, hogy hagyja már végre dolgozni. Egymás mellett erőltettük szemünket a messzelátókban, hogy lássuk a ködbevesző várost és nagyokat neveltünk a kétfrankos automata jóslatain. Lassan már fel sem tűnt, hogy együtt vonultunk be enni: legfeljebb felpillantottak: „ja, a 4x100!”

És végül, mikor nagy zűrzavar után, mikor Kismartoni tanár úr kétszer szaladt körbe a stadiont (külső körben!), ott ültünk lógó orral a vesztőhelyen. Bartát küldtük húzni, — eddig neki volt a legszerencsésebb keze —, hát persze, hogy a hatos pályát kaptuk!

Hát nem is kezdtem addig megvizsgálgatni, míg nem láttam a két első tag jó futását. Gyurkából inkább csak a lökést éreztem, másra nem igen volt időm, míg a cél után Franci szorította ki belőlem a lélegzetet, miközben mámorosan ordította a fülembe: „Győztünk!”

Azt hiszem, keltettünk is némi feltűnést, mikor körbeállva a metron (itt írtuk különben gúnyverseinket is az atlétákról), szépen énekeltük a „Három kalóz”-t.

Bukarestben aztán már teljesen egyek voltunk. Miután Csabán felszedtük Timát, az egyetlen, aki néha „sodródni” szokott és kvartettünk bohóca, mindig együtt le-

hetett látni minket. Sok akadály és kelemetlenség ellenére, biztonsági váltásokkal itt is kiszurkoltuk az elsőséget.

Mikor aztán a svájci-magyarok újra találkoztunk, ez volt a jelszavunk: „42-n belül!”

És jó barátságunknak meg is lett a jutalma: azt az időt futottuk meg, amit

Új csodafutó a láthatáron, avagy még mindig feltöretlen a magyar atlétaugar

Két nagy íves, öreg ákom-bákom betűkkel írt levelet hozott a posta. Kozák Rudolf írja Martfűről (Cikta-gyár) az atlétaszövetségnek:

„Tudomásukra hozom, hogy 1948. évben Londonban lesznek megtartva az olimpiai játékok, amiben én is mint versenyző szeretnék résztvenni 400, azaz négyszázméteres síkfutásban. Öreg futó vagyok s így már közel 3 ezer kilométert megfutottam, és még soha versenyen nem voltam. Attól eltekintve, járják ki ezt nekem, mert gyárunkban nincs minden sport. Nagyon sokat áldoztunk ezen a téren. Télen is futottam, akármilyen hidegben. Karácsonykor is elfutottam a tiszaföldvári Nagymalomig és vissza 55 perc alatt és a táv 18 km, rossz cipőben és az út is sikos volt.” — A továbbiakban elpanaszolja, hogy soha még futócipőt sem kapott, pedig hólyagosra tört a lába, stb.

Az első pillanatra derültünk a levélén. A tapasztalat azt mutatja, hogy nem kell komolyan venni, ha valaki 18 kilométereket fut s az olimpián akar először start-hoz állni, még hozzá 400, azaz négyszázméteren. Nem használ a komolyságnak az sem, ha az illető östehetség „éjjel 3 óra-
kor fut a vonat mellett, mert nincs más ellenfele”. Pedig nincs most magyar futó,

Barta Laci ígért meg a minket visszavágásra hívó olaszoknak, félvállról vett kézlégintéssel: „A, akkor mi már 41.5-öt futunk!”

Végül, mikor a közönség nagy derűségére, mely meghajlással üdvözöltük egymást, éreztük: kevés ilyen boldog négy ember volt a földön, mint mi!

de a világon sincs, aki 55 perc alatt 18 kilométert fut!

De akárhogyan is van a dolog, a levél humoros volta szomorúakat is takar: még mindig vannak vidékek, (és mily sok helyen van!), ahol az atlétika még mindig ismeretlen és ha valahol akad valaki, aki tudja, hogy jövőre olimpia lesz, és fut és gyakorolja a futást esőben, sárban télen, éjszaka — mindegy most, hogy tehetséges, avagy sem — és nem jut el ahhoz, hogy egyszer életében valódi versenyen résztvegyen.

Ezért válik fanyarrá megkezdett mosolyunk.

KISS JÓZSEF (UTE)

a marathoni bajnok

Magyarország 1947. évi marathoni bajnoka: Kiss József UTE 2.41:14.6. 2. Kovács Tisza 2.41:41.6. 3. Zalavári Tisza 2.44:10. 4. Kiss Géza MTK 2.47:28. 5. Südi KAOE 2.51:10. 6. Mauréri CsM TK 2.52:58. 7. Nagyvári UTE 2.54:14. 8. Godány Postás 2.55:41. 9. Finta ÖVTK 2.57:09. 10. Szécsi Tisza 2.58:31.

A csapatban: 1. Tisza a) 14, 2. UTE 26. 3. Tisza b) 33, 4. PSE a) 36, 5. MTK 39, 6. Tisza c) 52, 7. KAOE 52, 8. PSE b) 71 ponttal.

A mi reménységeink

Zsolnai Julia Testvériség

A Pasaréti úti pályán nehéz dolog jó versenyt rendezni. A küzdőteret minduntalan ellepik a civilruhás nézők és a sok néző között rendszerint elvész a verseny szépsége és érdekessége. Ezért csak akkor figyelt fel a közönség, hogy milyen pompás eredménynek volt a tanuja, amikor kihírdették a női diszkoszvetés eredményét: első Zsolnai Julianna, Testvériség, 38.75 m, országos rekord!”

Egyszeriben a nyurga, fekete atlétanő felé fordult a figyelem. Az „Atlétika”

szerkesztője is felkereste a verseny végén, hogy gratuláljon neki.

— Sajnos, nem hitelesíthető a rekordom, — mondotta szomorúan —, most mérték le a diszkoszt és három dkg-mal kevesebb volt a szabályosnál.

Ez bizony baj. Mert minden bizonnyal megjavította volna a rekordot szabályos diszkosszal is, ha nem is egész kerek egy méterrel. (Ennyivel volt jobb Zsolnai eredménye Balázs Judit rekordjánál.)

— Csak semmi keserűség — szolt közbe Farkas Mátyás, Zsolnai atlétamestere —, **dob még rekordot Julia érvényesen is.**

Julia mindennek látszik inkább, mint diszkoszvetőnek, első pillantásra karcsú alakjáról magasugróknak nézné az ember. A 21 éves atlétanő 173 cm magas és 62 kg. — Atlétakarrierjének történetét így meséli el:

— Bajai vagyok. 1943-ban ismerkedtem meg az atlétikával, 1943-ban, leventeleány koromban Dila Dénes foglalkozott velem, de akkor mindenféle atlétikai számmal megpróbálkoztam. 1945-ben kezdtem komolyan foglalkozni a diszkoszvetéssel. Pék László ottani öreg atléta tanított rá. **Az első versenyemen 13 m-t dobtam.** Talvaly a magyar bajnokságban indultam és 28.43 m-rel hatodik lettem. Az idén mindenképpen Budapestre szerettem volna kerülni. Először úgy volt, hogy a GSE-

be megyek, de aztán Farkas Matyi bácsi-val együtt a testvériségben kötöttem ki. Egyideig Budapestben is voltam, de az itteni állásom védelméből nem tudtam megélni és végül átköltöztem Bajára a szüleimhez. Csak versenyekre utazom fel.

Julia Budapestben először mint — távfutó mutatkozott be. Egy tehetségtutató versenyen díjmaskodott nagy fölényrel a tavasszal, pedig fájós, rándult láb-bal futott. Farkas Mátyás keze alatt hatalmas fejlődés ment át. Már az első idei versenyén 31.38 m-t dobott, a második versenyén pedig már 35.22 m-es tekintélyes eredményt ért el. Ezután minden versenyén 34 m-en felüli eredménnyel végződött. Az utóbbi időben 4 kg-ot hízott. Most ötödikre dobta a legnagyobbját.

Egy vágya van: minél jobban felkészülni a jövő olimpiai évre. Komoly téli edzéssel szeretné megalapozni diszkoszvető formáját.

Farkas Mátyás így vélekedik tanítványáról:

— Nagyon tehetséges. Rajongója, szerelmese az atlétikának. **Nem tanul könnyen, de a legnagyobb szorgalma.** Sajnos, szülei nem nézik jó szemmel versenyzését — sok Pestre való utazás miatt. Pedig egy jövő előtt áll. Ezért is jó lenne, ha elhárítandó itt lehetne. A stilusa még rossz, „karral dob”. Ha néhány kilót még fed magára és továbbra is szorgalmasan gyakorol — akár 45 m-es dobó is lehet.

Magyarország-Svájc 96:71

100 m síkfutás.

1. Goldoványi Béla M	10.8 mp
2. Schwarz S	11.0 mp
3. Csányi György M	11.1 mp
4. Briner S	11.2 mp

200 m síkfutás.

1. Goldoványi Béla M	21.8 mp
2. Müller S	22.3 mp
3. Hegyesi Antal M	22.4 mp
4. Andrist S	23.0 mp

400 m síkfutás.

1. Hardmeier S	49.0 mp
2. Marosi László M	49.2 mp
3. Bánhalmi Ferenc M	49.9 mp
4. Keller S	50.2 mp

800 m síkfutás.

1. Volkmer S	1:57.3 mp
2. Villási Károly M	1:57.4 mp
3. Híres László M	1:57.5 mp
4. Kleiner S	1:58.1 mp

1500 m síkfutás.

1. Híres László M	4:01.8 mp
2. Villási Károly M	4:02.0 mp
3. Waldvogel S	4:03.0 mp
4. Imfeld S	4:04.4 mp

5000 m síkfutás.

1. Szilágyi Jenő M	15:25.0 mp
2. Németh Béla M	15:25.2 mp
3. Träuffer S	15:36.4 mp
4. Günther S	15:36.4 mp

10.000 m síkfutás.

1. Szegedi Ferenc M	32:36.2 mp
2. Biró János M	32:36.4 mp
3. Sandmeier S	33:48.8 mp
4. G. Wyss S	33:57.6 mp

110 m gátfutás.

1. Kiss József M	15.3 mp
2. Honegger S	15.7 mp
3. Lippay Antal M	17.0 mp
Bernard S feladta	

400 m gátfutás.

1. Christen S	55.4 mp
2. Kiss József M	56.0 mp
3. Karácsony Nándor M	56.9 mp
4. von Gunthen S	57.4 mp

4x100 m váltófutás.

1. Magyarország (Dr. Tima Bartha, Csányi, Goldoványi)	41.5 mp
2. Svájc (Müller, Briner, Andrist, Studer)	42.6 mp

4x400 m váltófutás.

1. Svájc (Eusebio, Peyer, Keller, Hardmeier)	3:19.8 mp
2. Magyarország (Balogh, Solymossy, Bánhalmi, Marosi)	3:20.0 mp

Magasugrás.

1. Wahli S	190 cm
2. Lehoczky Sándor M	186 cm
3. Horváth Sándor M	185 cm
4. W. Wyss S	182 cm

Rúdugrás.

1. Scheurer S	400 cm
2. Zsitvay Zoltán M	390 cm
3. Hofstetter S	380 cm
4. Homonnay Tamás M	360 cm

Távolugrás.

1. Kiss István M	686 cm
2. Studer S	685 cm
3. Steinegger S	656 cm
4. Puskás Antal M	647 cm

Súlylökés.

1. Senn S	1423 cm
2. Németh Imre M	5394 cm
3. Voki József M	1352 cm
4. Hirsch S	1301 cm

Diszkoszvetés.

1. Klics Ferenc M	4804 cm
-------------------	---------

2. Dr. Józsa Dezső M	4549 cm
3. Hirsch S	4073 cm
4. Häfliger S	3688 cm

Gerelyhajítás.

1. Várszegi József M	6535 cm
2. Jenny S	6443 cm
3. Lüthi S	5201 cm
4. Szathmáry-Aba M	6155 cm

Kalapácsvetés.

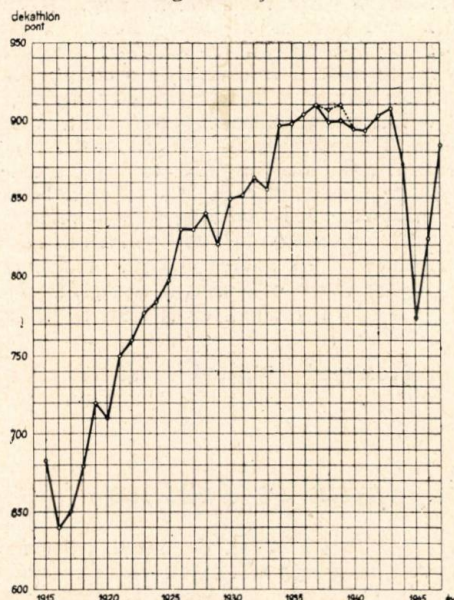
2. Némethvári Ernő M	1395 cm
2. Fütike Lajos M	4927 cm
3. Steffen S	4662 cm
4. Hünnerberger S	4309 cm

A pontverseny végeredménye:
Magyarország 96 pont
Svájc 71 pont

Milyen színvonalon állunk ma?

Mennyit fejlődünk a háború óta?

Erre a két kérdésre ad választ Horváth Sándor alábbi grafikonja:

1915 óta — ekkor rendezték először a futóbajnokságokat méteres távon — összeállította a pályabajnoki eredményeket és kiszámította az ezeknek megfelelő dekathlonpontokat. Az évenként összeadott pontokat elosztotta a bajnokságok számával, ebből látható, hány dekathlonpont jut átlagban az illető évben egy-egy versenyszámra. Ez az érték hű képet nyújt az atlétika pillanatnyi színvonaláról. A grafikon az évek függvényeként tünteti fel ezeket az átlag-pontszámokat.

Az ábra szemléltetően mutatja, hogy atlétikánk 1916-tól szinte törés nélkül fejlődött 1934-ig. A következő 10 esztendőben az eredmények növekedése nem volt jelentős, egyhelyben topogtunk. Az 1938-ban első ízben rendezett kalapácsvetés gyengébb eredménye némileg lerontotta az átlagot. A kalapácsvetés nélkül számított átlageredményt mutatja a pontozott vonal. (Ma viszont ez a szám a főerősségünk.) Az 1947—39, és az 1943-ban volt legerősebb a magyar atlétika. A háború húsz évvel vetette vissza atlétikánkat, 1946-ban már jelentős a javulás. Ma alig vagyunk legjobb teljesítményeink éve alatt.

Magyar-Cseh viadal az Olympia előtt

A balkáni portyára, Bukarestbe, Szófiába és Zágrábba utazó cseh válogatott csapat vezetőit szövetségünk elnöksége Budapesten átutaztukban vendégül látta. Baráti hangulatú beszélgetések során felmerült az a terv, hogy jövő júniusban férfiválogatottunk Prágában, hölgyeink pedig Budapesten mérkőznek északi szomszédainkkal. A végleges megállapodást a régi ellenfeleinkkel a portyáról visszatértükben kötjük meg.

Tompai Olivér nyerte a MASz elnöksége által kiírt „Testnevelési főiskolai hallgatók szerepe a magyar atlétika szervezésében” című pályázatot. A második díj Kertész Ferencé, a harmadik Kondouosi-Hibacsek Gyuláé lett. Tompai értékes tanulmányában edzői vizsgát javasol a speciális atlétikai kiképzést kapott testnevelők részére. Helyteleníti a szövetség mai kerületi beosztását. A vidéknek 3 részre s a részeken belül 16 kerületre való felosztását ajánlja. Azt javasolja, hogy az ifjúságiaknál és a nőknél a nagyobb fáradságot és a testi adottságokat meghaladó számokban a versenyeket lehetőleg csökkentsek.

Megőnkintettük az olimpiai plakátpályázat győztes munkáit és — elszomorodtunk. Alig hinnénk, hogy jóhírű plakáttervezőink ezek a munkái jelentik az élővonalat. A győztes munka — fejszobronzikító, a különböző nemzetek színeit ábrázoló babérlevelekből diadalkoszorú — giccs. Még a harmadik díjat nyert mű, mely párhuzamosan görög diszkoszvető szobrot és a magyar diszkoszvető bajnokot ábrázolja, mutat valamit, itt viszont a kivitelt, a diszkoszvető megrajzolása rossz. Pótpályázatot! — Itt említjük meg, hogy a jelvénytárgyat első határideje sem járt kielégítő eredménnyel. Az első öt helyezett új zártkörű pályázatra hívták fel.

Macsikásy Árpádnak a bajnokságokra kirúzott „különleges” tiszteletdíját Radványi Tibor, a győri ETO tehetséges fiatal atlétája nyerte 51.1 mp-es 400-as eredményével Varasdi (CsMTK) előtt. Ők a legfiatalabbak a bajnoki mezőnyben. Radványi 20, Varasdi 19 éves.

Lehotzky Sándor: a: első 190-en felüli guruló stílusú magasugró.

*Hogyan írják le
versenyüket atlétáink?*

Színfoltok

a diadalmas svájci-magyar mérkőzésről

Az ATLÉTIKA szerkesztője ezúttal magukat a versenyzőket kérte fel a válogatott viadal leírására. A feladat ez volt: „Írd meg, hogy folyt le a versenyed, mit éreztél, hogyan láttad te magadat és ellenfeleidet. Mit tanultál? Röviden, érdekesen.”

A két kettős volt: eredeti, színes tudósítással szórakoztatni az „Atlétika” olvasóit, a versenyzőket pedig ránevelni arra, hogy figyeljék, tanulmányozzák saját versenyüket és dolgozzák ki önmaguk számára is a tanulságokat. Nos, a célt csak részben értük el. A cikk megírását az első pillanatban mindenki megígérte, csupán ketten mondtak ellen, a két súly-atléta: Klics Ferkó és Némethvári Ernő: — „En ehhez nem értek, te úgyis jobban megírod” — mondták szinte hajszála egyformán. Szegedi Feri még megkérdezte: „Megírhatok mindent, ami a szívemen fekszik?” — Igen. — „Azt is, ami nem tartozik szorosan a versenyhez?” — Azt is. — „Nó, akkor megírom.”

És be is küldték néhányan a cikket. A

Várszegi József:

Összeszorítottam a fogam és dobtam

— 1943-ban Baselben az európai híru Neumann volt az ellenfelem, akit 67.45 cm-es eredménnyel győztem le. Az idén Budapesten még be nem futott két versenyző képviselte a svájci gerelyvetőket, akik közül csak Jenny volt a többé-kevésbé ismert 63 m-es eredményével. Mégis talán ennek a versenynek az előzményei voltak számomra a legkellemetlenebbek. Be kell most vallanom olyan valamit, amit eddig elhallgattam, mert irtódom a sűrítőző versenyzőtől még akkor is, ha én volnék az: bizony, súlyos válszerűléssel versenyeztem végig az idényt. Még régi, 1935. évi izomszakadásom újult ki tavaly ősszel, ami az idei első versenyemen ismét jelentkezett. Állandó kezelgetés mellett hétről-hétre úgyahogy tudtam csak dobálni. Ehhez jött még azután egy igen komisz fájdalom. Megfázott a derekam annyira, hogy a verseny előtti pénteken már hajolni sem tudtam. Kétségbe voltam esve. Nem tudok mozogni, itt a válogatott verseny, mit csináljak? Hogy sportnyelven szóljak, nem vagyok szívbajos ember. Hihetelen erős akarattal áldott meg a sors, minden fájdalmat le tudtam győzni, amely néha fellépett, ha fájt valamim, összeszorítottam a fogam és kint a pályán az emberek nem is sejtették, hogy egy-egy szép dobás milyen fájdalmat okozott nekem. Sokszor legyőztem a leg-

gyorsfutók voltak a leggyorsabbak. Megbízásukból Goldoványi írta meg s már a verseny után, a banketten a kezembe nyomta. Nem sokat késlekedett Szilágyi sem. Róla különben is biztosan tudtam, hogy benne nem csalódhatok: komoly távfutó, megbízható, alapos ember. Horváth Sándor valóságos kis magasugró tanulmánnyal örvendeztetett meg. (Hepp Ferenc pompás képes szakcikke a magasugró világrekorder amerikai Stagers-ről miatta marad a következő számra.) Kiss Pista leírása is hamarosan megérkezett, a többi azonban noszogatni kellett. Végzetül mindegyiknek külön levelet is írtam: „Már csak egyedül te vagy, ahi hiányzol, miattad nem lesz teljes a beszámoló st...” Dehát még ez sem volt elég. Híres a kettős 1500-as győzelem rajzát küldte be — szöveg nélkül. Néhányan végleg megfélemedtek a dologról. No, nem baj, kezdetnek ez is elég, majd legközelebb!

Most pedig jöjjenek az atléták cikkei:

latra, hogy meg kell válnom a sportpályától. Ezen vigaszom azonban van: az idő múlik, de jön is. — Várszegi Csaba, Levente, remélem, bennük majd újra tovább élek.

Szilágyi Jenő

„Most jubilálok”

A mai izgalommentes magyar-svájci viadalon jubilálok, most a huszonötödik válogatott szereplés közül 11 győzelem, 6 második és 12 harmadik hellyel zárom azt a 15 éves válogatott multat, amely 1932-ben kezdődött számomra. Az első aranyjelvény értéksztintet 1934-ben 5000 m-en 15:12.2-vel értem el, amely hosszú és küzdelmes évek munkája után az 1942-ben elért 30:09.4-es 10.000 m-es síkfutásban csúcsosodott ki.

Amikor amerikai hadifogságból hazatértem 1946-ban, vérmes reményekkel kezdtem újra, de hamarosan rá kellett jönnöm arra, hogy alap nélkül nincs fejlődés. 5000 m-en a 16 perces határt ostromoltam. A téli alapos felkészülés után az idén már javultam, de mivel a februári párisi versenyre készültünk, ez áprilismájusra hozott formába, amelyet csak nehezen tudtam áthidalni abból a célból, hogy az augusztus-szeptemberi versenyeken már jó eredményt érhessek el. Most a formám jó, csak a kondícióm gyenge. Bukarestben 2 kilót fogytam. Ezt a mai versenyt csak egy könnyű futásnak szántam, mert az olaszok ellen kell majd teljes erővel harcolni.

— Mi távfutók már sokszor kértük a szövetséget, hogy a versenyek kezdési időpontját igazítsa az időjáráshoz, ami az északi államokban megvan. Például: 6 órákor kezdés, a távfutás 7—8 között. Az 1943. évi svéd-magyar 7 órákor kezdés, a 10.000 m 8 óra 30-kor, 18 fok meleg, eredmény 30:16! Ez volt a svéd rendezés! A magyar rendezés: magyar-svájci, 5000 m, 5 óra 34 perckor, 36 fok meleg, eredmény: 15:25 mp.

Helyes ez? A távfutóknak elmegy a kedvük a rossz eredmények miatt. Feltehetjük a kérdést: Mi kell a szakvezetés szempontjából, a jó eredmény, vagy az, hogy 1/27 után egy másik sportversenyt megnézzünk, vagy hogy lapzártá előtt érjenek véget a küzdelmek? Nekünk atlétáknak az eredmény a fontos és ezt a helyes szakvezetésnek nem szabad alárendelni hagyni esetleg más sportággal való együttműködés esetén sem. Miért nem lehetne kettős rendezés a futballmérkőzést az atlétikai viadal előtt megrendezni?

Ezt tanultam a külföldi ugróktól

Az elmúlt hónap alatt alkalmunk volt látni amerikai, balkáni és svájci ugrókat és így időszerűnek látszik, hogy magasugróink további fejlődése érdekében összefoglaljuk a tapasztalt tanulságokat és rámutassunk a mieink hibáira.

Az amerikai **Mondschein**, a 2 m-es gárda egyik tagja, aránylag nem magas, kb. 185 cm-es, erőteljes, duzzadó izomzatú, erős felsőtestű atléta. A magyarok közül **Dulgyovay** és **Kovács** hasonlítható hozzá. Merőben más típus a román **Sötér** és az alig 20 esztendő svájci **Wahli**. Magas, vékony, hosszúizmú, könnyűtestű emberek. **Wahli** például 196 cm magas, de csak 76 kg súlyú. A mieink közül **Lehoczky**, **Horváth** és **Kolozsvári** ilyen alakú. További fejlődésükhöz feltétlenül szükséges, hogy felsőtestüket megerősítsék, mert a karok lendítőerejének növelése értékes centimétereket jelent.

Az ugrás maga — mint tudjuk — négy, elvileg szétválasztható, de egymásbafolyó részből: rohamból, elugrásból, légmunkából és talajérésből áll. Az elmúlt évtizedben, de különösen a 40-es évek elején, amikor az amerikai **Simpson** mester oktatta legjobbainkat, majd mindenki abban a tévhitben élt, hogy a guruló stílus elsajátításával — tehát csak a légmunka megreformálásával — egyszerűen nőni fognak az eredmények. Mikor ez a várt fejlődés nem következett be azonnal, sokan kétségbe vonták **Simpson** munkájának eredményességét. Ma hat év távlatából megállapítható, hogy működése nem volt hiábavaló, mert amikor edzőink és ugróink végre rájöttek, hogy **elsősorban ugrani kell** és csak másodsorban jelent fejlődést a stílus javítása, végre elkezdünk az első magyar guruló stílusú 190-en felüli ugráshoz.

Az ittjárt amerikaiak közül **Mondschein** és a gátfutó **Simmons** hasmánt stílussal, **Morcom** pedig bukó-guruló stílussal ugrott. A hasmánt stílus előnyéről elég annyit megemlítenem, hogy számításaim szerint, míg a jól kidolgozott ollózó stílusnál 18–19 cm-el és a bukó gurulóknál 15 centiméterrel kell a súlypontot a lécfő fölé emelni, addig a hasmánt ugrásmódnál csak 12 cm-re van szükség. Tehát a szokványos guruló stílusnál is legalább 3 cm-el eredményesebb ez a stílus. Vigyázzunk azonban: kezdő ne kísérletezzék vele, mert sohasem fog megtanulni jól elugrani! Legalább 175–180 cm-t tudjon valaki más stílussal ugrani és csak akkor térjen át erre, de edzésben akkor is ugorjon a régi módon is.

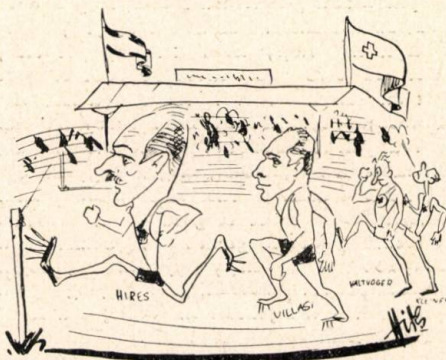
A külföldiekkel összehasonlítva, szembe-tűnt a magyarok rövid és gyenge roham. **Morcom**, aki a mieinkkel egyező módon ugrik, 18 m-ről fut neki a lécfőnek. A svájci **Wahli** roham 17 m-es. Szükséges is ez a hosszú roham, mert eredményesen ugrani csak viszonylag gyors rohamból lehet.

Ennek helyességét azonnal belátjuk, ha meggondoljuk, hogy egy 190 cm-es magasugrásnál 4,5 méter/másodpercenkénti függőleges kezdősebességgel kell az ugrónak a talajt elhagynia. Ha ezt a tekintélyes sebességet pusztán az elugrás erejéből akarja nyerni az ugró, összehasonlíthatatlanul több energiára van szüksége, mintha hosszú, erős rohammal nekifutva,

jól megtámaszkodva a felfelé irányuló sebességnek, igen nagy részét már a roham lendületéből nyeri. — Fizikai példa: vízszintesen elgurított golyó akadályba ütközve (kitámasztás) felugrik, méghozzá nagyobb lendületből magasabbra. — A fiatal **Wahli** 17 m-es rohamát finn edzője még mindig nem tartja elég gyorsnak és ezért átmenetileg 6 m-el a lécfő előtt egy kis felugrást iktatott közbe, aminek az a következménye, hogy a felugrás utáni súlypontesés miatt teste felgyorsul. Tévedés ne essék: ez a mozzanat nem szükségszerű, hanem **Wahli** jelenlegi tréningállapotában edzője által megkívánt átmeneti, kisegítő jelenség.

Híres László rajza:

Igy győztünk 1500-on

A magyarok közül kétségtelenül a legtehetségesebb és máris a legeredményesebb magasugró a 19 esztendő **Lehoczky** Sándor. Neki is van egy hibája. Megfigyelhetjük, hogy **Lehoczky** az ellépő bal lábát nem a lendítő jobb lába alatt csipőben és térdben hajlítva és hasra húzva, hanem jobblába felett viszi át a lécen (kereszt olló). Véleményem szerint ebből a különiségből ered a többi hibája: a gyenge roham és felugrás, valamint a hosszú lécfőletti repülés is. Ugyanis csak akkor tudja a fentemlített mozgást végrehajtani — csak akkor van elég ideje hozzá —, ha vagy aránylag korán — teljes kinyúlás előtt — elhagyja ellépő lábával a talajt, vagy pedig lendítő lábát nem lendíti elég magasra. Az első esetben az elrugaskodás nem lehet tökéletes, a másodikkban pedig lendítését nem használja ki eléggé. Valószínűleg emiatt nem tud erősebb rohammal ugrani, mert ez esetben a gyorsabb mozgás miatt túlsokat van a lécfő felett. Ez abból következik, hogy a ballábát a lécfő és a fellelendített jobblába között csak úgy tudja az utóbbi fölé emelni, ha aránylag lapos szögben, majdnem párhuzamosan a léccel fut neki és ugrik el. Emiatt azután az ugrás íve hosszú darabon a lécfő felett van. Megfigyelhető, hogy **máig bal térdével veri le a lécfőt**, noha teste még jóval felette van. Ez is érthető, hiszen bal térdét nem tudja feljebb emelni, mert a térdhajlat-

ban fekvő és a lécfő után lefelé törekvő jobblába megkadályozza ezt.

Jó magam, noha ismerem durva hibáimat, egyelőre nem igen tudok változtatni rajtuk, hiszen csak ez év június közepe óta — alig 3 hónapja — folytatok magasugró edzést. Ugy értem, hogy erőszempontjából már az idén képes lennék 190 cm-es eredményre, azonban amíg kellő biztonságra nem teszek szert, ez csak remény marad.

A többi ugrónk közül elsősorban **Dulgyovayban** és **Kovácsban** látok igen nagy lehetőséget. Mindketten remek felépítésű, erőteljes ugrók. Ha **Dulgyovay** kitűnő rohamát és elugrását jól kivitelezett guruló mozgással fejezné be, már ő is 190-en felül lenne. Az ideit telet ennek megtanulására kell fordítania! **Kovácsnak** le kell szoknia káros ollózó mozgásáról és meg kell tanulnia lendíteni. Ha ezeket a hibákat szorgos munkával sikerül magasugróinknak megjavítani, könnyen lehetséges, hogy már jövőre akár négy magyar is átjut a bűvös 190-en.

Kiss István:

A sikerhez szerencse is kell...

— Verseny előtt kérdezgetni szokták tőlem: na, mit ugrasz ma? Én meg erre azt szoktam felelni: ha előre tudnánk az eredményt, nem is lenne szükség versenyre. Hisz éppen az az érdekessége a versenynek, hogy sokszor az utolsó pillanatig nem lehet tudni, ki és milyen eredménnyel nyeri a versenyt, mint a távolugrásnál is volt.

— Studert láttam első nap a váltóban futni és megállapítottam, hogy gyors. Később hallottam, hogy 100 m-en 10,5 a legjobb ideje. Csúcseredményét (748 cm) 1935-ben ugrotta ugyan, ez évben pedig csak 712-ig jutott, mint én, de az öreg róktól jobban kell tartani, mert biztonságosabbak a dolgukban, mint a fiatalok. A bemelegítő ugrásoknál láttam, hogy nagyon szépen ugrik. Jól elmegy a lécfőre és két és fél ollót csinál a levegőben. Panaszkodott, hogy fáj a lába. Én is meglepettettem, hogy volt a talpamon egy verőmleny és az utolsó két hétben csak néhány futóedzést tartottam. Ez már így van. Verseny előtt egészséges atlétát nehezebb találni, mint fehér hollót.

— Steinegger, a másik svájci, lassú rohamú ugró. Már az első ugrásoknál látszott rajta, hogy nem kell tartani tőle.

— Repülőzésekör éreztem, hogy gyors vagyok és rohampróbákot kiderült, hogy pont ellenkező lábbal érek az elugródeszkára. Többszöri próbálkozás után 2 m-rel vettem hosszabbra a szokottnál nekifutásomat. Studer is bajlódott a rohamkiméréssel. Elsőre mindketten belépünk. Másodikkra én 683-at, ő 685-öt ugrott. Két belépés után volt egy 677-es érvényes ugrásom. Studer is egyszer belép, majd 671 és 675 az eredménye. Közben **Puskás** Steineggert próbálja túlugrani, de túlságosan fáradt ahhoz, hogy ez sikerüljön. **Puskás** már napok óta kimerültségről panaszkodott és még a következő verseny előtti órákban is aludnia

Érmek, jelvények, serlegek

Fonyó Márton volt futóbajnoknál

Budapest, V., Kiss József-utca 40. III. em. 6. Telefon: 401-745.

Klics Ferenc diszkoszvető (iskolai világbajnok. Három válogatott mérkőzésen diadalmaskodott a nyáron: a Balkán játékokon, a belgrádiak és a svájciak ellen. kellett. Utolsó ugrásomat 686-nak olvassa le a svájci edző. (Mondják, hogy jó térmérők voltak.) Egy centivel tehát túlugrottam Studert és ő még utánam következett. Mondta is valaki, hogy ha Kis Pista megnyeri ezt a versenyt, nagyobb a szerencséje, mint az esze. És Studer utolsóára belépett, pedig 703-at ugrott volna. A sikerhez mindig kell szerencse is.

Szegedi Ferenc

A főcél a kettős győzelem volt

Ferkó barátunk baráti levelet írt az „Atlétika” szerkesztőjének, melynek elején elmondja, hogy mily akarás volt benne s milyen odaadással csüngött az atlétikán, de az utóbbi időben sok keserűség érte. Az önbizalma még megvan és igéri, ha dolgai rendbejönnek, jövőre sokkal jobb eredményeket fog elérni. A svájciak elleni viadalról ezeket írja:

— A bukaresti út után is komolyan készültem a viadalra. Annyi bizonyos, hogy többet vártam a svájci távfutóktól, nekik igazán megvan a lehetőségük, hogy jó távfutók legyenek. Az elején nagyon megtáltosodtak és elhúztak tőlünk. Nem tudom, hogy honnan vették, hogy mi csak másodosztályú távfutók vagyunk? De hiába mentek el, mi tudtuk a kis Biróval, hogy meg kell és meg is fogjuk őket verni. A főcél a kettős győzelem volt. (Csak a pálya szélén levők tudják, hogy Szegedi mint biztatta, verseny közben a fáradó Birót és mint szabta hozzá iramát. Bár erről egy szót sem ír. — A szerk.) A megbeszélte taktika szerint úgy futottunk váltott vezetéssel, ahogy előtte elhatároztuk. Annyi bizonyos, ha 5000 után még mindig előttünk lettek volna, mi is rákapcsoltunk volna a „harmadik sebességre”, de erre nem volt szükség. Igaz, nagyon fáradtak is voltunk a bukaresti úttól. Nem szerettem volna ezen a napon a finnek ellen futni.

Örülök, hogy győzelmünkkel hozzájárultunk a végső magyar győzelemhez. Mindig örülök a magyar sportgyőzelmeknek, az atlétikainak meg különösképpen. Hát még ha én is benne lehetek!

Némethvári Ernő:

Küzködtem magammal meg a meleggel

A bukaresti kirándulás után nem hittem, hogy a svájci-magyar viadalból lesz valami. Igaz, hogy fáradtan érkeztem haza Bukarestből, megfázva, berekedve. Az én számom, a súlylökés, szombaton a felvonulás után közvetlenül kezdődött. Nagyon szép idő volt, főleg nagyon meleg. Erre már kicsit begyulladtam — a melegtől. Nem szeretem a nagy meleget. Pedig pár évvel ezelőtt, mikor még 15 méteres súlylökő voltam, áhítoztam a meleg után. De most a melegben bágyadt leszek és főleg nagyon lassú. Bizony nagyon bágyadt voltam, 13.48-as dobással kezdtem, a svájci Senn 13.93-al kezdett. Voki és Hirsch még nálam is kisebbet dobott. Senn még a verseny előtt mondtotta nekem: neki nagyon jót tesz a meleg, mert az izületei nem jók. A lábai is be voltak pólyázva, gumiharisnyázva. Ha valaki ránézett, azt hihette, hogy hokikapus a sok gumival a lábán, meg a karján. A harmadik dobásával tényleg bizonyította, hogy neki a meleg jót tesz, mert 14.23-as dobásával egyéni csúcsot ért el, ami 2 centivel kisebb a nemzeti rekordjuknál. Bezeg nem ment nekem. En ugyan dobásról-dobásra javígtattam, küzdöttem magammal, meg a nagy meleggel. Az ötödik dobásomnál elhatároztam magamban: most megverem a svájcit. Összeszedtem magamat és beálltam a súlydobó körbe nagy igyekezettel, fogat összeszorítva. Elkezdtem aránylag egész jól, csak a befejezés nem volt jó: a kilókésnél nem mentem rá a ballábamra és így a dobás íve lapos volt. A kimeszelt 14 m-es vonalra esett rá, de sajnos, nem hogy nagyobb lett volna, hanem — mint a lemerésnél kiderült — 5 cm-rel kisebb.

Vereségemet levél és csomag enyhítette, amit Baseltől Senn hozott az ott élő magyar Gusztai bácsitól, aki még az első magyar-svájci viadalról emlékezett, mikor még tudtam súlyt dobni. Egy melegítő ruhát küldött megemlékezésül. Hála érte.

Marosi László:

A Svájci jobban tudott erősíteni a végén...

— Sajnos, nem a legjobb körülmények között készülhettem erre a versenyre. Bukarestből már megfázva jöttem haza, ez bizony egy kicsit visszavetett. Azonkívül ebben az évben kezdték meg a pályánk újjáépítését és bizony edzési lehetőségeink nem a legjobbak voltak. De nem mentegetni akarom magam, hisz az idej legjobban eredményt értem el, aminek igen örülök, hisz egy évvel ezelőtt, mikor másfél évi fogáság után hazajöttem, nem is mertem gondolni arra, hogy 1947-ben már 49.2-t fogok futni.

— A szombati 400-on a svájci barátom, úgy látszik, az utolsó 30 méteren jobban tudott erősíteni, mint én. Hej, pedig de szép lett volna győzni! Most már nincs más hátra, mint az olasz-magyar. Ha minden jól megy, akkor remélem, 49-en belül fogok futni. Az egész télen komoly munkával fogok készülni az 1948-as évre.

— A 4x400?

— Mind a négyen nagyon akartunk, de sajnos, csak a verseny előtt 16 perccel

mondták meg, hogy a váltó lesz előbb és nem a 10.000-es. Ilyen rövid idő alatt pedig bemelegíteni nem lehet. De még ezek után is az az érzésem: nem sok kellett volna ahhoz, hogy mi legyünk az elsők.

Tima Ferenc dr.

Stafétánk ereje az összeszokás

— Mind Párisba, mind Bukarestbe az utolsó pillanatban érkezünk meg és a hosszú úttól fáradtan álltunk rajthoz az egyéni számokban. A váltóra viszont az utolsó nap került sor, amikor már kipihentük magunkat. De mindnyájan nagyon összeszedtük magunkat és az utolsó váltás rossz volta ellenére is sikerült egy értékes győzelmet szereznünk.

— A fokozatos javulás főoka azonban az összeszokás volt. Ez főleg a váltó tagjai között kialakult szoros baráti kapcsolatokra vonatkozik. A hosszú út és külföldi tartózkodásunk alatt annyira összetartottunk, hogy el sem lehet bennünket képzelni külön-külön. A hangulat is kitűnő volt, amiről Bartha Laci, az ugratás főmestere gondoskodott.

A csekély számú váltóedzést a komoly versenyek pótolták olyannyira, hogy a magyar csúcs megjavítása sem lehetetlen. Mi mindenesetre azon leszünk, hogy további komoly eredményeket érjünk el. Szilágyi Jenő:

Villási Károly:

800-ra csak „beugrottam“

— Tulajdonképpen csak 1500 m-en voltam válogatott, de miután Marosi nem vállalta a 800-at, minden gondolkodás nélkül „beugrottam”.

— A svájciak a papirforma alapján jobbak voltak nálunk, éppen ezért célszerű lett volna Híressel a verseny előtt egy kis taktikai megbeszélést tartani, miáltal talán itt is kettős magyar győzelem született volna, mint 1500-on. Az iram nem volt nekem túlerős, egész könnyen futottam, mindössze a hajrában kellett összeszednem magam, mely szintén elég jól ment. Sajnos, Volkmer gyorsasága ellen már az utolsó 50 m-en nem tudtam tartani 2—3 méteres előnyömet. És így meg kellett elégedni a 2. és 3. helyezésünkkel.

Tanulság: Egy ilyen nagy válogatott versenyen nem megbújni, „várásra” kell futni, de átgondolt és észszerű versenyzés után váljék el, ki a jobb.

Két atlétánkkal: Németh Imrével és Zsitvay Zoltánnal az olasz út előtti utolsó együttes edzésen beszélgettünk. Egyik sem írta meg a cikkét. Nem értek rá — mentegetőztek —, inkább „tollbamondják”. Beleegyeztünk. Mindkettő még a győztes Németh Imre is, csupa panaszt „mondott tollba”.

Németh Imre:

Miért nem csinálják meg jól a kalapácsvető kört is?

— Bukarestből 38 fős lázzal jöttem meg. Bizony megijedtem, hogy nem fogok jól szerepelni és mindent elkövettem, hogy ne kerüljek szégyenbe a bukaresti 57 méter után. A versenyen is látszott a mozgásomon, hogy nem vagyok egészen rendben. A lábaim mintha nem is állottak volna alattam. Annál jobban örülök, hogy még így is sikerült 54 métert dobnom. Igen rossz hatással volt rám a BSZKR-pálya gondnokságának viselkedése is. Még a legutolsó pillanatban is úgy volt, hogy nem engednék a pályán dobni. Nem is tudom, hogy mi lett volna, ha Mező Ferenc dr. nem lép idejében közbe! Külföldön elképzelhetetlen az ilyen sportellenes eset!

— Petike barátom jól dobott, de még mindig nem elég jól. Fog ő még jobban is dobni. (Azóta már ő is túljutott az 50-en. A szerk.) A két svájci közül a fiatalabbik még jó lehet. Mindenesetre nem volt nagy dolog legyőzni őket.

— Nem tudok elég rosszat mondani a kalapácsvető körrel. Borzalmas volt. Ilyen rossz dobóhellyel lejárattuk magunkat a külföld előtt. De nem is volt szabályos sem. Évek óta hangoztatom, hogy a kalapácsvető kört éppen olyan jól elő kell készíteni, mint a futópályát, vagy az ugróhelyeket. Még egyre kell felhívnom a figyelmet: a verseny előtt vizsgálják át a szereket. Főképp nemzetközi versenyen. (Milyen igaza volt Németh Imrének: azóta már így vészelt el Zsolnai Julia női diszkoszvető rekordja; csak a verseny után derült ki, hogy néhány dekával könnyebb volt a diszkosz! A szerk.)

Zsitvay Zoltán:

Súlyos hibát követtem el

— Páris—Bukarest—Budapest kicsit sok egy hét alatt. Négy éjszakán át nem aludtam. Fáradt voltam és vesztettem a fáradságot fokozott erős edzéssel akartam ellensúlyozni. Súlyos hiba volt! A versenyen olyan fáradt, erőtlén, bágyadt voltam, hogy sírni szerettem volna. Akartam és nem ment. Talán az is az oka, hogy még fiatal vagyok és nem tudom tartani a formámat, úgy mint a svájci, ő már öregebb, pedig ő sem jobb nálam. Egyetlen előnye, hogy jól kihasználja a „kilógást”.

A szövetség azzal a felhívással fordul a kedvezményes futócipő kiutalásban részesülő egyesületekhez, hogy a kiutalt cipők árát október 15-ig küldjék be. Ha valamely egyesület ezt elmulasztaná, a számára kiutalt cipőket más egyesület kapja meg.

Nem is olyan vigasztalan ifjusági atlétikánk helyzete

— írja Hertzka Rezső az ATLÉTIKA szerkesztőjének

A szövetség ifjusági bizottságának elnökétől, Hertzka Rezsőtől kapjuk az alábbi érdekes sorokat:

„Nem osztom pesszimiztikus nézetedet ifjusági atlétikánk helyzetéről, nincs azon a mélyponton, ahogy azt te látod, hisz a közép- és hosszútávfutóknál magad állítod az ellenkezőjét, sőt az MTK-ista Hunfalvy-Juhászban a jövő világklasszisát látod. Százméteren két ragyogó sprinterünk van: a csepeli Varasdi és a szekszárdi Dörnyei. Méltó utódai lesznek az MTK-ista Lengyel és Schneider, akik az idén már 11.4-et futottak és még jövőre ifjúságiak. Négy százméteren az idén feltűnt Adamik, Simk Ferenc keze alatt az idén már 50-hez közeli futó lesz. A pécsi Lombossal együtt a jövő embere. Az MTK-ista Kéger és Bakonyi, valamint a Vasas-ista Sövegjártó közel fut az 53 mp-hez. Tehát itt jól állunk.

A gátfutásban bajok vannak, azon egyszerű okból, hogy a pályáknak nincsenek gátjaik. Az újpesti Pálfi-ból így is elsőrangú gátfutó lesz. A magasugró Pok, Pálfi, Ollé, Nagy, Homola és Volentik

rugalmas fiúk; fantázia van bennük. A távolugrók közül a győri Bösze, a ceglédi Halász, az MTK-ista Kéger és Ollé és a Postások Adamikjából egy-kettőre jóval 6 méteren felüli ugró lesz. (Mi igényesebbek vagyunk: 7 métert szeretnénk mondani. A szerk.)

A rúdugrásban — ezt elismerem —, bajok vannak. Az ifiknek nincsenek jó rúdjaik, sőt Zsitvay Zolinak sincs. Így lehetetlen fejlődni!

A súlyszámban, amíg egy Pókunk, Lévaink, Herczingerünk, Bukánk és Bírónk van, nincs nagy baj. Ezekre a fiatal fiúkra építeni lehet, egytől-egyik tehetségesek és jövő előtt állanak.

Dolgozni, bizony sokat dolgozni kell, úgy a fiúknak, mint a szövetségnek; anyag, tehetség van bőven, csak ki kell használni.

Remélem, fenti soraim után már te sem leszel oly borúlátó.”

Kívánjuk, hogy Hertzka Rezsőnek legyen igaza.

500 induló az első serdülő tömegversenyen!

Pompás sikerrel végződött az MTK-pályán rendezett kölyök tömegverseny. Két kategóriában: 12—14 és 15—16 éves csoportban ötszáz lelkes atlétapalánta mérkőzött. Minden dicséretet megérdemel Farkas Pál, a középiskolások kapitánya. Nagyszámú közönség izgulta végig az iskolatársak viadalát. Az üzemek közül csak a MAVAG és a Telefongyár indult, az egyesületek közül az MTK és az MTE. Annál jobban kitétek magukért a középiskolák. A Petőfi, Szent László, Árpád és Evangélikus gimnázium tanulói tűntek ki, a vidékiek közül az esztergomi, budafoki és a pestújhelyi gimnáziumok megjelenése volt örömdetes. A tizenöt éves Pajor egypercen belül futott 400-on, tehetségesek a gyorsfutók, a súlylökő Török, biztató, hogy a 12 évesek között hatan is átugrották a 130 cm-t. A már kiemelteken kívül a következő iskolák indultak: Korvin Mátyás, Újpesti, Izraelita, Kemény Zsigmond, Bencés, Berzsenyi, Szent Imre és Szent István gimnázium, továbbá az Izr. gépipariskola.

ATLÉTIKAI SZAKOKTATÓ TESTÜLET

A fennálló és alakítás alatt álló szak- és szövetségi edzők testületeinek képviselői szeptember 25-én ülést tartottak. Megkezdtek a Magyar Athletikai Szövetséget is, hogy az atlétikai edzők testületét is alakítsák meg.

A szövetség a megkeresést annál nagyobb örömmel teszi magáévá, mert a jubileumi év tervei között is szerepel ez a feladat.

MIT ÍRNAK RÓLUNK A SVÁJCIÁK?

A zürichi „Sport” háromhasábos cikkben emlékezik meg a Budapesten eltöltött szép napokról. „A magyarok a legvendégszeretőbb és a legbarátságosabb nép” — írja többek között. — „Ez volt a háború előtt és ez a háború után is. Pedig az ő áldozatuk és veszteségeik, csodás városuknak a veszteségei felbecsülhetetlenek. Amíg nem láttuk saját szemünkkel, el sem hittük”. — Leírja gyönyörű hidaik pusztulását, épületeink porbahullását, majd így folytatja: „Most tudom csak igazán csodálni a magyarok életörömét és optimizmusát”!

A saját győzelmeik közül kiemelik Scheurer győzelmét a 411 cm-es főiskolai világbajnok Zsitvay felett, Hardmeier ragyogó küzdelmét a 400 méteren, dicsérik Senn, Volkmer, Christent, a magasugró Wahlit és a 4x400-as staféta pompás győzelmét. A mieink közül elsősorban Klicset emeli ki: „A 23 éves naturbursch pompás kidobási végsősebességével rövidesen 50 méteren felüli dobó lesz”. Tetszett nekik a nyugodt Szilágyi, a kiváló talentumú sprinter, Goldoványi és mindennek felett az idej legjobb európai eredményt elért 4x100 méteres váltó, amelynek különleges, ellökéssel javított váltótechnikáját emelik ki.

A MABOE újonnan jelentkező tagjai: Dr. Fialovszky László, dr. Papp Pál, Uray Tivadar, Gázmány György, Barna István, Farkas Mátyás, Horváth Sándor Géza, Garay Sándor, ifj. Sárásy Ferenc, „Almás” Adamcsik József, Lichteneckert László, Hima László, Wiericzky Károly, László Lajos, Fisi József, Előre Sport Egylet, Pécsi Egyetemi Athletikai Club, Szapáry László, Győri Vasasok Egyetértés Torna Osztálya.

Az 1947. évi váltóbajnokságok eredményei

Férfiak:

4x100 m:

1. Vasas a) (Dr. Tima, Bartha, Krivánszky, Vermes) 43.3 mp
2. MAFC (Árvay, Antal, Balogh, Goldoványi) — 43.6 mp
3. UTE a) (Szántó, Bérdei, Csányi, Regös) — 43.7 mp
4. KAOE a) (Bakky, Száky, Mindszenti, Hegyessy) 43.8 mp
5. Testvériség (Novák, Beck, Marosi, Marton) — 44.1 mp
6. CsMTK (Varasdy, Simonyi, Joachim, Tóth) — 45.2 mp

4x200 m:

1. Vasas (Bartha, Krivánszky, Almási, Dr. Tima) 1:30.6 mp
2. MAFC (Árvay, Antal, Balogh, Goldoványi) — 1:31.0 mp
3. KAOE a) (Bakky, Mindszenti, Lombos, Hegyessy) 1:31.3 mp
4. UTE a) (Regös, Bérdei, Szánthó O., Csányi) — 1:31.3 mp
5. Testvériség (Morton, Beck, Novák, Marosi) — 1:32.0 mp
6. CsMTK (Joachim, TóthGy., Somogyi, Varasdi) 1:33.2 mp

4x400 m:

1. MAFC (Árvay, Goldoványi, Antal, Balogh) — 3:23.2 mp
2. PVSK (Lombos, Solymosi, Karácsony, Baranyai) 3:24.2 mp
3. ETO (Johanesz, Tullner, Radványi, Edöcs) — 3:24.8 mp
4. Vasas (Garay S., Bartha, Almási, Krivánszky) — 3:25.4 mp
5. KAOE a) (Hegyessy, Lombos, Karádi, Mindszenti) — 3:28.6 mp
6. Postás (Szabó K., Botos, Tóthfalusi, Adamik) — 3:32.0 mp

4x800 m:

1. Vasas a) (Garay, Izsóf, Juhász, Almási) — 8:06.6 mp
2. ETO (Tullner, Radványi, Johanesz, Edöcs) — 8:09.6 mp (ker. csúcs)
3. Postás (Botos, Szabó K., dr. Istenes, Almádi) — 8:10.2 mp
4. UTE (Almádi, Jákói, Elekfy, Hires) — 8:15.4 mp
5. CsMTK (Laczkó, Szabó S., Czmarkó, Stelczer) 8:17.2 mp
6. BEAC (Szilvágyi, Rajcsányi, Magyar, Temesvári) 8:25.0 mp

4x1500 m:

1. Vasas a) (Juhász, Izsóf, Almási, Garay) — 16:57.8 mp
2. CsMTK (Kurucz, Stelczer, Czmarkó, Péntes) 17:03.2 mp
3. Testvériség a) (Szegedy, Mészáros, Rusovszky, Szalay) — 17:04.2 mp
4. UTE (Kiss J., Betár, Jeszenszky, Hires) — 17:23.0 mp
5. Vasas b) (Biró, Szilágyi, Balázsi, Szabó) — 17:24.0 mp
6. Postás (Szalay, Rábel, Demeter, Gyergyói) — 17:35.0 mp

5000 m-es ötös csapatverseny:

1. Vasas a) (Szilágyi 1, Biró 3, Izsóf 4, Juhász 10, Hagymási 13) — 31 p
2. Testvériség (Szegedi 2, Mészáros 6, Rusovszky 7, Szalay 16, Palágyi 29) — 60 p
3. Postás (Szalay 11, Mucsi 12, Rábel 19, Gyergyói 21, Godány 23) — 86 p
4. CsMTK (Péntes 5, Stelczer 15, Kurucz 17, Simon 20, Szabó 32) — 87 p
5. UTE (Kiss 8, Hires 9, Nagyvári 22, Zoltai 26, Szabó 34) — 99 p
6. Vasas b) (Garay 14, Kelen 27, Balázsi 28, Mészáros 31, Váci 32) — 132 p
7. BEAC (Varga 18, Bognár 33, Lénárd 35, dr. Rajcsányi 36, Kovács 37) — 159 p
8. MAORT (Bozsics 24, Kalovits 25, Kassai 38, Kovács 39, Dér 40) — 166 p

Egyénileg: 1. Szilágyi Vasas 15:10.8 mp, 2. Szegedi Testv.

15:11.6 mp, 3. Biró Vasas 15:11.8 mp, 4. Izsóf Vasas 15:22.0 mp, 5. Csépany GyVSC 15:42.0 mp, 6. Péntes CsMTK 15:44.0 mp, 7. Mészáros Testv. 15:47.0 mp, 8. Rusovszky Testv. 15:47.6 mp, 9. Bujna Telefongyár 15:48.0 mp, 10. Kovács Tisza 16:05.0 mp, 11. Kiss J. UTE 16:05.6 mp, 12. Hires UTE 16:14.0 mp, 13. Juhász Vasas 16:15.0 mp, 14. Szalay Postás 16:30.0 mp, 15. Mucsi Postás 16:32.0 mp, 16. Hagymási Vasas 16:32.8 mp, 17. Garay Vasas 16:33.0 mp, 18. Stelczer CsMTK 16:34 mp, 19. Szalay Testv. 16:34.6 mp, 20. Kurucz CsMTK 16:38 mp, 21. Varga BEAC 16:40 mp, 22. Rábel Postás 16:41 mp, 23. Simon CsMTK 16:42 mp, 24. Gyergyói Postás 16:46 mp, 25. Nagyvári UTE 16:46 mp, 26. Godány Postás 16:47 mp, 27. Bozsics MAORT 16:48 mp, 28. Kalovics MAORT 16:48.8 mp, 29. Zoltai UTE 16:57 mp, 30. Kelen Vasas 16:58 mp,

31. Fabók Előre 16:59.2 mp, 32. Balázsi Vasas 17:01 mp, 33. Palágyi Testv. 17:02.4 mp, 34. Somogyi Postás 17:03 mp, 35. Szabó M. CsMTK 17:07 mp, 36. Stefanik Postás 17:37 mp, 37. Mészáros Vasas 17:38 mp, 38. Zavarkó CsMTK 17:40 mp, 39. Zemann Testvériség, 40. Laczkó CsMTK, 41. Váci Vasas, 42. Bognár BEAC, 43. Szabó Kálmán UTE, 44. Szabó Károly UTE, 45. Lénárd BEAC, 46. Dr. Rajcsányi BEAC, 47. Kovács I. BEAC, 48. Szilágyi H. BEAC, 49. Mauréry CsMTK, 50. Kassai MAORT, 51. Galambos Postás, 52. Kovács K. MAORT, 53. Dér MAORT, 54. Váci I. Vasas, 55. Peszeki UTE.

Ifjúságiak:

4x100 m:

1. MTK a) (Lengyel, Kéger, Bakonyi, Schneider) — 45.6 mp
2. Szekszárdi Törekvés (Lipovszky, Bicskei, Bajusz, Dörnyei) — 47.5 mp
5. GSE (Keszler, Kavalier, Jersse, Grimm) — 3:49.8 mp
4. MTK b) (Biró, Madi, Ollé, Nagy) — 47.6 mp
5. CsMTK (Bánki, Marosvári, Karsai, Muhi) — 47.8 mp
6. Vasas (Pajor, Pallér, Masza, Osgyán) — 48.5 mp

4x400 m:

1. MTK a) (Marczinkó, Kéger, Bakonyi, Martinecz) 3:37.0 mp
2. Szekszárdi Törekvés (Adám, Tóth, Szabados, Dörnyei) — 3:44.8 mp
3. MTK b) (Ollé, Madi, Nagy Gy., Lengyel) — 3:45.2 mp
4. CsMTK (Marosvári, Bánki, Muhi, Kassai) — 3:47.4 mp
5. GSE (Keszler, Kavalier, Jerzse, Grimm) — 3:48.8 mp
6. GyVSE (Kelemen, Bukta, Daróczi, Nagy) — 3:54.0 mp

4x1000 m:

1. MTK (Marczinkó, Kéger, Hunfalvi, Martinetz) 11:12.0 mp
2. CsMTK (Nyirő, Kuti, Sziklavári, Kárpáti) — 11:16.0 mp
3. Vasas (Bognár, Simonyi, Bársony, Bakos) — 11:26.6 mp
4. SzMAV (Tóth, Andrassy, Csernetics, Nagyidai) 11:27.8 mp (ker. csúcs)
5. SzVSE (Czamangó, Varga II. M., BARKÁNYI, Falkenstein) — 11:52.2 mp
6. Makói VSE (Kalász, Sornyai, Molnár, Fejes) — 12:05.2 mp

3000 m-es ötös csapatverseny:

1. CsMTK (Sziklavári 2, Kuti 3, Németh 5, Kárpáti 11, Nyirő 12) — 33 p
2. Vasas (Bakos 1, Bársony 7, Simon 10, Gognár 13, Gere 14) — 45 p
3. Makói VSE (Sarnyai 6, Fejes 8, Molnár 9, Kalász 19, Soki 20) — 62 p
4. Tisza a) (Barkányi 4, Ördög 15, Csányi 16, Falkenstein 17, Csamangó 18) — 70 p
5. Tisza b) (Török 21, Bús 22, Császár 23, Rovó 24, Török 25) — 115 mp

Egyénileg: 1. Bakos Vasas 9:28 mp, 2. Sziklavári CsMTK 9:34.4 mp, 3. Kuti CsMTK 9:34.6 mp, 4. Barkányi Tisza 9:43 mp, 5. Németh CsMTK 9:52 mp, 6. Sarnyai Makói VSE 9:54 mp, 7. Bársony Vasas 9:59 mp, 8. Fejes Makói VSE 10:01 mp, 9. Molnár Makói VSE 10:01.4 mp, 10. Simon Vasas 10:04 mp, 11. Kárpáti CsMTK 10:10 mp, 12. Nyirő CsMTK 10:11 mp, 13. Bognár Vasas 10:15 mp, 14. Gere Vasas 10:20 mp, 15. Ördög Tisza 10:27 mp, 16. Csányi Tisza 10:41 mp, 17. Falkenstein Tisza 10:43 mp, 18. Csamangó Tisza 10:45 mp, 19. Kalász Makói VSE 10:46 mp, 20. Dimák Tisza 11:00 mp, 21. Soki Makói VSE, 22. Török Tisza, 23. Budai Makói VSE, 24. Pintér Makói VSE, 25. Bús Tisza, 26. Császár Tisza, 27. Rovó Tisza, 28. Nacs Makói VSE, 29. Török Tisza.

Nők: 4x100 m:

1. Postás (Fehér, Tolnay, Babay, Lőrinczi) — 51.4 mp orsz. csúcs
2. ETO (Rácz M., Patonai, Kerítés, Mertin) — 54.5 mp
3. Postás b) (Györffy, Bakos, Zubek, Ficsor) — 54.8 mp
4. TFSE (Kiss, Hübner, Umbrai, Bánki) — 56.3 mp
5. Előre a) (Bleha, Fehér, Polareczky, Órhalmi) — 57.2 mp
6. BEAC (Albert, Bauer, Bolemányi, Takács) — tul. váltás után leállt

Nők:

4x200 m:

1. Postás a) (Zubek, Bakos, Lőrinczi, A. Babay) 1:50.3 mp orsz. csúcs
2. ETO (Patonai, Rácz, Kerítés, Mertin) — — — 1:54.8 mp ker. csúcs
3. Postás b) (Rákhelyné, Györffy, Ficsor, Fehér) 1:56.9 mp
4. Előre a) (Takács, Bleha, Órhalmi, Polareczki) — 1:59.1 mp
5. Testvériség (Szabó, Bunyevác, Körmöczi I., Körmöczi II.) — — — — — 2:04.2 mp
6. BEAC (Albert, Kállai, Takács, Barna) — — 2:13.2 mp

3x800 m:

1. Postás a) (Bakos, Ficsor, Zubek) — — — — 7:48.0 mp orsz. csúcs
2. Előre a) (Bleha, Órhalmi, Polareczky) — — — 8:04.4 mp
3. Postás b) (Fehér, Babay, Lőrinczy) — — — 8:54.2 mp

Női ifjúságiak:

4x100 m:

1. MAFC (Kovács, Darázi, Dobó, Lovász) — — 54.4 mp orsz. csúcs
2. ETO (Bogár, Bauer, Hetes, Erővári) — — — 57.1 mp
3. Beac a) (Gyeshó, Wurm, Tomai, Kerecsényi) — — 58.7 mp
4. KAOE (Asch, Kottász, Péntes, Stölcner) — — 60.0 mp
5. BEAC b) (Szloboda, Bánsági, Rozsnyai, Sófai) 60.9 mp
6. SzMAV (Varga, Agócs, Paróczai, Szentmiklósi) — diszkv.

4x200 női:

1. MAFC (Kovács-Buna, (Derencsy, Dobó, Lohász) 1:58.3 mp orsz. csúcs
 2. BEAC a) (Gyeshó, Wurm, Sófai, Rozsnyói) — — 2:05.2 mp
 3. KAOE (Stölcner, Gyurits, Kottász, Péntes) — 2:14.8 mp
- A másodiknak beérkező Szolnoki MAV csapatának eredményét a versenybíró túlváltás miatt megsemmisítette.

Az egyesületi bajnokság

II. fordulójának eredményei

200 m síkfutás.

1. Goldoványi Béla MAFC 21.4 mp
2. Csányi György UTE 21.5 mp
3. Bartha László Vasas 22.0 mp
4. Hegyesi Antal KAOE 22.2 mp
5. Dr. Tima Ferenc Vasas 22.4 mp
6. Solymosi Egon PVSK 22.6 mp

800 m síkfutás.

1. Marosi László Testv. 1:54.9 mp
2. Hires László UTE 1:55.2 mp
4. Garay Sándor Vasas 1:56.0 mp
3. Almási József Vasas 1:55.8 mp
5. Edőcs Lajos ETO 1:57.8 mp
6. Baranyai János PVSK 2:00.6 mp

400 m gátfutás.

1. Kiss József Törekvés 56.1 mp
2. Karácsony Nándor PVSK 58.7 mp
3. Lippay Antal PVSK 58.8 mp
4. Bérdi Elemér UTE 61.8 mp
5. Tott Gyula CsMTK 64.9 mp

4x1500 m váltófutás.

1. Vasas a) (Biró, Balázi, Juhász, Szilágyi) 17:00.2 mp
2. Vasas b) (Bakos, Izsóf, Almási, Gray) 17:01.0 mp
3. Testvériség (Mészáros, Rusovszky, Szalay, Szegedi) 17:19.2 mp
4. UTE a) (Kiss J., Jeszenszky, Bárdi, Hires) 17:58.8 mp
5. CsMTK a) (Tóth, Simon, Gulyás, Pintér) 18:37.6 mp

Távolugrás.

1. Pusás Antal TFSE 690 cm
2. Kiss István TFSE 678 cm
3. Vermes Vilmos dr. Vasas 671 cm
4. Csányi György UTE 664 cm
5. Horváth Sándor MAFC 636 cm
6. Szántó Ottó UTE 633 cm

Rúdugrás.

1. Zsitvay Zoltán TFSE 380 cm
2. Homonnay Tamás váiker. 360 cm
3. Kovács Ferenc UTE 340 cm
4. Zofál Károly CsMTK 340 cm
5. Kiss István TFSE 320 cm
6. Németh András SzEAC 300 cm

Gerelyhajítás.

1. Guzsaváry János TFSE 6098 cm
2. Rákhely Gyula UTE 6060 cm
3. Medgyessy Zoltán GSE 5770 cm
4. Bényi Károly UTE 5514 cm
5. Szathmáry Ábá GSE 5430 cm
6. Rózsás Dezső ETO 5160 cm

Diszkoszvetés.

1. Klics Ferenc Vasas 4724 cm
2. Józsa Dezső dr. Testv. 4714 cm
4. Kulitz Jenő HAE 4616 cm
5. Sik József Postás 4227 cm
6. Bonyhád Ádám MAFC 4215 cm

Versenkiírások:

Október 11-12: MASz, Népliget, 1/25 ó. Felnőtt és ifjúsági ügyességi csapatbajnokságok.

Október 11-12: MASz. Minden kerületben — a csapatbajnokságokkal együtt — ötös ügyességi ifjúsági póstaverseny. Versenyszámok: magas, távol, hármas, súly, diszkosz, gerely, ötös csapat. Kerületenként az első három helyezett oklevél díjazást kap. Az összesítésben a legjobb három helyezett a Kultuszminisztérium, NSB és Székesfőváros tiszteletdíját kapja.

Október 12. Dunakeszi Magyarság. DM pálya, d. u. 3 óra. Meghívásos felnőtt és ifjúsági országos verseny. Versenyszámok: 1500 m ifj., 1500 m felnőtt, 300 m II. o., 3000 m akadály II. o., 1000 m akadály I. o., 4x400 m II. o., 5000 m gyaloglás I. és II. o. Nevezési zárlat: okt. 6-án d. u. 6 óra, MASz.

Október 18-19, MASz. Vasas-pálya, 2 óra. Orsz. felnőtt dekhlon, orsz. ifj. pentathlon és női felnőtt pentathlon, női ifj. triathlon. **Női pentathlon:** magas, súly, 100 m, távol, gerely. Ifj., **női triathlon:** súly, távol, 100 m. Nevezési zárlat: okt. 9 d. u. 6 óra. MASz. — Szombaton az EB-ről elmaradt 3000 m akadály, vasárnap 10.000 m.

Október 19. CsMTK és UTE, CsMTK-pálya, d. e. 9 óra. Országos verseny. — Versenyszámok: 400 m gát III. o., 10.000 m III. o., magas I. és II. o., rúd II. o., diszkosz I. o., hármas II. o., 100 m akadály férfi, távol, női IV. o., 400 m női, 100 m ifj., II. o., 400 m ifj. II. o., 400 m II. o., 2000 m I. o., 200 m gát II. o., súly III. o., távol II. o., gerely I. o. Nevezési zárlat: október 13 d. u. 6 óra. MASz.

Október 19: MASz. 50 km-es gyaloglóbajnokság, reggel 8 óra, Népliget. Zárlat: okt. 13.

Október 25-26. Vasas SC, Vasas-pálya, d. u. 3 óra. Orsz. férfi, ifj. és női. Versenyszámok: 25-én 100 m II. o., 400 m I. o., 1500 m I. és II. o., súly I. és II. o., kalapács I. és II. o., magas I. és II. o., 2000 m ifj., I. o., 100 m ifj., II. o., női távol, 400 m gát I. és II. o. — 26-án: 200 m I. o., 800 m I. és II. o., 5000 m I. és III. o., diszkosz I. és II. o., rúd II. o., távol I. és II. o., súly ifj., 1500 m ifj., II. o., női magas, svédváltó I. o. Ne-

vezési zárlat: okt. 20 d. u. 6 óra, MASz.

Október 29. MTK országos versenye, MTK-pálya, 2 óra. Versenyszámok: Ifj.: 60 m, 500 m, 3000 m, 100-200-300-400 m váltó, rúd kezdő. Felnőtt: 10.000 m III. o., súly III. o., diszkosz III. o., gerely III. o., 100-200-300-400 m III. o., rúd kezdő.

November 2. MTE. Népliget, d. u. 3 óra. 3000 m ifj. és 10.000 m felnőtt országúti időelőnyverseny.

Az egyesületi bajnoki pontverseny állása — az eddig beérkezett jegyzőkönyvek alapján.

1. Vasas	1065	p
2. UTE	868	p
3. CsMTK	817.5	p
4. Testvériség	711	p
5. TF	637	p
6. Győri ETO	502	p
7. MAFC	458	p
8. Postás	413	p
9. PVSK	397	p
10. KAOE	375.5	p
11. BEAC	174	p
12. MTE	134	p
13. SzVSE	130	p
14. Előre SE	129	p
15. DVTK	125	p
16. MTK	120	p
17. Törekvés	115	p
16. FTC	99	p
DM	99	p
20. DVSC	97	p
21. GSE	90	p
22. MAV GySE	82	p
23. Gyulai VSE	75	p
24. Szekszárdi Törekvés	74	p
25. NyMAV	66	p
26. HAE	59	p
SzEAC	59	p
MAORT	59	p
29. PEAC	58	p
30. VRE	48.5	p
31. BLE	47	p
32. ÖVTK	46	p
MVSC	46	p
34. DEAC	39	p
35. MPSE	38	p
36. PTK	35	p
37. SSE	32	p
38. Szolnoki MAV	25	p
39. Békéscsabai MAV SE	22	p
40. Kaposvári MTE	21	p
41. ESC	20	p
42. Békési MAV	15	p
43. SÚMSE	13	p
44. FOTE	8	p
Telefongyári SE	8	p
46. Gyömrői VCE	5	p

A MILÁNÓI DIADAL

Magyarország-Olaszország 86:5:80:5

Hosszú-hosszú idő után végre sikerült legyőzni az olaszokat. Emeli a nagyszerű győzelem értékét, hogy azt a pompásan kezdő atlétáink az ellenfél otthonában harcolták ki.

„AZ ISTEN MEGÁLDOTTA A

MAGYAROKAT”

— Így ír a milánói „Gazzetta dello Sport” a magyarok diadaláról. „Isten áldd meg a magyart — énekelték a versenyzők a zenekarral együtt s az Isten megáldotta őket. Megáldotta őket olyan küzdőszellemmel, amely szinte párját ritkítja. Egymást felülmulva harcolták ki a győzelmet a magyarok.”

„Az akaratérő, az idegek a szív és a lélek diadala volt ez a győzelem” — írja Subert Zoltán is a Népsportban. A bajtársi szellemet és a küzdenitűdést emelik ki a magyar vezetők is nyilatkozataikban.

A nagyszerű, pontokban kifejezett győzelem mellett ez is hatalmas nyereség!

Részletes eredmények:

110 m gátfutás: 1. Albanese O. 15.1, 2. Kiss M. 15.3, 3. Ballestra O. 15.6, 4. Lippai M. 16.3.

Magasugrás: 1. Lehoczky M. 184, 2. Campagner O. 184, 3. Bernes O. 184, 4. Horváth M. 168.

200 m síkfutás: 1. Goldoványi M. 21.7, 2. Turrini O. 22.1, 3. Csányi M. 22.1, 4. Noferini O. 22.4.

Súlylökés: 1. Profeti O. 14.45, 2. Paolone O. 13.98, 3. Kiss J. M. 13.78, 4. Némethvári M. 13.74.

800 m síkfutás: 1. Marosi M. 1:54.8, 2. Fracassi O. 1:55.4, 3. Hires M. 1:56.6, 4. Pedersoli O. 1:57.1.

Távolugrás: 1. Toso O. 662, 2. Puskás M. 662, 3. Vermes M. 656, 4. Pribetti O. 655 cm.

5000 m síkfutás: 1. Szegedi M. 14:48.6, 2. Nocco O. 14:50.2, 3. Bíró M. 15:24.2.

Kalapácsvetés: 1. Németh M. 55.54 m, 2. Taddia O. 51.33, 3. Petike M. 50.26, 4. Castagnetti O. 48.69.

4x100 m váltó: 1. Magyarország (Tima dr., Barta, Csányi, Goldoványi) 41.1 (országos csúcs), 2. Olaszország (Monti, Montanari, Tito, Turrini) 41.6.

400 m gátfutás: 1. Missoni O. 53.7, 2. Filiput O. 54.1, 3. Kiss J. M. 57.3, 4. Karácsony M. 57.5.

Rúdugrás: 1. Homonnay M. 390, 2. Zsitvay M. és Romeo O. 380—380.

100 m síkfutás: 1. Goldoványi M. 10.7, 2. Tima dr. M. 10.7, 3. Turrini O. 10.8, 4. Peruccini O. 10.8.

Diszkoszvetés: 1. Consolini O. 51.73, 2. Tosi O. 50.84, 3. Klics M. 45.83, 4. dr. Józsa M. 44.98.

400 m síkfutás: 1. Siddi O. 48.6, 2. Paterlini O. 48.8, 3. Bánhalmi M. 49.3, 4. Marosi M. 49.4.

1500 m síkfutás: 1. Garay M. 3:55.8, 2. Villási M. 3:55.8 (Pestvidéki ker. rek.), 3. Molina O. 3:57.3, 4. Nocco O. 4:02.2.

Gerelyhajítás: 1. Várszegi M. 65.95, 2. Mateucci O. 64.26, 3. Rossi O. 63.32, 4. Guzsaváry M. 55.24.

10.000 m síkfutás: 1. Szilágyi M. 31:29, 2. Németh Béla M. 31:29.8, 3. Beviacqua O. 32:43.6, 4. Lazzerini O. 33:00.2.

4x400 m váltó: 1. Olaszország (Missoni, Noferini, Paterlini, Siddi) 3:16.7, 2. Magyarország (Bánhalmi, Solymosi, Balogh, Goldoványi) 3:22.9.

MIT TAVIRATOZOTT DIADALMAS STAFÉTÁNK BUDAPESTRE?

A következő távirat érkezett Sugár István nevére a MASz-ba: „Várjon kilencven mignon. Feri, Laci, Gyuri, Béla”

Sugár nem volt jelen, így sokat törték a fejüket mit is jelent a számtanilag is kevésbé megokolt kérdés? Jó, jó, győzött a staféta, jutalmat kér, hogy fogják elosztani? — Ez is és még sok apróság is kiderül a diadalmas olasz útról az ATLÉTIKA következő számában.

KIVONAT A MASZ TANÁCSÁNAK 1947. SZEPTEMBER 19.-IKI ÜLÉSÉRŐL

A tanács... miután hosszasan megvitatta a bukaresti út önköltséges kísérőinek ügyét — kimondotta, hogy önköltséges kísérő csak a Tanács hozzájárulásával utazhat a válogatott csapattal és a költségeket a Szövetségnél előre le kell fizetniük.

... Enyedi Ferencnek a sportbizottság felállítására vonatkozó javaslatáról Hertzka Rezső tanácsstag felszólalására úgyszólván határozott, hogy a javaslatot előbb írásban kézbesítsék a tanácsstagoknak és csak egy későbbi ülésen döntsenek a kérdésben.

... a főtíkárnak az ifjúsági bizottság kiegészítésére vonatkozó javaslatát elfogadta. Előadó: Molnár Lajos, tagok: Gergely Ferenc, Fodor I. János, Christján László, Farkas Pál, Keresztes Tibor, Kömley Károly, Besenyei Gyula.

... későbbi időre halasztja a döntést az Intéző Bizottság azon javaslatáról, mely szerint a később beérkező versenykiírásokért 30 Ft bírsággal sújtásuk a mulasztó egységeket.

Kivonat az intézőbizottság október 6-iki ülésének határozataiból:

... a 11. és 12.-én rendezendő postaversenyek versenytárgyát utasítja, hogy a szereket szabályosságáról a verseny előtt győződjenek meg.

... kimondja, hogy a Budapesten rendezendő felnőtt ügyességi csapathajókásokon és az ugyanakkor folyó ifjúsági csapat postaversenyeken az eredményekkel mindkét versenyben számításba jöhető ifjúsági versenyzőknek csak a felnőtt versenyszámokban kell elindulni és az itt elért eredményük számít be a postaversenybe.

LÖRINCZI ANNA 12.31

A Postás szorgalmas nőatlétika pompás rekordot ért el a női egyesületi bajnokság második fordulóján a 80 méteres gátfutásban. 12.31 mp-es idejével a tavalyi világbajnoklány a kilencedik helyre került volna.

Északmagyarországi válogatottja Károlyi 59:55 arányban győzött Dél-nyugatmagyarországi atlétaválogatottja ellen.

A SZERKESZTŐ ÜZENI:

Többeknek: Köszönjük az elismerő sorokat, melyek nagy együttérzésről tesznek tanúságot. Ugyanilyen örömmel vesszük a kifogást is, melynek mindenkor helyt is adunk. A célunk: minél jobb, érdekesebb, színesebb beszámolót adni atlétikánk életéről. Szeretnénk, ha baráti soraink minél több helyre eljutnának, hogy szolgálják a sport egyik legklasszikusabb ágának ügyét. — Dr. Szauer Richárd, Thököly-út 95. Jótanácsaidat köszönöm. Az egyiket már fel is használtam. A fejléc jó, egyelőre nincs pénzünk a megcsináltatására. Goldoványiról már az első számban írtunk. Örömmel venném, ha külföldi összeköttetésed révén a külföldi atlétikáról írnál beszámolót. Dr. Papp Pál, Tapolca: Isten hozott Pali! Szeretnék a szavadon fogni és a tavasszal a pályán elért eredményeidet méltatni az Atlétikában. Hét év nem olyan nagy idő. Még mindig sokat használnál a vidéki atlétikának. Örülünk a Tapolcai Vasutas SE jelentkezésének, de már a salakom is szeretnénk látni a tapolcai fiúkat! Csak nem halt ki a lelkesedés mindiárt az elején? Levél megy. Vadas Iván: Kijavított adataidat köszönöm, majd az évvégi összeállításnál felhasználjuk. Dr. Harmath A., Tinódi-utca 2/c: Megelégedéssel fogadtam az „ATLÉTIKA” megjelenését. Végre egy folyóirat, mely több, mint a MASz hivatalos közlönye, tartalmában és kiállításában méltó az 50 esztendő magyar atlétika reprezentánsaitörténetének. — örömmel olvassuk fenti sorait. Sainos, teljesen igaz van, amikor a sportszámok atlétikáit iránti lekiélekedéséről és közönyéről ír. Sajnos, ennek nem szerkesztői hangulati — amelyen talán könnyebb lenne változtatni — hanem újságkiadói oka van. Éppen ezen szeretnénk segíteni lapunk megjelentetésével. Eszközaink azonban szerények és még messze az idő, mikor az atlétika népszerűségben és sajtó terén is elfoglalja azt a helyet, mely a klasszikus sportágat belső tartalma és atlétáink eddig elért eredményei alapján megilletné. Reméljük, hogy az ezévi sikersorozat: négy válogatott diadal és négy angol bajnokság komoly szerepe eredményeiben is mielőbb jelentkezik. Levélét a versenyszervezőre vonatkozó tanácsai miatt áadtuk a versenyszervező bizottságnak. — Cikkíróinknak: Kérem, hogy a nekem szánt leveleket közvetlenül lakcímemre: Budapest II, Keleti Károly-u. 9. V. em. 5. címezzék!

A következő tanácsülésünk okt. 19-én vasárnap délelőtt 11 órákor kezdődik.

Vidéki értekezletet tartunk október 18-án d. u. 6 órákor a kerületi előadók és a kerületi szakfelügyelők részvételével.

A MAGYAR ATLÉTIKAI SZÖVETSEG
hivatalos közleménye kézírata gyanánt

Felelős: Dr. SZERBÁK ELEK

Szerkeszti: CSAPLÁR ANDRÁS DR.

Budapest, V., Alkotmány-utca. 3. Telefon: 126-274.

REINER ÖDÖN ny. Bp., VIII., Népszínház-u. 11.

Atlétika

Szemelvények

a milanói diadalról

Titokban már az uton érződött, hogy megoldjuk a magyar atlétika 17 esztendő óta megoldatlan problémáját: legyőzzük az olaszokat. A fiúk győzni akartak és az akarat csodát művelt. Valóságga leggyé olvadtak az akaratban. A staféta tagjait nem is lehetett külön látni. Mindenki azt hitte róluk, hogy enni is egy tából esznek. Tizenhat éve voltam először válogatott, azóta sok válogatottal utaztam együtt, de ilyen lelkes és fegyelmezett gárdát még nem láttam.

De kezdjük előlről.

Az első napon szorongó érzéssel kezdtük a viadalt. Az imponálóan szép szerelésben, láthatólag jó kondícióban megjelenő azzurik félelmetesnek látszottak. Kisebbségi érzésünkből a 110 méteres gátfutás rázott fel: Kiss Jóska nem várt második helye nyereségnek látszott. Lehőzkinak, az ifjú magasugró titánnak szerencsés győzelme pedig már — évés közben jön meg az étvágy — reményeket keltett bennünk. Súlylökőinknek ugyan nagyon gyengén ment, de aztán jött Marosi a 800-on és megmutatta, hogyan kell magyarosan küzdeni. Híres is kitett magáért. 200 méteren Goldoványi csodálatosan futott s közben oly mérgesen nézett a földre, azt hihette volna az ember, hogy a jó salakra dühös, amiért oly gyorsan kell rajta futni. Csányi is jól küzdött. A távolugrás elsősorban olasz harátainknak hozott csalódást. Váratlanul értékes pontokhoz jutottunk a viadal leggyengébb szakmában.

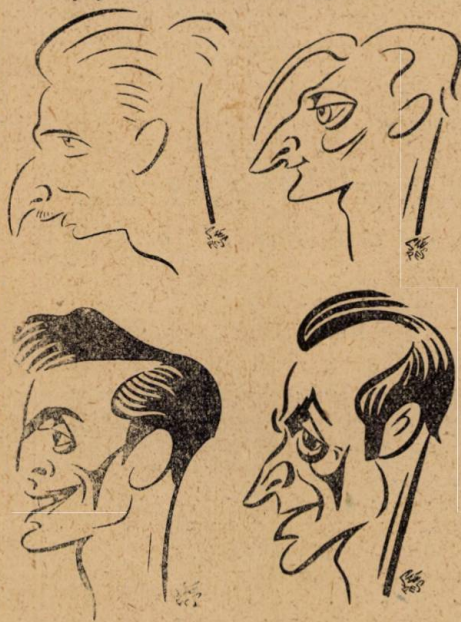
A kis Szegedi pompás küzdelme

Az 5000 m a nap legkeményebb küzdelmét hozta. Lassú kezdés után élénk váltogatott tempófutás következett Iglói Miska-ízűen. Nocco szerette volna kihasználni azt, hogy ő a gyorsabb és állandó szökési kísérletekkel saját magát „készítette” ki, mert a kis Szegedi nagyon kemény diónak bizonyult. Az 5:42 mp-es 2000 m után úgy látszik, megelégette a harcot és belenyugodott abba, hogy Szegedi irányítsa a versenyt, amiben neki ugyan nem

volt haszna. Még akkor sem, amikor arra gondolt futás közben, hogy hát mégis csak ő a gyorsabb. Nem mondom, egy kicsit meghűlt bennem a vér, amikor Nocco az utolsó 300 m-en 5—6 méterrel megugrott. De Szegedi itt mutatta meg, hogy nagy klasszisnak készül, mert sokéves rutinnal rendelkező öreg távfutónak is hecsületére váló véghajrával utasította maga mögé a már győztesnek látszó olasz ellenfelét. A nap legszebb versenye volt és minket idegileg is megviselt az izgalom. Bíró gyenge kondíciója akadályozta a jobb időeredmény elérésében.

Kalapácsvetésben a biztosan győző Németh Imre mellett Petikének izgultunk a harmadik helyért, ez sikerült is. Németh Imrét az olasz szakértők is megcsodálták. Ily sovány testi adottsággal inkább futónak képzeltek.

Utolsó számnak tartogatták a 4x100 m-es váltófutást, mint a nap eseményét. Az is volt! De részünkre szolgált kellemességgel. Monti kezd Tima dr.-ral. Az első rajt nem sikerült, de a második annál jobban az olaszok javára. Monti, ha nem is ugrott ki, de a lövésbe bele szállt és Timánál két méterrel jobban indult. Örömről egy és fél métert behozott rajta. Bartha is rávert Montanarira egy métert. A Bartha—Csányi-váltás mintaszerű

Akik a milanói győzelmet kiharcolták: Fent: Marosi László, Goldoványi Béla, Garay Sándor, Szilágyi Jenő
Lent: Németh Imre, Várszegi József, Szegedi Ferenc, Lehoczky Sándor, Homonnay Tamás.

Ezuttal bajnok rajzolta a bajnokokat: Szepes Béla.

volt, Csányi is jól futott és Tito-ra rávert félmetért. A Csányi—Goldoványi-váltás oly jól sikerült az olaszokhoz viszonyítva, hogy jó két méter előnyt szereztek a fiúk. Goldoványi leszegedett fejével mint a villám száguldott a cél felé. Így győzött a négy elválaszthatatlan jó barát!

Az első nap után Majzik dr. kérdezte tőlem, mit szólnék ahhoz, ha a váltóban kitűnően futó Tima futna 100 méteren Goldoványi mellett? Megnyugtattam, hogy én is így tartom jónak. A fiúk is azt válaszolták, döntsek, ahogy akarok, én vagyok a felelős.

Jött a második nap. Négy pontos előnyünk tudatában óriási lelkiertőt gyűjtve, már biztosak voltunk a végső győzelemben. Legalább is én.

A kezdet, 400 m-es gát, kettős olasz győzelmet hozott. Egyszeribe eltűnt a négy pontos előnyünk. Missoni és Filiput komoly klaszsis. Kiütöközt a mieinknek a síkon való lassúsága. Ha Kiss József gyorsabb lehetne és ha Karácsony Nándi rutinosabb lenne, talán itt is el lehetett volna csipni egy második helyet.

A rúdugrásban Homonnay felülmulta önmagát. Pedig nem igen bíztam benne. A kezdő magasságot elég bizonytalanul vitte át, de az emelt magasságon megtámaszkodott és gyönyörűen sikerült kapesai 390 cm-es egyéni rekorddal és győzelemmel jutalmaz-

ták. Zsitvay fáradtan mozgott.

100 méteren kettős volt az öröm. Goldoványi és Tima is biztosan verte az olaszokat. Goldoványi indulása rosszul sikerült. Ha nem ragad bent, biztosan 10.6-ot futott volna. Erre bizony nem számítottunk!

Diszkoszvetésben a mieink csak tanulhattak. Consolini és Tosi világklasszis. A mieink láthaták, hogy már nem lehet azzal a stílussal dobni, amivel a mi régi nagyjaink dobtak. Hiába, az amerikai stílust az eredmények igazolják. Klies, ki a fiatalságot képviseli, még is fogadta, hogy ő is áttér a jobb eredményt hozó stílusra.

400 méteren kiváló olaszok ellen elég jól futottak a mieink. Azt hiszem, itt elmérték az időt. Egész pontos órával az utolsó Marosinak 48.9-et mértem és így Bánhalmi idejét is 48.7-nek tartom. Sidi és Paterlini nagyon jó mozgású atléták, méltó utódai lesznek Lanzinak.

Mateucci és Rossi nagyon tehetséges gerelyvetők, de lelkesedésük nem tudta a rutinos és keményen küzdő Várszegit legyőzni. Guzvári elég gyengén mozgott, de nem tudott magyarázatot adni. 1500 m-es síkfutásban kettős magyar győzelemre számítottunk. A fáradt Garay és a lendületes Villási jól küzdött. Molina és Noceo komoly értékei az azzuriaknak és jövőre komolyan kell velük számolni, mert nehezzé

fogják tenni a mieink győzelmét. Nem lennék meglepve, ha Molinában az olasz Beccali támadna fel újra. 10.000-en Szilágyi és Németh alaposan megleckéztették az olasz Beviacquát. Így jár, aki lesipuskás módon versenyez. Az olasz kiválóság bizony csődöt mondott. Szilágyi nagyon szép egyenletes futás után egy kis erősítéssel gyorsan lerázta. Németh okosan futott. Rá mindig lehet számítani. Ezzel már meg is nyertük a versenyt.

A 4x400-as staféta elvesztése győzelmünket nem tudta megmáskítani. Az olasz 400-asok jobbak. Solymosi sérülése és Marosi rosszulléte gyengítette a stafétánkat. Goldoványi még így is 49 mp-es eredményt ért el, bár 40 m-es hátránnyal kapta a botot.

A verseny befejeztével a magyar kolónia könnyes lelkesedéssel énekelte a Himnuszot és a kórusból messze kihangzott Járny Jósának, volt atlétánknak, az Olaszországban szereplő magyar énekesnek szárnyaló tenőre.

A verseny után a Comói tó csodálatosan szép tájaiban gyönyörködtünk s ha a triestzi verseny után a megígért hajókiránduláson is ott lehetünk volna, teljes lett volna a fiúk öröme. Node, ne legyünk telhetetlenek! Így is a legfélelmetesebb emlékek közé tartozik a győzelmes milánói portya.

Kelen János

A mi reménységeink

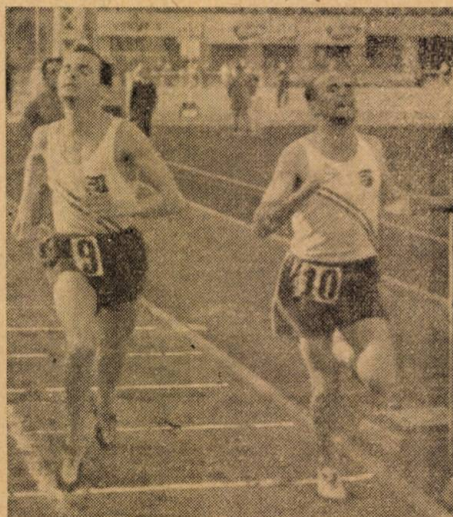
Villási Károly (Dunakeszi Magyarország)

Itt ülünk az atlétaszövetségben a „kopaszodó” futóval. Sokkal fiatalabb, mint azt a fénylő homloka mutatná: mindössze 25 éves. 168 cm magas, a versenysúlya 64 kg. Nyomdász a mestersége, most a MÁV-nál tisztviselő. Atlétatörténetét így meséli el:

— 1940 márciusában indultam először. A MAC toborzóversenyén 6:50-nel lettem első 2000 m-en. Közben a MÁV-hoz kerültem és az ifjúsági bajnokságban már a *Dunakeszi Magyarország* színeiben lettem harmadik 1500-on 4:14 mp-es idővel a miskolci *Halász* és *Sebes* mögött. (*Sebes* most *Stefanovits* néven a jugoszlávok legjobb távfutója.) A következő évben már kétszeres ifi-bajnok lettem: 4:10-zel 1500-on és 9:11-el 3000 m-en. 1942-ben a 800 m volt a főszámom. 1:57.6 mp volt a legjobb időm.

A következő két esztendőben, 1943–1944-ben nem versenyezhettem állandó katonáskodésem miatt. (Bokasüllyedést kaptam s itt vesztettem el a hajamat is.) A háború után újult

erővel fogtam neki az atlétikának. A 800-as bajnokságban 1:58.2-vel győztem az ugyanennyit futó *Baranyai* előtt. Talaly 4:02-t értem el 1500-on, az

Garay és Villási ragyogó küzdelme Milanóban 1500-on. 3:55.8 mp alatt szinte hajsza! egyszerre értek a célba. Villási ideje új pestvid. ker. rekord.

idén az országos bajnokságban pedig sikerült 4 perc alá kerülnöm. 3:57.4-gyel lettem második *Garay* mögött. 3:59-cel nyertem az „amerikás” versenyt. A svájci-magyarok csak az utolsó métereken kaptam ki *Volkmer*től 800-on.

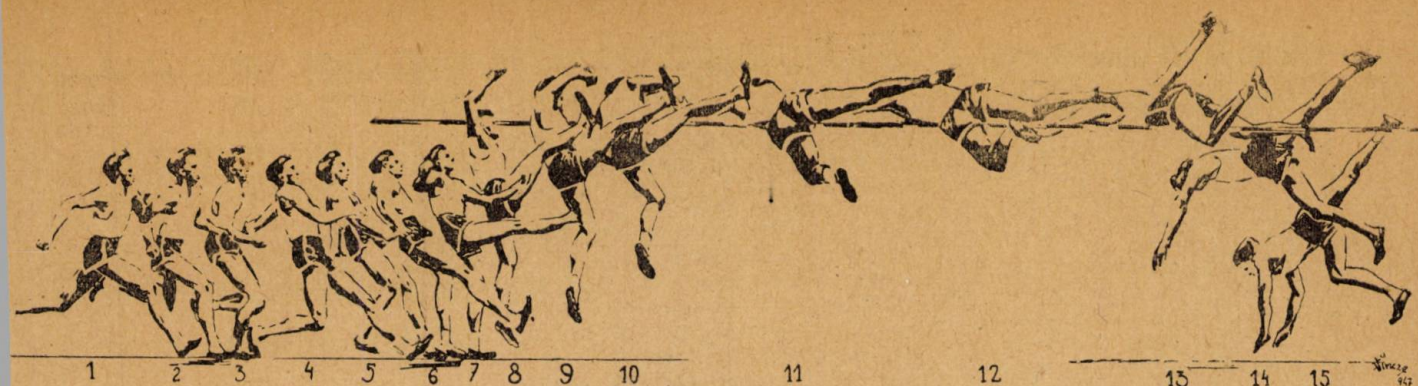
— Hogy volt Milánóban?

— *Garay* vezetett, a végküzdelmet én nyitottam meg 300 méterrel a cél előtt. A kanyar közepén ért el *Garay*, ettől fogva fej-fej mellett küzdöttünk, hol *Sanyi* volt előbb centiméterekkel, hol én. Úgy éreztem, hogy nyerek, de a végén elmerevedtem.

Villásinak két hibája van: nem szeret vezetni és rossz a stílusa. A stílushibáját maga is tudja.

— Lóg a karom és túlságosan „ülve” futok. Ennek az is az oka, hogy nincs és nem is volt soha edzőm. Már próbáltam segíteni rajta.

Tornatermi edzést még sohasem végzett. Télen is csak futott hetenként kétszer-háromszor. Az idényben napi másfélórát fut — réteken. Hetenként egyszer fut salakon. Mindig a következő verseny távjának kétharmad részét. Most elhatározta, hogy stílushibáit kijavítja s az egész telet „áttornatermezi”, hogy megvalósulhasson minden atléta álma: kijutás a londoni olimpiára.

A hasmánt stílus érdekességei

George T. Bresnahan: „Steers jumping” című cikke nyomán. Megjelent a „Scholastic Coach” 1947. májusi számában.

A guruló stílus egyik, nálunk kevésbé ismert változatát, a hasmánt stílust mutatja be, a *Les Steers*-t ábrázoló képsorozat, melyet eredeti filmfelvételek után készített Vince Dénes, a kitűnő sportrajzoló T. F. hallgató. *Steers*-ről elég annyit tudunk, hogy *211-el tartja a jelenlegi világrekordot*. Az 1941. évi amerikai bajnokságon futott be a nagy ugrók sorába. Itt 195 cm-es magasságig a szokványos guruló stílussal ugrott, itt azután hirtelen áttért a hasmánt változatra és új világrekordot állított fel. Azóta állandóan így ugrik.

Rohama a következő: Egyike azon ritka s nem követendő kivételeknek, akik nem pontosan kimért rohamot használnak. A roham hossza éppen ezért nála változó 7–14 lépés. Az első felét, kb. egyharmad, a második felét pedig kétharmad erőbeadással futja. Saját nyilatkozata szerint az egyenletes ritmust kedveli. Nagyobb magasságoknál azonban az utolsó lépésekre minden erejét beleadja. Ez eléggé különös és a szokásostól eltérő. A képsorozat 1. számú képe jól mutatja az elugrás előtti második lépést, mely igen hosszú. A közvetlen elugrás előtti lépés azonban már jóval rövidebb (4. kép.).

Itt következik mindjárt a legérdekesebb rész, az elugrás. (4., 5., 6., 7. kép.). Ennek legfigyelemreméltóbb és a szokásostól eltérő momentumai a következők:

1. Az elugró láb térdben nyújtva a sarokkal kitámasztva ér talajt. Utána még térdben mérsékelten behajlik, majd teljesen kinyúlik. A térdizület tehát alig vesz részt az elugrásban. A mérsékelt behajlítás is inkább a rohamból az emelkedésbe való puha átmenetet biztosítja és csak részben az elrugaskodó erőt. Az elrugaskodás eme módja a roham erejének teljes kihasználását jelenti. Ezt úgy kell elképzelni, mint mikor egy fizikai test vízszintes irányú mozgásban van, majd kb. 45° kitámasztással megtorpan és ennek következtében a vízszintes irányú sebesség merőleges emelkedéssé alakul át.

2. Az elugrás kezdeti stádiumában a test szokatlanul nagy mér-

tékben, kb. 45°-ban hátradől. (4. kép.) Az elugrás befejező mozzanatában (7. kép.) azonban már az erős roham következtében is merőleges helyzetben van, pontosan az elugró láb fölött! Az elugrásnál tehát „kitart” az ugró és nem hamarkodja el a mozdulatot. Ennek következtében azután mind a roham ereje, mind az elrugaskodó erő jobban érvényesül.

3. A lendítés nyújtott lábbal ugyan, azonban az elrugaskodással tökéletes koordinációban történik. A nyújtott lábbal való lendítés mozgásmechanikailag nem helyes, mert hátradönti a felső testet. Különösen áll ez azoknál az ugróknál, akik csipőizületben kötöttebbek. Itt azonban ez a hátrányos hatás nem érvényesül számbavehető erővel, egyrészt a roham ereje és az ugró laza csipőizülete miatt, másrészt pedig a stílus sajátos volta miatt sem.

Az elugrás utáni közvetlen mozdulatot a 8. kép mutatja. A lendítő láb erőteljesen felfelé, az elrugaskodó láb pedig teljesen nyújtott állapotban van. A lendítő lábbal egyoldali (jobb) kar magastartásban, míg a láb felé eső balkar pedig lent a test mellett. A lendítés háromnegyed részéig (7. kép.) tehát a balkar is felfelé lendül. Itt azonban újra visszalendül lefelé és hátrafelé. A jobbkar oldalsó középtartáson át jut fel magastartásba.

A 9., 10. számú képek az emelkedést és a lécre való ráfordulást ábrázolják. Az egész ugrás vetődésszerű! A lendítés, illetve az elrugaskodás befejeztével mindjárt megkezdődik a lécfelé való fordulás is, jóllehet itt is kitart még az ugró egy pillanatig. (8. kép.)

Először a külső, azaz a jobbkarjával kerül az ugró a lécfelé, ezt követi a fej, mell, majd az ívben felfendített balkar. Ezután következik a lendítő, azaz jobb láb és így fordul az ugró a hasával a lécfelé. Az egész test, az elrugaskodó lábat kivéve, a vízszintes síkban elfekszik. (11., 12. kép.) Most következik a legkritikusabb momentum az elrugaskodó láb átjutása. Ez úgy történik, hogy a guruló fordulat tovább folytatódik, majd a jobbkar erőteljesen felfelé és

hátralendül s ezzel egyidejűleg a balláb rántásszerűen átkerül a lécfelé. Igen különös itt a jobbkar felfendítése! Ez részben a balláb áthozatalát segíti elő, részben pedig az egyensúly megőrzésére szolgál. Ha ugyanis a jobbkar nem felfelé, hanem lefelé lendülne, akkor a balkar lendülne felfelé. Ez azonban nem tanácsos, mert könnyen leverné a léceket.

A balláb átlendítése után a tulajdonképpeni ugrás befejeződött. A felfendített jobbkar az esés alatt ismét lejön és az ugró hasával a talaj felé fordulva a két kezére és a jobblábra érkezik le a homokba.

Az egész ugrás tökéletesen kiegyensúlyozott, gazdaságos mozgássorozat. Míg az ollózó stílusnál először a lendítő láb, azaz az egyik alsó végtag, addig itt a külső kar, azaz az egyik felső végtag kerül át először a lécfelé. Míg az ollózó stílusnál a mozgás egyrésze az ugrás irányával ellentétes, addig itt minden mozgásrészlet az ugrás irányával egyező. Ebben rejlik a guruló stílus óriási előnye, az ollózóval szemben! A hasmánt stílus pedig abban mulja felül a guruló stílus többi változatát, hogy az elrugaskodó lábat sokkal gazdaságosabb megoldással hozza át a lécfelé. A többi guruló stílus változatnál ugyanis az elrugaskodó láb a test és a lécfelé között „préselődik” át, amihez a testnek, illetőleg a csipőnek egy magasabb helyzetbe kell esnie. Itt ezzel ellentétben a test, illetve a csipő megmaradhat a lehető legalacsonyabb helyzetben, akár érintetheti is a léceket, sőt a test távolabbi oldala s az ellentétes láb akár süllyedőben is lehet. Az a tény továbbá, hogy az ugró a hasával párhuzamosan kerül át a lécfelé, a súlypont sokkal kisebb mérvű emelését jelenti, mintha oldalával haladna át a lécfelé.

A gazdaságosság elvét szolgálja az is, hogy az ugró nem egész testével egyszerre, hanem egyes tagjaival egymásután, szinte részletekben kerül át a lécfelé.

Steers a hasmánt stílus eme előnyeit szinte a tökéletességig kihasználja. Különösen elfekvése mintaszerű!

Dr. Hepp Ferenc

1. Vasas/a (Kiss 13.69, Klics 12.41, meth I. 11.84.) 12.51.6 m:	Sós 12.28, Kovács 12.36, Né-
2. Előre SE (Németvári E. 13.83, 12.83, Madarász E. 10.86, Bazsás 12.30, Sárváry 12.13, Ko-	Fok D. 12.88, Darányi dr. 12.24.8 m.
3. Győri ETO (Bakos 13.01, Ró-vács 11.95, Kántor 11.48.) 12.17.4 m.	12.22, Berencsi 11.83, Sik 11.79,
4. Postás SE (Tóth 12.89, Leszler 12.40, Kiss 11.85, Puskás 11.39,	12.22, Berencsi 11.83, Sik 11.79,
5. TFSE (Söjtör 13.06, Petike 12.40, Kiss 11.85, Puskás 11.39,	12.40, Kiss 11.85, Puskás 11.39,
6. Testvériség (Voki 13.29, Tóth-nyódy 11.07, dr. Józsa 10.72.) 11.75 m.	pál 12.19, Remete 11.50, Fo-
7. MAFC/a. 11.25.2, 8. Vasas/b. 10.94.2, 9. CsMTK/a. 10.82.2, 10. ÚTE/a 10.75.3, 11. PEAC/a 10.64.2, 12. BEAC 10.56.2, 13. Győri ETO 10.51.6, 14. HAE 10.44, 15. DEAC 10.18.2, 16. Gyulai VSE 10.07, 17. Szekszárdi TSE 10.03.2, 18. DVSC 9.82, 19. PVSK 9.68.4, 20. Békési MÁV 9.54, 21. SBEAC 9.38, 22. MAORT 9.33.6, 23. SzMÁV 9.32.2, 24. Makói VSE 9.32, 25. PEAC/b 9.30, 26. CsMTK/b 9.28.8, 27. MAFC/b 9.01, 28. ÚTE/b 8.96.8, 29. NyMÁV 8.86, 30. Debreceni Tanítóképző 8.84.2, 31. Békéscsabai MÁV 7.87.	

KALAPÁCSVETÉS.

1. Vasas/a. (Németh 55.47, Kőszegi 39.98, dr. Rátz 39.44, Gáspár 36.62, Lévay 30.13.) 40.32.8 m.
2. Testvériség/a. (Remete 45.84, Bánpatáki 44.40, Kősa 40.74, dr. Józsa 36.78, Tóthpál 34.58.) 40.45.8 m.
3. Győri ETO (Rózsás 40.40, Pázmándv 35.30, Kovács 3.82, Kántor 33.20, Korella 32.95.) 35.13.4 m.
4. TFSE (Petike 41.69, Burka 33.57, Kiss 33.69, Benkő 32.91, Áchel 26.87.) 33.74.6 m.
5. Testvériség/b. (Voki 33.33, Csizmadia 32.44, Bánpatáki Gy. 32.17, Gajdács 29.08, Bánya 21.46.) 29.70.6 m.
6. CsMTK. (Szabó 31.60, Ivák 29.15, Pártos 27.23, Benyák 26.91, Lehoczy 25.87.) 28.15.2 m.
7. MAFC/a. 27.63 m. 8. Békéscsabai MÁV 23.38 m. 9. DVSC 22.95 m. 10. Gyulai VSE 22.44 m. 11. Vasas/b. 21.27.6 m. 12. BEAC 19.46.8 m. 13. MAFC/b. 16.53 m. 14. Debreceni EAC 16.51 m.

DISZKOSZVETÉS.

1. Győri ETO (Kelemen 42.90, Rózsás 38.17, Pázmándi 37.43, Kántor 37.36, Kovács J. 35.16) 38.20 m.
2. Testvériség/a (Józsa dr. 44.47, Remete 39.40, Voki 36.03, Tóthpál 34.19, Fonyódi 33.81) 37.58 m.
3. Vasas/a (Klics 44.46, Németh I. 38, Kiss J. 36.08, Aczél 36.01, Banka 35.22) 37.95.4 m.
4. TFSE 37.09 m. 5. Előre SE 35.97.2 m. 6. CsMTK/a 35.95.8 m. 7. Postás 34.26 m. 8. HAE 34.21 m. 9. MAFC 32.55.8 m. 10. Vasas/b 32.30.6 m. 11. PEAC/a 32.08 m. 12. Testvériség/b 29.96.6 m. 13. CsMTK/b 29.91 m. 14. UTE 29.37.2 m. 15. Gyulai VSE 29.18 m. 16. DEAC 28.27.8 m. 17. MAORT 27.83.4 m. 18. DVSC 27.76.5 m. 19. Békési MÁV 27.68 m. 20. Szolnoki MÁV 26.96 m. 21. PEAC/b 26.34 m. 22. Makó VSE 25.12 m. 23. MTE 25.08.8 m. 24. Békéscsabai MÁV 20.92 m. (Debreceni tanítóképző 22.31.6 m.)

GERELYHAJÍTÁS.

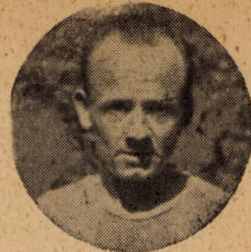
1. UTE/a (Rákhely 54.67, Béni dr. 53.23, Bende 50.36, Sárka 47.03, Csányi György 46.55) 50.36.8 m.
2. TFSE/a (Guszváry 54.55, Koltai 50.15, Kiss I. 48.43, Kondorosi 47.93, Bánky 47.92) 49.79.2 m.
3. GSE (Sztarmáry 60.80, Várszegi 60.40, Székely 46.42, Mazány 35.22, Jerzse 30) 46.56 m.
4. TFSE/b 44.71 m. 5. BEAC 43.79.4 m. 6. Vasas/a 43.69 m. 7. Győri ETO 43.48.5 m. 8. MAFC 42.79.8 m. 9. Testvériség 40.90 m. 10. PEAC 39.53.6 m. 11. Gyulai VSE 39.13 m. 12. CsMTK/a 38.96 m. 13. Postás 38.03 m. 14. UTE/b 38.02 m. 15. DEAC 37.03.4 m. 16. Békési MÁV 33.93 m. 17. CsMTK/b 32.84.4 m. 18. Vasas/b 32.43.8 m. 19. Sz. MÁV 32.04.8 m. 20. DVSC 30.92.6 m.

A déli kerületben a gerelyhajítást nem tudták megtartani, mert egyetlen gerelyük eltört.

A csapatbajnokságot postaverseny formájában bonvolítottuk le. Az egyes kerületek versenyeinek összevetése után született meg a fenti eredmény. Az északi kerület nem szerepel. Csapatbajnoki versenyüket lengyelországi portyájuk miatt nem tudták a kitűzött ideben megrendezni.

Beszámoló

a marathóni bajnokságról

Kiss József, a bajnok

Már a nevezésekből látszott, hogy egészen elsőrangú küzdelem ígérkezik. A kedvező körülményeket még csak fokozta, az októberi tiszta égbolt, verőfényes napsütés, szélmentes, kellemes idő, síma terap a budapesti országot két oldalán.

Az előkészületek *Kakuszi Ferenc* és *Tihanyi István* példaadóan lelkes irányítása mellett sportszerűen megtörténtek: szakszerű volt a pálya kiválasztása, a verseny rajthelye, a résztávolságok kimeszelése 5 km-enként, a 21 km-es forduló köre, a cél előtti 5 km-es vonal, továbbá magának a célnak a kijelölése Szeged városának szép terén, a Széchenyi-térn.

Az élgárda előtt haladt a rendezőség autója, amelyen figyelemmel kísérhették az egész versenyt, megörökíthették a részidőket. A versenyzőket mintegy 100 főnyi kerékpáros kísérő követte. A verseny alatt *semminemű szabálytalanság nem fordult elő*. A frissítő helyek kijelölése, továbbá a frissítő ételek és italok megvalogatása bőkezűen történt. *A frissítőket az élgárda-beliek nem vették igénybe*, illetőleg csak futás közben öblítettek szájukat, vagy ittak, illetőleg ettek könnyen emészthető ételeket (gyümölcsöt).

Mit mutatnak a részidők?

5 km-nél *Lenghardt János* a Postás versenyzője vezetett 18.43 mp-es idővel, mögötte mintegy 180 méterrel egy helyben 18-an 19.20 mp-es részidővel haladtak át ezen a résztávon *Zalaváry, Kiss József, Kiss Géza, Mucsi, Kovács György* és *Godány* irányítása mellett. 10 km-nél még mindig *Lenghardt* vezetett 38 p. 19.6 mp-es idővel mögötte mintegy 110 méterrel 38 p. 50 mp-es idővel a többiek. Ezután egy kis biztatásra a versenyzők is nagyobb kedvet kapva, *valamelyest emelkedett az iram* és 15 km-nél már *Kiss József* vezette a bolyt *Kovács, Mucsi, Zalaváry, Finta* társaságában 57 p. 25 mp-es idővel. *Lenghardt 409 méterrel leszakadt. 21 km-es fordulónál 1 óra 19 perc 49 mp-et mutatott az órája*, a futók sorrendje: *Kovács, Finta, Mucsi, Kiss, Zalaváry, Otruba, Frissítőt senki nem vett igénybe*. A futók nagyszerű kondícióban, végtelen lelkesen és bizakodva törtek vissza a városba. 25 km-nél már csak *Kovács, Mucsi, Zalaváry, Kiss* és *Finta* volt együtt, idejük 1 ó. 34.56 mp. Egyedül *Mucsi mozdott társadtan, 300 méterrel hátrább Kiss Géza és Mauréry,*

majd tovább *Südi* következett. 30 km-nél idő: 1 ó. 53.35 mp. *Kovács, Zalaváry* és *Kiss József* rendkívül frissen mozognak, mögöttük 20 méterrel *Mucsi*. 35 km-nél *Zalaváry, Kiss* és *Kovács* van együtt, idejük 2 óra 13.1 mp. *Mucsi* végleg kidől. A kimerült futót a postások kocsija beszállította a városba. *A cél előtt 5 km-el* (idő 2 óra 22 perc) *Kiss József* vezet, mögötte 15 méterrel *Kovács* és újabb 10 méterrel *Zalaváry*, a többiek erősen leszakadva. *40 km-nél nem volt kijelölve a résztávolság*, az idő kb. 2 óra 33 p. 46 mp. *Kiss József* 150 méterrel vezet *Kovács* előtt, akit újabb 20 méterrel követ *Zalaváry*.

Izgalmas végküzdelem

A versenyzőket már a forduló után biztattuk a rekorddöntés lehetőségére. Valóban, attól kezdve az iram 35 km-ig igen biztató volt. A kritikus távon, 30-40 km közt esett az iram, de 40 km után úgy mozgott a három versenyző: *Kiss József, Kovács György* és *Zalaváry Ferenc*, ahogy azt talán még sohasem tapasztalhattuk magyar marathónfutás történetében. Szerbák *Elek* dr. elnök annyira fellelkesült, hogy utasítást adott a verseny közben a három kiváló versenyzőnek a szűkített olimpiai keretbe való beosztására.

Az utolsó 2 km-en már hatalmas tömegek biztatták, elsősorban a szegedi versenyzőket. A befutásnál már ezres tömegek övezik az útvonalat. *Kiss József* biztosan haladt a cél felé. Nála a nagyobb versenyrutin, a fáradtságnak és szenvedésnek nagyobb elbírása, illetve leküzdése, továbbá nagyobb küzdeletudás volt előnye, viszont a két szegedi versenyző, elsősorban *Kovács György* mellett szólt a nagyobb fizikum, jó testfelépítés és a fiatalság. A többiek közül meg kell említeni *Kiss Géza*nak, *Südi*nek, de elsősorban *Mauréry Tibornak* eredményét.

A marathónisták elérték azt a klasszist, amellyel a közép- és távfutóink rendelkeznek. A esodálatosan szép versennyel sok barátot szereztek Alföld legnagyobb városában. A Londonba kiküldendő csapatban azonban legalább egy marathóni futónak a helye máris biztosítottnak látszik.

A rendezőség kitett magáért: huszonöt tiszteletdíjat osztottak ki a győztes és a helyezettek között. Minden befutónak jutott részvételi érem.

Dr. Kismartoni Károly

A marathoni bajnokság befutói:

1. Kiss József	UTE	2	óra 41 perc 14.6 mp.	21. Peszeki Ádám	UTE	3	11	42.0
2. Kovács György	Tisza	2	" 41 " 41.6 "	22. Varga Gyula	MTK	3	" 14 "	46.0
3. Zalavári Ferenc	"	2	" 44 " 10.0 "	23. Kapusi János	KAOE	3	" 16 "	14.0
4. Kiss Géza	MTK	2	" 47 " 28.0 "	24. Madve Ferenc	OVTK	3	" 17 "	25.0
5. Südi Lajos	KAOE	2	" 51 " 10.0 "	25. Kincses Miklós	Tisza	3	" 32 "	49.0
6. Mauréri Tibor	CsMTK	2	" 52 " 58.0 "	26. Stefanik Pál	Postás	3	" 35 "	43.0
7. Nagyvári József	UTE	2	" 54 " 14.0 "	27. Zavaró Géza	CsMTK	3	" 36 "	15.0
8. Godány Imre	Postás	2	" 55 " 41.0 "	28. Dombóvári János	MTK	3	" 37 "	52.0
9. Finta József	OVTK	2	" 57 " 09.0 "	29. Gulyás Ferenc	Postás	3	" 39 "	38.0
10. Szécsi József	Tisza	2	" 58 " 31.0 "	30. Farkas Zoltán	"	3	" 50 "	26.0
11. Kobruza András	"	3	" 00 " 15.0 "	31. Boskovitz Ervin	MTE	3	" 53 "	08.0
12. Gyetvai József	"	3	" 04 " 37.0 "	32. Szabó Miklós	CsMTK	3	" 57 "	58.0
13. Temesvári Gyula	"	3	" 06 " 02.0 "	33. Ábrahám András	Tisza	4	" 09 "	50.0
14. Lenghardt János	Postás	3	" 06 " 33.0 "	34. Bárnai Mihály	DVTK	4	" 24 "	31.0
15. Otruba Antal	Tisza	3	" 07 " 20.0 "	35. Lovas Antal	MTK	4	" 26 "	40.0
16. Fazekas János	Postás	3	" 07 " 22.0 "	36. Prohászka Gyula	KAOE	4	" 32 "	36.0
17. Kiss Béla	MTK	3	" 07 " 39.0 "	37. Ormos Emil	Egyetértés	4	" 34 "	57.0
18. Csonka Balázs	Tisza	3	" 08 " 57.0 "	38. Vass Tibor	Előre	5	" 07 "	57.0
19. Szalai Károly	UTE	3	" 09 " 29.0 "	39. Csillag Lajos	Egyetértés	5	" 19 "	54.0
20. Fekete Károly	Gyömrő	2	" 11 " 34.0 "					

Indultak még, de a versenyt feladták: Mucsi József, Somogyi János és Lipovszki Jenő (Postás), Suvada Márton (Tisza), Herbánszki Gyula (Egyetértés), Pataki István (PVSK).

László Sándor (Postás) pompás új rekorddal nyerte az 50 km-es gyaloglóbajnokságot

Négyen a régi rekordon belül

Kissé szeles, de napfényes időben indultak neki a gyaloglók az 50 kilométeres távnak vasárnap reggel a városligetben. A bajnokságot az Egyetértés SC rendezte a szövetség megbízásából. Igen jól. Frissítő gyümölcs állt a versenyzők rendelkezésére, a másik asztalon pedig ott ragyogtak a díjak, szebbnél-szebb serlegek és — a bajnoki szalag!

Az indulás után rögtön **László Sándor** vette át a vezetést. Ebből nem is engedett. Könnyed, szép stílussal haladt **Kapusi**val és **Peszeki**vel a nyomában. **Mucsi** valamivel hátrább rőtta a köröket. Feltűnést keltett a középtávfutó **Hires** indulása. (Mi bizony a szövetségi kapitány helyében nem engedték volna. Bár el kell ismerni: Hires példamutatóan szereti egyesületét.) 20 km táján megszólalt **János**i, a régi bajnok:

— *Itt bizony megjavítják a rekordomat.* — És elismerően bólintott hozzá.

Igaz *lett*. Nemcsak a győztes **László** (akiről a verseny előtt még azt hitték, hogy 40 km után össze-roppan), hanem az utána következő három: **Mucsi**, **Kapusi** és **Peszeki** is jobb eredményt ért el a régi re-

kordnál. **László Sándor**ból nemzetközi viszonylatban is nagy versenyző lehet. Egyik legnagyobb reménységünkkel lépett elő. **Mucsi** második helye meglepetés. Okosan, szépen versenyzett az öreg harcos. Most kárpótolta magát a marathoni bajnokság balsikeréért.

A részletes eredmény:

1. László Postás	4 ó 50 p 29.8 mp
2. Mucsi	4 ó 53 p 12 mp
3. Kapusi KAOE	4 ó 53 p 59 mp
4. Peszeki UTE	5 ó 03 p 07 mp
5. Hima ESC	5 ó 09 p 58 mp
6. Kincses Tisza	5 ó 22 p 56 mp
7. Farkas Postás	5 ó 24 p 54 mp
8. Gyarmati Vasas	5 ó 27 p 09 mp
9. Hunyadvári ESC	5 ó 39 p 47 mp
10. Temesvári Tisza	5 ó 42 p 30 mp
11. Szabó UTE	5 ó 43 p 19 mp
12. Stefanik Postás	5 ó 44 p 31 mp
13. Hajmási ESC	5 ó 52 p 38 mp
14. Hires UTE	5 ó 52 p 39 mp
15. Lenghárt Postás	5 ó 52 p 58 mp
16. Gyetvai Tisza	6 ó 05 p 40 mp
17. Dufek ESC	6 ó 14 p 25 mp

Csapatversenyben: 1. Postás 9 pont, 2. ESC 21 pont, 3. UTE 23 pont 4. Szegedi Tisza 25 pont.

A győztes **László Sándor** részidő: 5 km: 28 p 45 mp, 10 km: 57 p 50 mp, 15 km: 1 ó 23 p 55 mp, 20 km: 1 ó 51 p 28 mp, 25 km: 2 ó 18 p 52 mp, 30 km: 2 ó 47 p 05 mp, 35 km: 3 ó 16 p 15 mp, 40 km: 3 ó 47 p 05 mp, 45 km: 4 ó 18 p 16 mp.

Kiss István (TFSE) a dekatonbajnok

Huszonnyolc elszánt atléta indult a tízes küzdelemben. A hideg orkányszerű szél, mely össze-vissza kavargott a pályán, nagyon lerontotta — főleg az első napi — eredményeket.

Bajnok: Kiss István (TFSE) 5908 pont (100 11.8, távol 652, súly 11.40, magas 175,400 m 57, 110 gát 16.7, diszkosz 35 14, rúd 300 cm, gerely 52.35, 1500 m 5:10.6)

2. Horváth Sándor MAFC 5020 pont.
3. Tima Ferenc dr (Vasas) 5000 pont.
4. Kovács Ferenc (Győri ETO) 4935 p.
5. Halasi (FTC) 4605 p. 6. Kondoros (TFSE) 4584 p. 7. Tompai TFSE 4357, 8. Braun Gyulai VSE 4346, 9. Tari BEAC 4108, 10. Czákó Postás 4078, 11. Mogyorósi BEAC 3742, 12. Érszegi Tisza 3720, 13. Fonyódi Testvériség 3694, 14. Tenke TFSE 3512, 15. Rózsa Vasas 3511, 16. Lámer TFSE 3500, 17. Gyursánszky MTE 3472, 18. Hajdu TFSE 3190, 19. Orehovszky TFSE 3182, 20. Kovács TFSE 3138, 21. Blaske BEAC 3011.

Ifjúsági pentatlon: 1. Pálosi István Sz. Tisza 2491 pont (távol 589, gerely 40.53, 200 m 24.9, diszkosz 35.05, 1500 m 5:01.9) 2. Csikos Ferenc HAE 2330 pont, 3. Schneider Ottó MTK 2308, 4. Lévai Károly Vasas 2192, 5. Lipovszky Ferenc Szekszárd 2079, 6. Kincses Gyula Gyulai VSE 2066, 7. Kéger MTK 2014, 8. Tóth BEAC 1961, 9. Balogh 1909, 10. Bukta Gyulai VSE 1884, 11. Olái MTK 1742, 12. Hegedűs BEAC 1329 pont.

Női pentatlon: 1. Umbrai Katalin TFSE magas 130, súly 9.85, 100 m 14.—, távol 404, gerely 32 — 183 pont. 2. Balázs Zsuzsa BEAC 125, 616, 14.—, 369, 19.11 95 pont. 3. Török Magda Szegedi Tisza 115, 612, 14.3, 377, 12.94 78 pont. 4. Albert Józsa BEAC 50 pont, 5. Radó D. BEAC 34 pont.

Női ifjúsági triatlon: 1. Lohász Irén MAFC 100 m 13.1, súly 7.05, távol 487 119 pont. 2. Kovács-Buna Irma MAFC 13.4, 863, 461, 117 pont. 3. Darázs Erzsébet MAFC 13.7, 673, 55 pont. 4. Kecsenyi Erzsébet BEAC 54, 5. Bánsági Teréz BEAC 44 p, 6. Halada Magda BEAC 41 p. 7. Vályi Mária BEAC 35 pont.

A szerkesztő üzeni: Kérem sportbarátaimat, munkatársaimat, hogy az Atlétikának szánt cikkeiket, hozzászólásaikat, tudósításait közvetlenül lakcímemre. Bp. II., Keleti Károly-u. 9. V. 5. címezzék. — **Kürthy György:** Cikkeidet elkészve, csak lapzártá után kaptam meg. Érdekesek. Jönni fognak. Köszönöm. — **Gaal Lajos, Győr:** Megkaptam, jönni fog. — **Molnár Kálmán, Diósgyőr:** Vártam beszámolódat, Miért késik? — **Szepes Béla:** Pompás rajzaidat nagyon köszönöm. Aldozatkészséged példamutató. ellenszolgáltatás nélkül küldött rajzaid nagy szolgálatot teitek lapunknak és ezen keresztül az atlétika népszerűsítése szép ügyének is.

Javit-e gyorsváltónk eredményén a „lökdösés”?

Egy kis stilusvita a 4x100-as stafétánk váltótechnikája körül

A diadalmas atléta válogatottat váró vezetők még sokáig együtt maradtak a Déli-pályaudvaron. Közben parázs vita fejlődött ki váltónk „lökdöső” stilusa körül. „Nem lehet jó az a váltás, ahol a botot átadó futó teljesen eléri a másikat. De különben is nagyon veszélyes ez a váltás, mert könnyen fellökik egymást a futók” — hangoztatta Sugár István. „Nézzük a stafisztikát, melyik váltásnál történt többször baj, a lökdöséssel-e vagy azzal, hogy a botot átadó futó eljutott a másik elől? Ugye, hogy túlváltás történt többször?” — így vélekedett a másik. „En 11.3-as futókkal futottam 42-n belüli időt és egyetlen egyszer sem váltottunk túl” — érvelt a „lökdöső” stílus ellen a hajdani híres KAOE-váltó utolsó embere, Gerő Ferenc. „No-no, Feri! és Amszterdamban ki váltott túl?” — jegyezte meg valaki csendesen, arra célozván, hogy az amszterdami olimpián az első futamban másodikként beérkező magyar stafétát a Paitz-Gerő túlváltás miatt diszkvalifikálták. De nagyon csendes kis megjegyzés volt, úgyhogy nem is hangzott rá ellenválasz. A vita egyre élesebb lett. A végén Kismartoni Károly dr. szakfelügyelő leszögezte: „A stafétánk ezzel a stílussal érte új magyar rekordját és amíg én vagyok a szakfelügyelő, ezzel a stílussal is fog futni!”

A vitánál jelen volt az „ATLÉTIKA” szerkesztője is és úgy vélte, hogy az alapos szakvita csak hasznára lehet a sportnak. Ezért így szakította félbe a vitát:

— Rendben van nagyon szép és érdekes mindkét álláspont, de hogy tanulhassunk is belőle, írja meg Sugár István és Kismartoni Károly is álláspontjának megindokolását az „ATLÉTIKA” számára. Mindketten megígérték. S a két sportember szavának állt. Ime az írás:

Miért jó a lökdöső stílus?

Ezzel a kérdéssel kapcsolatban Kismartoni Károly dr. elmondja a váltó kialakulásának történetét is.

— A mostani váltó tagjai a nyáron még négy különböző egyesületben voltak, s közülük az egyik, Tima dr., vidéken tartózkodott. Mivel a négy fiú még sohasem váltott együtt s a váltótechnika begyakorlására kevés idő volt, hosszú tépelődés után döntöttem, hogy a különben pompás, eredményes, de nagy

összeszokottságot igénylő „frankfurti” váltás helyett inkább az amerikai úgynevezett biztonsági váltást fogom begyakoroltatni a fiúkkal. Csupán egy változás van az amerikai stílussal szemben, a mi stafétánknál a botot átvevő futó jobbkarral hátranyúl a botért, a 39.8 mp-es USA váltójának a „tolása” és nem lökése azonban megmarad, ami elsősorban Goldoványinál, de a többiekénél is felgyorsulási nyereséget jelent. Goldoványi végsebessége 50–100 méter között megegyezik egy 10.4-es futó sebességével. (Ezt tapasztaltam a Goldoványi-Lawler párharcnál Budapesten és Wilkinssonnal vívott küzdelemben Párisban.) A mi stílusunk eredményesebb, mint az amerikaiaké, mert maga a váltás nyugtató karra történik, ami a váltásnál kb. 3 × 50 centiméternyi újabb előnyt jelent az amerikai váltással szemben.

Már az első edzésen közöltem elgondolásaimat és a beosztást a fiúkkal. Az első helyre a szegedi Timát tettem, mint aki legkevesebbet vehet részt a váltóedzésen, s aki egyébként is gyorsan kap lábra. A többiek helye adva volt. Bartha nem tud kanyart futni, ő fut a tulsó egyenesben, Csányi viszont elsőrangú kanyarfutó, ő a váltó harmadik embere. Goldoványi a legjobb küzdő, hatalmas végsebességgel, ezért ő a váltó utolsó embere. Emellett szól az is, hogy vált a leggyengébben s itt csak egyszer kell váltania. Miután nem volt elég időm a többiekkel való foglalkozás közepette a váltó gyakorlására, Sugár Istvánt kértem el kisegítőül azzal a kéréssel, hogy a fent ismertetett elgondolásaim szerint járjon el. Sugár tapasztaltsága és váltó iránti lelkesedése gyümölcsöző volt, s ezúton is köszönetet mondok neki, hogy elgondolásaimat sikerre vitte, bár neki személy szerint teljesen más felfogása van a váltótechnikát illetően.

A váltó elsőízben az amerikai versenyen mutatkozott be, idejével és lökdöső stílusával nagy feltűnést keltett. A szakemberek részéről is sok megjegyzés hangzott el a váltótechnika miatt. Meg kell mondanom, hogy az első váltások még nem voltak simák. Párisban például a botot átadó fiú kilendült a pályáról és akadályozás címen kifogást is emeltek ellene a versenybírósnál. A gyakorlással azonban mindinkább kifinomodott a váltás stílusa. A staféta ki is tartott a begyakorlott stílusa mellett, így futottak Milánóban is.

Csányi és Goldoványi váltása Milánóban

A váltó technikája miatt rajtam a felelősség, de ezt vállalom legjobb tudásom és lelkiismeretem szerint, mert tudatában vagyok annak, hogy ennek a négy fiúnak ez a technika felel meg a legjobban, a további sikerek útján egészen a londoni olimpiáig.

És miért nem?

Sugár István véleménye tömör és alaposan indokolt. — Határozott válaszom: nem. Indokaim a következők:

1. Mi tökéletes váltás megtanulására törekszünk. Nem lehet tökéletes a váltás, ha a botot hozó futó az átadás után még oly közel tud maradni a botot átvett partneréhez, hogy azt meg tudja erősen lökni. A tökéletes váltás az, ha a botot átvéző futó átadáskor olyan lendületben van, hogy a botot hozó teljesen előre-dőlve tudja csak a kinyitott tenyerébe (és nem a hátravágott kézbe) beletenni a botot. Utána csak annyi ereje maradhat a botot hozó futónak, hogy elsősorban egyensúlyba tudja hozni saját magát a cca 45 fokos előredőlés után. 2. Bármilyen jól sikerüljön is a lökés, okvetlen zökkenő okoz a felgyorsulásban, mert a futót váratlanul éri, képtelen egyszerre koncentrálni a lökés-várásra és a botátvételtre. Azonkívül vonalban felülről lefele kapja a lökést és így a felgyorsulásra való törekvés mellett még az egyensúlyozásra is kénytelen erőt felhasználni. 3. Ha az előbbieket nem is veszem figyelembe, a lökés esetleg azzal a rizikóval járhat, hogy kilökhetik a szomszéd pályára vagy felbukfencezik. Nemzeti staféta a véletlennek ezt a minimális lehetőségét sem vállalhatja. Végül mutassanak nekem olyan „lökdöső” stafétát, amelyik 41.5-ön belül futott már és futótudása 10.7 mp-es átlag volt!

*

Az „Atlétika” nem akar vita-döntő lenni, a fenti két eikket a

vita megkezdésének szánta. Csúpan a két ellentétes álláspont néhány érdekességére mutat rá. Megfigyelhetjük, hogy *mindketlen a maguk által ajánlott váltómódot tartják biztonságosabbnak, míg a másikat kockázatosnak.* Sugár István azt mondja, mutasanak olyan lökdöső stafétát, mely 10.7-es átlag tudással 41.5-ön belül futott. Kismartoni viszont azt állítja, hogy a Milánóban 41.1-el győző staféta is lökdösőstílusban futott. Miután ez a kérdés már a pályaudvari szóbeli vitánál is felmerült, s akkor már egy szemtanú sem volt jelen, megkérdeztük a váltó tagjait, vajon hogyan váltottak?

Goldoványi:

— Csányi Gyurka lökése, igen sokat segített a váltásnál. Egyszerre lendületbe jöttem.

Bartha Laci válasza ez volt:

— Csányi Gyurka olyan jól indult, hogy amint átadtam a botot, már jóformán nem is tudtam megtolni, épp csak „simo-gattam”.

Mindkét megjegyzés érdekes, de nem vitadöntő. Várjuk a további hozzászólást, de mihamarabb, mert a *vita legfeljebb csak tavasz kezdetéig tarthat, azután már egységes, zavartalan felfogással kell készülni a váltónak*

VÁLOGATOTTJAINK TRIESZTI EREDMÉNYEI.

Válogatottjaink Milánóból hazajövet Triesztben versenyeztek. A küzdelmet azonban nem fejezheték be, mert közben megérkezett felsőbb hatóságunk letiltó távirata. Néhány értékes eredmény született, Csányi 696 cm-et ugrott távolba (ezzel győzhetett volna az olasz-magyar), súlylökőink is javítottak milánói gyenge eredményeiken. Gyorsfutóink újra kitétek magukért. Eredmények: 100 m: 1. Tima dr. 10.7 mp, 2. Bartha 10.7 mp, 3. Albanese 11.2 mp. 400 m: 1. Bánhalmi 50.2 mp, 2. Zitelli 50.7 mp, 3. Balogh 50.8 mp. 5000 m: 1. Szilágyi 15:10.4 mp, 2. Németh 15:18.8 mp, 3. Burló 15:52.— mp. 400 m gát: 1. Filiput 55.1 mp, 2. Kiss 55.6 mp, 3. Karácsony 58.3 mp. Távolugrás: 1. Csányi 696 cm, 2. Vermes dr. 651 cm, 3. Albanese 649 cm. Hármassugrás: 1. Puskás 13.60 m, 2. Lippay 13.29 m, 3. De Carli 13.22 m. Súlylökés: 1. Kiss János 14.16 m, 2. Némethvári 14.10 m, 3. Consolini 13.25. Diszkoszvetés: 1. Consolini 50.71 m, 2. Klics 47.18, 3. Józsa dr. 44.81. Svédváltó: 1. Magyarország (Bánhalmi, Goldoványi, Csányi, Tima dr.) 1:57.4 mp, 2. Trieszt 2:02.5 mp. A váltót fordított sorrendben futották. Goldoványinak 34 mp-et mértek 300 m-re.

Szepes Bélát nevezte ki a kultuszminiszter a Sportmester Vizsgáztató Bizottság atlétikai szakosztály elnökének. A kinevezés 1950. június 15-ig szól.

Hátha még a váltás is sikerül?!...

A milánói verseny előtt a olaszok a staféta elé néztek a legnagyobb érdeklődéssel. A lapok hasábkot írtak a várható küzdelemről. Nagyon fájt nekik a Párisban, a főiskolás világbajnokságon elszenvedett vereség. Mikor aztán fölényesen, biztosan nyert stafétánk, többé mintha már nem is érdekelte volna őket a válogatott viadal.

Az új magyar rekord a magyar vezetőket is meglepte, pedig...

— ...mi lett volna akkor, ha minden váltás jól sikerül? Tima egészen „ráfutott” Barthára — mondták a szemtanúk.

Bartha Laci így mentegetőzött:

— Bizony, be kell vallanom, elbárméskodtam. Tima oly reme-

kül küzdött, hogy egészen megfedkeztem arról, hogy én következem.

— Goldoványi is lelassított az utolsó tíz méteren, mikor már biztos volt a győzelem. Ha Bartha jobban vigyáz és Goldoványi végig teljes lendülettel fut, 40.9 mp lett volna az eredmény! — állapítják meg egyhangúlag.

— És Sugár Pistának 110 mignont kellett volna fizetni — teszi hozzá az egyik stafétatag. Sugár ugyanis azt ígérte, hogy minden tizedmásodpercért, amellyel belül futnak 42 mp-en, 10 mignont fizet a stafétának. (Ez a magyarázata a mult számunkban már közölt „rejtélyes” táviratnak, amelyben 90 mignont kért Sugártól a 41.1-et futó staféta.)

Iglói Náci újra fut!

A napokban rég nem látott vendég kereste fel a szövetséget. A hadifogságból nemrég hazatért Iglói Mihály jelentkezett és bejelentette, hogy megkezdte edzéseit és jövőre újra versenyez. A népszerű „Náci” atlétikánk egyik legnagyobb alakja. Szabó Miklós után a legeredményesebb középtávfutónk, aki 3:52.2-t futott 1500-on s számtalan nagy győzelme között 800-as magyar bajnokság és a teljes magyar 5000-es élgárdának 14:45 mp-es idővel való leggyőzése is szerepel.

Bejelentésének komolyságát igazolja az, hogy már egy hónapja komolyan gyakorol a pasaréti-uti pályán.

Az olasz-magyar eredményeinek közlésébe hiba csúszott. Csányi és Turini kerek 22 mp-et futott 200-on. Horváth Sándor — sérült lábbal — 178 cm-et ugrott. A súlylökésben Profetti eredménye 14.55 m.

A MÁV Gyöngyösi SE feloszlott, versenyzői a diósgyőri vasgár sportegyesületébe léptek.

Baján új pályát építettek. A felavatásra, 25-ére. Bajára várják a magyar atléta-élgárdát. A szövetség kéri, hogy egyesületeink küldjék el legjobbjukat és postafordultával jelentsék a szövetségnek a névsort, hogy a versenyzők ellátásáról gondoskodhassanak.

A versenybizottság legutóbbi ülésén a következő II. o. versenybírókat I. osztályúvá nyilvánította: Balázs László, dr. Csiky Béla, Farkas Pál, Hertzka Rezső, Nyilas Zoltán, Timár István, Villányi György. II. o. versenybíró lett: Gulyás István, Frank József, Koltai Jenő, Kovács-Bura János, dr. Radvány Oszkár. III. o. versenybíró lett: Koronghy Elemér, Magyar László.

EGYESÜLETEK, FIGYELEM!

Ismételten felszólítjuk a futócipő kiutalásban részesült egyesületeket, hogy a futócipő árát legkésőbb november 1-éig küldjék be. Ha valamelyik egyesület eddig az időpontig sem küldené be az összeget, a kiutalt cipőket más egyesület kapja meg.

Az elnökség nyomtatékosan kéri az egyesületeket, hogy tartozásaikat azonnal fizessék ki. Egyik-másik egyesületnél már oly nagyösszegű hátralék gyűlt fel, hogy annak kifizetése igen nehéz lesz; éppen ezért már most fizessenek, nehogy még több legyen a hátralék.

Felhívjuk kerületeinket, hogy számoljanak el a kiutalt segélyekkel, mert a szövetségnek is el kell számolnia az összegről felettes hatóságának.

Versenybíró- és egyesületi vezetőképző tanfolyamot rendez a Sportmester Vizsgáztató Bizottság az Atlétikai Szövetség közreműködésével. A tanfolyam nov 10-én kezdődik és hat hétig tart, hetenként 2-3 óras előadással. Jelentkezés a szövetségben Villányi György titkárnál.

LÉPJ BE A MAGYAR ATLÉTIKA BARÁTAI ORSZÁGOS EGYESÜLETÉBE! Havi 5.— Ft tagdíj ellenében megkapod szövetségünk hivatalos lapját és állandó belépőjegyet a szövetség által rendezett versenyekre. Befizetés a 48.596 sz. csekkszámán.

Az elnökség megbízta Enyedy Ferencet, hogy az elmúlt év tapasztalata alapján új versenyszisztert dolgozzék ki.

Mivel „jutalmazná” a gyomai bíró a sportolókat?

A NSB ifjúsági bizottsága az atlétikai szövetség közreműködésével megindította a tehetségkutató mozgalmat az atlétikát még nem ismerő községekben. Ebbe a munkába belekapcsolódott a *Demokratikus Ifjúsági Szövetség* sportosztálya is. Pális Pál beszámolójából vesszük eddig végzett munkájának adatait: Augusztus közepén 20 szervező keresett fel több helységet és az eredmény: *két verseny volt*. Szeptember végén hét helyen szerveztek, de versenyt csak két helyen tudtak szervezni. Mindkét helyen nagy sikerrel, *Rakamazon* közel 100, *Várpalotán* 50 induló volt. A következő héten *Csurgón* ismerkedtek meg ötvenem az atlétikával. A múlt vasárnap volt eddig a legsikeresebb hét. Hat helységeben: *Szeghalmon, Recskén, Szentesen, Keszegen, Nagyménfőcsanak és Kötán* rendeztek versenyt a környező községek bevonásával 40–60 indulóval. A 14–16 évesek indultak legnagyobb számmal. *Rakamazon* a 14 éves *Nagymihályi* kisasszony 14.6-ra futotta a 100-at, 125 cm-t ugrott magasba és 420-at távolba. *Várpalotán* a 12 éves *Sági* ugyan csak 125 cm-t ugrott. A magasság éppen a százáig ért. *Csurgón* a 13 éves *Földi* László 490 cm-es távolugró eredménye figyelemreméltó. Vasárnap, október 19-én már 25 községben lesz verseny. *Ócsán* a *Földi* felvételeket. A szervezők beszámoltak arról, hogy több helyen is nagy az érdeklődés és csupán szakemberek hiányán és anyagiakon múlik, hogy miként tudják az érdeklődést hasznosítani.

Egy sportszervező odysseá-ja

Nem könnyű dolog az ugartörés! Néhány részletet közlünk *Timár Istvánnak* a „gyomai útról” tett jelentéséből.

Azzal indult el, hogy a versenyt már lelevelezték, neki csak a technikai lebonyolításnál lesz feladata. A bajok már a megérkezéskor megkezdődtek. Reggelig tartott, míg végre sikerült megtalálnia azt, akit keresett, s aki aztán csodálkozott rajta, *miért is jött, hisz a jelentkezési ívekre senki sem jelentkezett?* Hogy mentse, ami menthető, elmentek a pártokba, ahova elküldték a toborzó íveket. Az egyik pártban azt a választ adták, hogy vezetőségi változás volt, ezért nem tudtak intézkedni, de különben is a parasztfiúság nem ambicionálja a versenyben való részvételt. Idejük sincs, a tanyáról hetenként csak vasárnap jönnek be a

községbe. A másik pártban a párttitkár nem tudott a felhívásról. *„De hisz az ifjúsági titkárnak adták át”*. Akkor az a baj, hogy az ifjúsági titkár nem szolt a vezetőségnek és így nem tudtak kellő propagandát csinálni. *„ő biztosan tudja, hogy legalább 30 jelentkező lett volna*. Erre valaki megjegyezte: *hiszen még most is kint lóg az ív a fekete táblán, hogy lehet az, hogy nem vettek róla tudomást?* A megjegyzésre nem érkezett válasz. A másik szervezetben kijelentették, ők csináltak propagandát, de a parasztfiúság húzódozik, s ha jelentkezni is hármannégyen, *bizonyos, hogy a versenyre nem mernének kijönni*. A lányok kicsúfolják azokat a fiúkat, *„akik pucéran szaladgálnak akkor, amikor nem zavarja őket senki”*. Măshelyütt kijelentették, hogy itt a fiatal-

ság csak táncolni, inni és udvarolni akar.

És a sporttelep? Fűves labdarugó pálya van rajta, jobb oldalon az ugró számhoz elkészített részek. A pályát kb. 5 m. széles fekete salak veszi körül. Mindent ellepett a gaz! De ez a kisebbik baj. A Nemzeti Sportbizottság után 20.000 Ft segélyt kaptak a sporttelep bekerítésére. És most jön a legmegdöbbentőbb: *a kerítést a salakpálya mellől közepére építették fel*. Itt történt meg az, hogy a községi előjáróság sportcélra kiutalt segélyt azzal utasította vissza, hogy nem tudnak vele mit kezdeni. A községi bíró szerint

„5 évre kellene megbüntetni aki sportol és nem dolgozik”.

— A község 13.000 lelket számlál, a tiszta, rendezett utcákban kiegyensúlyozott életű polgárság lakik. Volt már nekik egy 170-es magasságú rugó, *11.9-es* szásuk és még egy sereg tehetséges atléta, akik a közönyben és a sportellenes atmoszférában az ismeretlenség homályában vesztettek el.

Három öreg futó
küzd Milanóban:
Szilágyi,
Beviacqua
és Németh.
Itt még együtt
tartanak. Nem
sokáig. Jenő
megnyújtja lép-
teit s csak Béla
tart vele. A kis
olasznak ez már
sok.

Az érem és a gyerekek

Az alábbi kedves történetkét *Énekes Árpád* testnevelő tanár jegyezte fel egyik vidéki sportszervező utjáról:

Sok volt az induló és a versenyszám, de kevés az érem. Bajban voltam az éremkiosztásnál. Gondoltam nem lesz baj, hiszen pedagógus vagyok és majd csak megértetem a gyerekekkel, hogy nem az érem fontos, fő hogy sportoljanak.

— *„Ide figyelj Sáfár Jancsi! Te három helyezést értél el, de csak két érmét kapsz. Tudom, jó gyerek vagy és nem haragszol, hogy másoknak is adok, akik ugyan nem nyertek, de indultak”*.

Tanár bácsi kérem, tessék három érmét adni, mert nekem annyi jár.” — *„Látod milyen*

vagy? *Kővári Zoli két helyezéért csak egy érmét fog kapni és mégsem szól egy szót sem”*.

„Nekem kettő jár és nem egy, tessék kettőt adni” — szóval meg erre *Kővári Zoli*. Elfogy a türelmem, *„Sírós sportemberekkel nem tárgyalok”* — szólok rájuk keményen és odaadom a három érmét. Sáfárnak és kettőt *Kővárinak*. Haragom pillanatok alatt köddé válik, de annál élesebben nyíllal belém — *Lendvai* még hátra van és nekem csak egy éremem van már. *Lendvai*. Te jó ég, négy számot nyert meg. Félrehívom, mint atya a fiát, kezem a vállára téve komolyan kezdem: *„Nézd Lendvai! Te már nagy gyerek vagy. Itt van egy érem...”* Hangom itt elakad, ő pedig fájdalmas hangon folytatja. — *„Nem baj, de a többi tessék azonnal pótlán elküldeni”*.

IGAZOLÁSOK.

38.057 Kiss Gyula SZTVSE (1918).
38.058 Vályogos Ferenc Nyír. MÁV (1928).
38.059 Kocsis János Nyír. MÁV (1928).
38.060 Czerva Béla Perecesi TK (1919).
38.061 ifj. Titzek Antal MAFC (1926).
38.062 Mányok Ferenc Zrínyi Miklós SZAK (1929).
38.063 Frantich Imre Zrínyi Miklós SZAK (1929).
38.064 Turcsóki Károly PSE (1929).
38.065 Krasznai István Nagykanizsai MAORT (1922).
38.066 Váradi Attila Nyír. MÁV (1931).
38.067 Strimen Zoltán Előre SE (1929).
38.068 Kovács Dénes Vasas (1926).
38.069 Gvörbör Eörs Vasas (1920).
38.070 Deltai Károly Vasas (1917).
38.071 Mészöri Tivadar Vasas (1932).
38.072 Pálkás Béla Vasas (1925).
38.073 Heimer Jenő Vasas (1909).
38.074 Teleki József Vasas (1930).
38.075 Balázs István Vasas (1920).
38.076 Bódor János MTE (1927).
38.077 ifj. Antal Rezső MTE (1928).
38.078 Kornfeld Armin MTE (1926).
38.079 ifj. Merényi József UTE (1928).
38.080 Lérárdi Imre UTE (1927).
38.081 Wist Sándor Törökvas (1922).
38.082 Tósa István Miskolci VSC (1931).
38.083 Biró Károly PVSK (1929).
38.084 Pécsi Albert PVSK (1929).
38.085 Erdei Mihály Makói VSE (1926).
38.086 Turán István Makói VSE (1923).
38.087 Dégi Zoltán Makói VSE (1923).
38.088 Mező József Makói VSE (1926).
38.089 Kalász János Makói VSE (1930).
38.090 Ördögh László SZTVSE (1929).
38.091 Simon Károly SZTVSE (1904).
38.092 Gábor József SZTVSE (1911).
38.093 Dimák Antal SZTVSE (1930).
38.094 Bazsalai Sándor SZTVSE (1929).
38.095 Tóth B. Imre SZTVSE (1930).
38.096 Galántai Ferenc Haladás VSE (1928).
38.097 Sövegjáró László Haladás VSE (1931).
38.098 Laurinetz Pál Békéscsabai MÁV (1919).
38.099 Tóth Lajos Békéscsabai MÁV (1930).
38.100 ifj. Gazsó Vilmos Békéscsabai MÁV (1931).
38.101 T. Balogh Endre Békéscsabai MÁV (1928).
38.102 Forizs István Békéscsabai MÁV (1924).
38.103 Kolarovszki András Békéscsabai MÁV (1930).
38.104 T. Balogh Dániel Békéscsabai MÁV (1928).
38.105 Saláta Pál Békéscsabai MÁV (1927).
38.106 ifj. Utsek Géza DM (1929).
38.107 Martényi Róbert DM (1926).
38.108 Bugyi Ferenc Szolnoki MÁV (1929).
38.109 Turay János Szolnoki MÁV (1929).
38.110 Lutz István BEAC (1923).
38.111 Vajray Gyula BEAC (1928).
38.112 Millényi János BEAC (1921).
38.113 Geri István BEAC (1929).
38.114 Dvorák Lajos CsMTK (1921).
38.115 Jordán Emil CsMTK (1930).
38.116 Szűcs Antal CsMTK (1929).
38.117 Hajdu Károly CsMTK (1929).
38.118 Litánszky Pál Gyula VSE (1921).
38.119 Kerekes Andor Telefongyár SE (1931).
38.120 Keresztési József Telefongyár SE (1930).
38.121 Benkő László Telefongyár SE (1931).
38.122 Besnyői János Telefongyár SE (1930).
38.123 Soltészky Zoltán Telefongyár SE (1928).
38.124 Jäger Antal Telefongyár SE (1931).
38.125 Kallus Sándor Hapoel MSE (1926).
38.126 Zafir György Hapoel MSE (1925).
38.127 Bak Sándor Hapoel MSE (1925).
38.128 Weissberger Hermann Hapoel MSE (1921).
38.129 Preiszler György Hapoel MSE (1921).
38.130 Blum Sándor Hapoel MSE (1923).
38.131 Hersch Róbert Hapoel MSE (1926).
38.132 Simon Zoltán Szeksz. Tör. VSE (1931).
38.133 Huszár Károly DKTE (1923).
38.134 Nacs Imre Makói VSE (1933).
38.135 Lator László Makói VSE (1927).
38.136 Mozdény Ferenc Győri ETO (1928).
38.137 Mikulész Lajos Ferencvárosi MADISZ (1926).
38.138 Wiericzky Károly Ferencvárosi MADISZ (1921).
38.139 Marzics László Ózdi VTK (1931).
38.140 Koródy József Ózdi VTK (1931).
38.141 Gazda Tibor Ózdi VTK (1931).
38.142 Kenéz László Pál MTK (1930).
38.143 Laczkó György MTK (1929).
38.144 Boros Lajos MTK (1929).
38.145 Miks Károly MTK (1927).
38.146 Schneider Ottó MTK (1929).
38.147 Varga László Perecesi TK (1929).
38.148 Kiss Róbert Haladás VSE (1925).
38.149 Hallász Ferenc Ceglédi VSE (1927).
38.150 Oszmazia György Ceglédi VSE (1920).
38.151 Száll Kálmán DVSC (1930).
38.152 Lőrincz Zoltán DVSC (1930).
38.153 Lenócsa Endre DVSC (1930).
38.154 Némethi Gábor DVSC (1931).
38.155 Kárpáti Béla DVSC (1922).
38.156 Gajdics Sándor DVSC (1930).
38.157 Nyerges János DVSC (1930).
38.158 Garami Kálmán Salgótarjáni SE (1931).
38.159 Simkó Jenő Salgótarjáni SE (1931).
38.160 Badics Imre Salgótarjáni SE (1932).
38.161 Szabó Tibor Vasas SC (1931).
38.163 Nagyvári István Vasas SC (1928).
38.164 Bejó Zoltán DVTK (1926).
38.166 Salák Antal Szolnoki MÁV (1926).
38.167 Kucsera Emil B. MÁV SE (1930).
38.168 Adorján Mamasé BEAC (1925).
38.169 Donóczy Gábor BEAC (1932).
38.170 Kovács Mihály BEAC (1929).
38.171 Dr. Köhalmi Pál BEAC (1912).
38.172 Fruchwirth József Vasas SC (1928).
38.173 Kroll Károly SzEAC (1928).
38.174 Süphér Sándor BEAC (1929).
38.175 Jóna Ernő BEAC (1931).
38.176 Ország Róbert (1930).

Átigazolások.

33.693 Bánkúti Sándor BBTE-Vasas 1947. IV. 23. (1925).
36.205 Csicseri Béla MTK-MAFC 1947. IV. 25. (1928).
36.378 Turucz Ferenc DVSC-DEAC 1947. IV. 25. (1928).
33.459 Eddős Lajos Soproni SSE-Győri ETO 1947. IV. 26. (1926).
Gégyán István Egyetértés-Postás 1947. IV. 28. (1910).
37.004 Bőszé László Perutz-Győri ETO 1947. IV. 30. (1928).
37.047 Konecz Lajos Perutz-Győri ETO 1947. IV. 30. (1928).
37.046 Korez Imre Perutz-Győri ETO 1947. IV. 30. (1927).
34.459 Pintér Miklós Haladás-GSE 1947. IV. 30. (1923).
36.140 Korda Károly MPeTSE-Testv. 1947. V. 5. (1925).
N. 133. Zaffiry Solveig GSE-Testv. 1947. V. 5. (1926).
34.309 Rác Lajos SZMÁV-MAFC 1947. V. 6. (1926).
33.884 Drinyi Sándor NyVSC-MAFC 1947. V. 6. (1924).
30.337 Bende Gábor BRE-UTE 1947. V. 8. (1920).
28.246 Pozsgai Ferenc Nagyk. MOVE-Előre 1947. V. 9. (1922).
20.889 Csányi Zoltán Vasas-Postás 1947. V. 9. (1922).
33.964 Bakó Imre Szeksz. LE-Szeksz. Tör. 1947. V. 10. (1924).
37.948 Bakos Károly Perutz-Győri ETO 1947. V. 10. (1927).
28.575 dr. Saárossy István Szeksz., Madisz-Szeksz. Tör. 1947. V. 10. (1919).
37.334 Faragó Endre Szeksz. MADISZ-Szeksz. Tör. 1947. V. 10. (1928).
32.936 Szabó Sándor Postás-SZTVSE 1947. V. 10. (1924).
34.610 Szilágyi Imre GyAC-GyVSE 1947. V. 12. (1921).
29.277 Sir József II. BBTE-MTK 1947. V. 12. (1922).
36.793 Rétháti Péter GyAC-GyVSE 1947. V. 12. (1929).
30.966 „Barabás” Braun Ferenc GyAC-GyVSE 1947. V. 12. (1923).
36.855 Daróczy Béla GyAC-GyVSE 1947. V. 12. (1930).
37.170 Domonkos János GyAC-GyVSE 1947. V. 12. (1928).
30.188 Herczeg László GyAC-GyVSE 1947. V. 12. (1922).
32.022 Herczeg Gábor GyAC-GyVSE 1947. V. 12. (1924).
30.965 Nádudvari Lajos GyAC-GyVSE 1947. V. 12. (1922).
28.951 Jávör Lajos Testv.-Telefongyár 1947. V. 12. (1921).
29.694 Nemes Géza UTE-Kőbányai Tör. 1947. V. 12. (1920).
30.101 „Bácsfalusi” Bajcsik Ferenc Vasas-Salg. Üveggy. MADISZ 1947. V. 12. (1923).
17.895 Gulyás Ferenc MTK-Postás 1947. V. 14. (1930).
33.864 Jónás László SSE-UTE 1947. V. 14. (1925).
27.817 Kovács Ferenc BRE-UTE 1947. V. 14. (1921).
30.826 Makkay Imre GyLE-GyMÁVSE 1947. V. 14. (1922).
30.391 Kapuvári István DiMÁVAG-MTK 1947. V. 14. (1921).
35.963 Pék Sándor BPSE-Testv. 1947. V. 15. (1929).
N. 2847 Abaházy Jusztina Toldi-GSE 1947. V. 17. (1929).
36.691 (Drekotz) Debreceni János Postás-SZTVSE 1947. V. 19. (1929).
32.723 Nagy Imre DVSC-DEAC 1947. V. 26. (1923).
32.132 Járnai Tihomér GSE-Test. 1947. VI. 1. (1923).
29.917 Tordai Tönpér Gyula MAFC-MTK 1947. VI. 1. (1920).
25.949 Horváth Vilmos PVSK-DVTK 1947. VI. 6. (1915).
36.718 Bujna Ferenc Vasas-

Telefongyár 1947. VI. 12. (1924).
33.975 Tótpál Márton GSE-Testv. 1947. VI. 21. (1915).
N. 1585 Bárfay Jenő Gamma-Postás 1947. VI. 27. (1917).
36.655 Fekete Elemér SÜMSE-SSE 1947. VI. 9. (1926).
33.715 Erdélyi László NyVSC-NyMÁV Egyetértés SE 1947. VI. 16. (1925).
34.330 ifj. Erdélyi Lajos NyVSC-NyMÁV Egyetértés SE 1947. VI. 16. (1928).
34.329 Kovács József NyVSC-NyMÁV Egyetértés SE 1947. VI. 16. (1926).
N. 1540 Orosz Gitta Békési MÁV-MTK 1947. VI. 10. (1925).
19.681 Balázs Imre PAC-PVSK 1947. V. 28. (1903).
37.172 Fridrich Endre GyUAV-GyVSE 1947. VI. 10. (1932).
36.442 Gáspár Tibor Vasas-Előre 1947. V. 23. (1929).
27.319 János Flórián Haladás-Szeksz. Tör. 1947. VI. 3. (1915).
34.323 Kocsis József SBLE-SÜMSE 1947. VI. 9. (1925).
36.323 Győrfi Béla IX. MADISZ-Fer. MADISZ 1947. IV. 10. (1925).
36.005 Kovács László Szeksz. LE-Szeksz. Tör. 1947. VI. 3. (1928).
31.890 Lehecz János GSE-VRE 1947. VI. 13. (1921).
34.874 Petri Miklós PVSK-PEAC 1947. VI. 7. (1920).
31.263 Péter Pétermann János PAC-PVSK 1947. VI. 4. (1923).
28.665 ifj. Sir József PEAC-Postás 1947. V. 30. (1920).
36.518 Szabó Károly Vasas-Postás 1947. IX. 1. (1925).
30.659 Szakáll László MVSC-MAVGYSE 1947. VI. 13. (1921).
31.232 Tamás Lajos Testv.-VRE 1947. V. 25. (1921).
30.163 Ung Lajos DEAC-BEAC 1947. VI. 9. (1921).
22.317 Vanka László BRE-Vasas 1947. VI. 14. (1922).
32.542 Bakó József Testv.-VRE 1947. V. 31. (1920).
36.549 Tarkovics Imre DVSC-Békési MÁV 1947. VI. 9. (1927).
31.398 Kondorosi Géza KAGÉ-Telefongyár 1947. V. 27. (1913).
28.514 Dr. Tasnádi Ferenc MRTSE-BEAC 1947. V. 21. (1920).
29.573 Antal Gyula MRTSE-MAFC 1947. V. 23. (1922).
28.643 Farkas Pál Kees. MÁV-KAOE 1947. VI. 9. (1920).
27.536 Váci Mihály BRE-Vasas 1947. V. 31. (1920).
30.200 Leszler Béla FTC-Postás 1947. VI. 7. (1921).
N. 1637 Szabó Aranka GSE-Testv. 1947. VI. 13. (1926).
36.655 Fekete Elemér SSE-SÜMSE 1947. VI. 9. (1926).
36.250 Anesin Ádám MTE-Telefongyár 1947. VI. 21. (1927).
36.463 Jégh Lajos DVSC-DEAC 1947. VIII. 24. (1928).
34.450 Nemes Sándor BRE-MTK 1947. VII. 4. (1924).
36.279 Balázs Lajos MTE-Testv. 1947. VIII. 5. (1926).
37.681 Krska Lajos KAOE-Kőbányai Egység SE 1947. IX. 8. (1927).
27.069 Németh Imre GSE-Vasas 1947. VII. 4. (1917).
N. 2129 Horváth Edit ESC-Testv. 1947. VIII. 5. (1928).
29.369 Dr. Rajcsányi Lajos BRE-BEAC 1947. VII. 12. (1921).
36.918 ifj. Grimm József CsMTK-GSE 1947. IX. 1. (1929).
33.200 Fehél Nándor FTC-Vasas 1947. VIII. 12. (1924).
N. 2260 Jámor Ilona CsMTK-Vasas 1947. VII. 13. (1927).
N. 2127 Horváth Erzsébet ESC-Testv. 1947. VIII. 5. (1932).
30.938 Emri János ETO-DVTK 1947. VI. 21. (1921).
31.936 Kopasz József MRTSE-B-csabai MÁV 1947. VI. 26. (1924).
29.591 Nemes Béla SSE-GyMÁVSE 1947. VIII. 25. (1921).
N. 633 L. Reránszky Matild Gamma-MAFC 1947. VIII. 25. (1921).
31.067 Garamvölgyi Tivadar GSE-Testv. 1947. VII. 8. (1922).
31.567 Kálovics László Nagykanizsai VTE-MAORTME 1947. VII. 8. (1922).
21.846 Izsóf Lajos BRE-Vasas 1947. VIII. 14. (1914).
31.037 Raffiner Rózsa András KAOE-Vasas 1947. VII. 21. (1920).
28.561 Faragó István MAFC-DVTK 1947. VII. 13. (1919).
18.857 Csányi Barna MAFC-DVTK 1947. VII. 13. (1911).
30.336 Gáspár Elemér BRE-Vasas 1947. VII. 26. (1908).
34.601 Nemetz József MTK-Vasas 1947. VI. 26. (1924).
36.194 Dér László Nagykanizsai VTE-Nagyk. MAORTME 1947. VI. 26. (1927).
36.120 Góg Imre GyUAV-GyVSE 1947. VI. 10. (1924).
29.584 Virág Béla SZRSE-MAORTME 1947. VI. 26. (1922).
34.976 Szarka Imre SZRSE-CsMTK 1947. VI. 18. (1922).
34.003 Monori Ferenc GyUAV-GyVSE 1947. VI. 10. (1926).
35.045 Villányi Sándor BRE-CsMTK 1947. VI. 10. (1925).
N. 1119 Dr. Kapos Lászlóné DVSC-DEAC 1947. VI. 13. (1920).
N. 2318 Akosy Ágota DVSC-DEAC 1947. VI. 14. (1929).
18.168 Soós Antal János BRE-Vasas 1947. VIII. 15. (1906).
N. 1353 Gyurka Erzsébet PEAC-PVSK 1947. V. 28. (1923).
N. 703 Rákhelyné Tolnay Ilona NTE-Postás 1947. VI. 7. (1921).
N. 731 Sik Józsefné Szepesváry Tessa PEAC-Postás 1947. III. 8. (1917).
N. 2421 Hajós Magdolna DVSC-DKTE 1947. VI. 28. (1932).
N. 867 Fekete Ilona Gamma-MAFC 1947. VIII. 10. (1926).
N. 1650 Kincsesy Gabriella GSE-Testv. 1947. VI.

A Magyar Atlétikai Szövetség kézirata

(Budapest, V., Alkotmány-utca 3.
Telefon: 126-274)

Felelős:
Dr. Szerbák Elek

Szerkeszti:
Csaplár András dr.

Szerkesztőség: II., Keleti Károly-u. 9. V. 5

Grafika könyvnyomdai társulat Budapest
III., Lajos-u. 94. Telefon: 362-333
Nyomdárty fel: Büchler Alfréd

Atlétika

Dr. SZERBÁK ELEK:

Az 1947. évi versenyidény tapasztalatai

Tömegek az atlétikában

Az újjáépítési szándékoknak a magyar élet minden területén való jelentkezése jellemzi a magyar atlétika 1947-ik évi versenyidényét is. Mivel azonban a mintegy milliónyi lelket számoló embervesztesség ellenére a matéria itt hiánytalanabbul áll rendelkezésre, mint mondjuk az építőiparban és sok egyéb vonatkozásban, a béke, illetőleg bombázási időszakot megelőző 1934–1943-ik évi színvonal elérése gyorsabban következik be.

Az újraéledés olyan lendületes ütemű, hogy egyes vonatkozásokban már túlhaladtuk a legjobban sikerült éveket is. Gondolok itt a tömegek bekapcsolódására, a KISE, Szakszervezeti Tanács, Bank Liga, szakmai szakszervezetek, rendőrök, honvédség, NEKOSZ, gyermekversenyek olykor 100–600 indulót is foglalkoztató megmozdulásaira, amelyekhez legutóbb vasárnapról vasárnapra csatlakoznak újabb százakkal a községekben folyó tehetségkutató versenyek. Pontos adatok még nem állnak rendelkezésre, mégis 25–30.000-re teszem azoknak a magyaroknak a számát, akik ebben az évben rendszeresen, vagy sokszor rendszeretlenül ugyan, de mégis aktíve vonatkozásba kerültek az atlétikai mozgásformával.

Nagy lépésekkel haladt előre az atlétika társadalmi megbecsülése is, amelynek közvetlen értékén, pl. igen sok tisztelt díj felajánlásán kívül, az évek későbbi folyamán jelentkező kedvező társadalomlélektani következményeit várhatjuk. Ebből a szempontból a jubileumi versenyév sikereinél könyvelhetjük el magas közjogi tisztséget viselő személyek, hatóságok, intézmények, szövetségek, egyesületek és nemes értékkel bíró egyesekkel kialakított, vagy felelevenített kapcsolatainkat. Részben ennek a szerencsés irányvonalnak volt köszönhető, hogy a rendkívüli nehézségek ellenére is nemzetközi relációinkat versenyzőink erőállapotához mérten versenylehetőségekre felhasználtuk, amelyek nélkül egyrészt

fakó lett volna az ünnepi év, másrészt szint- és tömegfejlődésünk is messze elmaradt volna a jelenlegitől.

A versenyekre való felkészülés előfeltételei: a lakás, táplálkozás, környezethatás, napi munkakörülmények, közlekedés, sportfelszerelés, pályaviszonyok, szak-

A Posta 50 km-es gyalogló bajnoksapata: Mucsi József, akiről 10 éves marathoni múlt után derült ki, hogy kitűnő — gyalogló, László Sándor, az idén feltűnt gyalogló reménység, Farkas Zoltán az elpusztíthatatlan, már 10 évvel ezelőtti rekorder volt és ma is egyik legszorgalmasabb gyaloglóversenyzőnk.

vezetés csak valamelyest javultak, s egymagukban nem adnák magyarázatát az abszolút s talán annál is kedvezőbb képet mutató relatív eredmények fejlődésének. Ebben a sikerben — intuitív megítélésem szerint — négy tényezőnek jut döntő szerep. Első és legfontosabb, hogy olyan társadalomfejlődési időszakban vagyunk, a vegetáló, minden kulturaktivitástól megfosztó kegyetlen sorsú évek után, amikor a pozitív emberek a mulasztottakat pótolni kívánván, megsokszorozódott vágygal fordulnak az alkotások, a teljesítménygyűjtások, s így az atlétikai csúcsteljesítmények elérése felé is.

Egy másik körülmény, hogy a forradalmi átrendeződés sok, nagylendületű szervező egyéniségnek biztosított az atlétikában is munkaterületet, akiknek tempója és lelkesedése, sokszor önzetlensége és hite (lásd Balogh Ferenc, Csillag Lajos, Fodor János, Hajdú József, Kakuszi Ferenc, Kántor Endre, Molnár Kálmán, Nemes Péter, Rozsos Antal, Szapáry László, Tihanyi István, Törös Károly, Villányi György, Villányi Nándor, Zsigmond Mátyás és mások) a versenyekre is termékenyítőleg hatott.

A harmadik tényezőnek néhány rendkívüli tehetség kibontakozását, illetőleg felbukkanását (Németh, Zsitvay, Klics, Petike, Goldoranyi, Lehoczki, László, Martin) látom, akiknek kiemelkedő teljesítményei nélkül széles vonalú és nagymeretű idei versenyesztendőnk a csillogást nélkülözni lett volna kénytelen. De nem szabad ha'lgatnunk arról a tényről sem, hogy a magyar atlétika 1947-ik évi feladatainak megoldására szinte kiválogatottan alkalmas időpontokban vállalkozott. (Bemutakozó fellépése a belgrádi válogatott ellen, Garay fényformájában az angol bajnokságokon, a meglepő jó eredményeket hozó magyar bajnokságok javuló formák a svájciak ellen, s végül kirobbanó teljesítmény a finn-magyar elmaradása után Milánóban.)

A mért eredmények kielemezése az elkövetkezendő hetekben fog sok munkát adni statisztikusainknak, annyi azonban durva ránézéssel is megállapítható, hogy a szorosan vett élvonal megüti az 1942-ik évi nivót az 1945 és 46 évi mélyen járó eredményektől már szökésszerűen eltávolodva.

Ugy látom azonban, mostani élenjáró eredményeink jobban kitűnnek az őket követők közül, mint a 40-es évek még számításba jövő esztendeiben, s így a legfelsőbb réteg hasznos ki-

egyenlítődése csak a jövő évre várható. Öröndetes, hogy az atlétika eddig nálunk e hányagoltabb ágaiban a gyaloglásban, marathoni és egyéb országúti versenyekben az ezen ágazatokat választók nagyobb száma mellett az eredmények is annyira fejlődtek, hogy a most összedíltott szűkebb olimpiai keretbe közülük — Csanlár hiánya mellett is — négy atléta juthatott.

Női vonalon természetesen más a helyzet. A háború előtti, a fejlődésnek még alacsonyabb fokán álló női atlétikai eredmények már az idén túlhaladtak, nemcsak kiemelkedő, de átlag eredményekben — s nem kétséges a csak ebben az évben rená szeresített ifjúsági vonatkozásban — is.

Férfi ifjúsági atlétikánk egyelőre batoratlanul és egy-két komoly kivételtől eltekintve látszólag szürkén indul, de a fiatalság s különösen az eddig soha nem látott gyermekversenyzők nagy érdeklődésének felkeltésével sok akadály ellenére is, nem látszik kétségesnek a nagyarányú javulás megindulása.

Az atlétikára való szervezés, hasonlóan néhány más sportághoz (kosár- és kézilabda) jó ütemben halad, s ebben kivesszik a részüket úgy tagegyesületeink, mint más, a tömegsport kultivá-

lását feladatuknak tekintő testületek. Lényegesen nagyobbak a hiányosságok az igazgatási és pedagógiai szakvezetés, valamint a tréningirányítás és a technikai feltételek kielégítése tekintetében s ezért rendkívüli jelentősége van annak, hogy a megindult „Atlétavezető és versenyzőbírói”, valamint a koratavaszra tervbevert „Szakoktató-képző” tanfolyamoknak minél több hallgatója legyen.

Nem lehet eléggé hangsúlyoznunk, mennyi javítani, csiszolni való van úgyszólván valamenyny atlétánk mozgástechnikájában. (Németh Imre is a holtsezonban próbál egy ilyen fogartékosságával tisztába jönni) tréning adagolásában, kondicionális és lelki előkészületeiben, s éppen ezért atlétáink érdekében egyetemessé kell tenni a tanulási vágyat. A szövetség ezekkel a nyomtatott hasábokkal is sok apró, sokszor égető kérdésre kíván feleletet adni, de ugyan csak ezt a célt szolgálja a november végén meginduló szakelőadás-sorozat és a nagy versenyzőkről készült magyarázó szöveggel kísért stílustanulmányt jelentő állóképek forgalombahozatala.

Meggyőződésem, hogy a közeli hetekben megalakítandó „Atlétikai szakoktató testület” is nagy

lépésekkel fogja előbbrevinni nemcsak az oktatók jogos édekeit, hanem a tréningelméletet is, amelynek fejlődése nélkül egyenesen elképzelhetetlen a törés nélküli előrehaladás.

Az idei versenyek bebizonjították azt is, hogy a magyar versenyrendszer is korszerűsítésre szorul. Eppen ezért új felépítésre van szükség s ezen belül meg kell adni az alkalmat mindennemű, korú, kategóriájú, egyesületű, versenyágazatú atlétának, hogy az egész idény folyamán keresztül megtalálja jó versenylehetőségeit. De rá kell szorítani e rendszernek az egyesületeket kifogásmentes versenyek lebonyolítására s a sajátosságos vidéki igények kielégítése mellett a versenyeknek egyre jobban magukhoz kell vonni a nagyközönség érdeklődését is.

A jubileumi év egészbenvéve visszaállítja atlétikánk nemzetközi tekintélyét, fokozta sportágunk iránt a hazai érdeklődést és a versenyek vérkeringésébe tömegeket kapcsolt be úgy férfi, mint női vonatkozásban. A hót idény elsőrendű feladata tehát lankadás nélkül azon munkálkodni, hogy a gondjainkra bízott szépszámu atlétaanyag további fejlődésének előfeltételei minden vonalra kiterjedően megteremtessenek.

A mi reménységeink:

Mertin Jolán (Győri ETO)

1930. október 3-án született, most harmadikos gimnazista.

Édesapját egy éves korában vesztette el, azóta édesanyja neveli. Az iskolában tanárai

szeretik csendes, szerény modoráért, szorgalmáért (jórendű diák), tanulótársai pedig rajonganak a megértő, jókedélyű és mégis komoly barátnőért.

1946. szeptemberében egy házi versenyen tünt fel tanárnőjének, Gaálné, Boda Borbálának energikus futása: 60 métert 9.6 mp alatt futott. Stílusa ekkor még egészen kezdetleges volt. Három heti edzés után már 8.9 mp alatt futotta a 60 métert. Következett a hosszú tél és — tornatermhiány miatt — a további munka lehetetlen volt. Csak 1947 április közepé táján kerültek ki a lányok az ETO pályára. Ez Győrről az egyetlen atlétikai pálya és így bizony túlsúfoltsága miatt május végéig heten-

ként csak hétfőn és szombaton tartottunk edzést a lányokkal. Mindezen mostoha körülmények ellenére május 15-én Győr város bajnokságán a 60 métert 8.5 mp-cel nyerte.

Az országos KISE-bajnokságon, — ahol életében először futott 100 métert, kölesönként futópőben (először volt ilyen a lánban) — fölényesen nyert 13.4 mp-cel. Középfutamában 13.2-t futott. Azóta fokozatosan fejlődik és már háromszor volt magyar válogatott: Bécsben az osztrákok ellen a 4x100 méteres váltó tagja, Temesvárott a románok ellen 200 méteren nyert és tagja volt a Balkáni Játékokon rekordot futó váltónak. Legjobb eredményei: 60 méteren 8.1, 100 méteren 12.8, 200 méteren 26.5 mp.

A magyar bajnokságra nem sok reménnyel vittem fel Mertint Jolit. Előtte való héten erősen megfázott és rettenetesen náthás lett. Nagy akaraterőről és küzdenitúdsárról tett tanubizonyságot, hogy ilyen betegen is harmadik lett 100 méteren, 200 méteren pedig bajnok lett. A váltóbajnokságokon 200 méteren 25.8 mp-es lendületes, könnyed futása elkápráztatta még a legigényesebb szakembert is.

Mertin 168 cm magas és mindössze 52 kg súlyú. Magasságához mérten nagyon sovány.

Egészségével, étvágyával semmi baj sincs, csak jobb élelmezést kellene számára biztosítani.

Edzései fiatal korára és kondíciójára való tekintettel könnyűek, játékosak. Edzésben 150 méternél hosszabb távot még nem futott teljes erőbedobással.

Igen szerencsés lelkitulajdonosai, nagyszerű küzdőképessége, szorgalma, figyelme, komolysága és végtelen nagy szerénysége veleszületett gyorsasággal párosulnak.

Hibái: indulása még gyenge, idegpályái még nincsenek beállítva a gyors kezdésre. Ezért fut aránylag sokkal jobb időket 200 méteren. Karmunkája még nem elég energikus, térdét és magasabbra kellene emelnie, de a téli tornatermi edzéssel ezeken is javulni fog.

Komoly téli tornatermi és koratavaszi mezei edzések után eredményeinek újabb ugrásszerű javulását várom. Remélem, jövőre úgy 100, mint 200 méteren az aranyértékszínt belüli fog futni. S ezzel az ő legszebb álma is teljesülne: ott lenni a londoni olimpián...

Gaál Lajos

Hogyan ugrott Európa legjobb távolugrója?

Távolugróink nem tudnak lábrakapni. A távolugrás most a leggyengébb számunk, valaha pedig ez volt az erősségünk. Az okokat most nem kutatjuk, de azt hiszük, hogy nem lesz érdektelen bemutatni a legjobb európai távolugró s talán a világ legjobb stílusú ugrójának az olimpián Owens mögött második Long ugróstylusát.

Kétséghelyezhetetlen tény, hogy a 790-es európarekorder dr. Lutz Long, a világ egyik legjobb stílusú távolugrója volt. Sikereit nagymértékben kiváló edzőjének, a lipcei Georg Rich-ternek köszönhetjük (ma Svájc-ban működik), aki őrajta kívüli jónéhány kitűnő távolugró nevelt. Legutolsó kiemelkedő képességű tanítványára, Albertre, bizonvára emlékeznek olvasóink, hiszen 1943-ban nálunk is versenyzett és még azévből 760-as eredményt ért el.

Long ollózó-homorító stílusát a szakemberek a végsőkig ki-elemezték és iskolapéldaként tanították. A szövetségi ugró-edző Gerschler: „Weitsprung“ c. könyveskéjéből vettük a mellékelt képsorozatot és onnan idézzük az alábbiakat:

A távolugrás l'nyege, hogy az ugrás a roham természetes folytatása legyen, mintegy továbbfutás a levegőben, miután a gerendáról elugorva a testet előre-fel sodródni hagyjuk.

A képsorozathoz az alábbi megjegyzéseket fűzhetjük:

1. Az ugró eléri a gerendát. Laza egyenes törzstartás, sem előre, sem hátra nem döntött test. Karok, vállak és lendítő láb mélyen lent.

2. A karok és a lendítő jobbláb térdben hajlítva előre-fel lendül. A test pontosan az ellépő bal-láb felett. Eddig a balláb nem dolgozik! A lendítést a kar indítja meg. Long kitűnő sajátos-sága, hogy mindkét karral előre lendít.

3. A karok és láb lendítése be-fejeződik. A balláb kinyúlik a sarok kezd felemelkedni a talajtól.

4. Teljes kinyúlás. A lendítő végtagok lefékeződnek, „megfogja” azokat az ugró. Az ellépő láb a lehető legutolsó pillanatig eltől a talajtól és a lábfejjel való elrugaszkodással befejeződik az ellépés. Kezdődik az emelkedés.

5-6. A passzív sodródás be-

fejeződik. A levegőben való továbbfutás (ollózás) megkezdődik. A lépésváltás a lendítő láb süllyesztésével és az ellépő láb előre-fel lendítésével történik.

7-8. Az ugró elérte ugrása legmagasabb pontját. A lépésváltás tovább tart.

9. Az első olló befejeződik.

10. A második ollózás kezdődik. Ugró láb lesüllyed, lendítő láb újra előre jön.

11-12. A lendítő láb térde előre-fel lendül. Ellépő láb lazán hajlítva hátul.

13-14. Lendítő láb alszára lazán előre lendül. Ugró láb térdét előre-felhúzza az ugró, alszár ugyancsak lazán előre leng.

15. Az eddig magastartásban tartott egyensúlyozó karok la-

zán nyújtva előre-le csapódnak. (Ezt a mozgást nem szabad el-sietni, mert előre bukik az ugró.)

16. Talajérés. Lábak messze elől, törzs csípőből rádől (bies-ka). Karok lent lógnak.

17. A homokbaérkezés után a térdek berognak, törzs egész előre dől, karok hátra fele-sapódnak.

Long kettő és fél-ollózó stílu-sát a tökéletes lazaság (az an-tagonista, ellenható izmok tel-jes elengedése) és az igen erős hasizommunka jellemzi.

A téli edzés kezdetén hasznos lesz Long: „Zweckmäßiges Hal-lenträning” című cikkéből az alábbiakat idézni:

„A legtöbb fiatal atléta a te-remben ott akarja folytatni munkáját, ahol azt a szabadban abbahagyta. Ez épp olyan nagy hiba, mintha egy zongoramű-vész ujjgyakorlatok nélkül nagy műveket játszana. Ezeknél nem-sokára jelentkezni fog a mozgás folyamatosságának, az ügye-ségnek és biztonságának hiánya. A téli munkánál mindenek előtt erőszerzésre, a test feletti uralom érzésének fejlesztésére, a reakcióképesség fokozására és a laza izomjáték elsajátítására van szükség. Minden mozzanatnak csak „kiegészítő gyakorlatnak” kell lennie, függetlenül az egyén speciális versenyszámától. Én Georg Richter vezetésével — más eszközök hiányában — majdnem kizárólag célgimnasz-tikát végeztem. Elég egy kor-lát, vagy egy nyújtó, hogy a gyakran elhanyagolt has-, hát-és karizmokat megerősítsük. Az edző dolga, hogy az edzés idő-tartamát mindenfajta (sérülési veszély nélküli) játékkal kitölt-se.

A jó termi edzéshez tartozik a futóstílus kiesisolása. (Mikor lesz már atlétikai fedettpá-lyánk?! Szerk.) Hiszen a szél-csendes teremben tudja az em-ber a legjobban megfigyelni és javítani a hibákat. Az ilyen ko-moly előkészítés szükségszerűen, annyi időt vesz igénybe, hogy karácsony után kezdődhet meg a speciális szám előgyakorlása. Ennek is lassan, óvatosan fo-kozódnak kell lennie.”

Horváth G. Sándor

A hét méteren felüli magyar távolugrók:

758 Koltai Henrik BBTE	1934
751 Gyuricza István MAC	1939
749 Balogh Lajos MAFC	1933
741 Dombovári Sándor UTE	1934
741 Megyeri Jenő PEAC	1934
746 Dr. Vermes Vilmos BBTE	1942
737 Levente István PEAC	1942
736 Szabó József UTE	1932
734 Fekete Imre UTE	1932
728 Püspöki Tibor MAC	1926
727 Nagy Géza MAC	1935
723 Farkas Mátyás MAC	1929
723 Paitz János BEAC	1930
723 Zajki Tibor BBTE	1938
722 Dr. Haluska József BEAC	1923
722 Szirmák László Dorogi AC	1935
720 Csányi György UTE	1941
717 Szondi István MOGAAC	1936
716 Somfay Elemér MAC	1925
715 Somogyi László FTC	1933
714 Horváth Ferenc DTE	1936
712 Somló Lajos MAC	1936
712 Kiss István TFSE	1947
707 Molnár Ferenc MAC	1923
707 Goda László MAC	1930
707 Bakky Sándor DiMAVAG	1941
706 Kovács György BEAC	1913
705 Vadja Péter FTC	1933
705 Vadász Gyula ARAK	1940
704 Szathmáry Kálmán MAC	1910
704 Bakó Kálmán MAC	1925
703 Vadas István ARAK	1935
702 Gáspár Dezső MAC	1921
702 Horváth Vilmos PAC	1937
702 Marjay Tamás MAC	1942
701 Eördögh Pál PeAC	1937
701 Szurgyi István SZMÁV	1938
700 Batty Zsigmond BEAC	1933
700 Aranyosi Sándor MTK	1933

Rúdugróink 430-ig is felvihetik

Távfutóink ne erőltessék a téli versenyeket

Az egyik legrégibb, legképzettebb magyar edző alábbi tanácsait idézzük az elmúlt versenydényről:

1. A MASz nagyon kedélyesen és titoktartóan kezeli a versenyek helyét és kezdési időpontját. Ezen változtatni kell.

2. Távfutóink azért mutattak ingadozó és végeredményben csak közepes formát az idén, mert novembertől februárig versenyszerűen készültek a párisi 13 kilométeres versenyre. Ilyet a jövőben nem szabad tenni!

3. Ugy vélem, hogy Zsitvay olyan arányban esett vissza rúdugró formájában, amennyire távolodott a téli tornától. Technikája és stílusa sok javításra szorul. Homonnay testileg tehetségesebb! Őt is nagy edzésbe kell fogni! Ők ketten 420–430-as eredményt is elérhetnek.

4. Filmezés és annak kiértékelése sokat javítana ügyességi atlétikánk stílusán! Az ötlet nem új, de rendszeresen soha sem valósították meg. A legjobb magyar atlétákat filmezni kellene, aztán a vetítésnél kockánként megállítani a filmet és a döntő momentumokat összehasonlítani jöttechnikájú versenyző azonos mozdulatával.

5. Díjazásunk észszerűtlen! A bajnokságoktól eltekintve nem érmekeket, hanem használati tárgyakat, órákat, bőröndöket, bőrtárcákat s ennivalót (szénhidrátokat, gyümölcsöt stb.) kellene adni a verseny jellege szerint.

Vadás Iván érdekes megjegyzéseire a következőket fűzzük hozzá:

Az első kifogás az „Atlétika” rendszeres megjelenésével megszűnik. Ezidén is az volt a baj, hogy sokszor az utolsó pillanatban kellett megváltoztatni a versenyeik helyét és idejét.

Valóban igaz, hogy a távfutók nem tudják egész éven át tartani legjobb formájukat. Garaynak is pihennie kellett nyár végén, Szegedi csak a nyár elején és az idény végén volt igazán jó. Szilágyi is csak az idény végén ért el tudásához méltó eredményt. A tapasztalat különben azt mutatja, hogy aki például túl komolyan készült fel a mezei bajnokságra, azt a pályaversenyeken már sok meglepetés érte.

A filmezés gondolata már régóta kísért. Mindenképpen megvalósítandó!

A használati tárgyakkal való díjazást külföldön már régóta megvalósították. Olaszországban Szilágyi gyönyörű órát kapott, a sorok írója hatalmas csokoládé csomagot, ugyanezen a ver-

senyen az olasz Marianinak kvarclámpával kedveskedtek honfitársai. Svédországban igen gyakori atlétikai felszerelések adományozása. A tavalyi Svédországban. Enköpingben versenyző finn és magyar győztesek (és a helyezettek!) öltönyt,

felöltőt és cipőt kaptak versenydíjul. Várszegi egy stockholmi győzelme után a győztesek emblemén álló magyar bajnok elé egy csónakot tettek versenydíjul. (Öreg barátunk bőröndre cserélte ki a kissé terjedelmes versenydíjat, ezt könnyebb volt hazahozni.) Mi azonban most nem tartjuk bevethetőnek ezt a szokást. Nem tudnánk megvalósítani. Az érem olcsóbb. Megelégszünk, ha ezt kiadják minden alkalommal.

A vidéki értekezlet követelése:

Uj versenyrendszer, szálló a fővárosba jövőknek

Az október 18-iki vidéki értekezleten a vidéki kerületek valamennyi kiküldöttje megjelent és magasszínvonalú vitában tárgyalta a vidéki atlétika kívánásait és fejlesztésének módjait. Természetszerűleg elsősorban csak a hibák és hiányosságok kerültek szóba.

A vidéki követelések között első helyen áll a versenyrendszer átalakítása. Jelenlegi rendszerünk aránytalanul nagyobb terhet ró a vidékiekre; míg a fővárosiak minden költség nélkül vehetnek részt a komolyabb versenyeken, addig a vidékieknek kibirhatatlan utazási, szállásolási és étkeztetési költségeket kell viselniük. Eddig csupán a vidékiek utaztak Budapestre, a fővárosiak elhanyagolták a vidéket. Olyan versenyrendszer kívánatos, amely köte-

lezi a főváros legjobb atlétáit a vidéki versenyen való indulásra. Felvetették a labdarúgó bajnoki rendszerű páros mérkőzések bevezetését.

Hosszas vita alakult ki az olcsó, esetleg ingyenes sportszálló kérdése körül. Szó van arról, hogy a Vasas-pályát bére veszi a szövetség és a club-épületben vendégszobákat rendez be a vidékieknek. A heves vita végén Kemény Gábor ügyvezető megígérte, hogy tavasszal már rendes elhelyezés várja a vidékieket.

Sok panasz hangzott el a pályahiányra: felrőtták azt is, hogy vidéken még a meglévő pályákat sem tartják karban. Elhatározták, hogy a pályavéltés ügyében felterjesztéssel fordulnak a Sport Főtanácshoz.

Ujonnan hitelesített világrekordok:

A Nemzetközi Atlétikai Szövetség legutóbbi ülésén az alábbi világrekordokat hitelesítette:

100 yard: D. J. Joubert, Délfrika, Grahamstown 1931. 9.4 mp
10 mérföld: Viljo A. Heino Finnország, Helsinki 1946. szept. 14. 49:22.2 mp.

1000 m: Rune Gustafsson, Svédország, Boras. 1946. szept. 4. 2:21.4 mp.

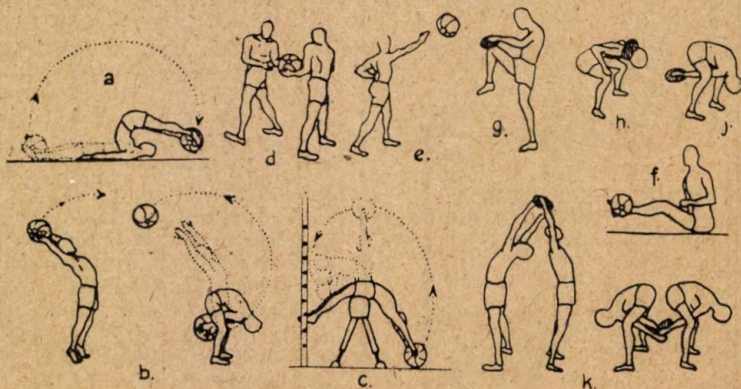
220 yard gát: Harrison Dillard

USA, Delaware, 1946. június 8. 22.5 mp.

4x800 m staféta: Svéd válogatott (T. Sten, O. Linden, S. Lindgard, L. Strand) Stockholm, 1946. szept. 13. 7:29 mp.

Diszkoszvetés: A. Consolini, Olaszország, Helsinki, 1946. ápr. 14. 54.23 m.

Diszkoszvetés: Robert E. Fitch, USA, Minneapolis, 1946. június 8. 54.93 m.

Néhány gyakorlat Long téli tornájából.

Gyógylabda gyakorlatok: a) hasizomerősítés, b–c) has- és hátizomzat nyújtása és erősítése, d) espökmok nyújtása, e) a kar nyújtó és hajlító izmainak erősítése, f) lágyékizom erősítése, — Homokzsák gyakorlatok: g) lágyékizom erősítése, h) lábizom erősítése, j) törzs-erősítés, k) has- és hátizomzat nyújtása és erősítése.

Közös akaratú a cél felé: Südi, Kiss József, Zalavári és Kiss Géza a kassai országúton. A kép baloldali Barsi László mondja be a részdőt.

Jól küzdöttek marathoni futóink Kassán

Megnyertük a csapatversenyt a csehek és a svájciak előtt

Már-már úgy volt, hogy lemaradunk a viadalról. A fiúk meg is kapták az értesítést, hogy nem utazunk. Az utolsó pillanatban azonban sikerült mindent elintézni. Táviratilag rendeltük a pályaudvarra Kiss Józsefet, Südit és Kiss Gézát, Zalavári véletlenül jött fel Budapestre s így négytagú csapatunk mégis csak elindulhatott. (Az eredetileg nagyobb számú gárda ntazási engedélyeit nem tudták a vendéglátók elintézni.)

Kassán hajnali félháromkor kerültünk ágyba, de a fiúk már reggel 8 órakor talpon voltak. Nem tudtak az izgalomtól aludni. Kicsit összetörve, de jó hangulatban indultunk ki a pályára, ahol délből tizenkettőkor ünnepléses megnyitó után, verőfényes napsütésben indult neki a távnak a 110 főt számláló mezőny.

Óvatosan kezdenek a mieink

Az első tíz kilométernél a luxemburgi Heirend vezet, Holden, Westerlund és Frischknecht fut mellette, majd a finn, dán, angol, svájci, holland és a csehek tizenkét főnyi együttese következik. Kiss József, Zalavári, Südi 35:40 mp-es idővel a 22–23–24-ik helyen fekszenek. A 15 km-nél a vezető Heirend–Westerlund és Holden-csoport ideje 52:52 mp. A mieinké 55:50 mp. Kiss Géza lemaradva a 30-ik helyen fut.

A fordulóban már javul a helyzet, a Heirend–Westerlund, Holden–Systad-együttes ugyan 1 óra 15 perces idejével kerek négy perccel előzi meg a kitaratóan együttthaladó magyar harmast, de azok közben már a 14–15–16-ik helyre jöttek fel.

Frissítőt nem vettek magukhoz, de így is láthatólag frissen futnak, csupán Zalavárinál nincs valami rendben. A szótlan fiú csak a végén árulta el, hogy a cipőjéből egy szög állott ki és így futotta végig az egész távot.

Kiss József pompás végküzdelme

A 30 km-nél 1 óra 47 perc és 40 másodperc a vezetők ideje. A mieink fokozatos erősítéssel tovább törnek előre. Kiss József a 7-ik, Zalavári a 8-ik és Südi a 12-ik. 35 km-nél ugyanez a sorrend, csupán a finnek új marathoni nagysága, a finn bajnokságban az Európa-bajnok Hietanen mögött második Westerlund szakad le az élesoportról. Közben örömmel látjuk, hogy Kiss Géza hatalmas erővel küzdötte előre magát és itt már a 14-ik helyen fut.

Heirend biztosan győz Holden ellen, akit közel 3 perces hátránnyal követ Systad. Kiss József, a dán Larsennel egyszerre

érkezik a pályára. Kiss Jóska hősies küzdelembe kezd. Háromszor is megpróbál a gyorsabbnak vélt Larsentől elfutni, de Larsen minden esetben felzárkózik és az utolsó 100 m-en el is hagyja. Kiss Géza 9-iknek érkezik be, de az első körben Westerlundot, a második körben pedig a cseh Weishäutelt előzi meg. Zalavári 10-iknek érkezik. Nagy az öröm, már meg is nyertük a csapatversenyt! Pedig erre a csehek és svájciak fentek a fogukat. Mikor azután Südi is befutott a 12-ik helyre, mindnyájan csodálkoztak rajta, hogy milyen jó a magyar marathoni gárda!

Bizony! Ha mi is kipihenten álltunk volna oda a verseny indulásához, egyénileg is előbb végezhetek volna a fiúk. Zalavári hősies küzdelmet vívott, kár hogy nem jutott eszébe, hogy a cipőt le is lehet venni és a kiálló szöveget le is lehet kalapálni. Kiss Géza túl óvatosan kezdett s annál nagyobb lendülettel jött fel az utolsó 5 km-en.

A kiváló rendezés a kassai marathoni bajnokság megalapítóinak, Bukovszky Béla mérnöknek és Sigmund alezredeknek, valamint Bednarik Jednota-elnöknek az érdeme. A verseny után gőzfürdő várta a fiúkat, s az előcsarnokban tea és szendvics kellett magát. Este 200 személyes közös vacsora keretében osztották ki a díjakat. Mind-egyik fiú kapott egy plakettet s egy tiszteletdíjat is. A csapatverseny győztesének kiírt cízelált serlegnek csak a fényképét hoztuk magunkkal. Három győzelem esetén lehet véglegesen elnyerni. A csehek és svédek után mi védjük harmadszor.

Kiss József a verseny után ezeket mondotta:

— Aránylag frissen futottam végig a távot. A táv nagyobb részében együtt futottunk a fiúkkal, hogy egymást lelkesítsük és biztassuk. A csapatversenyt sikerült is megnyerni. Ha csak magamra gondolok, talán valamivel előbbre is végezhettem volna.

A magyar fiúk megtették a magukét. Ellégedettek vagyunk velük.

Barsi László

A kassai marathoni befutója:

1. Heirend (Luxemburg)	2:36.06.0	11. Alkus (Pozsony)	2:51.33.0
2. Holden (Anglia)	2:37.10.6	12. Südy (Magyar)	2:52.34.0
3. Systad (Norvégia)	2:39.55.0	13. Ovordijk (Hollandia)	2:53.06.0
4. Larsen (Dánia)	2:41.31.0	14. Zulijan (Svájc)	2:53.37.0
5. Kiss J. (Magyar)	2:41.41.0	15. Štrupp (Prága)	2:55.28.0
6. Frischknecht (Svájc)	2:45.52.0	16. Jutz (Svájc)	2:55.35.0
7. Kiss G. (Magyar)	2:47.03.0	17. Meier (Svájc)	2:56.14.0
8. Weishäutel (Prága)	2:47.16.0	18. Baboe (Románia)	2:56.35.0
9. Westerlund (Finn)	2:47.45.0	19. Todde (Itália)	2:58.07.0
10. Zalavári (Magyar)	2:51.15.0	20. Špiroch (Csehsz.)	2:59.24.0

Csapatversenyben: 1. Magyarország 22 pont, 2. Csehszlovákia 34 p., 3. Svájc 36 p. — Hetven-négyen futottak be.

Folytatjuk a váltó-vitát:

Két kiváló szakemberünk

a lökö- illetve toló-stilus mellett érvel

Egy szavazat az új stílus ellen

A múlt számunkban megjelent „*Javít-e gyorsváltónk eredményén a lökdösés?*” című cikkünk nagy érdeklődést keltett sportbarátaink körében. Lépten-nyomon tapasztaljuk, hogy mily feltűnő aggodás és szeretet kíséri az idén feltűnt gyorsváltónk fejlődését és a körülötte kavargó híreket. Nem is hittük volna, hogy ilyen apró mozzanat, kimondottan szűrke szakkérdés így érdeklődést váltson ki. Valóságos kis viták alakultak ki. Mi sportemberek általában nehezen nyúlunk a tollhoz, most mégis három érdekes írás szól hozzá a váltótechnika problémájához. Érdekes, hogy mindhárom új szempontot is felvetnek: *szabályos-e a lökdöső stílus?* A vélemények itt megoszlanak. De beszéljenek a cikkeik, abban a sorrendben közöljük őket, ahogy beérkeztek:

Kondorcsi Géza:

Eredményes, de többször ront, mint javít

Nem vitás, hogy a lökö-s váltás, ha tökéletesen betanítottuk és a versenyzők azt tökéletesen be is idegződtek, az *időeredményen javíthat*. Ezzel szemben, ha ezt a váltó módot nem tökéletesen hajtjuk végre, *többször ronthat, mint javít*. (Pl.: igen energikus lökés, mikor a futó levegőben van, vagy erősen rádől helyzetben mozgásmódjából — lazaságából — kizökkentheti, vagy nem a haladás irányában történő lökés következtében a pályáról letéríti, akadályozza a másik váltót, stb., stb.)

Mint versenybíró, a lökdöső váltó-csapat ellen óvást emelő óvának helyt adnék. Ha a 100 méteres síkfutók a lyukból kiemelkedve, mozdulatlanul kell hogy bevárják az indítást, vagy ha a versenyző mellett futni s azt szóval biztatni nem szabad, mert ez már külső hatás, s az eredményt befolyásolja, akkor, noha arról szabályzat nem beszél, íratlan szabályként kell venni, *tilos* a váltócsapatnak egymást lökessel segíteni.

A milánói gyorsváltónk sem egyik, sem másik stílus tökéletes végrehajtásával nem dicsekedhet, mert az egyik váltó nagyon rászaladt, a másik éppen hogy megtudta simogatni, a harmadikon jókorát taszított. Tehát a győzelmüket *nem lehet* a váltó-stílus javára írni!

En a Sugár István által javasolt váltótechnikát fogadom el azzal a megjegyzéssel, hogy „csúcsváltás” esetén a váltóhá-
tár 18–19 méterben lendítse le energikusan a jobbkarját a

cömb mellé nyitott tenyérrel a botot váró, s csak ebben a pillanatban vágja energikusan a nyitott tenyérbe a botot hozó a botot. A két futó nem érheti utól egymást, köztük a távolság 70–120 centiméter legyen. Biztonsági váltás esetén mindent

Bácsalmási Péter dr.:

A lökés elősegíti a staféta törésmentes gyorsaságát

A kérdés gyújtópontja az, hogy a váltó tagjai lökjék-e egymást, vagy sem. Ennek az eldöntése azonban csak a váltás egy mozzanatában jelent állásfoglalást. Már pedig véleményem szerint arról kell dönten, hogy milyen váltási móddal és a lökés megtartása mellett vagy anélkül váltsanak stafétánk Londonban.

Tiszta képet akkor kapunk, ha dióhéjban ismertetjük a váltási módokat, azok előnyét és hátrányát és ezek ismerete után vesszük tekintetbe a lökdösést.

Háromféle váltási mód van:

1. A váltó tagjai a botot balkezből alulról felfelé adják át a hátranyújtott jobbkezebe.

Az amerikai váltásmód. Annyiban különbözik az előbbtől, hogy az átvevő *nem nyújtja hátra a kezét*, hanem kézhátát csipőjének támasztja. Az átadó *főntről* helyezi a tenyérbe a botot.

3. A frankfurti váltás. Az első futó *jobbkezből* adja a második futó hátranyújtott *balkezebe* a botot. Ez nem teszi át a másikba, hanem a *balkezeben* tartja és innen adja a harmadik futó *jobbkezebe*, aki ugyanúgy adja tovább, mint az első futó: vagyis a negyedik futó *balkezebe* adja a botot.

Tökéletesen sikerült váltások mellett is különbségek vannak a váltási módok között:

a) Ha az átvevő hátranyúl a botért, akkor olyan távolságot nyer, amennyivel a csipője mögé viszi a kezét. Itt tehát az amerikai váltó veszít.

b) Nehezebb és kockázatosabb a botot a hátranyújtott és nem fix kézbe helyezni, mint a csipőnek támasztott kéz tenyerébe. Ezért „biztonsági” az amerikai váltás.

c) A frankfurti váltás kivételével a botot át kell tenni a jobbkezből a balkézbe. Ez lendületmegtörést jelent és kockázattal is jár.

d) A frankfurti váltásnak tehát a c) pont alatti előnyére szolgál. Van azonban még egy igen lényeges előnye. Az első futó a kanyarban végig a pályasáv belső szélén halad és a

úgy végrehajtani, mint fent, csak a botátadás művelete a 16–17 méter közt történjék.

Ha mégis a lökdöső technika mellett kötünk ki, találjunk ki megoldást a kezdő ember megtaszítására is. Ha hármat lehet...?

pályasáv külső szélén mozgó második futónak adja a botot. Tehát a váltást megelőzően nem kell a pályasáv külső szélé felé törekednie, így a kanyarba való bedőlése változatlan maradhat, nem fogja a kanyar „kivágni”. Az a tény, hogy a pályasáv belső szélén mozog és nem kényszerül annak a külső szélére jutni, egy kis útmegtakarítással is jár. Ez a nyereség nem nagy, de teljesen egyforma körülmények mellett centiméterek is eldönthetők az elsőség kérdését.

Egy váltáson annyit lehet nyerni, amennyivel az átadó beérkezése előtt elindul az átvevő. Ha tehát az átvevő a váltózóna határától — ahol várakozik — visszafelé 7 méterre teszi a jelet (s akkor indul, mikor a botot hozó futó ezt a jelet eléri), akkor, ha a váltás tökéletes, ezen a váltáson 7 métert nyer. A teljes sebességgel haladó futó egytized másodperc alatt 1 métert tesz meg, tehát ezen a váltáson héttized másodperc a megtakarítás. A „d” pontban írottak alapján tehát szintén a frankfurti az előnyösebb váltási mód.

A fentiek alapján világos, hogy a *legeredményesebb* váltási mód a *frankfurti*. Abban az esetben, ha a *váltások közben semmi más aktus nem történik, mint a bot átadása és átvétele*.

Viszont kérdés, mit változtat ezen a „lökés”? Segít-e, vagy árt? *Kismartoni dr.* vagy *Sugár István* álláspontja helyes-e?

Véleményem, amely egyben válasz is mindkettőjüknek, a következő:

A váltózóna nagysága 20 méter. Az átvevőnek e távolságon belül el kellene legnagyobb sebességét érnie, hogy a tökéletes váltás megvalósulhasson, azaz, hogy a bot az indulástól a célig törésmentesen és a legnagyobb sebességben juthasson el.

Térdelő helyzetből való indulás esetén a 100 méteres futó 50–60 méter között éri el a legnagyobb sebességet, amely egy kiváló futót véve alapul, másodpercenként 10 méteren felül van. Képtelenség tehát állórajt-

tal való indulással 20 méteren belül teljes sebességbe lendülni. Az átvevő tehát bármilyen gyorsan is tud lendületbe jönni, nem érhet el a 20 méteres váltózóna határáig nagyobb sebességet mp-kénti 9 méternél. Az átadó sebessége ezzel szemben közel 11 méter.

Bármilyen jól is sikerül tehát a váltás, a bot sebességében megtörés következik be. *Ez a törés akkora, amilyen nagy az átadó és átvevő sebessége közötti különbség.* Az átvevőnek a váltózónán túl, ha tökéletesen, simán történt a váltás, még további 20–30 méterre van szüksége, hogy teljes sebességét elérje.

Mi történik ezzel szemben a lökés esetében? A 10 m-en felüli sebességgel haladó futó a 9 méteres sebességgel haladó átvevőre lökással átadja a saját sebességét, azaz a 9 méteres sebességből 10 méteren felüli lesz az átvevő sebessége. (Természetesen a közrejátszó erők és az emberi testalkat, mozgás stb. következtében ez a valóságban nem sikerülhet teljesen, csupán megközelítőleg.) *Ez a felgyorsulás szemmel látható, elvitatni nem lehet.*

Most már csak az a kérdés, hogy Sugár István aggályai helytállóak-e? Ha egy váltó valamit megtanul, akkor egyik tagját sem érheti váratlanul a sokszor átvett mozzanat, jelen esetben a lökés, amely egyébként sem főntről éri a futót, hanem a lökőerő a súlypontra vízszintesen hat. A váltásnak nem szabad kockázattal járni. Ebben egyeznek a véleményeink. *En azonban azt tartom kockázatosnak, ha a botátadás a váltózóna határán a Sugár Pista által leírt módon történik.* Lökéses stílussal az amerikaiak — akik elsősorban hívei ennek a váltási módnak — emlékeztetem szerint *egyszer sem mondtak csődöt*, viszont 1920 óta minden olimpiai bajnokságot megnyertek. Bizonyára mindenki elismeri, hogy az amerikaiak a stílusok, mozgások mesterei. A legkitűnőbb szakembereik: Robertson, Cromwell és Hamilton a berlini olimpia előtt az élversenyzőkről filmet készítettek. A film a Testnevelési Főiskola tulajdonában is megvan és ebben a lökést szinte oktatják. Ezt nyilván azért teszik, mert előnyét kipróbálták.

Véleményem tehát Kismartoniéval megegyezik és vallom, hogy a lökés javítja az eredményt.

Más kérdés most már az, hogy szabad-e lökdösmi? A szabály erre nem intézkedik, az amerikaiak olimpiai bajnokságát lökés miatt nem óvta meg senki. Bizonyára a jövő évben sem kifogásolnák, azonban mégis a tavaszi idény előtt a kérdést tisztázni kellene a NASZ-szal.

Alláspontom az, hogy a lökés

A staféta első és utolsó embere: Tima Ferenc és Goldoványi Béla. Mint egyéni futók épp legmeglepőbb győzelmüket aratják: biztosan verik az olaszokat a milánói salakon

segít, semmiféle kockázattal nem jár. Amennyiben a NASZ nem kifogásolja, akkor meg kell mellette maradni, sőt érdemes vol-

na gondolkozni afölött, *nem kellene-e az amerikai és frankfurti váltást a lökessel kombinálva begyakorolni?*

Kovács József:

Mi használtuk először Magyarországon a toló-stilust!

A legutóbbi számban olvastam dr. Kismartoni Károly és Sugár István stílusvitáját az úgynevezett lökdöső stílusra vonatkozóan. Mint a volt BBTE rekorder-staféta tagja, számtalan 100-as stafétában vettem részt, így elég tapasztalatom lévén, szeretnék én is hozzájárulni a kérdéshez. Nagyon kevesen tudják, hogy

Magyarországon legelőször én alkalmaztam a váltás utáni tolást (tehát nem lökést!), mégpedig a legutolsó budapesti holland-magyar viadalon.

Harmadik ember voltam, a finist Gyenes Gyuszi futotta. A hollandok részéről pedig Osendarp volt az utolsó ember. Hozzá kell tennem, hogy Osendarp több mint 2 métert vert rá Gyenesre és 10,4-et futott 160 méteren. Az utolsó váltásnál egyszerűen váltottunk a hollandokkal és én a váltás után még oly nagy lendületben voltam, hogy önkéntelen is az előttem futó Gyenes derekára tettem a kezemet és jól megtoltam. Gyuszi rávert egy félmétert Osendarpra! Utána lelkendezve közölte velem, hogy *szinte szárnyakat kapott a tolstól* és máskor is alkalmaztam. Azóta úgy a BBTE-váltóban, mint a válogatott csapatban mindig alkalmaztuk, ha lehetett.

Tehát dr. Kismartoni szakfelügyelő véleményét írom alá a következő megjegyzésekkel: Többször figyeltem meg a mostani váltóknál, hogy a tolás helyett egyszerűen *hátra lökik* a botátvevő futót. Nagyon helytelen, mert nem érnek vele semmit, csak megzavarják vele a futó egyensúlyát. Az eredményes tolás a következőképpen történik: A nagy lendülettel futó

bothozó a váltóvonalától körülbelül 15 méternyire éri utól az átvevőt; ha most elég közel van hozzá, akkor a derekára helyezett kézzel *fokozatosan* adja át a maga nagyobb lendületét az ugyanolyan gyorsaságú, de természetesen még nem lendületben futó botátvevőnek. — Tehát ehhez a stílushoz az szükséges, hogy a futók olyan közel kerüljenek egymáshoz, hogy a műveletet végre lehessen hajtani.

Sugár István szerint nem helyes az, ha ilyen közel kerülnek egymáshoz. Igaza van, ha az általa jónak látott stílust vesszük figyelembe. En is váltottam ilyen módon, mikor is úgy 18–19 méternél értem utól a váltót, mégpedig olyan helyzetben általában, hogy a botátadás után erős, 45 fokos előredülés következében, hogy a hátranyúló tenyeret elérjem, pár métert még erősen bukácsolni kellett, hogy az egyensúlyomat visszanyerjem.

Most az a kérdés, hogy melyik stílus eredményesebb és főleg biztonságosabb? A Sugár-féle váltásoknál nagyon sokszor előfordult, hogy a futók *túlváltottak*, a botátvevő túlkorán indult és csak a vonal után tudta a botot átvenni. Sok esetben, ha túlgyorsan indult a futó, a bothozó kétségbeesetten rákiáltott, úgyhogy a botátvevő teljesen lelassított, nehogy túlváltanak, természetesen a *lendület teljesen megtört*. Gyakran előfordult, hogy a nagy testtávolság következtében a botot hozó csak úgy tudta átadni a botot, hogy erősen előre kellett dőlnie. Ez azonban nagyon kockázatos, és számtalan esetben elejtették a botot. Tehát ez a stílus csak akkor jó, ha mind a négy futó hosszú éveken keresztül állandóan

A szovjet atléták ezévi

Az Atlétika számára összeállította Szekeres József a vörös hadsereg

100 m síkfutás:		800 m síkfutás:		10.000 m síkfutás:	
Karakulov (Moszkva)	10.6	Pugacsevszkij	1:54.5	Vanyin	30:36.8
Szanadze (Tbiliszi)	10.7	Zimjin	1:55	Tyulenyev	30:51.8
Gilde (Tallin)	10.8	Kudrjavcev (Moszkva)	1:55.6	Popov	31:13.4
Golovkin (Moszkva)	10.8	Csik (Tallin)	1:56	Gordienko	31:16.4
Jarko (Harkov)	10.8	Szeleznyev (Lvov)	1:56.1	Jermolajev (Moszkva)	31:59
Korobkov (Moszkva)	10.9	Ritins (Tiga)	1:56.8	Gyegtyarev (Szahalin)	32:12
Anyiszimov (Kiev)	10.9	Makszimov (Moszkva)	1:56.9	Pozsidajev	32:29.8
Derevcsikov (Moszkva)	10.9	Szidorenko (Minszk)	1:57	Lagutkin (Novoszibirszk)	33:01
Filin (Rosztov)	11	Terescsenko (Tbiliszi)	1:57.2	Porsnyev (Cseljabinszk)	33:01.6
		Gorgyjev (Moszkva)	1:57.6	Satilo (Dnyepropetrovsk)	33:08.2

200 m síkfutás:		1500 m síkfutás:		110 m gátfutás:	
Karakulov	22.1	Pugacsevszkij	3:56.8	Bulancsik	15
Golovkin	22.3	Vetouszme (Tallin)	3:58.2	Anyiszimov	15
Gilde	22.5	Szidorenko	3:59.6	Sztepancsanak (Moszkva)	15.3
Kuznyecov (Moszkva)	22.5	Przsevalszkij (Moszkva)	4:00.2	Demiszenko (Dnyepropetr.)	15.3
Tarelkin (Molotov)	22.6	Zimjin	4:01	Lunye (Novoszibirszk)	15.4
Komarov (Moszkva)	22.8	Moszkacsencov (Moszkva)	4:02.8	Talmre (Tallin)	15.6
Dvorjanesikov (Moszkva)	22.8	Ritins	4:03	Kuznyecov	15.7
Derevcsikov	22.9	Punyko (Moszkva)	4:03.4	Jarosuk (Ivonovo)	15.7
Jarko	23	Novoszilov (Leningrad)	4:05	Lipp (Tartu)	15.8
Filin	23.1	Ilimesko (Kiev)	4:05.2	Szadovszkij (Leningrad)	15.8

400 m síkfutás:		5000 m síkfutás:		400 m gátfutás:	
Komarov	49.4	Vanyin (Moszkva)	14:50.8	Komarov	55
Tarelkin	50.5	Przsevalszkij	14:51	Lunye	55.6
Modoj (Rosztov)	50.5	Kazancev (Moszkva)	15:04.2	Ivanov (Kujbisev)	57.1
Zimjin (Moszkva)	50.9	Punyko	15:06.6	Melnyikov (Moszkva)	57.1
Pugacsevszkij (Moszkva)	51.2	Popov (Habarovszk)	15:06.8	Mitjanin (Kazany)	57.7
Bulancsik (Kiev)	51.2	Pozsidajev (Tyumeny)	15:07.8	Tarelkin	58
Bakrasov (Alma-Ata)	51.3	Tyulenyev (Moszkva)	15:08.8	Pudovkin	58.7
Pudovkin (Kujbisev)	51.4	Gordienko (Leningrad)	15:09.4	Arlauszkasz (Kaunas)	59.2
Ponomarjov (Moszkva)	51.4	Pugacsevszkij	15:10	Udut (Tyumeny)	60
Matvejev (Kiev)	51.5	Szvinunov (Lvov)	15:13	Zelcerman (Harkov)	60.3

együtt vált és ezt a stílust szinte tökélyre emelik (lásd: KAOE-staféta, BBTE-staféta). De még ezeknél a stafétáknál is *nagyon sokszor előfordult, hogy túlváltás miatt diszkvalifikálták őket* és igazán ritkaság számba ment, ha mind a négy futó *egyszerre* váltott tökéletesen.

A *tolóstylusnak óriási előnye a biztonság!* Annak ellenére, hogy a szokott váltóvonalat mintegy félméterrel közelebb hozzuk, nem veszítjük el vele ezt, mert a tolás által olyan nagy lendületet kap a futó, hogy *ez sokszorosan behozza az induláshoz elvesztett távolságot.*

Ezt a remek lendületet csak az tudja értékelni, aki már futott „tolóstylusban”, tehát *Sugár Pista* nem ismerheti eléggé előnyeit. Érthető, hogy ragaszkodik a régi stílushoz. Természetesen az is hozzájárul az ő idegenkedéséhez, hogy nagyon gyakran látja a „lökődös” váltásokat.

Egy megjegyzésem van még, mielőtt a tolostílust választanánk véglegesen, nagyon fontos lenne megnézni, hogy a nemzetközi szabályok mit írnak elő.

Ettől eltekintve azonban én a *tolóstylus mellett szavazok* és igazat adok *Kismartoni* Karesinak, hogy ő is ragaszkodik hozzá, mellyel oly sok szép és értékes győzelmet arattak és meg „merték” javítani a „pimaszok” az általunk 41.2-vel tartott országos rekordot

Milyen lesz jövő évi nemzetközi műsorunk?

— ezt kérdeztük *Sándor Alfonz*ól, a nemzetközi bizottság elnödjétől.

— Végleges műsorról beszélni még korai lenne. Sok levelet kell elvinnie a postának, még végre kialakul — válaszolt *Sándor Alfonz*. — Terveink szerint az *olympia* előtt két nemzetközi mérkőzést vívnánk. Júniusban férfi atlétáink Budapesten mérkőznének a csehekkel, a hölgyek pedig Prágába utaznának. Ugyancsak júniusban szeretnénk lebonyolítani a *jugoszláv-magyar férfi és női viadalt Belgrádban*. Július első három hetében közös táborba gyűjtjük a válogatott keretet. Július 30. — augusztus 8. között van az *olympia Londonban*. Utána két nemzetközi mérkőzést tervezünk hazajövet: *holland-magyar és francia-magyar*, avagy *dán-magyar és finn-magyar*. Augusztus 24—25-én kerülne sor a *magyar bajnokságra*, szeptember közepére pedig Budapesten lenne az év nagy mérkőzése: *svéd-magyar, vagy orosz magyar*. Szeptember második felében a Balkán-viadallal zárhatnánk az év nemzetközi műsorát.

— Valóban szép tervek!
— Ez még csak a fontosabb versenyek tervezete. Ezenkívül

3 női viadalt is szeretnénk lebonyolítani: *lengyel-magyar és osztrák-magyar* Budapesten, *olasz-magyar* Olaszországban.

Ezek szerint az olimpián kívül öt nemzetközi viadalt vívnának hölgyeink.

— A vidéki atlétikát sem hagyjuk ki a számításból. Dunántúl atlétái Grácban mérkőznének Stejerország válogatottjával, a pestvidékiek Budapesten látnák vendégül a *zágábiakat*. Észak-magyarország pedig Miskolcon adná vissza az őszi vendéglátást a Szlovák és a déllengyelországi válogatottnak — fejezte be tájékoztatóját *Sándor Alfonz*.

Érdemes lesz jövőre komolyan dolgozni atlétáinknak!

Pompás versenyt futott Szilágyi Jenő és Németh Béla a Vasas versenyén 10.000 m-en. Szilágyi 30:49.6 mp-vel győzött Németh előtt, akinek ideje 30:50.6 mp. A harmadiknak beérkező Szegedi Kovács 32:54.6 mp-es eredménye déli kerületi rekord. Németh Imre kerek 56 m-et dobott kalapáccsal, jó Bonyhádi 48.05 m-es dobása is.

legjobb eredményei:

magyarországi lapjának, az "Új Szó"-nak sportszerkesztője.

3000 m akadályfutás:		Hármasugrás:		Súlylökés:	
Pugacsevszkij	9:10	Agajekov	14.53	Lipp	16.72
Zverjev	9:23	Zambrimbore (Moszkva)	14.37	Gorjainov	15.72
Przsevalszkij	9:24.6	Boriszov (Taskent)	14.25	Tutevics (Moszkva)	15.20
Sztepanov (Moszkva)	9:27.2	Zsilkin (Molotov)	14.20	Mikopolszkij (Moszkva)	13.83
Kazancev	9:28	Naftalin (Moszkva)	13.75	Butenko (Moszkva)	13.81
Popov	9:34.6	Geraszimcsuk (Taskent)	13.65	Repkin	13.78
Tararakszin (Moszkva)	9:38.8	Brovko (Moszkva)	13.63	Korkija	13.61
Tyulenyev	9:40.8	Szahva (Tartu)	13.60	Soostar (Tallin)	13.57
Szaltikov (Minszk)	9:41	Ranzberg (Tallin)	13.57	Zanitsz (Vilninsz)	13.37
Jermolajev	9:42	Atanelasvili	13.56	Kanaki (Kiev)	13.32
Magasugrás:		Rúdugrás:		Gerelyhalyítás:	
Res (Leningrád)	190	Ozolin (Moszkva)	4.12	Alexejev	69.68
Szergej Kuznyecov (Moszkva)	190	Dubinyin (Rosztov)	4.01	Valman (Tallin)	64.84
Ruszanov (Molotov)	186	Knyazev (Moszkva)	4.00	Segyko (Cseljabinszk)	64.83
Pillirog (Tallin)	186	Juriszon (Tartu)	3.91	Zsilkin	63.00
Portnov (Tbiliszi)	185	Jagodin (Moszkva)	3.90	Issák (Tallin)	61.97
Aganaszjev (Leningrád)	185	Volkov (Moszkva)	3.90	Volkov	60.89
Szuharev (Kurszk)	185	Rajevszkij (Harkov)	3.80	Szlobodesikov (Leningrád)	60.25
Atanelasvili (Tbiliszi)	185	Berezinszkij (Molotov)	3.80	Icolev (Moszkva)	59.60
Rohlin (Leningrád)	182	Bogacsok (Kiev), Kuznyecov,		Smjakov (Tbiliszi)	59.60
Kurinkov és még nyolcan	180	Sztepanesonok és még hárman	3.70	Antipjev (Moszkva)	59.46
Távolugrás:		Diszkoszvetés:		Kalapácsvetés:	
Nikolaj Kuznyecov	7.15	Lipp (Tartu)	49.41	Sehtelj Alexander (Leningr.)	55.37
Agajekov (Moszkva)	7.09	Iszajev (Moszkva)	48.71	Kanaki	52.21
Golovkin (Moszkva)	7.08	Kutyev (Moszkva)	45.08	Kotkasz (Tallin)	50.62
Tjujutsz (Tartu)	6.88	Putnater (Tula)	44.60	Szelga (Riga)	49.92
Brazsnyik (Kiev)	6.86	Ripsz (Tartu)	43.45	Sehtelj Artur (Leningrád)	47.70
Volkov (Moszkva)	6.83	Repkin (Krasznodar)	43.20	Issurim (Leningrád)	47.24
Korobkov (Moszkva)	6.73	Kurdenkov (Omszk)	43.12	Artamonov (Lvov)	45.45
Alexandrov (Alma-Ata)	6.72	Gorjainov Leningrád)	42.68	Linnaszte (Tallin)	44.41
Pasztusenko (Kiev)	6.72	Alexejev (Moszkva)	42.58	Visztavkin (Cseljabinszk)	43.45
Bulicsev (Moszkva)	6.71	Ljakov (Ashabad)	42.51	Ljahov	43.20
Oszipov (Novoszibirszk)	6.71				

Északi szomszédaink sportlapjai és az atlétika

Hogyan értékelik az atlétikát a lengyelek és a csehszlovákok

Tompay Olivér, az északi terület lengyel és szlovák portyáján résztvevő főiskolás atléta írja alábbi érdekes megjegyzéseit az „Atlétika”-nak:

— Meglepetéssel tapasztaltam, hogy mind a szlovák, mind a lengyel sportlapok mily nagy teret szentelnek az atlétikának. A szlovák „Sport” október 6-iki négy oldalas számából másfél oldal jut az atlétikának. Az argentin *Zabatalával* háromnegyed oldalon foglalkoznak, közlik a francia *Hansenne* képét és természetesen több képet saját atlétáikról. A „Start”, a szovjet rúdugróbajnok *Ozolinról*, a gyorsfutó *Karakulovról* és a középtávfutó *Pugacsevszkijről* közöl hosszabb cikkeket. Ott láttam a francia gátfutóbajnok *Ariffon* képét is. Hosszas, fényképpel illusztrált cikkekkkel mutatják be olimpiai reménységeiket. Hosszabb cikk számol be a 12.9 mp-et futó fiatal hölgyatlétáról: *Sicnerojev Olgáról*. A napilapoknál is az atlétika kap legtöbb helyet. A „MY-47” az első oldalon közöl nagyméretű képet egy marathón futóról és hosszú cikkben számol be az 50 éven felüliek gyaloglóversenyéről. De nemcsak a beérkezett nagysá-

gok, hanem a tehetségesnek ígérkező ifjak képeit is közlik. Ugyanez a helyzet a lengyelek „Sport i wczasy” és „Sport” című lapjainál is.

*

Önkéntelenül is felsóhajtunk: *hol vagyunk mi ettől?* — S rá gondolunk arra, hogy a svédek napilapjaiban nem is egy lapnál négy nagy terjedelmű teljes oldal jut a sportnak és ezen belül igen előkelő hely az atlétikának. Ez a mi lapjaink méretében nyolc oldalnak felel meg. Mikor *Gustafsson* tavaly megjavította az 1000 méteres világrekordot, *egyetlen napilap* (tehát nem sport újság) *kilenc különböző fényképet közölt róla* a sportrovatban és egy nagyméretű felvételt a címlapon. Csoda-e, hogy ott az ifjúság figyelme elsősorban az atlétika felé irányul?

Fizess elő az ATLÉTIKA-ra!
Negyedévi előfizetés 6.— Ft, befizetés a 48.569 sz. csekkszámán.

Marathoni bajnokság:

1. Gordienko (L.-gr.) 2 ó 37 p -- mp
2. Vanyim 2 ó 40 p 36 mp
3. Reut (L.-grád) 2 ó 47 p 37 mp
4. Hramov (L.-gr.) 2 ó 48 p 26 mp
5. Baranbanscsikov 2 ó 49 p 09 mp
6. Golovanov (Moszk.) 2 ó 49 p 37 mp

50 km gyaloglás:

- Liepaskalns 4 ó 35 p 48.8 mp
Kruklins (Riga) 4 ó 44 p 30.6 mp
Feldmanis (Riga) 4 ó 47 p 52.8 mp

Tízpróba:

- Volkov (100 m — 11.4, távol — 6.83, súly 11.67, magas — 177, 400 m — 52.3, 110 gát — 16.4, diszkosz — 36.04, rúd — 3.90, gerely — 60.89, 1500 m — 4:33.8) — 7.159 p.
Lipp 7.097 p
Kuznyecov 6.806 p
Deniszenko (Kiev) 6.339 p

A sportolók katonai szolgálat alól való mentesítése. A honvédelmi miniszter kilátásba helyezte, hogy mindazokat a sportolókat, akik a nemzetközi versenyek és az 1948-ik évi olimpiai játékok szempontjából mint versenyzők figyelembe jönnek, a szolgálat alól való mentesítés kedvezményben részesíti. A szövetség kéri az egyesületeket, hogy az október hónapban katonai szolgálatra behívott versenyzőit, valamint az 1925—26-ik évfolyambeli besorozott versenyzőknek pontos adatait azonnal közöljék.

A „Cross”

Női ügyességi csapatbajnokságok:

Párizs, 1947 október.

Vége hát az évek, kezdődik a „Cross”. Ez specialitás, olyan, mint nálunk a mezei idény. De mennyire más mégis. Teljes nevén „Cross Country”, egész télen át tart, s rendkívül népszerű. Hatalmas tömegek indulnak, sok csapat és nagy versengés az egyesületek közt. Három kategória van: *cadette* (17 évig) *junior* (19 év) és *senior*. Nem ritka, hogy apák a fiukkal egy versenyen indulnak. Igen, a „Cross” minden öreg és fiatal futót megmozgat, de nem a pályaversenyzőket. S így van ez jól, a pályaidény, júniustól októberig, komoly megerőltetés, nem lehet büntetlenül egész évben versenyezni. Itt két külön tábor van: a pályaversenyző és a „Cross” futói. A táv progresszíven változik 4-től 15 km-ig. 4-el kezdik s márciusban 10-en alul alig van verseny. De sohasem pontosan felmért távot futnak, hanem igen változatos terepen, erdőben, réten, szántásban, hegynek, patakon át versenyeznek. Hatalmas lelkesedéssel dolgoznak ősztől kezdve, s különösen a kiöregedett futók nagy élvezettel vesznek részt benne. De nemcsak futók, hanem mindenki, különösen a munkások, akik nem tudnak a nehéz munkájuk és kevés idejük miatt rendszeresen trenírozni, indulnak vasárnapról vasárnapra. A „Cross” nemcsak verseny, hanem szórakozás is. Nyáron sokan nyaralnak (Páris augusztusban teljesen kihalt), nincs kedvük feláldozni tengerparti vakációjukat a kemény versenyzés miatt. De ősszel és télen ez a vasárnapi szórakozás. Persze vannak nagy nemzetközi versenyek is, de ezen a pályaversenyzők nem vesznek részt. (Nem úgy, mint nálunk!) Különösen a FSGT rendez nagy versenyeket és népszerűsíti a „Crosst”. Ez ugyanis a munkássportszövetség, mely teljesen külön áll a többi szövetségtől, így a FFA (Fédération Française Athlétique)-tól is és nem is indítja versenyzőit ezek versenyén (még a pályán sem). A sportemberek nem helyeslik ezt s gyakran mondogatják: *qu'est ce que nous sépara, c'est la politique*. (Csak a politika választ el minket.)

Fekete István

FELKÉRJÜK a versenyt rendező egyesületeket, hogy a Sport Főtanács tagjai részére versenyek alkalmával külön páholyt tartsanak fenn. A Sport Főtanács tagjai arcképes igazolvánnyal rendelkeznek. Az igazolvány szabad belépésre jogosít.

Magasugrás.

1. Postás/a (Tolnay Ilona 135, Bártfay Jenőné 145, Csáky Erzsébet 145, Peer Gyuláné 140, Balog Erzsébet 130) 139 cm átlag.
2. TFSE/a (Rohonci Mária 145, Vékony Ilona 145, Tordai Melinda 140, Beke Magda 130, Hübner Helga 125) 137 cm átlag.
3. MAFC (Fekete Ilona 140,

- Lohász Irén 130, Kovács Buna Irma 130, Füstös Eva 130, Szabó Márta 130) 132 cm átlag.
4. Postás/b 127 cm. 5. TFSE/b 125 cm. Testvériség/a 125 cm. 6. Vasas 121 cm. 7. TFSE/c 120 cm. 8. BEAC 119 cm. 9. Előre 115 cm. 10. HAE 110 cm. 11. Testvériség/b 109 cm.

Gerelyhajítás.

1. TFSE/a (Rohonci Mária 32.10, Umbrai Katalin 32.20, Vékony Ilona 27.35, Guzli Rózsa 23.55, Kosztolányi Matild 24.70) 27.98 m átlag.
2. MAFC (Fekete Ilona 25.15, Kovács Buna Irma 21.50, Regdánsszky Matild 37.90, Regdánsszky Sarolta 23.60, Joós Márta 28.55) 27.34 m átlag.

3. Testvériség/a (Zaffiri Solveig 29.90, Hetesi Margit 23.60, Zsolnai Júlia 21.30, dr. Józsa Dezsőné 21.40, Kiss Erzsébet 23.00) 23.84 m átlag.
4. Postás/a 23.49. 5. Előre 19.78. 6. TFSE/b. 19.08. 7. Postás/b. 17.96. 8. BEAC 17.58. 9. HAE 15.27 m.

Súlylökés.

1. Postás/a (Rákhelyné 934, Bártfay Jenőné 918, Réby Margit 908, Kossák Viktória 925, Sik Józsefné 914) 9.25.8 m átlag.
2. MAFC (Fekete Ilona 853, Kovács Buna Irma 836, Regdánsszky Matild 1053, Regdánsszky Sarolta 869, Joós Márta 909) 896 m átlag.

3. TFSE (Umbrai Katalin 958, Oláh Katalin 866, Beke Magda 858, Vékony Ilona 848, Tóth Magda 849) 8.75.8 m átlag.
4. Előre 863.2. 5. Testvériség/a 860.2. 6. BEAC 805. 7. Postás/b 779.2. 8. HAE 726.8. 9. Postás/c 709.8. 10. KAOE 708.8. 11. Testvériség/b. 671.8.

Távolugrás.

1. Postás/a (Rákhely Gyuláné 528, Lőrinci Anna 505, Csáky Erzsébet 462, Bártfay Jenőné 468, Zubek Ilona 451) 482.8 m.
2. MAFC/a (Fekete Ilona 481, Ipolyi Keller Mária 474, Kovács Buna Irma 470, Lohász Irén 451, Szabó Márta 435) 462.2 m.
3. TFSE/a (Rohonci Mária

- 492, Vékony Ilona 446, Umbrai Katalin 416, Kiss Éva 410, Gyulás Károlyné 409) 434.6 m.
4. Postás/b 419. 5. BEAC/a 414. 6. Testvériség 413.6. 7. Vasas 403.4. 8. HAE 391.6. 9. Előre 387. 10. Postás/c 379.6. 11. MAFC/b. 377.8. 12. KAOE 375.2. 13. TFSE/b 374.4 m.

Diszkoszvetés.

1. Testvériség/a (Zaffiri Solveig 24.94, Hetesi Margit 33.80, Zsolnai Júlia 34.86, dr. Józsa Dezsőné 32.65, Katona Mária 27.15) 30.68 m átlag.
2. MAFC (Kovács Buna Irma 29.36, Fekete Ilona 24.66, Regdánsszky Matild 27.42, Regdánsszky Sarolta 28.14, Joós Márta 23.78) 26.72.2 m átlag.

3. Postás/a (Gorenz Hédi 28.10, Rákhely Gyuláné 26.15, Sik Józsefné 25.48, Babay Margit 23.80, Kossák Viktória 23.66) 25.43.8 m átlag.
4. Előre 24.10.6. 5. HAE 23.10.2. 6. BEAC/a 22.68.6. 7. KAOE 20.86.2. 8. Postás/b 19.94.4. Testvériség/b 19.21.2. 10. BEAC/b 16.36.4.

A MABOE újjonnan jelentkező tagjai: Jánosik Rezső, Gyenes Gyula, Arató Pál, Szabó Lajos, Selmei József, Király Géza, dr. Harmath Arisztid, Bakonyi Béla és a diósgyőri vasgyár szociális főosztálya.

Az egyesületi bajnokság második fordulójáról elmaradt 3000 méteres akadályfutást és a 10.000 métert október 19-én, a CSMTK versenyre keretében bonyolították le pótlólag. Eredmények: 3000 m akadályfutás: 1. Juhász Béla (Vasas) 9:54.6 mp. 2. Jézsenszky László (UTE) 10:12.4 mp. 3. Mészáros Károly (Testvériség) 10:23.2 mp. 4. Bíró János (Vasas) 11 perc. — 10.000 m: 1. Németh Béla (MTE) 31:38.— mp.

2. Izsóf (Vasas) 32:03.2 mp. 3. Rusovszky (Testvériség) 34:06.— mp. (A 31:36.6 mp.-vel győző Szilágyi eredménye, mivel a versenyre nem neveztek be, nem számít be a bajnoki pontok közé.)

Izsóf Lajos (Vasas) 31:41.— mp-re javította egyéni csússzeredményét az MTE november 2-iki évadzáró 10.000 m-es előnyversenyén. A szegedi Kovács György 33:08.— mp-et futott. A versenyben Izsóf az ötödik, Kovács a tizenkettedik lett, mindketten 8 perc hátránnyal indultak. A versenyt Simon István (Előre) nyerte, aki 1:10 mp hátránnyal indult, tiszta ideje 34:48.— mp volt.

Emlékezzünk régiekről

„Spuki”

Agilis, szervező lény volt és lelkes sportférfi, akinek a *tolla époly ritmikus lendülettel száguldott a papíron, mint hosszú lába a salakon.*

Megalapította az első modern magyar sportlapot, a *Sport-hírlap*-ot. Néhány évre rá meghalt, miután utat mutatott arra, hogyan kell sportról írni, eredményekről tudósítani, ifjakat fanatizálni, tömegeket megmozgatni a szabadtéri pályákon.

Könyvei is jelentek meg az atlétikáról és az akkor újságszámba menő *dziu-dzsicuról*.

Úttörő, fanatikus sportember volt! Talán alig harmincadik évét érte meg, mikor kikísértük a Kerepesibe.

Egy ötven év előtti emlék jut eszembe.

A régi, a legősibb Millenáris pályán történt, ahol akkor „Spuki” volt a legnépszerűbb atléta. A futók sztárja, a kisszámú (már akkor is kisszámú) atlétikai viadalok kedvence.

Szöke, vékony, karsú alakja ellenállhatatlanul ette a métereket és különösen a kanyarokban nyúlt meg elegánsan, elhagyva göresösen erőlködő ellenfeleit. A 200 és a 800 (2) voltak kedvelt távjai (esodálatsképpen a 100-at és a 400-at rendszerint kihagyta, noha a legendás „Andrássy”-vándordíjért néhányszor beosztott a negyedmérföldbe is... Akkor még yardokban számoltunk).

— *Spuki! Spuki!*... — üvöltött, ordítozott a fatribünök közönsége, nagyrészt egykorú gimnazisták.

És Spuki spurtolt, nyújtotta lépéseit — és bejött elsőnek.

Ő volt éveken keresztül „Budapest bajnoka” 200-on és 800-on.

Akkoriban alakult meg a MASz és akkoriban rendeztek — össze-vissza — bajnokságokat a MOTESz, meg az egyletek, kerületek, sőt maga a székesfőváros is.

Ezeket nyerte meg sorra a kedves, jó *Spuki*, aki akkor még a Baresay-utcai gimnázium VII., majd VIII. osztályát járta *Schubert Ernővel*, *Koppán Pálal*, *Zimburg Ervin*nel, a fiatal MUE nagysikerű ifisprintereivel együtt, akik bizony nem egyszer verték meg a „verhetetlen” és a külföldön is sok győzelmet aratott MAC-stafétát, az európai díjeségű *Szokoló-Zachár-Záborszky-Dáni*-együttest.

Egy ilyen nagy győzelme után (az indulásnál csak egyre kellett ügyelni, nehogy az iskola tudomást szerezzen a nyilvános versenyzésről, mert akkor szigorú fegyelmi vizsgálat, esetleg kicsapás, de legenyhébb esetben a szekundák özöne és osztályisméltés következik) mámorosan ünnepelték *Spukit*, aki holdogan lépkedett el a fakorlát mellett, nyakában a *piros-sárga-kék* selyemszalagos bajnoki babérkoszorúval, miközben iskolatársai ragyogó arccal ölelgették és ráz-

tak vele kezét. (Autogram-kérés még nem volt divatban.)

Nem volt semmi baj. *Spuki*, mint a többi középiskolás, most is *ábnév* alatt indult, tanár és spicli sem jelentkezett a láthatáron (Istenem, a 120 főnyi „tömeget” könnyen lehetett áttekinteni), tehát a mámor és izzadság gőze gáttalanul párologhatott friss bajnokunk mosolygó arcáról, amikor...

Ugy van: amikor, mint derült égből a váratlan villámesapás, egy *kevény tenyér nyúlt át az éljenző ifjak fején keresztül és nyakonragadva az ifjú pályarekordert*, hatalmas erővel emelte őt ki ünneplői köréről, miközben szenttori hangon üvöltötte:

— *Majd adok én neked bajnokosdit játszani, mikor otthon vár az uzsonna, meg a latin!*...

És egy jól irányzott lökéssel sietette az öltözőbe a pálya kedvencét, az ünnepelelt bajnokot, hogy mielőbb hazavigye a „*Nyolc-házba*”.

Hogy ott mi történt, senki se tudja. Nem tudták meg sem a *Keleti kávéház*, sem az *oklogoni Nicoletti* sportasztaltársaságai, sem a Baresay gimnázium érettségi, sem a m. kir. Tud. Egyetem doktoravató bizottsága. De a MÁV igazgatósága, meg a Sport-hírlap szerkesztősége sem.

Senki máig.

És most elárulom: *szegény Spukit*, aki *aznap nyerte meg rekorddal hetedik bajnokságát*, *édesapja otthon megverte*. Az első és utolsó, aki nem mint bajnok verte meg.

MÁV-főtanácsos volt.

Ő maga pedig csak — *Speidl Zoltán!*...

Annakidején ezt nevezték patriar-chális eljárásnak.

Kürthy György

HANSENNE,

a franciák középtávú futó csillaga

Az ősszel négy francia rekordot állított fel. Szeptember 16-án **Turkuban**, Finnországban 1000 m-en 2:22,2 mp-es idővel nyert, szept. 28-án **Párisban**, a Jean Bouin-stadionban 3:47,9 mp-es idővel győzte le a belga rekordot (3:48,6) **Futó Reiffet**, az új luxemburgi rekorddal (3:51,2) harmadik **Barthelt** és a 3:51,4-el negyedik **Wartellét**. A vert mezőnyben volt világrekorder svéd **Strand** is, aki az utolsó 50 méteren feladta a küzdelmet. (Részidők: 59, 2:01, 3:03.) Október 5-én ugyancsak a **Jean Boui**-stadionban 880 yardon elért 1:51,2 es ideje új francia rekord. Közben 1:50,6 mp volt a 800 m ideje. Október 12-én **Pottiersben Ladoumégue** utolsó francia rekordját végezte ki három-negyed mérföldön elért 3:00,3 mp-es idejével. (A nyáron, júniusban 1:49,8-ra javította a 800-as francia rekordot.)

A Vadas József-alakú, rendkívül szimpatikus, csendes moderán francia futóvái tavaly **Oslóban** és **Stockholmban** voltak együtt. Akkor elmondotta, hogy az Európa bajnokság előtt a **svédek egyik edzőtáborában készült** és az ott tanultaknak tulajdonítja hatalmas javulását. Érdekes, hogy a másik nagy közép-európai távfutócsillagot, a cseh **Zatopeket** ugyancsak **svéd futó, a világrekorder Arne Andersson** módszere futtatta fel nagy formára. Andersson tavaly néhány hónapig Prágában oktatta a cseh futókat. Nemcsak **Zatopek**, hanem a **Garayt** legyőző **Cevona** javulása is az ő érdeme. Erdemes lenne nekünk is kiküldeni az olimpia előtt néhány hétre vagy hónapra Svédországba egyik-másik olimpiai távfutó reménységünket! **Hansenne** is a svéd iskolánság köszönheti, ha **Londonban** ő lesz **Strandék** legnagyobb ellenfele.

Az utolsó három esztendőről, 1944–45–46 évekről nem jelent meg atlétikai évkönyv. Örömmel tudatjuk olvasóinkkal, hogy az elmúlt évek hősiei küzdelmét felölelő évkönyv — **Subert Zoltán és Horváth Sándor** gondos összeállításában — hamarosan megjelenik.

Bánpataki Pál (Testvériség) 45.14 cm-es dobással új országos rekordot állított fel az ifjúsági kalapácsvetésben.

Érkek, jelvények, serlegek

Fonyó Márton
volt futóbajnoknál

Budapest, V., Kiss József-u. 40.
III. em. 6. — Telefon: 401-745

U g a r t ö r é s

Mit tudnak diákjaink?

Farkas Pál, a KISE atlétikai szakosztályának vezetője jelenti diáktalálataink elmúlt versenyéről:

— Az ifjúság érdeklődik, kedvet érez a versenyzésre, hajlandó testi ügyességét másokéval összemérni, csak megfelelő alkal-

mat kell erre nyújtani. A versenyjeinkben 30—40 iskola vett részt összesen 1850 indulóval. Ebből alig 100 azoknak száma, akik egyesületben is szerepeltek. A tapasztalat azt mutatja, hogy anyagilag nagyon gyengén állunk: sem nevezési díjat,

sem másmilyen anyagi megterhelést az ifjúságra, sportkörökre hárítani nem szabad. A még nagyobb mérvű fejlődést éppen az anyagi hiánya hátráltatja, még a legegyszerűbb atlétikai szerek is hiányoznak az iskolákból, ezért maradt távol több, főként vidéki iskola a versenyektől. A KISE hat versenyt rendezett. Alább közöljük az utolsó verseny eredményeit. A viadalon 600 induló volt.

FIÚK:

100 m. (18 időfutam, 126 induló):

1. Schneider Zrínyi gimn.	11.5 mp
2. Söpkéz Szt. Imre gimn.	11.8 mp
3. Kavallér Szt. István ker.	12.0 mp
4. Németh Petőfi gimn.	12.0 mp
5. Vince Kossuth ker.	12.3 mp

400 m. (3 időfutam, 45 induló):

1. Tóth Szolnoki ker.	54.9 mp
2. Szili Szentlőrinci ker.	55.9 mp
3. Földesi Zrínyi gimn.	57.2 mp
4. Keszler Szt. István ker.	57.3 mp

1000 m. (3 időfutam, 37 induló):

1. Béres Ujpesti gimn.	2:42.6 mp
2. Misák Erseki gimn.	2:48.2 mp
3. Kárpáti Fáy gimn.	2:49.1 mp
4. Mező Mátyás gimn.	2:53.0 mp
5. Knisch Izr. gimnázium	2:53.6 mp

Magasugrás (37 induló):

1. Pataki Kölcsey gimn.	165 cm
2. Gyuris Petőfi gimn.	155 cm
3. Retezár Szt. Imre gimn.	150 cm
4. Korányi Ev. gimn.	150 cm
5. Derdák Szt. István ker.	150 cm

Távolugrás (53 induló):

1. Bergh Ceglédi gimn.	558 cm
2. Hevesi Pestújhegyi ker.	548 cm
3. Söpkéz Szt. Imre gimn.	537 cm
4. Muhi Fáy gimn.	536 cm
5. Landstöff Kemény gimn.	522 cm

Súlylökés (51 induló):

1. Schneider Zrínyi gimn.	10.22 m
2. Szalma Ujpesti felsőépítő ipar.	9.77 m
3. Ördög Petőfi gimn.	9.60 m
4. Poós Mátyás gimn.	9.50 m

Diszkoszvetés (17 induló):

1. Schneider Zrínyi gimn.	29.75 m
2. Madi Széchenyi keresk.	29.15 m
3. Bíró Széchenyi keresk.	28.05 m
4. Lackó Pestszentlőrinci keresk.	27.71 m
5. Wittek Kölcsey gimn.	24.90 m

4x100 m-es váltó (4 időfutam, 15 csapat):

1—2. Szent Imre gimn.	49.4 mp
és Szent István keresk.	49.4 mp
3. Zrínyi gimnázium	49.8 mp

Triatlon (28 induló):

1. Söpkéz Szt. Imre gimn. (súly 100 m 11.7, távol 537)	876, 1428 pont
2. Schneider Zrínyi gimn. (súly 100 m 12.0, távol 498)	1022, 1401 pont
3. Berg Ceglédi gimnázium	1279 pont
4. Muhi Fáy gimnázium	1224 pont
5. Szalma Ujpesti felsőépítő ipar.	1146 pont

LÁNYOK:

100 méteres síkfutás (61 induló):

1. Lohász Irén Szilágyi E. leánygimn.	13.8 mp
2. Darázs Erzsébet Dobó K. keresk.	14.0 mp
3. Paróczai Klára Szolnoki polg.	14.3 mp
4. Vucsics Mária Mezőgazd. középiskola	14.7 mp
5. Agócs Klára Szolnoki leánygimn.	15.0 mp

Magasugrás (30 induló):

1. Füstös Éva Szilágyi E. leánygimn.	130 cm
2. Lohász Irén Szilágyi E. leánygimn.	130 cm
3. Kerecsényi Erzsébet Szt. Gellért ker.	130 cm
4. Balázs Zsuzsa Szt. Gellért ker.	125 cm
5. Torma V. ker. állami keresk.	125 cm

Távolugrás (21 induló):

1. Lohász Irén Szilágyi E. leánygimn.	457 cm
2. Péntes Margit Evang. leánygimn.	450 cm
3. Kovács Bona Irma Szilágyi E. leányg.	448 cm
4. Agócs Klára Szolnoki leánygimn.	420 cm
5. Kerecsényi Erzsébet Szt. Gellért ker.	409 cm

80 méteres gátfutás (64 induló):

1. Kovács Bona Irma Szilágyi E. lg.	14.8 mp
2. Kerecsényi Erzsébet Szt. Gellért ker.	16.1 mp
3. Darázs Erzsébet Dobó K. keresk.	16.8 mp
4. Albert Rózi Szt. Gellért keresk.	20.0 mp

Súlylökés (21 induló):

1. Vucsics Mária Mezőgazd. középiskola	918 cm
2. Vargha Ibolya Szolnoki keresk.	895 cm
3. Bolemányi Irén Szt. Gellért keresk.	875 cm
4. Achs Márta Evangélikus leánygimn.	872 cm
5. Albert Rózi Szt. Gellért keresk.	785 cm

Diszkoszvetés (14 induló):

1. Kovács Bona Irma Szilágyi E. lg.	29.65 m
2. Bolemányi Irén Szt. Gellért keresk.	24.10 m
3. Kovács Kata Szt. Gellért keresk.	23.70 m
4. Vargha Ibolya Szolnoki keresk.	20.66 m
5. Albert Rózi Szt. Gellért keresk.	20.64 m

4x50-es staféta (10 induló):

1. Szilágyi Erzsébet leánygimnázium	28.5 mp
2. Szent Gellért kereskedelmi	30.0 mp
3. Dobó Katalin kereskedelmi	30.3 mp
4. Szolnoki leánygimnázium	30.4 mp
5. Evangélikus leánygimnázium	30.6 mp

Triatlon (13 induló):

1. Lohász Irén Szilágyi Erzsébet leányg.	795 pont
2. Kovács Bona Irma Szilágyi E. lg.	783 pont
3. Vargha Ibolya Szolnoki keresk.	720 pont
4. Vucsics Mária Mezőgazd. középisk.	683 pont
5. Darázs Erzsébet Dobó K. keresk.	584 pont

Iskolai házibajnokságok

Széchenyi István kereskedelmi középiskola házibajnoksága: 100 m: 1. Madi 12.2, 2. Szöllősy 12.4, 3. Kordella 12.8. 400 m: 1. Grün 57.4, 2. Szöllősy 57.7, 3. Kovács 61.2. 1000 m: 1. Varró 2.57, 2. Grün 3.10, 3. Kordella 3.13. Ma-

gasugrás: 1. Bodrogi 140, 2. Szöllősy 140, 3. Németh 138. Távolugrás: 1. Mayer 520, 2. Schlör 516, 3. Kordella 515. Súlylökés: 1. Madi 971, 2. Bíró 914, 3. Hege-düs 832. Diszkoszvetés: 1. Madi 27.92, 2. Bíró 26.56, 3. Schlör 22.58. A versenyt Simonyi Gábor testnevelési tanár rendezte.

MÁVAG-tanonciskola „fokozat”-versenye: 100 m (12 induló): 1. Horváth 12.8, 2. Pató, Bereczky, Koritsánszky 13.2. 400 m: (8 induló) 1. Deák 63, 2. Kecskés 63.5, 3. Horváth 64. 1000 m: (3 induló) 1. Schneider 3.13, 2. Kiss 3.38. Súlylökés: (4 induló) 1. Márton 820, 2. Mészáros 735, 3. Deme 725.

Diszkoszvetés (3 induló) 1. Pirisi 23.70. 2. Deme 22.80. **Gerelyhajítás:** (7 induló) 1. Kegyes 31.86, 2. Pirisi 30.75. 3. Tancos 30.65. **Magasugrás:** (4 induló) 1. Zakar 145. 2. Márton és Nagy 125. **Távolugrás:** (8 induló) 1. Zakar 549. 2. Deák 497. 3. Mackó 495. — Az indulók valamennyien kezdők, alig néhány hete atlétizálnak. *Simonyi* tanár úr *Zakart* látja köztük a legtehetségesebbnek.

A Szent Gellért kereskedelmi leányközépiskola évfolyamok közötti csapatversenye kitűnően sikerült. A nézők között ott volt dr. *Baránszky-Jób* László igazgató, a teljes tanári testület és valamennyi növendék. Eredmények: 60 m: 1. Balázs Zsuzsa 8.3. (intézeti rekord) 2. Kerecsényi Erzsébet 8.5. 3. Gyeskó Erzsébet 8.6. 4. Wurm Margit. 5. Albert Róza. 6. Szloboda Klári. A *távolugrás ötös csapatversenyében* a II/a osztály csapata nyert 365 centiméteres átlaggal (intézeti rekord) a III/b 361 és a III/a 344 cm előtt. A *kislabdahajításban* a IV/b 34.50 m-es intézeti rekorddal győzte le a III/a-t, melynek eredménye 32.76 méter volt. Az évfolyamközi pontversenyben: 1. IV/b 18 p. 2. III/a 14 p. 3. I/b 7 p. **Egyéni háromas verseny:** (60 m. távol, labda dobás) 1. Gyeskó Erzsébet 19 p. 2. Kerecsényi Erzsébet 17 p. 3. Balázs Zsuzsa 13 p. 4. Bolemányi Irén 10 p. 5. Wurm Margit 8 p. 6. Simsav Irén 5 p. A versenyt Bősze Zoltánné és dr. Meleghy Gyuláné testnevelő tanárnők rendezték, igen jól. A viadal végén Paulinyi Jenő testnevelő tanár, versenybíró a MASz nevében a tömegsport érdekében kifejtett munkásságukért a MASz jubileumi veretét nyújtotta át az igazgatónak és a két testnevelő tanárnőnek. Valamennyi induló a MASz atlétajelvényt, a legeredményesebben szereplő osztály a MASz díszoklevelét, s az egyéni győztes az „utánpótlás” érmet kapta.

Ha minden intézet ilyen komolyan szervezné meg a tehetségek kutatását, sok Martin Jolán, Lohász Irén, Kovács-Buna Irma, Balázs Zsuzsa és Kerecsényi Erzsébet fogja szórni eredményekkel megörvendeztetni az ATLETIKA olvasóit.

A Tököl-úti vegyipari középiskolában *Kuhár Miklós* testnevelő tanár rendezett versenyt. A 240 tanuló közül 115-en indultak el és annak dacára, hogy három éve nem volt testnevelő tanár az intézetben, néhány biztató eredmény született. A 16 éves *Mikoletti* 2:15.8 mp-et futott 800-on, a 17 éves *Szűcs* mezítlábarisnájában 157 cm-et ugrott magasba és 980-ra lökte a felnőtteknek való nehéz súlygolyót egy 16 éves diák.

Mosoly és boldogság ragyog a képen. Csoda? Öt perccel ezelőtt ért véget a diadalmas magyar—olasz mérkőzés.

Öreg marathoni futó — az ifjú gyalogló bajnokról

Mucsi József tanácsai László Sándornak

Az 50 km-es gyaloglóbajnokság nem várt kitűnő eredményeiről még ma is sokat beszélnek sportberkekben. Az egész gyalogló gárda kitett magáért. *De hiába gyalogolt a régi bajnok a régi rekordon belül, ketten is megelőzték.* Nehéz eldönteni, hogy melyik nagyobb meglepetés: az idén feltűnt László, avagy a marathoni bajnokságot feladni kényszerült *Mucsi József* második helye?

Gratuláltunk az öreg harcosnak pompás szerepléséhez.

— *Magam is nagyon örülök eredményemnek* — mondotta —, *különösen annak, hogy minden különösebb kimerülés nélkül értem el. A beérkezés után néhány perccel akár tovább is gyalogoltam volna. Másnap mindössze a lapockámban éreztem némi izomlást, de ez is csak a szokatlan karmunkától volt.*

*Mucsi*ban a nemvárt gyaloglósiker nagy elhatározást szült.

— *Lassan-lassan visszavonulok* — mesélte —, *de még a visszavonulás közben fel akarok készülni az olimpiára. 4 óra 53 perc 12 mp-es időmet mindössze kéthetes készülődéssel értem el. Ennyi időm volt a marathoni bajnokság óta. Ezelőtt a tavalyi 50 kilométeres gyalogló bajnokságon gyalogoltam utoljára. Úgy gondolom, ha ennyi edzéssel öt órán belül gyalogoltam, akkor komoly téli, tavaszi felkészüléssel többre vihetem.*

Igen érdekesek *Mucsi* megjegyzései a győztes *Lászlóról*:

— *Óriási tehetség, de kár neki még 50 kilométert gyalogolni.* Persze nehéz ezt nekem mondani, könnyen azt hihetnék rólam, hogy a féltékenységgel beszél belőlem. De meg kell monda-

nom, mert a tapasztalataimat a „saját bőrömmel” fizettem meg. *En is már 23 éves koromban marathont futottam. Nem is bírtam igazában kifejlődni.* Nem volt-e inkább igaza *Csaplárnak*, aki előbb 1500-on versenyzett, aztán 5000-en. Pár év telt el a 10.000 méterig, majd néhány év a 20 km-es futásig és csak 15 évvel első versenye után indult el a marathoni távon?

Mindezek nemesak rá és rám, hanem *Lászlóra* is vonatkoznak. *Mindössze 21 éves még* — és már 7 éve nyúzzák-szedik a zsírsját előbb 100, 200 méteres futásokkal, majd meg a síversenyekkel. Innét ismerem őt és tudom, hogy az ő fizikuma még nem bírja az 50 kilométert. Hiszen most is látszott rajta, hogy nagyon kimerült a végén. Jómagam az utolsó 5 kilométeren másfél percet hoztam be rajta. Meghallgatja-e *László* öregebb sporttársának tanácsait? Eddig még nem is mondta el neki *Mucsi*, ez derült ki az alábbi szavakból:

— *Megegyeztünk, hogy együtt készülünk az olimpiára, aztán majd a nyáreleji válogatóversenyen dőljön el, ki a jobb és menjen el a jobbik Londonba megmutatni, hogy mit tud?*

És mi lenne, ha mindketten ott lehetnének? — Ez szerény kérdésünk és kívánságunk.

Varró János (MTE) 9:29.8 mp-es idővel győzött az MTE 3000 m-es ifjúsági előnyversenyén. 10 mp-el előbb indult *Hunfalvynál* (MTK), akinek tiszta ideje 9:20 mp volt, *Bakos* (Vasas) lett a harmadik, 9:45.6 mp-el.

Az egyesületi bajnokság végeredménye.

Összeállította Zsigmond Mátyas. — Felhívjuk egyesületeink figyelmét, hogy a táblázatra vonatkozó észrevételeiket legkésőbb november 30-ig juttassák el a szövetségbe.

Sorrend	Egyesület	F é r f i							N ö i					Ifjúsági					Összes pontszám		
		Egyesületi bajnokság	Egyéni bajnokság	Staféta bajnokság	Ügyszéki csapatbajnokság	Marathoni bajnokság	Gyalogló bajnokság	Mezei bajnokság	Összesen	Egyéni bajnokság	Mezei bajnokság	Csapatbajnokság	Ügyszéki csapatbajnokság	Egyesületi bajnokság	Összesen	Egyesületi bajnokság	Egyéni bajnokság	Mezei bajnokság		Csapatbajnokság	Összesen
1	Vasas	455	248	284	138	—	16	134	1275	9	—	—	—	14	23	38	30	27	56	162	1455
2	CsMTK	565	99	146	188	13	—	30	1021	9	—	—	—	3	12	192	105	22	80	389	1423
3	Postás SE	208	40	116	30	30	98	45	567	180	52	132	146	208	718	28	30	7	—	65	1356
4	Testvériség	344	193	124	126	—	—	78	865	27	16	88	68	194	139	86	20	—	—	245	1300
5	TFSE	486	205	—	270	—	—	—	961	106	18	18	146	51	339	—	—	—	—	—	1309
6	Újpesti TE	466	167	150	40	56	60	85	1024	—	—	—	—	—	—	18	32	—	—	50	1074
7	Győri V ETO	376	47	68	196	—	—	—	687	22	—	44	—	—	66	193	41	—	—	234	987
8	MAFC	205	147	112	26	—	—	—	490	58	—	—	108	30	196	2	—	—	50	2	688
9	Pécsi VSK	261	125	36	52	—	—	—	474	—	—	—	—	—	—	124	62	—	—	166	660
10	Szegedi Tisza	105	27	—	—	132	61	30	355	10	—	—	—	—	10	105	98	—	—	253	618
11	MTK	127	15	—	—	43	—	—	185	—	—	—	—	—	—	87	88	27	110	312	497
12	Előre	67	36	—	64	—	—	28	195	44	41	58	50	52	245	—	—	—	—	—	440
13	KAOE	120	119	90	—	14	31	32	406	—	10	—	—	—	10	—	—	—	—	—	416
14	Gyulai VSE	124	—	—	60	—	—	—	184	—	—	—	—	—	—	109	76	—	14	199	383
15	Szekeşvárdi VSE	87	13	—	—	—	—	—	100	—	—	—	—	—	9	135	65	—	44	244	344
16	MTE	80	34	—	—	—	—	41	155	9	—	—	—	—	76	63	68	44	—	175	339
17	BEAC	116	15	26	94	—	—	—	251	28	—	14	30	4	45	—	—	—	—	—	327
18	GSE	24	51	—	30	—	—	—	105	26	—	—	—	19	—	33	11	—	36	80	230
19	Gyöngyösi MÁV	46	15	—	—	—	—	14	75	—	—	—	—	—	—	115	33	—	—	148	223
20	Debreceni VSE	111	—	—	—	—	—	—	111	—	—	—	—	—	—	82	—	—	—	82	193
21	Diósgyőri VTK	111	14	—	—	—	—	—	125	—	—	—	—	—	—	66	—	—	—	66	191
22	Ózdi VTK	46	—	—	—	—	—	—	46	—	—	—	—	—	—	88	32	—	—	120	166
23	Nagykanizsai Maort	110	—	—	—	—	—	—	110	—	—	—	—	—	—	20	30	—	—	50	160
24	Dunakeszi MSE	52	33	—	—	—	—	15	100	—	—	—	—	—	—	16	29	10	—	55	155
25	Hangya SE	29	16	—	—	—	—	—	45	—	14	—	14	5	33	28	45	—	—	73	151
26	Nyiregyházi MÁV	66	—	—	—	—	—	—	66	—	—	—	—	—	—	52	—	—	—	52	118
27	Törekvés SE	62	53	—	—	—	—	—	115	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	115
28	Békési MÁV	25	—	—	—	—	—	—	25	—	—	—	—	—	—	66	—	—	18	84	110
29	Pécsi EAC	79	—	—	28	—	—	—	107	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	107	—
30	Békéscsabai MÁV	66	—	—	—	—	—	—	66	12	—	—	—	12	2	8	14	—	—	24	102
31	FTC	53	14	—	—	—	—	28	95	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	95
32	ESC	6	—	—	—	—	64	—	70	—	20	—	—	3	23	—	—	—	—	—	93
33	Szegedi EAC	39	28	—	—	—	—	—	67	—	—	—	—	—	—	24	—	—	—	24	91
34	Makói VSE	16	—	—	—	—	—	—	16	—	—	—	—	—	—	31	—	—	34	65	81
35	Szolnoki MÁV	15	26	—	—	—	—	—	41	—	—	—	—	—	—	64	—	—	—	64	105
36	Ceglédi VSE	20	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—	—	—	—	27	—	—	—	27	47
37	Váci RE	49	5	—	—	—	—	—	49	—	—	—	—	—	—	14	8	—	—	22	71
38	Salgótarjáni SE	41	—	—	—	—	—	—	41	—	—	—	—	—	—	16	—	—	—	16	57
39	MPSC	18	20	—	—	—	—	—	38	—	16	—	—	—	16	—	—	—	—	—	54
40	Debreceni SE	49	—	—	—	—	—	—	49	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	49
41	PTK	41	—	—	—	—	—	—	41	—	—	—	—	—	—	8	—	—	—	8	49
42	Miskolci VSE	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17	18	—	—	35	35
43	BRE	15	—	—	—	—	—	16	31	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	31
44	Tatai AC	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	11	—	—	25	25
45	SüMSE	13	—	—	—	—	—	—	13	—	—	—	—	—	—	11	—	—	—	11	24
46	Kaposvári MTE	18	—	—	—	—	—	—	18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18
47	Telefongyári SE	8	—	—	—	—	—	—	8	—	—	—	—	1	1	6	—	—	—	6	15
48	Szigetvári SE	4	—	—	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	6	—	—	—	6	10
49	FOTE	8	—	—	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8
50	Gyömrői VSE	5	—	—	—	—	—	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5

A „Sportszemle”, ez a kifűnően szerkesztett és a magyar sport legkiválóbb szakértőinek cikkeit közlő magyar sportszaklap legutóbbi számában nagy teret szentel az atlétikának. Teljes terjedelmében közli a *köz-társasági elnök* és *Kovács Máté* államtitkár a MASZ-jubileumon elmondott beszédeit, beszámol jubileumi ünnepségeinkről, közli *Szerbák Elek dr. „Testnevelési terminológia”* című tanulmányát és *Mező Ferenc*hez írt nyílt levelét, mely a *Testneveléstudományi társaság* ujjászervezését sürgeti. *Kiss István „Olympia szellemében”* címen írt hangulatos írása, a párisi főiskolai világbajnokság atletikai eredményei, *Szokolai Alajosról*, a MASZ alapítójáról és az „Atlétika” eddig megjelent számairól való megemlékezés bizonyítja, hogy a „Sport-szemle” szerkesztői *Mező Ferenc dr.* és *Zempléni Antal* szívükön viselik az atlétika ügyét.

Az északi kerület „északi” portyája

Kattovitzban október 5-én megrendezett Észak-Magyar Dél-Lengyel-ország viadal eredményei:

100 m: 1. Kiszka (L) 10,7 mp. 2. Szymonszek (L) 10,9 mp. 3. Kocsis (M) 11,5 mp. 4. Pázmándy (M) 11,6 mp. — **800 m:** 1. Apró (M) 1:59,2 mp. 2. Widel (L) 1:59,9 mp. 3. Nieroba (L) 2:01,3 mp. 4. Feledi (M) 2:04,5 mp. — **1500 m:** 1. Apró (M) 4:14,3 mp. 2. Csépany (M) 4:16,6 mp. 3. Urbanski (L) 4:24,4 mp. — **5000 m:** 1. Kielas (L) 15:39,0 mp. 2. Feledi (M) 15:57,2 mp. 3. Csépany (M) 16:06,5 mp. — **400 m gát:** 1. Puzio (L) 58,6 mp. 2. Bajcsik (M) 60,8 mp. 3. Nádasdi (M) 62,3 mp. 4. Czeszyk (L) 63,3 mp. — **Magasugrás:** 1. Dregiewicz (L) 176,5 cm. 2. Semkowicz (L) 171,5 cm. 3. Hargitay (M) 171,5 cm. 4. Tompay (M) 167 cm. — **Távolugrás:** 1. Adameczyk (L) 680 cm. 2. Kiszka (L) 663 cm. 3. Tompay (M) 620 cm. 4. Hargitay (M) 571 cm. — **Hármasugrás:** 1. Tompay (M) 1278 cm. 2. Horváth (M) 1236 cm. — **Súlylökés:** 1. Lomowski (L) 1460 cm. 2. Praski (L) 1428 cm. 3. Horváth (M) 1316 cm. 4. Kobold (M) 1225 cm. — **Diszkoszvetés:** 1. Horváth (M) 4380 cm. 2. Praski (L) 4220 cm. 3. Lamowski (L) 4206 cm. 4. Kobold (M) 3959 cm. — **Gerelyhajítás:** 1. Horváth (M) 5122 cm. 2. Szendzielorz (L) 5082 cm. 3. Csányi (M) 4591 cm. 4. Chmiel (L) 4529 cm. — **Balkán váltó** (100, 200, 400, 800): 1. Dél-lengyel kerület 3:28,0 mp. 2. Észak-magyar kerület 3:29,7 mp. — **Pontverseny:** 1. Lengyel kerület 59 pont. 2. Észak-magyar kerület 55 pont.

A Kassán, okt. 8-án megrendezett Észak-magyar—Kelet-Szlovénkö viadal eredményei:

100 m: 1. Precek (S) 10,9 mp. 2. Kocsis (M) 11,2 mp. 3. Bajcsik (M) 11,2 mp. 4. Abosi (S) 11,5 mp. — **200 m:** 1. Precek (S) 22,4 mp. 2. Kocsis (M) 23,4 mp. 3. Csikos (S) 24,3 mp. 4. Nádasdi (M) 27,6 mp. — **400 m:** 1. Precek (S) 51,0 mp. 2. Filo (S) 51,7 mp. 3. Bajcsik (M) 54,1 mp. 4. Kárpáti (M) 54,3 mp. — **800 m:** 1. Apró (M) 1:59,7 mp. 2. Soltész (S) 2:04,5 mp. 3. Kárpáti (M) 2:04,6 mp. 4. Stelbasky (S) 2:05,2 mp. — **1500 m:** 1. Feledi (M) 4:10,0 mp. 2. Apró (M) 4:10, mp. 3. Bakaliar (S) 4:10,1 mp. 4. Stelbasky (S). — **5000 m:** 1. Csépany (M) 15:48,2 mp. 2. Bakaliar (S) 16:04,3 mp. 3. Feledi (M) 16:21,6 mp. 4. Cesla (S) 16:49,4 mp. — **Magasugrás:** 1. Hargitay (M) 170 cm. 2. Lickó (S) 170 cm. 3. Cechvala (S) 158 cm. 4. Tompay (M) 154 cm. — **Távolugrás:** 1. Tompay (M) 627 cm. 2. Fenyőházi (M) 603 cm. 3. Svajner (S) 586 cm. 4. Precek (S) 577 cm. — **Súlylökés:** 1. Ludvig (S) 1317 cm. 2. Horváth (M) 1280 cm. 3. Kobold (M) 1190 cm. 4. Gibala (S) 1040 cm. — **Diszkoszvetés:** 1. Horváth (M) 4401 cm. 2. Kobold (M) 4022 cm. 3. Ludvig (S) 3588 cm. 4. Gibala (S) 3142 cm. — **Gerelyhajítás:** 1. Ludvig (S) 5410 cm. 2. Zduh (S) 5030 cm. 3. Horváth (M) 5016 cm. 4. Csányi (M) 4480 cm. — **Olimpiaj váltó:** 1. Északmagyar válogatott (Bajcsik—Kocsis—Tompay—Apró) 3:43,6 mp. 2. Kelet-szlovák válogatott (Soltész—Filo—Precek—Stelbaska) 3:47,8 mp. — **Pontverseny:** Észak-Magyarország válogatott—Kelet-Szlovák válogatott: 69:59 pont

Itt az olimpyai keret!

A nemzetközi bizottság hosszabb vita után a következő olimpyai keretet állította össze: férfiak: dr. Tima Ferenc, Goldoványi Béla, Bartha László, Csányi György, Hegyesi Antal, Garay Sándor, Villási Károly, Szegedi Ferenc, Szilágyi Jenő, Németh Béla, Várszegi József, Klics Ferenc, Németh Imre, Lehoczy Sándor, Zsitvay Zoltán, Homonnay Tamás, Kiss József (UTE), Kovács György, Kiss István, László Sándor, Mucsi József. Nők: Rákhelyné Tolnay Ilona, Szigethy Wargha Zsuzsanna, Mertin Jolán Babay Margit, Fekete Ilona, Lőrinczi Anna, Zsuly (Zsolnai) Julia, Balázs Judith, Rohonczy Mária, Levelekiné Regdánsky Matild, Fehér Mária.

A válogató bizottság igen nehéz helyzetben volt, amikor sok egyenlő tudású versenyző közül kellett kiválasztani a meglehetősen szűkreszabott keretet. Az elnökség úgy határozott, hogy a fentiekben kívül az idén ugyan-csak kiválóan szereplő Marosi László, Bánhalmi Ferenc, Kiss József (Törekvés) és Petike Lajos is részt vesz a sikondai üdülésen. Megérdemlik!

A szerkesztő üzen:

Zsolt Zsongor dr. Pécs: Szívesen idézem soraidat: „Egész évben bámultam azt a nagy teljesítményt, amit élvonalbeli atlétikánk mutatott. Az o'asz-magyar-on lelkesedtem! Csodálatos, hogy mennyi lelkierő van ebben a sportban! Hiába megint csak kiülködik a lélekneve ő szerene, Goldoványi 4x100-as elmékedése nagyobb írói teljesítmény, mint futása.” Köszönöm tanácsaidat. Nekem is az a véleményem, hogy „még több intimtást, bennfentességet is lehetne betevinni az újságba, mert ez az ami megragadja az embert. Szükségesek a konkrét eredmények, szemléltető ábrák, grafikonok, összehasonlító táblák is. (az atlétákat egymáshoz, a jelent a multtal) ez sok embert felráz.” Be kell vallanom hogy már mindig kevés a munkatárs, főleg híreket kapok keveset. Cikkíróink is csak elkészve küldik be cikkeiket, de hát minden kezdet nehéz. Ha megszeretjük a munkát, mindenki örömmel fog adni. Üdvözlöt a nécsi atlétikának. — Kántor Endre Győr: Cikkedet és a lap terjesztése körüli buzgalmatokat köszönöm. Bár máshol is hasonló buzgalmat tapasztalhatnánk. — Szakfelügyelő urak Itt és ott: Sainálattal tapasztalom, hogy a ti környéketeken nem történik semmi. Legalább is előttem titokban tartjátok. Mielőbb várom soraitokat. — Ungur Imre. Üi-pest: Érdekes hozzászólásod lapzárta után érkezett. Így a következő számra marad.

Az északi kerület ügyességi csapatbajnoksága:

Súlylökés: 1. DVTK/a (Horváth V. 12,54, Kobold K. 12,51, Kobold A. 11,83, Havas F. 10,91, Káposztás F. 10,83) 11,72,4 átlag, 2. DVTK/b 9,92, 3. DVTK/c 8,85,8. **Diszkoszvetés:** 1. DVTK/a (Horváth V. 45,82, Kobold A. 44,38, Faragó I. 43,65, Kobold K. 37,22, Káposztás F. 34,10) 41,03 átlag, 2. DVTK/b 29,46,4. **Gerelyhajítás:** 1. DVTK/a (Horváth V. 54,02, Faragó I. 41,90, Káposztás F. 40,23, Kobold K. 40,20, Hargittai 40,20) 43,31 átlag, 2. DVTK/b 33,80. **Távolugrás:** 1. DVTK/a (Pázmándi 588, Polgár 536, Hargittai 542, Horváth V. 528, Káposztás 520) 542,8 átlag. **Kalászetetés:** 1. DVTK/a (Horváth V. 35,83, Faragó I. 31,58, Kobold K. 23,00, Káposztás F. 22,59, Kobold A. 20,68) 26,73,6 átlag. **Magasugrás:** 1. DVTK/a (Hargittai 165, Polgár 165, Kobold A. 160, Kuti I. 155, Pázmándi I. 146) 158,2 átlag, 2. DVTK/b 136 átlag.

A verseny eredménye, miután nem a kitűzött időpontban rendezték, nem számít be az országos bajnokságba.

FELHÍVÁS! A szövetség felkéri valamennyi tagegyesületét, hogy a náluk akár amatőr alapon, akár valamilyen juttatásért vagy térítésért működő szakoktatók nevét, pontos lakeimét és oktatói minőségét november 15-ig jelentsek be. Rövidesen megjelenő rendelet szerint sportoktatással csak azok foglalkozhatnak, akik az Állami Sportmester Vizsgázató Bizottság megfelelő képesítésével rendelkeznek.

A NEMZETI SPORT BIZOTTSÁG átirata alapján felhívjuk egyesületeinket, hogy sürgősen készítsenek kimutatást a szükséges sporteszközöikről és felszereléseikről. A hiányzó tárgyakat három csoportban kell felsorolni. Az I. csoportban a sportág műveléséhez nélkülözhetetlenül szükséges. a II. csoportban a még nélkülözhető, de hiány esetén a fejlődést hátrányosan befolyásoló, a III. csoportban használatos, de nélkülözhető eszközöket kell felsorolni. A kimutatást sürgősen küldjék be szövetségünkbe.

Az ATLÉTIKA számonként is kapható a szövetségben 1.— forintért.

Kivonat a tanács 1947. okt. 19-iki üléséről.

A tanács...

...elfogadja Rajk Andor társelnök be-számolóját a milánói és triezsi versenyről.

...tudomásul vette a szűkebb olimpiai keret névsorát.

...elhatározta a tömegsport-bizottság felállítását, az ideiglenes megalakítással Timár Istvánt bízta meg.

...a Gyöngyösi MAV SE feloszlásáról szóló bejelentést nem vette tudomásul, a feloszlás körülményeinek kivizsgálását határozta el.

...hozzájárult a versenybírói tanfolyam tanrendjéhez és lebonyolításához.

...hosszasan megvitatta a sportbizottság felállítására és szervezésére vonatkozó tervezetet, amelyet az elnök később levett az ülés napirendjéről.

...hitelesítette azokat a kerületi rekordokat, amelyeket az intézőbizottság már szeptember 11-én elfogadott és az ATLETIKA szept. 13-iki száma közölt. Ezenkívül hitelesítette a Debreceni VSC (Buza Eta, Szelev. Eva, Kelemen. Eva, 1947. szept. 21-én 3x800 m-en elért keleti kerületi női rekordját, Lombos Henrik (PVSK) 1947. augusztus 30-án az 500 m-es síkfutásban elért 1:08 mp-es déli nyugati kerületi ifjúsági rekordját. Pataki István (PVSK) 1947. aug. 30-án a 25.000 m-es síkfutásban elért 1 ó 36 p 24 mp-es délnyugati kerületi felnőtt rekordját, valamint Mertin Jolán (Győri ETO) 1947. aug. 10-én a 200 m-es női ifjúsági síkfutásban elért 26.6 mp-es északnyugati női ifjúsági kerületi és országos női ifjúsági rekordját és a Győri ETO 4x100 m-es női ifjúsági stafétájának 56.8 mp-es női ifjúsági északnyugati kerületi és női ifjúsági országos rekordját

Kivonat az intézőbizottság november 3-iki ülésének jegyzőkönyvéből

Az intézőbizottság...

...a 4x100 méteres váltó országos rekordjáról és Villási Károly 1500-as pesti-vidéki rekordjáról a FIDAL által felvett jegyzőkönyveket a Tanács elé terjeszti.

...a KISE-nek az iskolák pályabeosztási tervével kapcsolatban a Millenáris pályát a salakja, a Diákstadiont pedig egyesületi atlétikai élet hiánya miatt nem tartja alkalmasnak az iskolák atlétikai életének fejlesztésére. A Millenáris pályáról néhány iskolát más közelebbi pályára ajánlja beosztani.

...a DVTK-nak az ügyességi csapatbajnokságokkal kapcsolatban beadott fellebbezését, mely az intézőbizottság azon határozata ellen irányul, mely szerint a későbbi időpontban rendezett versenyt nem számítja be az országos bajnokságok eredményeibe, elutasító la-vaslattal terjeszti a Tanács elé.

...Christian Lászlónak az MTK október 12-iki ifjúsági gerelyvető versenyével kapcsolatos óvását kivizsgálásra kádja.

...a Postás SE-nek Stelezer Ervin CSMTK-versenyző váltóbajnokságon való indulása ellen beadott óvását, részben alaki okok, részben azért utasítja el, mert megállapításra szerint nevezett versenyző jogosan indult.

...a PVSK 4x1500 méteres váltójának (Pataki, Villányi, Lombos, Baranyi) 17 perc 56 mp eredményét kerületi rekordnak elismeri.

...engedélyezi a CSMTK nov. 8-ikára kiírt 30 km-es országúti versenyét helyszíni vezetés mellett.

...Bolyó Béla versenybírónak a Diákstadionban okt. 12-én tartott versenyére vonatkozó jelentésére felhívja az egyesületeket, hogy az öltözők őrzéséről saját maguk gondoskodjanak. Eltűnt holmikkért a szövetség nem vállal felelősséget.

...felkéri a versenybírókat és a rendező egyesületeket, hogy a versenyeken elért rekordok jegyzőkönyvét azonnal terjesszék be a szövetségbe.

...felhívja a versenybizottság figyelmét Paulinyi Jenő versenybíró okt. 18. 19-iki jelentésére, mely megállapítja, hogy a kiküldött rendezők egy része nem jelent meg. Intézkedés szükséges, hasonló esetek elkerülésére.

Igazolások:

38.176 Jóna Ernő BEAC (1930). 38.177 Gyimesy Béla BEAC (1929). 38.178 Olasz Béla UTE (1926). 38.179 Hirsch László BEAC (1932). 38.180 Komáromi Rudolf BEAC (1932). 38.181 ifj. Kovács Jenő BEAC (1932). 38.182 Fekete Sándor BEAC (1933). 38.183 Pintér Zoltán Makói VSE (1933). 38.184 ifj. Mosonyi Gábor Előre SE (1932). 38.185 Püspöki Béla BEAC (1924). 38.186 Révai Imre BEAC (1926). 38.187 Varga Emil Egyetértés SE (1926). 38.188 Juszteág Ferenc Egyetértés SE (1929). 38.189 Horváth Gyula Egyetértés SE (1930). 38.190 Sipos Béla Egyetértés SE (1929). 38.191 Dornányi László Egyetértés SE (1932). 38.192 Virágh Károly BEAC (1928). 38.193 Varga Gyula BEAC (1929). 38.194 Sárosy István BEAC (1929). 38.195 Dombai Zoltán BEAC (1928). 38.196 K. Nagy Imre BEAC (1928). 38.197 Hegedűs Gyula BEAC (1928). 38.198 ifj. Katona András SzEAC (1927). 38.199 Papp István Szekszárdi TVSE (1932). 38.200 Borogh István Pécsi VSK (1932). 38.201 Lovász Béla Pécsi VSK (1921). 38.202 Balhók Béla TFSE (1926). 38.203 Kovács Ernő TFSE (1922). 38.204 Harsányi László TFSE (1925). 38.205 Szijj Zoltán TFSE (1925). 38.206 Fekete Zoltán TFSE (1927). 38.207 Vajda János CSMTK (1915). 38.208 Tomcsák István CSMTK (1930). 38.209 Gedőbel Árpád UTE (1926). 38.210 Kiss Emil MTE (1927). 38.211 Gongl Miklós PEAC (1927). 38.212 Vörös István OEAC (1925). 38.213 Halvax László PEAC (1927). 38.214 Szokál László PEAC (1926). 38.215 Széchenyi Olivér DVTK (1929). 38.216 Lévvay Gábor SzEAC (1927). 38.217 Söllyei Miklós PEAC (1926). 38.218 Szieber Aurél PEAC (1926). 38.219 Tóth László PEAC (1925). 38.220 Horváth Károly PEAC (1925). 38.221 Harász Tibor PEAC (1929). 38.222 Selley László UTE (1921). 38.223 Bus Aladár SzVSE (1931). 38.224 Császár Gyula SzVSE (1931). 38.225 Rovó József SzVSE (1930). 38.226 Tukacs János Salgótarjáni ÜMSE (1929). 38.227 Belinyák Tivadar Salgótarjáni ÜMSE (1925). 38.228 Retezár Antal BEAC (1931). 38.229 Dévényi Zoltán BEAC (1926). 38.230 Siller Richard BEAC (1924). 38.231 Németh Lajos BEAC (1929). 38.232 Kertész István TFSE (1926). 38.233 Csaknádi József TFSE (1924). 38.234 Pádár Károly TFSE (1925). 38.235 Farkas György TFSE (1924). 38.236 Nádori László TFSE (1923). 38.237 Pataki László TFSE (1925). 38.238 Sándor Domonkos TFSE (1926). 38.239 Raffay Zoltán TESE (1922). 38.240 Marosi Endre TFSE (1926). 38.241 Falkay László TFSE (1920). 38.242 Müller József TFSE (1921). 38.243 Magyarossy Győző TFSE (1924). 38.244 Mező Lajos Szekszárdi TVSE (1930). 38.245 Hoffman Ernő Szekszárdi TVSE (1930). 38.246 Stoll László Szekszárdi TVSE (1929). 38.247 Benedek László Szekszárdi TVSE (1930). 38.248 Jon Béla Szekszárdi TVSE (1927). 38.249 Fazekas György TFSE (1927). 38.250 Menzer Endre TFSE (1926). 38.251 ifj. Hetei István TFSE (1924). 38.252 Orébovszky György TFSE (1927). 38.253 Kovács István TFSE (1927). 38.254 Farkas Attila TFSE (1928). 38.255 Herhály Károly TFSE (1928). 38.256 Pálffy János TFSE (1926). 38.257 Stille Gyula UTE (1917). 38.258 Skodik Norbert UTE (1927). 38.259 Boznár László SzEAC (1927). 38.260 Dán Péter SzEAC (1927). 38.261 Nusser Károly HAE (1928). 38.262 Wittek Tamás HAE (1931). 38.263 Gerő György MTK (1932). 38.264 Szilágyi György MTK (1931). 38.265 Tarnai György MTK (1929). 38.266 Szabó Ferenc MTK (1929). 38.267 Wagenhoffer György MTK (1932). 38.268 Nagy Béla MTK (1931). 38.269 Korönyi Zoltán

A Magyar Atlétikai Szövetség

(Budapest, V., Alkotmány-u. 3.

Telefon: 126-274)

kézirata

Felelős:

Dr. Szerbák Elek

Szerkeszti:

Csaplár András dr.

Szerkesztőség: II., Keleti Károly-u. 9. V 5.

Grafika könyvnyomdai társulat Budapest

III., Lajos-u. 94. Telefon: 362-333

Nyomdaért felel: Büchler Alfréd

Kettős szám

Az atlétikai vezetőképző és versenybírói tanfolyamok menetrendje:

November 10, hétfő d. u. 6-8: „Atlétikai versenyszabályok” — Dr. Majzik László, 8-9: „Atlétikai alapfogalmak” — Símek Ferenc.

November 13, csütörtök 6-7: „Versenyszabályok”, 7-9: „Versenyrendezés” — Bolyó Béla.

November 17, hétfő 6-8: „Versenyszabályok”, 8-9: „Alapfogalmak”.

November 20, csütörtök 6-7: „Versenyszabályok”, 7-9: „Egysületi igazgatás és sportvezetés” — Paulinyi Jenő.

November 24, hétfő 6-8: „Versenyszabályok”, 8-9: „Szövetségi igazgatás” — Enyedi Ferenc.

November 27, csütörtök: 6-7: „Versenyszabályok”, 7-9: „A modern atlétika története” — Képesy József.

December 1, hétfő 6-8: „Versenyszabályok”, 8-9: „Versenyrendezés”.

December 4, csütörtök 6-7: „Versenyszabályok”, 7-8: „Atlétika egészségügye” — dr. Mezey Sándor, 8-9: „Szövetségi igazgatás”.

December 9, kedd 6-7: „Az atlétika története”, 7-8: „A női atlétika sajátosságai kérdései” — Símek Ferenc, 8-9: „Londoni olimpia” — Kemény Gábor.

December 11, csütörtök 6-7: „Nemzetközi kérdések és kapcsolatok” — Sándor Alfonz, 7-9: „Egysületi igazgatás, sportvezetés”.

December 15, hétfő 6-7: „Versenyek rendezése”, 7-8: „Atlétika története”, 8-9: „Szövetségi igazgatás”.

December 18, csütörtök 6-7: „Női atlétika”, 7-9: „Szövetségi politika” — dr. Szerbák Elek.

Az előadások nyilvánosak, bárkit szívesen látunk.

Átigazolások:

15. (1928). N. 2345 Kovács Buna Irma Gamma-MAFC 1947. VIII. 8. (1930). N. 1852 Száraz Margit Szabadkai Egyetértés-CSMTK 1947. VIII. 10. (1925). N. 2355 Zórity Julianna Bajai Poszt.-Testv. 1947. VIII. 20. (1930). N. 257 Dr. Veremesné Nagy Aranka DEAC-Vasas 1947. VIII. 14. (1916). N. 1154 Németh Imre Futura-Vasas 1947. VIII. 17. (1918). N. 1526 Závodni Erzsébet TFSE-Vasas 1947. VIII. 4. (1923). 32.018 Berencsny András MAC-Postás 1947. V. 31. (1913). 32.218 Ormai Oblán Emil BSZKRT-Egyetértés 1947. VIII. 25. (1911). 32.006 Zemen János VRE-Testv. 1947. VIII. 23. (1921). 33.955 Berencsny Gyula NyVSC DVTK 1947. VIII. 15. (1917). 36.501 ifj. Csepel Alajos FTC-Per. MADISZ 1947. VIII. 10. (1928). 28.368 Fonyódi Konrád Károly FVSC-Testv. 1947. VIII. 21. (1915). 27.819 Karsay Elek LASE-UTE 1947. VIII. 12. (1917). N. 2557 Kolozsvári Nóra SzTVSE-SzEAC 1947. VIII. 10. (1922). 30.989 Kottán György MAC-Vasas 1947. VIII. 16. (1921). 5.307 Liehter Salamon KAOE-Vasas 1947. VII. 21. (1903). 34.079 Oferanszky János BBTE-Vasas 1947. VIII. 29. (1922). 34.605 B. Szabó András TFSE-DVTK 1947. VIII. 19. (1922). 33.613 Tibore Géza MAC-MTK 1947. VII. 25. N. 2691 Lohász Irén KISE-MAFC 1947. IX. 10. (1901).

Atlétika

Szilágyi Jenő:

Hogyan készülök az olimpiára?

Az utóbbi évtizedben megszoktuk, hogy hosszútávfutóink készülnek a legnagyobb komolysággal versenyekre. Nem véletlen, hogy a valaha távfutásra alkalmatlannak ítélt magyar távfutók lettek a magyar atlétika büszkeségei. Legjobbaink most is összegyűltek (Bácsalmási dr. kezdeményezésére a testnevelési főiskolások atlétikai szemlénáriumának vendégeként), hogy megvitassák a problémát: miként készüljenek fel az olimpiára? Eredetileg egy megbeszélésről volt szó. Három lett belőle. A vita anyagát és eredményeit alkalmadtán ismertettjük olvasóinkkal. Most Szilágyi Jenőt kértük fel, hogy ismertesse saját tervét.

Ime 10.000-res rekorderünk tömör válasza:

Mivel a célkitűzés időpontja augusztus hó eleje, a formabajutásé július első hete, felkészülésemet három részre osztom: januártól—áprilisig *téli előkészítő*, áprilistól—május közepéig a *formába hozó* és júniustól a *formabontartó* munkára. Az első időszak alatt szízes, tornatermi munka és mezei futás, a második alatt mezei és pályamunka vegyesen, a harmadik alatt pedig pályamunka és kondicionálás a feladat.

Mezei versenyek ebben az évben egy hónappal később kezdve; a mezei bajnokság májusban, az ezt követő pályaversenyek héthetenként erősek, a közbeesők könnyűek.

Életmód: alvás 8 óra, foglalkozásban a munkaidő 8 óra. Vegyes táplálkozás. *Nem dohányzom és nem iszom szeszes italt.* Folyadékot csak a legszükségesebb mértékben.

Mozgásmód: Alig észrevehető elrugaszkodás; *nem teljes elnyúlás.* Térd lehetőleg magasra emelve, karok lendületesen kísérik a láb munkáját. Alkar a vízszintesnél nem lóg lejjeb. *A csipő kissé előrenyomva, felső test egyenesen, de lazán.* A fej kissé előre döntve, nyak lazán, tekintet a test előtt 15—20 méterre. Lelépéskor a hosszú nyitott lépésre való törekvés kerülendő, lépés lehetőleg sarokra.

Levegővétel: orron és szájon egyidőben belégzés, a kilégzés inkább kifújás. Kettős, ritmikus légzés! (Két lépésre belégzés és a másik két lépésre kilégzés (kifújás)).

TELI ELŐKÉSZÍTÉS

Decemberben és januárban vegyes tornatermi, szízó és mezei munka. Tornateremben a nyáron elhanyagolt has- és karizmok fejlesztése tornaszereken, célgyimnasztika, ügyességi gyakorlatok küzdősport: pankrációs kosárlabdázás. (Rugalmasságra.) Hóleesés után szízes: Sífutás könnyen és közepesen. Vasárnap egész nap — (Állóképesség fejlesztése).

Mezei futás a hó leeséséig, azután pedig első-

Rekordjaink fejlődése

4 x 100 méter

46.2 KAOE (Helfer, Vogel, Vida, Gerő)	1921
45.2 KAOE (Vogel, Vida, Helfer, Gerő)	1922
43.5 KAOE (Helfer, Gerő II., Vida, Gerő I.)	1922
43.2 KAOE (Kurunczy, Gerő Vida, Gerő I.)	1923
43.1 Válogatott (Rózsahegyi, Muskát, Kurunczy, Gerő)	1924
43.1 KAOE (Magyar, Vida, Kurunczy, Gerő)	1924
42.7 KAOE (Gerő I., Gerő II., Sugár, Vida)	1925
42.1 Budapest válogatott (Rózsahegyi, Hajdu, Vida, Raggambi)	1926
41.8 Válogatott (Odri, Gerő I., Sugár, Raggambi)	1928
41.7 BBTE (Barsi, Minach, Sir, Raggambi dr.)	1934
41.3 BBTE (Kovács, Minai, Sir, Paizs)	1934
41.2 BBTE (Minai, Paizs, Kovács, Sir)	1934
41.1 Válogatott (Tima) dr., Bartha, Csányi, Goldoványi)	1947

Bartha László

Csányi György

Az egykori KAOE-staféja: Balázs, Gerő Ferenc, Gerő Mór, Sugár

pőrt utakon, gumitalpú cipőben. (Állóképességre.) Hetenként egy erős és egy könnyű masszázs, edzés után meleg fürdő, a végén hideg tuss. Hetenként egy gőzfürdő.

Az alább közölt januári, majd a következő havi munkatervvezetek csak vezérfonalak; a napi közérzettől teszem függővé, hogy mennyit és hogyan végzem el.

Fenn lobog az olympiai zászló!

Az ötkarikás lobogót már az elmúlt héten kitűzték az árbócra a budapesti nagypályákon. *Egész az olympiáig ott lobog minden sporteseménykor.* Szombaton az új város-háza tanácstermében ünnepi külsőségek között *meghirdették az olympiai évet.* Az ünnepség befejezése a magyar sport érdemes vezetőinek és versenyzőinek kitüntetése volt. Az atlétavezetők közül *Szerbák Elek dr.* elnökünket, *Kemény Gábor* ügyvezetőnket és *Kelen János* szövetségi kapitányunkat a köztársasági érem arany, *Rajk Andor* társelnökünket és *Villányi György* főkárunkat ezüst fokozatával, a versenyzőknél a párisi főiskolai világbajnokság győztesei közül *Klics Ferencet*, *Zsitvay Zoltánt* és *Regdánsszky Matildot* az aranyfokozattal, a staféta tagjai közül *dr. Tima Ferencet*, *Csányi Györgyöt* és *Goldoványi Bélát* az ezüst fokozattal tüntette ki a köztársasági elnök. *Gratulálunk!*

A londoni olympia műsora:

Július 30. Délelőtt: magasugrás selejtező. — Délután: 100 m elő- és középfutamok, 800 m előfutamok, 400 m gát elő- és középfutamok, 10.000 m döntő, magasugrás döntő, női diszkoszvetés döntő.

Július 31. Délelőtt: távolugrás, rúdugrás és kalapácsvetés selejtező. — Délután: 100 m elődöntő és döntő, 800 m középfutamok, 5000 m előfutamok, 400 m gát döntő, 50 km gyaloglás, kalapácsvetés és távolugrás döntő, női gerelyhajítás döntő, női 100 m előfutamok.

Augusztus 2. Délelőtt: 10.000 m gyaloglás, előfutamok, diszkoszvetés selejtezés. — Délután: 200 m elő- és középfutamok, 800 m és 5000 m döntő, rúdugrás és diszkoszvetés döntő, női 100 m középfutamok és döntő.

Augusztus 3. Délelőtt: hármasugrás és súlylökés selejtező. — Délután: 200 m középdöntő és döntő, 110 m gát-előfutamok, 3000

m akadály-előfutamok, hármasugrás és súlylökés döntő, női 80 m gát elő- és középfutamok.

Augusztus 4. Délelőtt: gerelyhajítás selejtező. — Délután: 400 m elő- és középfutamok, 1500 m előfutamok, 110 m gát középfutamok és döntő, gerelyhajítás döntő, női 80 m gát döntő, női súlylökés és női távolugrás döntő.

Augusztus 5. Délelőtt: tízpróba (100 m távol). — Délután: tízpróba (súly, magas, 400 m), 400 m elődöntő és döntő, 3000 m akadály döntő, női 200 m elő- és középfutamok.

Augusztus 6. Délelőtt: tízpróba (110 m gát, diszkosz). — Délután: tízpróba (rúd, gerely, 1500 m), 4x100 m és 4x400 m előfutamok, 1500 m döntő, női 200 m döntő.

Augusztus 7. Délután: 4x100 és 4x400 m döntő, 10.000 m gyaloglás döntő, maratoni futás, női 4x100 m előfutamok és döntő, női magasugrás döntő.

Szilágyi Jenő januári edzésbeosztása:

- Január
1. csütörtök: Torna.
 2. péntek: Mezei 30 perc könnyen.
 3. szombat: Torna.
 4. vasárnap: Mezei 60 p. könnyen.
 5. hétfő: Torna.
 6. kedd: Mezei 30 perc könnyen.
 7. szerda: Gőzfürdő.
 8. csütörtök: Torna.
 9. péntek: Mezei 30 perc könnyen.
 10. szombat: Torna.
 11. vasárnap: Mezei 60 p. könnyen.
 12. hétfő: Torna.
 13. kedd: Mezei 20 p. lend.
 14. szerda: Gőzfürdő.
 15. csütörtök: Torna.
 16. péntek: Mezei 40 perc könnyen.
 17. szombat: Torna.
 18. vasárnap: Mezei 60 p. könnyen.
 19. hétfő: Torna.
 20. kedd: Mezei 40 perc közepesen.
 21. szerda: Gőzfürdő.
 22. csütörtök: Torna.
 23. péntek: Mezei 40 perc közepesen.
 24. szombat: Torna.
 25. vasárnap: Mezei 1½ ó. könnyen.
 26. hétfő: Torna.
 27. kedd: Mezei 40 perc könnyen.
 28. szerda: Gőzfürdő.
 29. csütörtök: Torna.
 30. péntek: Mezei 40 perc könnyen.
 31. szombat: Torna.

* Az időjárástól függően a mezei futásokat kétannyi időtartamú, ugyanolyan erőbeosztású sifutás válthatja fel.

A mi reménységeink:

Klics Ferenc (Vasas)

Az idei versenység egyik legkellemesebb meglepetése volt ifjú diszkoszvető bajnokunk pompás szereplése. Hatalmas javulással egyre másra érte el

hazai és külföldi sikereit. Főiskolai világbajnokságot nyert Párisban, győzött a Balkán-játékokon, a belgrádiak, és a svájciak ellen, s csak a világ-hírű olasz doboktól és az amerikai Fithtól szenvedett vereséget. De a vereség sem múlt el nyomtalanul.

— Jól megnéztem Consolinét — mondotta nekünk, amikor a milánói diadalt ünneplő barátj vasorán beszélgettünk. — Ő sem sokkal erősebb nálamnál, csupán

teltebb, vállasabb, férfiasabb. Ő már 31 éves és én csak 23 vagyok. A stílusa azonban jobb. Nem is csoda! Oberweger az oktatója. Milánóban és Triesztben beszélgettem a kitűnő atlétamesterrel, szívesen tanított. El is határoztam, ha csak egy mód van rá, a jövő év elején néhány hónapra lemegyek Olaszországba, hogy ott Oberweger „keze alatt” dolgozzak. Titkos vágyam: szeretnék 50 métert dobni én is.

— Nem is olyan reménytelen — vetettük közbe. — a görög Syllas vékonyabb fickó volt náladnál és 51 méteren felül dobott.

— Ebben bizakodom én is — mondotta szegénylős suftogással, mint aki úgy hiszi, hogy szerénytelennek látszik — s az olympia idegölő küzdelmében

még 49 méterrel is lehet helyezést elérni. De ezt nem szabad elmondani senkinek — tette hozzá kérésleg.

Hát ezt az egy kérését nem teljesítjük Ferkó barátunk. Anál is inkább tollunkra kívánczik ez a beszélgetés, mert azóta a göndörfürtű bajnok 49.07 métert dobott a Vasas versenyén és közben négy dobása volt 48 méteren felül.

Hogy is mondta csak az ifjú diszkoszvető?

— Több mint 3 métert javultam egy év alatt, miért ne javulhatnék a jövő esztendőben is?

Igen, 1946-ban 45.53 volt a legjobb eredménye, az idén 49.07. Ez pedig kerekén három méter ötvennégy centiméteres javulás. Megismételjük: nem is olyan reménytelen az az 50 méter! Sőt még azon felüli sem! Mi bízunk benne.

Horváth Sándort választotta meg a MAFC atlétikai szakosztálya elnökének.